Notes du mont Royal
www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

FLAVII IOSEPHI
HIEROSOLYMITANI
SACERDOTIS
[redacted]

Opera quæ exſtant, nempe

ANTIQVITATVM IVDAICARVM LIBRI XX. Sigiſmundo Gelenio interprete.
DE BELLO IVDAICO LIBRI VII. (interprete, vt vulgò creditum eſt, Rufino Aquileienſi) quibus Appendicis loco acceſſit De vita Ioſephi.
ADVERSVS APIONEM LIBRI II. ex interpretatione Rufini à Gelenio emendata.
DE MACHABÆIS, ſeu de imperio rationis LIBER I. cum paraphraſi Eraſmi Roterodami.

Quæ Græcolatina EDITIO *Græcorum Palatinæ Bibliothecæ manuſcriptorum Codicum collatione caſtigatior facta eſt.*

CVM INDICE LOCVPLETISSIMO.

BIBLIOTHEQUE CANTONALE LAUSANNE ET UNIVERSITAIRE

GENEVÆ,
Apud Iacobum Criſpinum.

M. DC. XXXIIII.

[redacted]

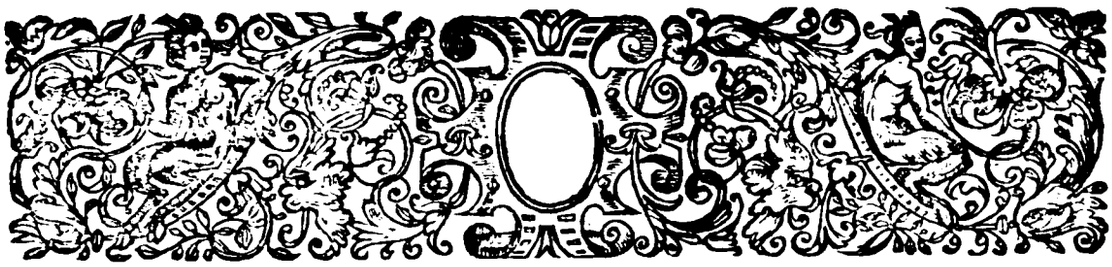

ILLVSTRISSIMO PRINCIPI FRIDERICO V. COMITI PALATINO AD RHENVM, ELECTORALIS DIGNITATIS ET PALATINATUS hæredi, Bauariæ Duci, &c.

Domino meo Clementissimo.

LAVII Iosephi Hellenistarum Iudæorum cùm eruditione, tum eloquentia facilè principis historica monumenta prælo meo excusa, Princeps Illustrissime, ad T.C. humiliter adfero. Sicut enim scriptorum est quæ honesta sunt & seculis profutura literis prodere: ita & in immenso aliorum super alios aceruatorum librorum cumulo typographorum interest laudabiles & bonæ frugis scriptores in lucem mittere rediuiuos, & aduersus Zoilos potentium patronorum tutelæ committere. multiplex verò mihi causa fuit cur ad T.C. noster confugeret Iosephus: námque primùm tota operis πραγματεία de rebus est quæ à Principe cognoscantur dignissimis; ipsa nempe mundani Systematis diuina constitutione, humani generis ortu & propagatione, Patriarcharum vita, Mosaica Legislatione, politia Hebraica, monarchiarum, quæ olim orbem rexerunt, imperio; & aliis, quæ quatuor millium annorum historiam implent autoris & eo nomine apud Principes gratiosi, quòd nõ ex infimis literatorum subselliis ad hæc scribenda prodierit terræ filius; sed ex regio Hasmonæorum sanguine oriundus, & primaria sacerdotum inter Iudæos familia, cùm in adolescentia ad miraculum vsque in literarum studio profecisset, iuuentutem rebus gerendis & bello, quod cum Romanis gessere Iudæi, internecino exercuit Galilææ præfectus, consilio & manu ęquè promptus, ætate verò prouectiori otium Romæ nactus ea literis mandauit, quæ literarum cognitione & vsu didicerat, vir cæteroquin Imperatoribus Vespasiano, Tito, Domitiano ob præclaras animi dotes acceptissimus. Verùm accessit & alia causa cur Iosephum coram T.C. sisterem, beneficium quod tuæ

C.debeo,ob manuſcriptorum tuę electoralis Bibliothecæ codicum Ioſephi liberalem vſum, quem annuente primario noſtræ ætatis Philologo Iano Grutero, Bibliothecæ præfecto, impetrauit ſingulari ſua humanitate nobiliſſimus & eruditiſſimus IC^tus Marquardus Freherus Tuæ C.Conſiliarius. Sed quia in hoc autore excudendo longiùs proceſſeram cùm membranas conſecutus ſum, & multi aſſidua interpellatione vt quam primùm Ioſephum Græcè, publici iuris iterum facerem efflagitabant, quòd editionis Baſilienſis quæ ante LXVII.annos vnica prodiit, nullum exemplar ſupereſſet; hortantibus ceſſi, quorundam virorum doctorum notas, & varias lectiones eius qui manuſcripta excuſſit ſtudio collectas propediem peculiari volumine editurus. Cum itaque T. tuorúmque beneficio ſim adiutus C.T. patrocinio Ioſephum hiſtoricum Principe non indignum iure meritóque dedico, demiſsè rogans vt quemadmodum Titus Imperat. autorem libros ſuos φὲὶ αἱλώσεως offerentem benignè admiſit, probauit, & Bibliothecæ ſuæ inſeri iuſſit; ita Ioſephum noſtrum clementi vultu T. C. accipiat; & in ſua perinſigni Bibliotheca quæ nobis calamo exarata exemplaria ſuppedita uit, vt emendatior prodiret, locum obtinere patiatur. Ipſe interim Deum Opt. Max. à quo eſt omnis antiſtatus in terris, ſupplex orabo vt det T.C. vitam prolixam, Principatum ſecurum, & quæcunque boni Principis vota ſunt.

Tuæ Celſitudinis ſeruus addictiſsimus

PETRVS ROVERIANVS

Typographus.

DE IO-

Notes du mont Royal
www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises ici volontairement.

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ

ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΑΠΙΩΝΟΣ ΛΟΓΟΣ Α'.

FLAVII IOSEPHI DE

ANTIQVITATE IVDÆORVM CONTRA

APIONEM ALEXANDRINVM, AD

Epaphroditum,

LIBER PRIMVS.

Opera Sigismundi Gelenij restitutus.

ΙΚΑΝΩΣ μὲν ὑπολαμβάνω, καὶ δίκαιον τῆς περὶ τῆς ἀρχαιολογίας συγγραφῆς, κεφάλαιον αὐδρῶν ἐπαφρόδιτε, τοῖς ἐντυγχάνοντι αὐτῇ πεποιηκέναι φανερὸν, περὶ τοῦ γένους ἡμῶν τῆς ἰουδαίων, ὅτι καὶ παλαιότατόν τε καὶ τῆς πρώτης ὑπόστασιν ἔχειν ἀξίαν, καὶ περὶ τῆς χώρας ἣν νῦν ἔχομεν κατῴκησεν, ἐν πεντακισχιλίοις ἔτεσι ἱστορίαν πεποιούσαν, ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἱερῶν βίβλων, διὰ τῆς ἑλληνικῆς φωνῆς συνεγραψάμην. ἐπεὶ καὶ συχνοὺς ὁρῶ τοὺς ὑπὸ δυσβουλίας ὑπό τινων εἰρημένας προσέχοντας βλασφημίας, καὶ τοῖς περὶ τῆς ἀρχαιολογίας ὑπ' ἐμοῦ γεγραμμένοις ἀπιστοῦντας, τεκμήριόν τι ποιουμένοις τὸ νεώτερον εἶναι τὸ γένος ἡμῶν, τὸ μηδεμίας παρὰ τοῖς ὀπιφανέσι τῶν ἑλληνικῶν ἱστορικοῖς φανῶν μνήμης ἠξιῶσθαι, περὶ τούτων ἀπάντων φήθην δεῖν γράψαι φιλοτίμως, τῶν μὲν λοιδορούντων τὴν δυσμένειαν καὶ τὴν ἐκείνων ἐλέγξαι ψευδολογίαν. τῶν δὲ τὴν ἄγνοιαν ἐπανορθώσασθαι, διδάξαι δὲ πάντας ὅσοι τἀληθὲς εἰδέναι βούλονται περὶ τῆς ἡμετέρας ἀρχαιότητος. χρήσομαι δὲ τῶν νῦν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων μάρτυσι, τοῖς ἀξιοπιστοτάτοις εἶναι περὶ πάσης ἀρχαιολογίας ὑπὸ τῶν ἑλλήνων κεκριμένοις. τοὺς δὲ βλασφήμως περὶ ἡμῶν καὶ ψευδῶς γεγραφότας, αὐτοὺς δι' ἑαυτῶν ἐλεγχομένους παρέξω. πειράσομαι δὲ καὶ τὰς αἰτίας δοῦναι, δι' ἃς οὐ πολλοὶ τῶν ἔθνους ἡμῶν. οὐ τὰς ἱστορίας ἐλλήνων ἐμνημονεύκασιν. ἐπὶ μὲν τοῖς καὶ τοῖς ὀλιγωρήσαντας τῶν περὶ ἡμῶν ἱστορίαν ποιήσω φανερὰ τοῖς μὴ γινώσκουσιν ἢ πεπεισμένοις ἀγνοεῖν. πρῶτον οὖν ἐπαρκεῖ μοι πάνυ θαυμάζειν τοὺς οἰομένους δεῖν περὶ τῶν παλαιοτάτων ἔργων, μόνοις προσέχειν τοῖς ἕλλησι, καὶ παρὰ τούτων πιστεύειν τῶν ἀληθείαν, ἡμῶν δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἀπιστεῖν. καὶ γὰρ ἐγὼ τοιούτοις ὁρῶ συμβεβηκός, εἴγε δεῖ

SVFFICIENTER, vt arbitror, & per libros Antiquitatum, optime virorum Epaphrodite, legentibus eos, aperui de nostro genere Iudæorum, quia & vetustissimum est, & primam originem domesticam habuit. Quinque millium enim annorum numerum historiam continentem, ex nostris sacris libris Græco sermone conscripsi. Quoniam verò multos video, respicientes blasphemiam quorundam insanè prolatam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium nostrum esse genus, eò quòd nulla memoria apud Græcorum nobiles historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hæc dicta conscribere: & derogantium quidem, vetanum spoutaneúmque increpare mendacium, aliorum verò ignorantiam pariter emendare: vniuersósque de nostra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Vtar autem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemè de nobis atque fallaciter conscripsérie aliqua, per semetipsos conuictos indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Geæcis historiis gentis nostræ fecêre memoriam: necnon & eos, qui de nobis scribere voluerunt nescientibus, aut nescire simulantibus indicabo. Primitùs itaque satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus antiquis, Græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis integritatem: nobis autem & aliis hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapropter decet

non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua, & heri, (vt ita dicam) nuperque facta cognoui: hoc est fabricam ciuitatum & adinuentiones artium conscriptionésque legum: cuncta úmque rerum iunior apud eos est historiæ diligentia conscribendæ. Apud Ægyptios autem, atque Chaldæos, & Phœnicas (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi fatentur, res gestæ antiquissimam & permanentem habent memoriæ traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquam æris corruptioni subiaceant: & multam prouidentiam habiêre, vt nihil horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis diceretur. Græcorum verò regionem innumeræ corruptiones inuasêre, rerum memoriam delentes. Qui autem nouas constituentes conuersationes, omnium se primos esse credidêre, sciant quia etiam serò & vix naturam potuêre agnoscere literarum. Nam antiquissimum earum vsum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neque illo tempore poterit aliquis demonstrare seruatam conscriptionem, neque in templis, neque in publicis anathematibus: quando etiam de Troianis rebus, vbi tot annis militatum est, postea multa quæstio atque contentio facta est, vtrum literis vsi sint: & magis veritas obtinuit, quòd vsus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quòd apud Græcos nulla inuenitur conscriptio poëmate Homeri vetustior: & hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neque hunc literis suum poëma reliquisse: sed cantibus memoria reseruatum, postea fuisse compositum, & propterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tentauêre, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuus, & post hunc quicunque alij fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Græcos expeditionem præcessêre. Sed & eos qui de cœlestibus ac diuinis primitùs apud Græcos sunt philosophati, id est, Pherecydem Syrium & Pythagoram, & Thaletem, omnes concorditer confitentur, Ægyptiorum & Chaldæorum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudicantur, ita vt vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irrationabile, vt tali fastu turgeant Græci, tanquam solisciant vetera, & veritatem eorum exactè tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus facillimè discat, quòd neque firmiter scientes aliquid conscripsêre, sed quod vnusquisque opinatus est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valdè contraria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse superfluus, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellanicus ab Acusilao de genealogiis discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit Acusilaus, aut quomodo Ephorus quidem Hellanicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum verò Timæus. Timæum qui post illũ

A μὴ τὰς ματαίας δόξας ἐπακολουθεῖν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τὸ δίκαιον τῶν πραγμάτων λαμβάνειν. τὰ μὲν γὰρ παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἅπαντα, νέα καὶ θθὲς καὶ πρῴην ὡς εἰπεῖν, καὶ ἔτι γεγονότα. λέγω δὴ τὰς κτίσεις τῶν πόλεων, καὶ τὰ περὶ τὰς εὑρέσεις τῶν τεχνῶν, καὶ τὰ περὶ τὰς τῶν νόμων ἀναγραφάς. πάντων δὲ νεωτάτη κεῖται παρ' αὐτοῖς ἡ περὶ τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας ἐπιμέλεια. τὰ μὲν γὰρ παρ' αἰγυπτίοις τε καὶ χαλδαίοις, καὶ φοίνιξιν, ἐὰν γὰρ

B νεῦν ἡμᾶς ἐκείνοις συγκαταλέγειν, αὐτοὶ δὴ πεῖθεν ὁμολογοῦσιν ἀρχαιοτάτῳ τε καὶ μονιμωτάτῳ ἔχειν τὴν μνήμης τὴν παράδοσιν. καὶ γὰρ τόποις ἅπαντες οἰκοῦσιν, οἷς οὐ τὰς ἐκ τῆς περιέχοντος φθορᾶς ὑποκειμένους. καὶ πολλὴν ἐποιήσαντο πρόνοιαν, τοῦ μηδὲν ἄμνημον τῆς παρ' αὐτοῖς πραττομένων παραλιπεῖν, ἀλλ' ἐν δημοσίαις ἀναγραφαῖς ὑπὸ τῆς σοφωτάτων ἀεὶ καθιερῶσθαι. τὸν δὲ περὶ τὴν ἑλλάδα τόπον μυρίαι μὲν φθοραὶ κατέχουν, ἐξαλείφουσαι τῶν μνημῶν τὴν γενομένων. ἀεὶ δὲ νεωτεροῖς καθιστάμενοι βίοις, τοῦ παντὸς ἐνόμιζον ἀρχὴν ἕκαστοι τὸν ἀφ' ἑαυτῶν. ὀψὲ δὲ καὶ μόλις ἔγνωσαν φύσιν γραμμάτων. οἱ γοῦν ἀρχαιοτάτῳ αὐτῶν τῷ χρῆσιν εἰδέναι θέλοντες, παρὰ φοινίκων, καὶ κάδμου σεμνύνονται μαθεῖν. ὁ μὲν οὖν ἐν ἐκείνου τοῦ χρόνου δυνατόν τις ἀν δείξαι σωζομένῳ ἀναγραφῇ, οὔτ' ἐν ἱεροῖς, οὔτ' ἐν δημοσίοις ἀναθήμασιν. ὅπου γε καὶ

C περὶ τὸν ὅπλοις ἔτεσι τοσούτοις ἔτεσι στρατευσάντων ὕστερον, πολλὴ γέγονεν ἀπορία τε καὶ ζήτησις, εἰ γράμμασιν ἐχρῶντο. καὶ τἀληθὲς ὁπότερα τεῖ μᾶλλον, παρὰ τοῦ τῷ νεῦν ὄντων τῶν γραμμάτων χρῆσιν ἐκείνοις ἀγνοεῖν. ὅλως δὲ παρὰ τοῖς ἕλλησιν οὐδὲν ὁμολογούμενον δείσκεται γράμμα, τῆς ὁμήρου ποιήσεως πρεσβύτερον. ὅθεν δὲ καὶ τῶν ἐπικῶν ὕστερον φαίνεται γενόμενος, καὶ φασιν οὐδὲ τοῦτον ἐν γράμμασι τῷ αὐτοῦ ποίησιν καταλιπεῖν, ἀλλὰ δι' μνημονευομένων ἐκ τῶν ἀσμάτων ὕστερον σωτηθῆναι, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς ἐν αὐτῇ χεῖν τὰς διαφωνίας. οἱ μὲν τοι τὰς

D ἱστορίας ἐπιχειρήσαντες συγγράφειν παρ' αὐτοῖς, λέγω δὴ τοὺς περὶ κάδμον τε τὸν μίλησιον, καὶ τὸν ἀργεῖον ἀκουσίλαον, καὶ μετ' τοῦτον εἴ τινες ἄλλοι λέγονται γενέσθαι, βραχὺ τῆς περσῶν ὅπλῳ τῷ ἑλλάδα στρατείας τὸν χρόνῳ προέλαβον. ἀλλὰ μὲν καὶ τοὺς περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ θείων φρόνιμοι παρ' ἕλλησι φιλοσοφήσαντας, οἷον φερεκύδην τὸν σύριον καὶ πυθαγόραν καὶ θάλητα, πάντες συμφώνως ὁμολογοῦσιν αἰγυπτίων καὶ χαλδαίων γενομένους μαθητάς. ὀλίγα συγγράφαι. καὶ ταῦτα τοῖς ἕλλησιν εἰ δοκεῖν πάντων ἀρχαιότατα, καὶ μόλις αὐτὰ τις δύνασιν ὑπ' ἐκείνων γεγράφθαι. πῶς οὖν οὐ ἄλογον τετυφῶσθαι τοὺς ἕλληνας ὡς μόνους ὁπτασμένους τὰ ἀρχαῖα, καὶ τῶν ἀληθεστάτων περὶ αὐτῶν ἀκριβῶς παραδιδόντας. ἢ τὶς οὐ παρ' αὐτῶν συγγραφέων μάθοι ῥαδίως, ὅτι μηδὲν βεβαίως εἰδότες συνέγραφον, ἀλλ' ὡς ἕκαστοι τῶν πρῶτον τῶν γραμμάτων εἰκάζοιντο. πλεῖστα γοῦν διὰ τῶν βυβλίων ἀλλήλους ἐλέγχουσι, καὶ τὰ ἐναντιώτατα περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν οὐ φοβοῦσι. περιεργος δὴ ἂν εἴην ἐγὼ τοὺς ἐμὲ μᾶλλον ὁπτασμένους διδάσκων, ὅσα μὲ ἑλλανίκος ἀκουσιλάου περὶ τῶν γενεαλογιῶν διαπεφώνηκεν, ὅσα δὲ διορθοῦται τὴν ἡσίοδον ἀκουσίλαος, ἢ τίνα ἕτερον ἔφορος μὲ

E ἑλλάνικον ἐν τοῖς πλείστοις ψευδόμενον ὑπεδείκνυσιν, ἔφορον δὲ τίμαιος, καὶ τίμαιον οἱ μετ' ἐκεῖνον

γενό-

γενόμενος, Ἡρόδοτον δ' πάντες, ἀλλ' οὐδὲ περὶ τῶν σι- A
κελῶν τοῖς περὶ Ἀντίοχον καὶ Φίλιστον ἢ Καλλίαν Τίμαιος
συμφωνεῖν ἠξίωσεν. οὐδὲ αὖ περὶ τῶν ἀττικῶν οἱ τὰς
ἀτθίδας συγγραφόντες, ἢ περὶ τῶν ἀργολικῶν οἱ τὰ
περὶ Ἄργος ἱστορήσαντες ἀλλήλοις κατηκολουθήκασι.
καὶ τί δεῖ λέγειν περὶ τῆς πόλεως καὶ βραχυτέρων, ὅπου
περὶ τῆς περικλέους στρατείας καὶ τῶν ἐν
αὐτῇ πραχθέντων οἱ δοκιμώτατοι διαπεφωνήκασιν.
πολλὰ δὲ καὶ θουκυδίδης ὡς ψευδόμενος ὑπό τι- B
νων κατηγορεῖται, καί τοι δοκῶν ἀκριβεστάτου καθ'
αὐτὸν ἱστορίαν συγγράφειν. αἰτίαι δὲ τοσαύτης διαφω-
νίας, πολλαὶ μὲν ἴσως αἱ ἐπὶ τοῖς βουλο-
μένοις ζητεῖν ἀναφανεῖεν. ἐγὼ δὲ δύο τὰς λεχθη-
σομένας τοῦ μεγίστου ἰσχὺν ἀποτίθημι. καὶ πρε-
σβυτέραν ἐρῶ τοῦ νεωτέραν, εἶναί μοι δοκοῦσαν. τὸ γὰρ
ἐξ ἀρχῆς μὴ σπουδασθῆναι, ὥστε τοῖς ἕλλησι δημο-
σίας γραφὰς περὶ τῶν ἑκάστοτε πραττομένων ἀναγρα-
φαί, τοῦτο μάλιστα δὴ καὶ τοῦ παλαιοῦ, καὶ τοῦ ἐξου- C
σίαν τοῦ ψεύδεσθαι, τοῖς μὴ ταῦτα βουληθεῖσι περὶ
τῶν παλαιῶν τι γράφειν παρέσχεν. οὐ γὰρ μόνον παρὰ τοῖς
ἄλλοις ἕλλησιν ἠμελήθη τὰ περὶ τῆς ἀναγραφῆς, ἀλλ'
οὐδὲ παρὰ τοῖς ἀθηναίοις οὓς αὐτοχθόνας εἶναι λέγουσι,
καὶ παιδείας ἐπιμελεῖς, οὐδὲν τοιοῦτον δείκνυται γενό-
μενον. ἀλλὰ τῶν δημοσίων γραμμάτων ἀρχαιοτά-
τους εἶναι φασὶ, τοὺς ὑπὸ δράκοντος αὐτοῖς περὶ τῶν
φονικῶν γραφέντας νόμους, ὀλίγῳ πρότερον τῆς περι- D
σιστράτου τυραννίδος ἀνθρώπου γενομένου. πρὶν μὲν
γὰρ ἀρχαίων τι δεῖ λέγειν αὐχούντων ἀρχαιότητα;
μόλις γὰρ ἤδη καὶ μετὰ ταῦτα γράμμασιν ἐπαιδεύθη-
σαν. ἔτι δὴ τοίνυν οὐδεμιᾶς προκαταβεβλη-
μένης ἀναγραφῆς, ἢ τοῖς μαθεῖν βουλομένοις διδάξειν ἔμελλε, καὶ τοῖς ψευδομένοις ἐλέγχειν, ἡ πολ-
λὴ πρὸς ἀλλήλους ἐγένετο διαφωνία τῶν συγγρα-
φεύσι. δευτέραν δὲ πρὸς ταύτῃ, θετέον ἐκείνῳ
αἰτίαν. οἱ γὰρ δὴ τὸ γράφειν ὁρμήσαντες, οὐ πρὸς τὴν
ἀλήθειαν ἐπεύδασαν· καὶ τοι τοῦτο προθέσεως ὄντος
ἀεὶ τὸ ἐπάγγελμα λόγων δὲ δυνάμιν ἐπιδείκνυ-
τοι. καθ' ὅν τινα τρόπον ἐν τούτῳ παραδοκιμάσειν
τοὺς ἄλλους ὑπελάμβανον, κατὰ τοῦτον ἠρμόζοντο. τι-
νὲς μὲν δὴ τὸ μυθολογεῖν ἐπόμενοι, τινὲς δὲ πρὸς
χάριν ἢ τοῖς πόλεις ἢ τοῖς βασιλέας ἐπαινοῦντες.
ἄλλοι δὲ δὴ τὸ κατηγορεῖν τῆς πρόσθεν ἢ τῶν γεγρα-
φότων ἐπιχώρησαν, ἐν δοκιμάσειν τούτῳ νομίζοντες.
ὅλως δὲ τὸ παντὸν ἐναντιώτατον ἱστορίᾳ πρᾶττοντες F
ἐφανέσθησαν. τῆς μὲν γὰρ ἀληθοῦς ὅστε τεκμήριον ἱστο-
ρίας, εἰ περὶ τῶν αὐτῶν ἅπαντες ταυτὰ τε λέγοιεν
καὶ γράφοιεν. οἱ δὲ εἰ ταῦτα γράφειαν ἑτέρως, ὅπως
δοκίμαζον αὐτοὶ φανεῖεν πάντων ἀληθέστατοι. λόγων
μὲν οὖν ἕνεκα τε ἐν τούτοις δεινότητος δεῖ πρὸς χα-
ρεῖν ἡμᾶς τοῖς συγγραφεῦσι τοῖς ἑλληνικοῖς. οὐ μὴν καὶ
τὰ περὶ τῶν ἀρχαίων ἀληθοῦς ἱστορίας, τε μάλιστα καὶ
τὰ περὶ τὰ ἑκάστοις ἐπιχωρίων. ὅτι μὲν οὖν παρ' αἰ-
γυπτίοις τε καὶ βαβυλωνίοις, ἐκ μακροτάτων αἰώνων
χρόνων, τῶν περὶ τὰς ἀναγραφὰς ἐπιμέλεια, ὅπου
μὲν οἱ ἱερεῖς ἦσαν ἐγκεχειρισμένοι, καὶ περὶ ταύτας
ἐφιλοσόφουν. χαλδαῖοι δὲ παρὰ τοῖς βαβυλωνίοις, καὶ

fuêre, Herodotum verò cuncti: sed neque de Siculis cum Antiocho & Philisto, aut Callia Timæus concordare dignatus est: neque rursus de Atticis hi qui Athidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Argis historiam protulêre, alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus breuibúsque rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta, tantùm viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thucydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsisse videatur. Causæ verò huius dissonantiæ multæ: forsan & aliæ quæreti e volentibus apparebunt. Ego verò duabus quas dicturus sum, maximam huius vim diuersitatis ascribo. Et quidem primùm dico eam quæ mihi proprior esse videtur: id est, eò quòd ab initio non fuerit studium apud Græcos: publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipuè & errorem, & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scriptitare, concessit. Non enim solummodò apud alios Græcos publica conscriptio est neglecta: sed neque apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinæque cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de suppliciis sunt conscriptæ, modicum ante tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate gloriantibus, quid oportet dici? vix enim isti & postea literis eruditi sunt. Cùm ergo conscriptio nulla præponeretur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes argueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scribendum se præparabant, non studium veritatis exhibuerunt, licèt hæc promissio semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maximam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios æstimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt conuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes, aut reges: alij semetipsos ad accusandas causas, aut conscriptores tradidêre. in hoc se fore probabiles æstimantes, & omnino hoc agentes, quod historiæ nimis aduersum est. Veræ siquidem historiæ indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atque conscribant. hi verò cùm quædam alitet conscriberent quam alij, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & callidiratis eorum, cedere nos Græcis oportet: non autem de antiqua historiæ veritate, & maximè de rebus propriæ vniuscuiusque prouinciæ. Quoniam igitur apud Ægyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophabantur: Chaldæi verò apud Babylonios: & quia præcipuè Græcis immixti, vsi sunt Phœnices literis, circa dispensationes vitæ, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc puto.

ὅπερ μάλιστα δὴ τῆς ἑλλησιν ἐπιδεικνυμένων ἐχρήσαντο φοίνικες γράμμασιν, εἴς τε τὰς περὶ τὸν βίον οἰκονομίας, καὶ πρὸς τὰ τῆς κοινῶν ἔργων παραδόσιν, ἐπειδὴ συγχωρεῖσιν ἅπαντες, ἐάσειν μοι δοκεῖ.

De nostris verò progenitoribus, qui eandem quam prædicti habuerunt in conscriptionibus solicitudinem (desino dicere, etiam potiorem) pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia vsque ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodo ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione præparatos, ad hæc exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purúmque consisteret, prouiderunt. Oportet enim eum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solùm in ipsa Iudæa: sed vbicunque nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum hoc est, in Ægypto & Babylonia, & quocunque terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nuptæ, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia præbuêre. Si autem bella proueniant, sicut iam crebrò factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & præcipuè nostris gesta temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas conficiunt, & probant mulieres, quæ relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium verò integritatis hoc maximum est, quia pontifices apud nos à duobus millibus annis denominati filij à patre cõscripti sunt. His autem qui prædicti sunt, si quid præuaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sanctificatione fungantur. Rectè siquidem, potius autem necessariè, cùm neque conscribendi potestas omnibus data, neque vlla sit in descriptione discordia: sed solummodo prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam à Deo cognoscentibus, alia verò suorum temporum sicuti sunt facta palàm conscribentibus, infiniti libri non sunt apud nos discordantes & sibimet repugnantes: sed solummodo duo & viginti libri, habentes temporis totius conscriptionem: quorum iustè fides admittitur. Horum ergo quinque quidem sunt Moseos, qui natiuitates continent, & humanæ generationis traditionem habent vsque ad eius mortem. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte verò Moseos vsque ad Artaxerxem Persarum regem, qui fuit post Xerxem, prophetæ suorum temporum res gestas conscripserũt in tredecim libris. Reliqui verò quatuor, hymnos in Deum & vitæ humanæ præcepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe verò vsque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamẽ priori simili fide sunt habita, eo quod nõ fuerit certa successio prophetarum. Palàm nãque est ipsis operibus quemadmodum nos propriis literis

φεῖ ὑ τῶν ἡμετέρων προγόνων, ὃν τὴν αὐτὴν, ἐὰν δὲ λέγειν εἰ καὶ πλείω τῶν εἰρημένων ἐποιήσαντο τὴν περὶ τὰς ἀναγραφὰς ἐπιμέλειαν, τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς προφήταις τοῦτο προστάξαντες. καὶ ὡς μὲν τῶν καθ' ἡμᾶς, χρόνων πεφύλακται μετὰ πολλῆς ἀκριβείας, εἰ ὑ θαρρεῖν εἰπεῖν ἐφυλαχθήσεται, πειρασόμεθα συντόμως διδάσκειν. οὐ γὰρ μόνον ἐξ ἀρχῆς ὅτι τούτων τοὺς ἀείσους, καὶ τῇ θεραπείᾳ τοῦ θεοῦ προσεδρεύοντας κατέδησαν, ἀλλ' ὅπως τὸ γένος τῶν ἱερέων ἄμικτον καὶ καθαρὸν διαμένοι, προνοήσαν. δεῖ γὰρ τὸν μετέχοντα τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ὁμοεθνοῦς γυναικὸς παιδοποιεῖσθαι, καὶ μὴ πρὸς χρήματα μηδὲ τὰς ἄλλας ἀποβλέπειν τιμὰς, ἀλλὰ τὸ γένος ἐξετάζειν ἐκ τῶν ἀρχαίων λαμβάνοντα τὴν διαδοχὴν, καὶ πολλοὺς παραλαμβάνοντα μάρτυρας. καὶ ταῦτα πράττομεν οὐ μόνον ἐν αὐτῇ ἰουδαίᾳ, ἀλλ' ὅπου ποτε σύστημα τοῦ γένους ἐστὶν ἡμῶν, κἀκεῖ τὸ ἀκριβὲς ἀποσώζεται τοῖς ἱερεῦσι περὶ τοὺς γάμους. λέγω ὑ τοὺς ἐν αἰγύπτῳ καὶ βαβυλῶνι, καὶ εἴπου τῆς ἄλλης οἰκουμένης τοῦ γένους τῶν ἱερέων εἰσί τινες διεσπαρμένοι. πέμπουσι γὰρ εἰς ἱεροσόλυμα συγγράψαντες πατρόθεν τοὔνομα, τῶν γεγαμένων, καὶ τῶν ἐν πάνυ παλαιῶν προγόνων, καὶ τινες οἱ μαρτυρησόντες. πόλεμος δὲ εἰ κατάσχοι, καθάπερ ἤδη γέγονεν πολλάκις, αὐτόχου τε τοῦ ἐπιφανοῦς εἰς τὴν χώραν ἐμβαλόντος, καὶ πομπηΐου μάγνου, καὶ κοιντιλίου οὐάρου, μάλιστα ὑ καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, οἱ περιλειπόμενοι τῶν ἱερέων, καινὰ πάλιν ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων συνίστασι. καὶ δοκιμάζουσι τὰς ἀπολειφθείσας γυναῖκας. οὐ γὰρ ἐπὶ τὰς αἰχμαλώτους γενομένας προσίασι, πολλάκις γενομένας αὐτοῖς πρὸς ἀλλόφυλον κοινωνίαν ὑφορώμενοι. τεκμήριον ὑ μέγιστον τῆς ἀκριβείας, οἱ γὰρ ἀρχιερεῖς οἱ παρ' ἡμῖν ἀπὸ δισχιλίων ἐτῶν ὀνομάζονται παῖδες ἐκ πατρὸς εἰσὶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς. τοῖς ὑ, τῶν εἰρημένων ὁτῳοῦν γένοιτο εἰς πρόβασιν, ἀπηόρευται μήτε βωμοῖς παρίστασθαι, μήτε μετέχειν τῆς ἄλλης ἁγιστείας. εἰκότως οὐ μᾶλλον ὑ ἀναγκαίως, ἅτε μήτε τοῦ ἐπιγράφειν αὐτεξουσίου πᾶσιν ὄντος, μήτε τινος ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἐνάρκης διαφωνίας, ἀλλὰ μόνων τῶν προφητῶν τὰ μὲν ἀρχαιότατα καὶ παλαιότατα, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ θεοῦ μαθόντων, τὰ ὑ καθ' ἑαυτοὺς ὡς ἐγένετο σαφῶς συγγραφόντων, ἀμυριάδες βυβλίων εἰσὶ παρ' ἡμῖν ἀσυμφώνων καὶ μαχομένων. δύο ὑ μόνα πρὸς τοῖς εἴκοσι βυβλία, τοῦ παντὸς ἔχοντα χρόνου τὴν ἀναγραφὴν, τὰ δικαίως πιστευόμενα καὶ τούτων πέντε μὲν ὄντ' μωϋσέως, ἃ τοὺς γενομένους περιέχει, καὶ τὴν ἀπ' ἀνθρωπογονίας παράδοσιν, μέχρι τῆς αὐτοῦ τελευτῆς. ὅδε ὁ χρόνος ὀλιγῳ ἐλάττω τρισχιλίων ἐτῶν. ἀπὸ ὑ τῆς μωϋσέως τελευτῆς, μέχρι τῆς ἀρταξέρξου τοῦ μετὰ ξέρξην περσῶν βασιλέως ἀρχῆς, οἱ μὲν μωϋσῆν προφῆται τὰ κατ' αὐτοὺς πραχθέντα συνεγράψαν, ἐν τρισὶ καὶ δέκα βυβλίοις. οἱ ὑ λοιπαὶ τέσσαρες ὕμνους εἰς τὸν θεὸν, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὑποθήκας τοῦ βίου προσέχουσιν. ἀπὸ ὑ ἀρταξέρξου μέχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου γεγράπται μὲν ἕκαστα πίστεως ὑ οὐχ ὁμοίας ἠξίωται τοῖς πρὸ αὐτῶν, διὰ τὸ μὴ γενέσθαι τὴν τῶν προφητῶν ἀκριβῆ διαδοχήν. δῆλον δ' ἐστὶν ἔργῳ πῶς ἡμεῖς τοῖς ἰδίοις γράμμασι πιστ-

πεπις τεύκαμεν. τοσούτου γὰρ αἰῶνος ἤδη παρωχηκότος, ἔτε προσθεῖναί τις τολμᾷν, ἔτε ἀφελεῖν αὐτῷ, ἔτε μεταθεῖναι τετόλμηκεν. πᾶσι καὶ σύμφυτον ἐστὶν ἐυθὺς ἐκ τῆς πρώτης γενέσεως ἰουδαίοις ὀνομάζειν αὐτὰ θεῖα δόγματα, καὶ τούτοις ἐμμένειν, καὶ πρὸς αὐτοῖς εἰ δέοι θνήσκειν ἡδέως. ἤδη γὰρ πολλοὶ πολλάκις ἐώραντο τῶν αἰχμαλώτων, τρέβλας καὶ παντοίων θανάτων τρόπους ἐν θεάτροις ὑπομένοντες, ἐπειτα μηδὲν ῥῆμα προέσθαι παρὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς μὴ τούτων ἀναγραφάς. ὅ τις αὖ ὑπομείνειν ἑλλήνων ἐπὶ ἀυτῷ. ἀλλ' εἰ τοῦ ἐπὶ τοῦ, καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτοῖς ἀφανισθῆναι συγγράμματα, ἢ τυχεῖν ὑποστήσεται βλάβην. λόγους γὰρ αὐτὰ νομίζουσιν εἶναι, καὶ τὴν τῶν γραψάντων βούλησιν ἐκφέρεσθαι. καὶ τοῦτο δικαίως καὶ πρὸς τῶν παλαιοτέρων φεύγουσιν, ἐπειδὴ, καὶ τῶν νῦν ἐνίους ὁρῶσι τολμῶντας πρὸς τούτων συγγράφειν, οἷς μήτ' αὐτοὶ παρεγένοντο, μήτε πυθέσθαι παρὰ τῶν εἰδότων ἐφιλοπονήθησαν. ἀμέλει καὶ περὶ τοῦ γενομένου νεῦ ἡμῖν πολέμου, τινὲς ἰσοφείας ὑπογράψαντες ἐξενεωόχασιν, ὅτ' εἰς τοὺς τόπους παραβαλόντες, ἔτε πλησίον τούτων πραττομένων προσελθόντες· ἀλλ' ἐκ παρακουσμάτων ὀλίγα συνθέντες, τῷ τῆς ἰσοφείας ὀνόματι λίαν ἀναιδῶς ἐπαφείνησαν. ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ πολέμου παντὸς, καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῷ κατὰ μέρος γενομένων, ἀληθῆ τοῦ ἀναγραφεῦ ἐποιησάμην, τοῖς πράγμασιν αὐτὸς ἅπασι παρατυχών. ἐξετάζειν μὲν γὰρ τῶν παρ' ἡμῖν γαλιλαίων ὀνομαζομένων, ἕως ἀντέχειν δυνατὸν ἦν, ἐγνόμην ὑπὸ ῥωμαίοις συλληφθεὶς αἰχμάλωτος. καί με δεῖ φυλακῆς ἐυεστασιανὸς καὶ τίτος ἔχοντες, ἀεὶ προσεδρεύειν αὐτοῖς ἠνάγκασαν, τὸ μὲν πρῶτον δεδεμένον. αὖθις δὲ λυθεὶς σωτεσίμφθην ὑπὸ τῶν ἀλεξανδρείας τίτῳ, πρὸς τοῦ ἱεροσολύμων πολιορκίαν. ἐν ᾧ χρόνῳ γενομένων τῶν πραττομένων ἃ ἐστιν, ὅ τοῦ ἐμοῦ γνῶσιν διέφυγε. καὶ γὰρ τὰ καὶ τὸ στρατόπεδον τὸ ῥωμαίων ὁρῶν ἐπιμελῶς ἀνέγραφον, καὶ τὰ παρὰ τῶν αὐτομόλων ἀπαγγελλόμενα μόνος αὐτὸς σωίειν. εἶτα σχολῆς ἐν τῇ ῥώμῃ λαβόμενος, πάσης μοι τῶν πραγμάτειας ἐν παρασκευῇ γεγενημένης, χρησάμενος ποτὲ πρὸς τοῦ ἑλληνίδα φωνοῦ συνεργοῖς, ἅπαν ἐποιησάμην τῶν πράξεων τοῦ παράδοσιν. τοσοῦτον δέμοι πρεσβῦ θαρρῶν τῶν ἀληθείας, ὥς τε πρώτους πάντων τοὺς αὐτοκράτορας τῶν πολέμου γενομένους ἐυεσπασιανὸν καὶ τίτον ἀξιῶσα λαβεῖν μάρτυρας. πρώτοις γὰρ δέδωκα τὰ βυβλία. καὶ μετ' ἐκείνους πολλοῖς μὲ ῥωμαίων τοῖς συμπεπολεμηκόσι, πολλοῖς δὲ τῶν ἡμετέρων ὑπέρεσκον, ἀνδράσι καὶ τῶν ἑλληνικῆς σοφίας μετεχηκόσιν· ὧν ἐστὶν ἰούλιος ἀρχέλαος, ἡρώδης ὁ σεμνότατος, αὐτὸς ὁ θαυμασιώτατος βασιλεὺς ἀγρίππας. ἔτοι μὲν οὖν ἅπαντες ἐμαρτύρησαν, ὅτι τῆς ἀληθείας προύσθω ὑπμελῶς, ἃ αὖ ὑποσειλάμενοι ἐσιωπήσαντες, εἴτε καὶ ἄγνοιαν, ἢ χαριζόμενος μετέθηκα τῶν γεγονότων, ἢ παρέλιπον. φαῦλοι δέ τινες ἄνθρωποι βαλλειν με τοῦ ἰσοφείας ὑπεχειρήκασιν, ὥσπερ ἐν σχολῇ μειρακίων γύμνασμα προκείσθαι νομίζοντες, κατηγορείας παραδόξου καὶ βλασφημίας. δέον ἐκείνο γινώσκειν, ὅτι δεῖ τὸν ἄλλοις παράδοσιν πράξεων ἀληθινῶν ὑπισχνούμενον, αὐτὸν ὑπίσασθαι ταύτας πρότερον ἀκριβῶς, ἢ παρηκολουθηκότα τοῖς γεγονόσιν, ἢ παρὰ τῶν εἰδότων πυνθανόμενον. ὅπερ ἐγὼ μάλιστα

credimus: tanto namque seculo iam præterito neque adiicere quicquam aliquis, nec aufferre, nec transformare præsumpsit. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Iudæis, hæc diuina dogmata nominare, & in his vtique permanere: & propterea, si oporteat, mori libenter. Iam itaque multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortes varias in theatris sustinuêre, ne vllum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarẽt. Quis Græcorum aliquid tale perpessus est? quando neque fortuitam sustinere læsionem voluit: licèt omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hæc esse putant secundùm conscribentiũ voluntates exposita. Et hoc iustè etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoque vident præsumentes de his rebus conscribere, quibus neque ipsi interfuêre, neque credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quædam pauca componentes, impudenter semetipsos videntur historiæ nomine iactitare. Ego verò & de omni bello, & quæ ibi particularitei gesta sunt, veram descriptionem feci: cùm ipse rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galilęorum eram, donec fuit defendendi facultas. Cõtigit autem vt caperer à Romanis: & habentes me Vespasianus & Titus in custodia, vniuersa semper inspicere faciebant, primò quidem vinctum: postea verò solutus cum Tito ab Alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, vniuersa cum diligentia describebam. Et ea quæ nũciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus integriùs intelligens disponebam. Deinde Romæ tempus vacationis habens, omni iam negotio præparato vsus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Græcam rerum eruditionem exhibui. Tantáque mihi securitas affuit veritatis, vt primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum testes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuêre, plurimis verò nostrorum etiam eos venundedi, qui Græca eruditione videbantur imbuti. quorum est Iulius Archelaus, Herodes honestissimus, & ipse admirabilis rex Agrippa. Isti siquidem vniuersi testimonium perhibuêre, quòd veritatem diligenter excoluì: non dissimulaturi si quid gestorum per ignorantiam, aut per gratiam commutassem, aut prætermissem. Quidam verò praui homines derogare meæ historiæ sunt conati, tanquam in scholis adolescentium themata exercentes, & accusationis insperatæ atque detractionis facientes opus: cùm oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem aliis rerum veracium traditionem, ipsum prius hæc nosse certissimè, aut rebus gestis adhærendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego præcipuè

circa vtrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicuti dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cùm essem genere sacerdos, & participarem illarum sapientiam literarum. Historiam verò belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum verò inspector existens & omnino eorum quæ dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licèt imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuêre. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaraui, quòd conscriptio rerum apud Barbaros potius solemnior, quam apud Græcos est. Volo autem paululum priùs disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quòd nihil de nobis, vt aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Græcis. Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neque regionem maritimam habitamus, neque mercimoniis gaudemus, neque per hoc alterutris peregrinationibus fatigamur. Sed nostræ ciuitates procul à mari sitæ sunt: regionémque vberrimam possidentes, in ea assiduè laboramus, præcipuè circa filiorum nutrimenta studentes, legúmque custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vitæ necessarium iudicamus. Cùm accedat igitur his quæ prædicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Græcorum: sicut Ægyptiis mercimonia, quæ ab eis exportantur: & ad eos rursus importantur: itémque habitatoribus Phœniciæ maritimæ, studentibus circa contractus, atque negocia amore pecuniæ requisita. Sed neque circa latrocinia, sicut quidam alij vacauêre, aut amplius hæc concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licèt regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phœnices ergo proter negociationem ad Græcorum prouinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Ægyptij, & omnes à quibus ad Græcos onera deuehebant, immensa maria proscindentes. Medi verò postea atque Persæ palàm in Asia regnauerunt, & vsque ad alteram continentem Persæ militauerunt: Traces autem propterea vicinitatem, & Scythæ ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino vniuersi iuxta mare vel Orientale, vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui verò superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiam circa Europam contigisse, quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestatem, tantáque bella conficiente: neque Herodotus, neque Thucydides, nec vllus qui fuit cum istis, fecit aliquam mentionem: sed serò tandem & vix ad Græcos

A περὶ ἀμφοτέρας νομίζω πεποιηκέναι τὰς πραγματείας. τὴν μὲν γὰρ ἀρχαιολογίαν ὡς περὶ ἔφην, ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων μεταβεβλήκα, γενόμενος ἱερεὺς ἐκ γένους, καὶ μετὰ χειρὸς τὴν φιλοσοφίας τὴν ἐν ἐκείνοις τοῖς γράμμασι. τὸν δὲ πόλεμον τὴν ἱστορίαν ἔγραψα, πολλῶν μὲν αὐτουργὸς πραξέων, πλείστων δὲ αὐτόπτης γενόμενος· ὅλως δὲ τῶν λεχθέντων ἢ πραχθέντων οὐδὲν ἀγνοήσας. πῶς οὖν οὐκ ἂν θρασεῖς τις ἡγήσαιτο, τοὺς ἀντα-
B γωνίζεσθαί μοι περὶ τῆς ἀληθείας δυσπαρεχειρήκοτας. οἱ κἂν τοῖς τῶν αὐτοκρατόρων ὑπομνήμασιν ἐντυχεῖν λέγωσιν, ἀλλ' οὐγε τοῖς ἡμετέροις τῶν ἀντιπολεμούντων πράγμασι παρέτυχον. περὶ μὲν οὖν τούτων ἀναγκαίαν ἐποιησάμην τὴν παρέκβασιν, δυσημερήσαθαι βουλόμενος τὴν ἐπαγγελλομένων τὰς ἱστορίας συγγραφὴν τὴν διχέρειαν. ἱκανῶς δὲ φανερὸν ὡς οἶμαι πεποίηκα, ὡς ὅτι πάτριος ἐστὶν ἡ περὶ τὴν παλαιῶν ἀναγραφὴ τοῖς βαρβάροις μᾶλλον ἢ τοῖς ἕλλησιν.
C βούλομαι δὴ μικρὰ πρότερον διαλεχθῆναι πρὸς τοὺς δυσχερανοῦντας νέαν ἡμῖν ἀποφαίνειν τὴν κατάστασιν, ἐκ τοῦ μηδὲν περὶ ἡμῶν ὡς φασὶν ἐκεῖνοι λελέχθαι παρὰ τοῖς ἑλληνικοῖς συγγραφεῦσιν. εἶτα δὲ τὰς μαρτυρίας τῆς ἀρχαιότητος ἐκ τῶν παρ' ἄλλοις γραμμάτων παρέξω, καὶ τοὺς βεβλασφημηκότας ἡμῶν τὸ γένος, ἀποδείξω λίαν ἐν τοῖς λόγοις βλασφημοῦντας. ἡμεῖς τοίνυν οὔτε χώραν οἰκοῦμεν παράλιον, οὔτ' ἐμπορείαις
D χαίρομεν, οὐδὲ ταῖς πρὸς ἄλλους διὰ τούτων διαμιξίαις. ἀλλ' εἰσὶν μὲν ἡμῖν αἱ πόλεις μακρὰν ἀπὸ θαλάττης ἀνῳκισμέναι, χώραν δὲ ἀγαθὴν νεμόμενοι, ταύτῃ ἐκπονοῦμεν· μάλιστα δὲ πάντων περὶ παιδοτροφίαν φιλοκαλοῦντες, καὶ τὸ φυλάττειν τοὺς νόμους, καὶ τὴν κατὰ τούτους παραδιδομένην εὐσέβειαν, ἔργον ἀναγκαιότατον παντὸς τοῦ βίου πεποιημένοι. περὶ οὐδενὸς τοίνυν τοῖς εἰρημένοις καὶ τὸν περὶ τὸν βίον ἡμῖν ἰδιότητος, οὐδὲν ἦν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις τὸ ποιοῦν πρὸς τοὺς ἕλλησιν ἡμῶν διαμιξίαν, ὥσπερ Αἰγυπτίοις μὲν τὰ παρ' αὐτῶν ἐξαγόμενα, καὶ πρὸς αὐτοὺς εἰσαγόμενα, τοῖς δὲ τὸ παράλιον τῆς φοινίκης κατοικοῦσιν, οἱ περὶ τὰς κατηλείας καὶ τὰς ἐμπορείας σπουδαί, διὰ τὸ φιλοχρηματεῖν. οὐ μὴν οὐδὲ πρὸς λῃστείας ὥσπερ ἄλλοι τινές, οὐ τὸ πλέον ἔχειν ἀξιοῦν, πολεμοῦντες ἐτράπησαν ἡμῶν οἱ πατέρες, καί τοι πολλὰς τῆς χώρας ἐχούσης μυριάδας ἀνδρῶν ἐν ἑτοίμῳ. διὰ τοῦτο φοίνικες μὲν αὐτοὶ κατ' ἐμπορείαν τοῖς ἕλλησιν ἐπειπαλίοντες δυθεὶς ἐγνώσθησαν· ὑπ' ἐκείνων Αἰγύπτιοι, καὶ πάντες, ἀφ' ὧν τὸν φόρτον εἰς τοὺς ἕλλησιν διεκόμιζον, μεγάλα πελάγη διαιρούντες. μῆδοι δὲ μετὰ ταῦτα καὶ πέρσαι φανεροὶ κατέστησαν, τῆς ἀσίας ἐπαρξαντες. οἱ δὲ καὶ μέχρι τῆς ἡμετέρας ἠπείρου πέρσαι στρατεύσαντες. θρᾶκες δὲ διὰ γειτονίαν, καὶ τὸ σκυθικὸν ὑπὸ τῶν εἰς τὸν πόντον ἐγνώσθη πλεόντων. ὅλως δὲ ἅπαντες οἱ παρὰ τὴν θάλατταν, καὶ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ πρὸς τὴν ἑσπέριον κατοικοῦντες, τοῖς συγγράφειν τι βουλομένοις γνωριμώτεροι κατέστησαν. οἱ δὲ ταύτης ἄνω τὰς οἰκήσεις ἔχοντες ὑπολειπόμενοι ἠγνοήθησαν. καὶ τοῦτο φαίνεται καὶ περὶ τὴν Εὐρώπην συμβεβηκός, ὅπου γε τῆς ῥωμαίων πόλεως, τοιαύτην ἐκ μακρᾶς δύναμιν κεκτημένης, καὶ τοιαύτας πράξεις καταρθούσης πολεμικάς, οὐθ' ὁ Ἡρόδοτος, οὐθ' ὁ Θουκυδίδης, οὔτε τῶν ἅμα τούτοις γενομένων οὐδὲ εἷς ἐμνημόνευκεν, ἀλλ' ὀψέποτε καὶ μόλις αὐτῶν εἰς τοὺς ἕλλησιν ἡ γνῶσις

ἡ γνῶσις διεξῆλθεν. περὶ μὲν δὲ γαλατῶν τε καὶ ἰβήρων A
ὅτως ἠγνόησαν οἱ δοκοῦντες ἀκριβέστατοι συγγραφεῖς,
ὧν ἐστιν ἔφορος, ὡς τε πόλιν οἰόμενοι μίαν εἶναι τοὺς ἰβήρας,
τοὺς τοσοῦτο μέρος τῆς ἑσπερίου γῆς κατοικοῦντας. καὶ τὰ
μήτε γιγνόμενα παρ' αὐτοῖς ἔθη μήτε λεγόμενα γρά-
φειν, ὡς ἐκείνων αὐτοῖς χρωμένων ἐτόλμησαν. αἴτιον
δὲ τοῦ μὴ γινώσκειν τἀληθὲς, τὸ λίαν ἀνεπίμικτον.
τοῦ δὲ γράφειν ψευδῆ, τὸ βούλεσθαι δοκεῖν τι πλέον τῶν B
ἄλλων ἱστορεῖν. πῶς οὖν ἔτι θαυμάζειν προσῆκεν,
εἰ μηδὲ τὸ ἡμέτερον ἔθνος πολλοῖς ἐγιγνώσκετο, μηδὲ
τῆς ἐν τοῖς συγγράμμασι μνήμης ἀφορμὴν παρίχειν,
ἔτι μὲν ἀπῳκισμένον τῆς θαλάσσης, ἔτι δὲ βιω-
τεύειν προειρημένον. φέρε δίνων ἡμᾶς ἀξιοῦν τεκ-
μηρίῳ χρήσασθαι περὶ τῶν ἑλλήνων, ὅτι μὴ παλαιόν
ἐστιν αὐτῶν τὸ γένος, τῷ μηδὲν ἐν ταῖς ἡμετέραις ἀνα-
γραφαῖς περὶ αὐτῶν εἰρῆσθαι. ἆρ' οὐχὶ πάντας ἂν κα-
τεγέλων, αὐτὰς οἶμαι τὰς ὑπ' ἐμοῦ νῦν εἰρημένας
κομίζοντες αἰτίας, καὶ μάρτυρας ἂν δὲ τοὺς πλησιο- C
χώροις παρεῖχον τῆς αὐτῶν ἀρχαιότητος. κἀγὼ δίνων
πειράσομαι τοῦτο ποιεῖν. αἰγυπτίοις δὲ καὶ φοίνιξι
μάλιστα δὴ χρήσομαι μάρτυσιν, ἐπ' ἄν τινος ὡς ψευ-
δῆ τινὰ μαρτυρίαν δεκβάλλειν δυνηθέντος. φαίνονται
γὰρ καὶ δὴ μάλιστα πρὸς ἡμᾶς δυσμενῶς διακειμένοις,
κοινῇ μὲν ἅπαντες αἰγύπτιοι, φοίνικες δὲ τύριοι. περὶ
μὲν τοι χαλδαίων οὐκέτι δυνάμιν ἂν ταὐτὸ τοῦτο
λέγειν, ἐπεὶ καὶ τοῦ γένους ἡμῖν ἀρχηγοὶ κατεστήκα- D
σι, καὶ διὰ τινὰ συγγένειαν ἐν ταῖς αὐτῶν ἀναγραφαῖς
ἰουδαίων μεμνήσθουσιν. ὅταν δὲ τὰς περὶ τούτων πί-
στεις παράχω, τότε καὶ τῶν ἑλλήνων συγγραφέων ἀπο-
φανῶ τοὺς μνήμην ἰουδαίων πεποιηκότας, ἵνα μηδὲ
ταύτην ἔτι τινὰ πρόφασιν οἱ βασκαίνοντες ἔχωσι τὴν
πρὸς ἡμᾶς ἀπιστίας. ἄρξομαι δὴ πρῶτον ἀπὸ
τῶν παρ' αἰγυπτίοις γεγραμμένων, αὐτὰ μὲν οὐδ' ὀλί-
γιστα τε παραπεπεῖσθαι κἀκείνων. μανεθὼν δὴ οὗ E
τὸ γένος ἀνὴρ αἰγύπτιος, τῆς ἑλληνικῆς μετεσχηκὼς
παιδείας, ὡς δῆλός ἐστι, γέγραφε γὰρ ἑλλάδι φωνῇ
τινὰ πάτριον ἱστορίαν, ἐκ τε τῶν ἱερέων ὥς φησιν αὐ-
τὸς μεταφράσας, καὶ πολλὰ τὸν ἡρόδοτον ἐλέγχει
τῶν αἰγυπτιακῶν ὑπ' ἀγνοίας ἐψευσμένον. αὐτὸς
δὲ δίνων ὁ μανεθὼν ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν αἰγυπτιακῶν
ταῦτα περὶ ἡμῶν γράφει. παραθήσομαι δὲ τινὰ λέ-
ξιν αὐτοῦ, καθάπερ αὐτὸν ἐκεῖνον παράγων μάρ- F
τυρα. ἐγένετο βασιλεὺς ἡμῖν, τίμαιος ὄνομα. ὃς ἐπὶ
τούτου ἐκ οἶδ' ὅπως ὁ θεὸς αὐτίκα ἐδυσ· καὶ παρα-
δόξως ἐπὶ τῶν πρὸς ἀνατολὴν μερῶν, ἄνθρωποι τὸ
γένος ἄσημοι, καταθαρσήσαντες ἐπὶ τινὰ χώραν ἀνε-
στράτευσαν, καὶ ῥᾳδίως ἀμαχεὶ τούτῳ κρείττους εἷ-
λον. καὶ τοὺς ἡγεμονεύσαντας ἐν αὐτῇ χειρωσάμενοι, τὰ
λοιπὸν τάς τε πόλεις ὠμῶς ἐνέπρησαν, καὶ τὰ ἱερὰ τῶν
θεῶν κατέσκαψαν. πᾶσι δὲ τοῖς ἐπιχωρίοις ἐχθεστα- G
τά πως ἐχρήσαντο, τοὺς μὲν σφάζοντες, τῶν δὲ καὶ τὰ
τέκνα καὶ γυναῖκας εἰς δουλείαν ἄγοντες. τέλος δὲ καὶ
βασιλέα ἕνα ἐξ αὐτῶν ἐποίησαν, ᾧ ὄνομα ἦν σάλατις.
καὶ οὗτος ἐν τῇ μέμφιδι κατῴκει, τινά τε ἄνω καὶ κά-
τω χώραν δασμολογῶν, καὶ φρουρὰν ἐν τοῖς ἐπι-
τηδειοτάτοις καταλείπων τόποις. μάλιστα δὲ καὶ τὰ

potuit eorum venire notitia. De Gallis enim
& Hispanis sic ignorauêre hi, qui putantur
diligentissimi conscriptores, quorum est
Ephorus, vt vnam ciuitatem esse arbitrarentur
Iberos, qui tantam partem Occidentalis terræ
noscuntur inhabitare. Et mores eorum, qui
neque fiunt apud eos, neque dicuntur, referunt.
Causa verò ignorantiæ veritatis est, quòd pro-
eul abessent: vt autem falsa conscriberent,
quòd vellent videri aliquid ampliùs quàm a-
lij retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si
neque nostra gens plurimis erat nota, neque
ad scribendum de se aliquam dedit occasionē,
& ita dissita procul à mari, & talibus institu-
tis viuens? Pone igitur nos argumento vti
velle Græcorum, quod non sit genus eorum
antiquum, eo quòd nihil in nostris volumi-
nibus de eis sit dictum: nónne omnino deride-
bunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes
vicinæ regionis adducent antiquitatis suæ? Igi-
tur & ego hoc conabor efficere. Ægyptiis e-
nim & Phœnicibus præcipuè testibus vtar,
cum nullus eorum potuerit tanquam falsum
accusare testimonium. Et videntur maximè
erga nos iniqui in communi quidem omnes
Ægyptij, Phœnicum verò Tyrij. De Chal-
dæis autem nequaquam hoc dicere potero,
quoniam & generis nostri principes consti-
tuti sunt, & propter cognationem in conscri-
ptionibus suis meminêre Iudæorum. Cùm ve-
rò fidem de his præbuero, & blasphemias fal-
sas ostendero, tunc etiam Græcorū conscripto-
res memorabo, qui Iudæorum fecêre mentio-
nem: vt neq; huiusmodi occasio relinquatur in
Iudæis nobis faciendæ contentionis. Inchoa-
bo autem plurimum à literis Ægyptiorum, quas
non arbitrantur commendare quæ nostra sunt.
Manethon itaque genere vir Ægyptius, Gra-
ca disciplina eruditus, sicuti palàm est (scri-
psit enim sermone Græco) paternæ religio-
nis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpre-
tatus libris, frequenter arguit Herodotum,
Ægyptiacis ignoratione mentitum. Is Mane-
thon in secundo Aegyptiacorum hæc de nobis
scripsit. Ponam verò etiam verba eius, tanquam
illum ipsum adducens testem. Fuit nobis rex,
Timans nomine. sub hoc nescio quomodo
Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus O-
rientalibus homines, genere ignobiles, adepta
fiducia in prouincia castra metati sunt. Et faci-
lè ac sine bello eam potentérq; ceperūt: & prin-
cipes eius alligantes, de cætero ciuitates cru-
deliter incendêre: & deorum templa euertêre.
Erga omnes verò prouinciales inimicissimè se
gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum
verò & filios & coniuges in seruitutem redi-
gentes: nouissimè verò & vnum ex se fecêre re-
gem, cui nomen Saltis. Hic enim Memphidem
veniens, superiore, inferiorèque prouincia
tributaria facta, præsidia relinquens oppor-
tunis locis, maximè partes muniuit Orien-
tales, prospiciens quòd Assyrij aliquanto po-
tentiores, erant desideraturi regnum eius inua-
dere. Inueniens autem in præfectura Saite ciui-
tatem opportunissimam, positam ad Orientem

πρὸς ἀνατολὴν ἠσφαλίσατο μέρη, προορώμενος ἀσυρίων ποτὲ μείζον ἰσχυόντων, ἐσομένην δηλονότι τὴν ἐπιθυμίαν
τῆς αὐτῆς βασιλείας ἔφοδον. εὑρὼν δὲ ἐν νομῷ τῷ σαΐτῃ πόλιν ἐπικαιροτάτην, κειμένην πρὸς ἀνατολὴν

Bubastis fluminis, quæ appellabatur à quadam antiqua theologia Auaris, hanc fabricatus est, & muris maximis communiuit, collocans ibi multitudinem armatorum, vsque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem messis tempore veniebat, tam vt frumenta meteret, & mercedes exolueret, quàm vt armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cùm regnasset decemnouem annis, vita priuatus est. Post hũc autem regnauit alter quatuor & quadraginta annis, Bæon nomine. Post quem alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Deinde Apochis, vnum & sexaginta & Ianias quinquaginta & mense vno. Post omnes autem Assis nouem & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuêre primi reges, debellantes semper, & maximè Aegypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum Hycsos, hoc est, reges pastores. Hyc enim secũdùm sacram linguam, regem significat: Sos verò pastorem siue pastores, secundùm communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hycsos, quidam verò dicunt eos Arabas esse. In aliis autem exemplaribus non reges significari comperi per appellationem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Aegyptiaca lingua, & hac quando denso sono profertur, captiuos apertè significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historiæ antiquæ conueniens. Hos ergo quos prædiximus reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuêre, obtinuisse Aegyptum ait annis vndecim & quingentis. Post hæc autem regum Thebaidis & Aegypti reliquæ factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub rege verò cui nomen erat Alisfragmuthosis, victos dicit pastores, & aliam quidem vniuersam Aegyptum perdidisse: inclusos autem in locum habentem mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est Auaris. Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atque robustissimo circundedisse pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent, simul & prædam suam. Filium verò Alisfragmuthoseos Themosin conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obsedisse. Cum verò obsidium desperasset, pacta cum eis fecisse, vt Aegyptum relinquentes, quò vellent innoxij omnes abirent. Illos verò his promissionibus impetratis, cum omni domo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero, ex Aegypto per desertum in Syriam iter egisse: & metuentes Assyriorum potentiam (tunc enim illi Asiam obtinebant) in terra quæ nunc Iudæa vocitatur, ciuitatem ædificasse, quæ tot millibus hominum sufficere posset, eámque Hierosolymam vocitasse. In alio verò quodam libro Aegyptiacorũ Manethon hanc ipsam gentẽ, id est, qui vocitabantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissimè dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascualem habentes vitam, vocabantur

A τῆ βεβασίτου ποταμῆ, καλεμένῃ δ' ἀπὸ τῆς ἀρχαίας θεολογίας ἄβαριν, ταύτην ἔκτισέ τε, καὶ τοῖς τείχεσιν ὀχυρωτάτην ἐποίησεν ἐνοικίσας αὐτῇ καὶ πλῆθος ὁπλιτῶν εἰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας μυριάδας ἀνδρῶν πρὸς φυλακήν. ἐνθάδε κατὰ θέρειαν ἤρχετο, τὰ μὲν σιτομετρῶν καὶ μισθοφορίαν παρεχόμενος, τὰ δὲ καὶ ταῖς ἀσκήσεσι πρὸς φόβον τῶν ἔξωθεν ὁπλιτικῶς γυμνάζων. ἄρξας δ' ἐνεακαίδεκα ἔτη τὸν βίον ἐτελεύτησεν. μετὰ τοῦτον δὲ ἕτερος ἐβασίλευσεν, τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη καλούμενος βαών. μεθ' ὃν ἄλλος ἀπαχνᾶς, ἓξ καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ μῆνας ἑπτά, ἔπειτα δὲ καὶ ἀπωφις, ἓν καὶ ἑξήκοντα, καὶ ἰανίας πεντήκοντα καὶ μῆνα ἕνα, ὅτι πᾶσι δὲ καὶ ἄσσις ἐννέα καὶ τεσσαράκοντα καὶ μῆνας δύο, καὶ οὗτοι μὲν ἓξ ἐν αὐτοῖς ἐγένοντο πρῶτοι ἄρχοντες, ποθοῦντες ἀεὶ καὶ μᾶλλον τῆς αἰγύπτου ἐξαρᾶν τὴν ῥίζαν. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ ἔθνος ὑκσώς. τοῦτο δέ ἐστι βασιλεῖς ποιμένες. τὸ γὰρ ὑκ κατ' ἱερὰν γλῶσσαν βασιλέα σημαίνει, τὸ δὲ σὼς ποιμένα ἐστὶ καὶ ποιμένες κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον. καὶ οὕτω συνετεθειμένον γίνεται ὑκσώς. τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτοὺς ἀράβας εἶναι. ἐν δ' ἄλλοις ἀντιγράφοις οὐ βασιλεῖς σημαίνεσθαι διὰ τῆς τοῦ ὑκ προσηγορίας ἀλλὰ τοὐναντίον αἰχμαλώτους δηλοῦσθαι ποιμένας. τὸ γὰρ ὑκ πάλιν αἰγυπτιαστὶ καὶ τὸ ἀκουσμένον, αἰχμαλώτους ῥητῶς μηνύει, καὶ τοῦτο μᾶλλον πιθανώτερόν μοι φαίνεται, καὶ παλαιᾶς ἱστορίας ἐχόμενον. τούτους τοὺς προκατονομασθέντας βασιλέας τοὺς τῶν ποιμένων καλουμένων, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν γενομένους, κρατήσαι τὴν αἰγύπτου φησὶν ἔτη πρὸς τοῖς πεντακοσίοις ἕνδεκα. μετὰ ταῦτα δὲ τῶν ἐκ τῆς θηβαΐδος καὶ τῆς ἄλλης αἰγύπτου βασιλέων γενέσθαι φησὶν ἐπανάστασιν ὅλῃ τοῖς ποιμέσι καὶ πόλεμον αὐτοῖς συρραγῆναι μέγαν καὶ πολυχρόνιον. ὅτι δὲ βασιλέως, ᾧ ὄνομα ἦν, ἀλισφραγμούθωσις, ἡττωμένους φησὶ τοὺς ποιμένας ὑπ' αὐτοῦ, καὶ μὴν τῆς ἄλλης αἰγύπτου πάσης κεκρατηκέναι, κατακλεισθέντας δ' εἰς τόπον, ἀρούρας ἔχοντα μυρίων τὸν ἀριθμόν, ἄβαριν ὄνομα τῷ τόπῳ. τοῦτον φησὶν ὁ μανεθὼν ἅπαντα, τείχει τε μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ περιβαλεῖν τοὺς ποιμένας, ὅπως τόν τε κτῆσιν ἅπασαν ἔχωσιν ἐν ὀχυρῷ, καὶ τὴν λείαν τὴν ἑαυτῶν. τὸν δὲ ἀλισφραγμουθώσεως υἱὸν θέμασιν, ὁλοχειρήσαι μὲν αὐτοὺς διὰ πολιορκίας ἑλεῖν κατὰ κράτος, ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα μυριάσι στρατῷ περικαθήσαντα τοῖς τείχεσιν. ἐπεὶ δὲ τῆς πολιορκίας ἀπέγνω, ποιήσασθαι συμβάσεις, ἵνα τὴν αἰγυπτον ἐκλιπόντες, ὅπῃ βούλονται πάντες ἀβλαβεῖς ἀπέλθωσι. τοὺς δὲ ὅτι ταῖς ὁμολογίαις παροικεσία μετὰ τῶν κτήσεων οὐκ ἐλάττους μυριάδων ὄντας εἴκοσι καὶ τεσσάρων ἀπὸ τῆς αἰγύπτου τὴν ἔρημον εἰς συρίαν ὁδοιπορῆσαι. φοβουμένους δὲ τὴν ἀσσυρίων δυναστείαν, τότε γὰρ ἐκείνους τῆς ἀσίας κρατεῖν, ἐν τῇ νῦν ἰουδαίων καλουμένῃ πόλιν οἰκοδομησαμένους τοσαύταις μυριάσιν ἀνθρώπων ἀρκέσουσαν, ἱεροσόλυμα ταύτην ὀνομάσαι. ἐν ἄλλῃ δέ τινι βύβλῳ τῶν αἰγυπτιακῶν μανεθὼν τοῦτο φησὶν, ἔθνος τοὺς καλουμένους ποιμένας αἰχμαλώτους, ἐν ταῖς ἱεραῖς αὐτῶν βύβλοις γεγράφθαι, λέγων ὀρθῶς. καὶ γὰρ τοῖς

B C D E F G

ἀνωτάτω προγόνοις ἡμῶν τὸ ποιμαίνειν πάτριον ἦν, καὶ νομαδικὸν ἔχοντες τὸν βίον, οὕτως ἐκαλοῦντο ποιμέ-

ποιμένες. αἰχμάλωτοί τε πάλιν οὐκ ἀλόγως ὑπὸ τῆς
αἰγυπτίων ἀνεγράφησαν, ἐπειδή περ ὁ πρόγονος ἡμῶν
ἰώσηπος ἑαυτὸν ἔφη πρὸς τὸν βασιλέα τῆς αἰγυπτίων,
αἰχμάλωτον εἶναι, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς εἰς τὴν αἴγυπτον
ὕστερον μετεπέμψατο, τοῦ βασιλέως ὀπιδείξαντος.
ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν ἄλλοις ποιήσομαι τὴν ἐξέ-
τασιν ἀκριβεστέραν. νυνὶ δὲ τῆς ἀρχαιότητος ταύτης
παραθήσομαι τοῖς αἰγυπτίοις μάρτυρας. πάλιν οὖν
τὰ τοῦ μανεθῶνος πῶς ἔχει πρὸς τὴν τῶν χρόνων τά-
ξιν ὑπογράψω. φησὶ δ' οὗτος. μετὰ τὸ ἐξελθεῖν ἐξ
αἰγύπτου τὸν λαὸν τῶν ποιμένων εἰς ἱεροσόλυμα, ὁ κα-
βαλὼν αὐτοὺς ἐξ αἰγύπτου βασιλεὺς, τέθμωσις, ἐβα-
σίλευσε μετὰ ταῦτα ἔτη εἴκοσι πέντε καὶ μῆνας τέσ-
σαρας, καὶ ἐτελεύτησε, καὶ παρέλαβε τὴν ἀρχὴν
αὐτοῦ υἱὸς χέβρων ἔτη δεκατέσσαρα. μεθ' ὃν ἀμενῶφις
εἴκοσι καὶ μῆνας ἑπτά, τοῦ δ' ἀδελφὴ, ἀμεσσὴς εἰκο-
σιεὶν καὶ μῆνας ἑνδεκα. τῆς δὲ μήφρης, δώδεκα καὶ μῆ-
νας ἑνδεκα, τοῦ δ' μηφραμούθωσις, εἴκοσι πέντε καὶ
μῆνας δέκα, τοῦ δ' θεμῶσις, ἑνδεκα καὶ μῆνας ὀκτὼ,
τοῦ δ' ἀμενῶφις τριάκοντα καὶ μῆνας δέκα, τοῦ δ'
ὥρος, τριακονταέξ καὶ μῆνας πέντε. τοῦ δ' ἀκεγ-
χερὴς, δώδεκα καὶ μῆνα ἕνα. τῆς δ' ῥαθώτης ἀ-
δελφὸς, ἑνδεκα, τοῦ δ' ἀκεγχήρης, δώδεκα καὶ μῆνας
πέντε, τοῦ δ' ἀκεγχήρης ἕτερος δώδεκα καὶ μῆνας ἕξ, τοῦ
δ' ἄρμαϊς τέσσαρα καὶ μῆνα ἕνα, τοῦ δ' ῥαμέσσης,
ἓν καὶ μῆνας τέσσαρας, τοῦ δ' ἀρμέσσης μιαμοῦν
ἑξηκονταέξ καὶ μῆνας δύο, τοῦ δ' ἀμενῶφις δε-
κατεσσαρεννέα καὶ μῆνας ἕξ, τοῦ δ' σέθωσις καὶ ῥαμέσσης,
ἱππικὴν καὶ ναυτικὴν ἔχων, δύναμιν. οὗτος
τὸν μὲν ἀδελφὸν ἄρμαϊν ὁπίτροπον τῆς αἰγύπτου κα-
τέστησεν, καὶ πᾶσαν μὲν αὐτῷ τὴν ἄλλην βασιλικὴν
προσέθησαν ἐξουσίαν, μόνον δ' ἐνετείλατο διάδημα
μὴ φορεῖν, μηδὲ τὴν βασίλισσα μητέρα τε τῶν τέ-
κνων ἀδικεῖν· ἀπέχεσθαι δ' καὶ τῶν ἄλλων βασιλικῶν
παλλακίδων. αὐτὸς δ' ὁπὶ κύπρον καὶ φοινίκην, καὶ
πάλιν ἀσυρίους τε καὶ μήδους στρατεύσας ἅπαντας,
τοῖς μὲν δόρατι, τοῖς δὲ ἀμαχητὶ φόβῳ δ' τῆς πολλῆς
δυνάμεως ὑποχείριος ἔλαβε. καὶ μέγα φρονήσας
ὅτι τάῃς εὐπραγίαις, ἔτι καὶ θαρσαλεώτερον ἐπορεύ-
ετο, τὰς πρὸς ἀνατολὰς πόλεις τε καὶ χώρας καταστρε-
φόμενος. χρόνῳ τε ἱκανῷ γενόμενος, ἄρμαϊς ὁ καταλε-
φθεὶς ἐν αἰγύπτῳ, πάντα τοὔμπαλιν, οἷς ἀδελφὸς πα-
ρῄνει μὴ ποιεῖν ἀδεῶς ἔπραττεν. καὶ γὰρ τὴν βασίλισσα
βιαίως ἔχεν, καὶ ταῖς ἄλλαις παλλακίσιν ἀφειδῶς δια-
τέλει χρώμενος· πειθόμενος δ' ὑπὸ τῶν φίλων διάδη-
μα ἐφόρει, καὶ ἀπῆρε τῷ ἀδελφῷ. ὁ δ' τεταγμένος
ὅπὶ τῶν ἱερέων τῆς αἰγύπτου, γράψας βυβλίον ἐπεκα-
λέσε τῷ σεθώσει δηλῶν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅτι ἀπῆρεν ἀ-
δελφὸς αὐτοῦ ἄρμαϊς. τοῦτο δὲ χρῆμα οὖν ὑπέστρεψεν εἰς
πηλούσιον, καὶ κατέστησεν τῆς ἰδίας βασιλείας. ἡ δὲ
χώρα κεκλήθη ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος αἴγυπτος. λέγει
δὲ ὅτι ὁ μὲν σέθωσις ἐκαλεῖτο αἴγυπτος, ἄρμαϊς δ'
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ δαναός. ταῦτα μὲν ὁ μανεθών. δῆλον δὲ ὅτιν ἐκ τῶν εἰρημένων ἐστὶν, τοῦ χρόνου συλλογισθέντος, ὅτι οἱ καλούμενοι ποιμένες ἡμέτεροι
πρόγονοι, τρεῖς καὶ ἐνενήκοντα καὶ τριακοσίοις πρόσθεν ἔτεσιν, ἐκ τῆς αἰγύπτου ἀπαλλαγέντες, τὴν χώραν
ταύτην ἐπῴκησαν, ἢ δαναὸν εἰς ἄργος ἀφικέσθαι· καί τοι τοῦτον ἀρχαιότατον ἀργεῖοι νομίζουσι. δύο τίνων

A ita pastores. Sed & captiui non temere ab Ægyptiis dicti sunt: quoniam progenitor noster Ioseph dixit ad regem Ægyptiorum, se esse captiuum: & fratres in Ægyptum posterius euocauit, rege præcipiente. Sed de his quidem in aliis examinationem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam testes Ægyptios. rursúmque quomodo se habent verba Manethonis circa ordinem temporum apertè describam: sic enim ait: Postquam egressus est ex Ægypto populus pastorum Hierosolymam, expulsor eorum rex Themosis regnauit post hæc annis vigintiquinque, & mensibus quatuor, & defunctus est. Assumpsit regnum filius Chebron annis tredecim. post quem Amenophis viginti & mensibus septem, huius autem soror Amesses annis viginti vno, & mensibus nouem, Mephres autem duodecim, & mensibus nouem, Mephramuntosis vigintiquinque, & mensibus decem. Thmosis autem nouem, & mensibus octo. Amenophis verò triginta, & mensibus decem. Orus verò triginta sex, & mensibus quinque. Huius autem filia Acencheres, duodecim, & mense vno. Rathoris verò frater nouem. Acencheres autem duodecim, mensibus quinque. Acencheres alter duodecim, & mensibus tribus. Armais verò quatuor, & mense vno. Armesis autem vno, & mensibus quatuor. Armesesmianum verò sexaginta sex, & mensibus duobus. Amenophis nouemdecim, & mensibus sex. Sethosis autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem Ægypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantummodo autem diademate vti prohibuit, & ne reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & vt abstineret etiam ab aliis regalibus concubinis. Ipse verò ad Cyprum & Phœnicen, & rursus contra Assyrios atque Medos castrametatus, vniuersos quidem alios ferro, alios sine bello terrore magnæ virtutis sibimet subiugauit. his verò felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, Orientales vrbes ac prouincias subuertendo, multóque tempore procedente Armais, qui in Ægypto fuerat derelictus, omnia contra quàm frater agere monuerat, sine timore faciebat. Nam & reginam violenter abiecit, & aliis concubinis sine parcitate iugiter miscebatur: persuasúsque ab amicis & diademate vtebatur, & fratri rebellabat. Is verò qui constitutus erat super sacra Ægyptia, codicillos Sethosi misit, cuncta significans, & quia rebellaret eis suus frater Armais. Qui repente ad Pelusium destinauit, & proprium tenuit regnum. Prouincia verò vocata est ex eius nomine Ægyptus. Dicit enim quod Sethosis Ægyptus vocabatur, Armais autem frater eius Danaus. Hæc quidem Manethon. Palàm verò est, ex prædictis annis tempore computato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Ægypto liberati, ante tres & nonaginta atque trecentos annos hanc prouinciam inhabitauêre quàm Danaus ad Argos accederet: licèt hunc antiquissimum Argiui esse confidat. Duas igitur res

Manethon maximas pro nobis Ægyptiis literis protestatus est: primam quidem, quia aliunde venerunt ad Ægyptum: deinde egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, vt penè mille annis bellum præcedat Iliacum. Ea verò quæ Manethon non ex Ægyptiis literis, sed (sicut ipse confessus est) ex fabulis quorundam sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguam, ostendens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea, quæ apud Phœnicas de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio declarata. Sunt itaque apud Tyrios multorum annorum publicæ literæ, & conscriptiones diligentissimè custoditæ, ex his quæ apud eos facta & inuicem gesta noscuntur, quæ tamen memoria digna sunt. Inter hæc ergo conscriptum est, quia in Hierosolymis ædificatum est templum à Salomone rege, ante annos centum quadragintatres, & menses octo, quàm Tyrij Carthaginem condidêre. Descripta verò est apud illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyriorum rex amicus erat regis nostri Salomonis, paternis amicitiis ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem fabricæ, præbuit Salomoni auri quidem viginti & centum talenta: incidénsque pulchertimam syluam in monte, qui Lybanus nuncupatur, ad cameram destinauit ei. Quem redonauit Salomon & aliis multis rebus, & terra Galilææ regionis, quæ Zabulon vocatur. Præcipuè autem ei amicitiam sapientiæ concupiscentia conciliauit. Problemata enim soluenda alterutris dirigebant, & melior in his Salomon erat, & in aliis sapientior apparebat. Hactenus vero seruantur apud Tyrios epistolæ multæ, quas illi scripsêre ad inuicem. Quod autem non fingam de Tyriorum literis, testem producam Dium qui in Phœnicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœniciis historiis hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnauit. Hic partis Orientalis ciuitates ampliauit, vrbem potiorem fecit: & Olympij Iouis templum, quod in insula situm erat, iactis aggeribus vrbi adiunxit: & aureis anathematibus exornauit. Ascendens autem in Lybanum, syluas incidit ad templorum ædificationem. Regem verò Hierosolymorum Salomonem misisse dicunt ad Hiramum quædam ænigmata, & poposcisse ab eo, adiecto vt qui non posset discernere, pecuniam soluenti persolueret: confessúmque Hiramum, non se posse soluere propositas quæstiones, multis pecuniis mulctatum. Deinde Abdemonum quendam, virũ Tyrium, propositas soluisse quæstiones: ipsumque alias proposuisse, quas si non soluetet Salomon multas rursus pecunias Hiramo regi conferret. Dius igitur hoc modo de prædictis testimonium perhibuit nobis. Sed post hunc producam Menandrum quoque Ephesium. Is enim singulorum regum actus conscripsit apud Græcos & Barbaros, studens ex prouincialibus vniuscuiusque loci literis, historiæ veritatem pandere. Scribẽs enim de his,

A ὁ μανεθὼν ἡμῖν τὰ μέγιστα μεμαρτύρηκεν ἐκ τῆς παρ' αἰγυπτίοις γραμμάτων. πρῶτον μὲν τὴν ἐπέρωθεν ἄφιξιν εἰς αἴγυπτον, ἔπειτα τὴν τοῦ ἐκεῖθεν ἀπαλλαγήν, ἔτεσι παρχαίαν τοῖς χρόνοις, ὡς ἐγγύς που πρὸς τὰ αὐτοῦ τῆς ἰλιακῶν ἔτεσι χιλίοις. ἃ δὲ ὁ μανεθὼν οὐκ ἐκ τῆς παρ' αἰγυπτίοις γραμμάτων, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ὡμολόγηκεν, ἐκ τῶν ἀδιστόπους μυθολογουμένων πρόσθηκεν, ὕστερον ἐξελέγξω κατὰ μέρος, δεικνὺς τοῦ ἀπίθανον αὐτῶν ψευδολογίαν. βούλομαι τοίνυν ἀπὸ τούτων ἔτι μετελθεῖν, ὅπερ τὰ παρὰ τοῖς φοίνιξιν ἀναγεγραμμένα περὶ τῶν γένους ἡμῶν, καὶ τὰς ἐξ ἐκείνων μαρτυρίας παρέχειν. ἔστι τοίνυν παρὰ τυρίοις πολλῶν ἐτῶν γράμματα, δημοσίᾳ γεγραμμένα, καὶ πεφυλαγμένα λίαν ἐπιμελῶς, περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς γενομένων καὶ πρὸς ἀλλήλους πραχθέντων μνήμης ἀξίων. ἐν τούτοις γέγραπται, ὅτι ἐν ἱεροσολύμοις ᾠκοδομήθη ναὸς ὑπὸ σολομῶντος τοῦ βασιλέως, ἔτεσι θαῦτον ἑκατὸν τεσσαράκοντα καὶ ἕξ, καὶ μησὶν ὀκτώ, τοῦ κτίσαι τυρίοις καρχηδόνα. ἀνεγράφη δὲ παρ' ἐκείνοις ἡ τοῦ ναοῦ κατασκευὴ τοῦ παρ' ἡμῖν. εἴρωμος γὰρ ὁ τῶν τυρίων βασιλεύς, φίλος ἦν τοῦ βασιλέως ἡμῶν σολομῶντος, πρόξενος πρὸς αὐτὸν φιλίαν δεδεδεμένος. αὐτὸς οὖν συμφιλοτιμούμενος εἰς τὴν τοῦ κατασκευάσματος τῷ σολομῶνι λαμπρότητα, χρυσίου μὲν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔδωκε τάλαντα· τεμὼν δὲ καλλίστην ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους, ὃ καλεῖται λίβανος, εἰς τὸν ὄροφον ἀπέστειλεν. ἀντεδωρήσατο δὲ αὐτῷ ὁ σολομὼν ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ γῆν κατὰ χώραν τῆς γαλιλαίας ἐν τῇ ζαβυλῶν λεγομένῃ. μάλιστα δὲ αὐτοὺς εἰς φιλίαν τῆς σοφίας συνῆγεν ἐπιθυμία. προβλήματα γὰρ ἀλλήλοις ἀντεπέστελλον λύειν πειρώντες, καὶ κρείττων ἐν τούτοις ἦν ὁ σολομὼν καὶ πάντα σοφώτερος. σώζονται δὲ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς τυρίοις πολλαὶ τῶν ἐπιστολῶν, αἃς ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἔγραψαν. ὅπερ δὲ ἐγὼ λόγος ἐστὶν ὑπ' ἐμοῦ συγκείμενος, ὁ περὶ τῶν παρὰ τοῖς τυρίοις γραμμάτων, παραθήσομαι μάρτυρα δίον, ἄνδρα περὶ Τὴν φοινίκην ἱστορίαν ἀκριβῆ γεγονέναι πεπιστευμένον. οὗτος τοίνυν ἐν ταῖς περὶ φοινίκων ἱστορίαις γράφει τὸν τρόπον τοῦτον. ἀβιβάλου τελευτήσαντος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ εἴρωμος ἐβασίλευσεν. οὗτος τὰ πρὸς ἀνατολὰς μέρη τῆς πόλεως προσέχωσε, καὶ μεῖζον τὸ ἄστυ πεποίηκε, καὶ τοῦ ὀλυμπίου διὸς τὸ ἱερὸν καθ' ἑαυτὸ ὂν ἐν νήσῳ, χώσας τὸν μεταξὺ τόπον, συνῆψε τῇ πόλει, καὶ χρυσοῖς ἀναθήμασιν ἐκόσμησεν. ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν λίβανον ὑλοτόμησε πρὸς τὴν τῶν ναῶν κατασκευήν. τὸν δὲ τυραννοῦντα ἱεροσολύμων σολομῶντα πέμψαι φασὶ πρὸς τὸν εἴρωμον αἰνίγματα, καὶ παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἀξιοῦν. τὸν δὲ μὴ δυνηθέντα διακρῖναι, τῷ λύσαντι χρήματα ὑποτίνειν. ὁμολογήσαντα δὲ τὸν εἴρωμον, καὶ μὴ δυνηθέντα λύσαι τὰ αἰνίγματα, πολλὰ τῶν χρημάτων εἰς τὸ ὑπόζημιον ἀναλῶσαι. ἔπειτα δὴ ἀβδήμονόν τινα τύριον ἄνδρα τὰ προτεθέντα λύσαι· καὶ αὐτὸν ἄλλα προβαλεῖν, ἃ μὴ λύσαντα τὸν σολομῶντα, πολλὰ τῷ εἰρώμῳ προσαποτίσαι χρήματα. δίος μὲν οὕτω περὶ τῶν προειρημένων ἡμῖν μεμαρτύρηκεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ παραθήσομαι μένανδρον τὸν ἐφέσιον. γέγραφε δὲ οὗτος τὰς ἐφ' ἑκάστου βασιλέων πράξεις παρὰ τοῖς ἕλλησι καὶ βαρβάροις γενομένας, ἐκ τῶν παρ' ἐκείνοις ὑπομνημάτων πανουδάσας τὴν ἱστορίαν μαθεῖν. γράφων δὴ περὶ τῶν

B

C

D

E

F

G

βύβα-

βασιλεύσαντος ἐν τύρῳ, ἔπειτα γενόμενος κατὰ τὸν εἴρωμον, ταῦτα φησί. τελευτήσαντος δὲ ἀβιβάλου, διεδέξατο τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ εἴρωμος, βιώσας ἔτη ἑξήκοντα τέσσαρα. οὗτος ἔχωσε τὸν εὐρύχωρον. τόν τε χρυσοῦν κίονα τὸν ἐν τοῖς τοῦ διὸς ἀνέθηκεν. ἔπειτα ὕλην ξύλων ἀπελθὼν ἔκοψεν, ἀπὸ τοῦ λεγομένου ὄρους λιβάνου, κέδρινα ξύλα εἰς τὰς τῶν ἱερῶν στέγας, καθελών τε τὰ ἀρχαῖα ἱερά, καινοὺς ναοὺς ὠκοδόμησεν. τότε τοῦ ἡρακλέους καὶ τῆς ἀστάρτης τέμενος ἀνέδειξεν. καὶ τὸ μὲν τοῦ ἡρακλέους πρῶτον ἐποιήσατο ἐν τῷ περιτίου μηνὶ, εἶτα τὸ τῆς ἀστάρτης, ὁπότε τυροῖς ἐπεστράτευσεν, μὴ ἀποδιδοῦσι τοὺς φόρους. οὗς δὲ ὑποτάξας ἑαυτῷ πάλιν ἀνέστρεψεν. ἐπὶ τούτων δέ τις τοῦ ἀβδήμονος παῖς νεώτερος, ὃς σύνηκα τὰ προβλήματα, ἃ ἐπέτασε σολομὼν ὁ ἱεροσολύμων βασιλεύς. ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος ἀπὸ τούτου τοῦ βασιλέως ἄχρι τῆς καρχηδόνος κτίσεως οὕτως. τελευτήσαντος εἰρώμου διεδέξατο τὴν βασιλείαν βαλεάζαρος ὁ υἱὸς, ὃς βιώσας ἔτη τεσσαράκοντα τρία, ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. μετὰ τοῦτον ἀβδάστρατος ὁ αὐτοῦ υἱὸς βιώσας ἔτη εἴκοσι ἐνέα, ἐβασίλευσεν ἔτη ἐννέα. τούτου οἱ τῆς τροφοῦ αὐτοῦ υἱοὶ τέσσαρες δόλῳ βουλευσάντες ἀπώλεσαν. ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐβασίλευσεν ἔτη δυοκαίδεκα. μεθ' οὗς ἄσταρτος ὁ δελαιαστάρτου. ὃς βιώσας ἔτη πεντήκοντα τέσσαρα, ἐβασίλευσεν ἔτη δώδεκα. μετὰ τοῦτον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀστάρυμος βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ πεντήκοντα, ἐβασίλευσεν ἔτη ὀκτώ. οὗτος ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ φέλητος. ὃς λαβὼν τὴν βασιλείαν ἦρξεν μηνῶν ὀκτὼ, βιώσας ἔτη πεντήκοντα. τοῦτον ἀνεῖλεν ἰθωβαλος ὁ τῆς ἀστάρτης ἱερεύς, ὃς βασιλεύσας ἔτη τριακονταδύο, ἐβίωσεν ἔτη ἑξήκοντα ὀκτώ. τοῦτον διεδέξατο βαδέζωρος υἱός, ὃς βιώσας ἔτη τεσσαρακονταπέντε, ἐβασίλευσεν ἔτη ἕξ. τούτου διάδοχος γέγονε μάττινος ὁ υἱός. ὃς βιώσας ἔτη τριακονταδύο, ἐβασίλευσεν ἔτη ἐνέα. τούτου διάδοχος γέγονε φυγμαλίων. βιώσας δὲ ἔτη πεντηκοντατρεῖς, ἐβασίλευσεν ἔτη τεσσαρακοντατρία. ἐν ᾧ τῷ ἐνὶ αὐτοῦ ἐβδόμῳ ἔτει, ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ φυγοῦσα, ἐν τῇ λιβύῃ πόλιν ὠκοδόμησε καρχηδόνα. σωώζεται δὴ πᾶς ὁ χρόνος ἀπὸ τῆς εἰρώμου βασιλείας, ἄχρι καρχηδόνος κτίσεως, ἔτη ρνε μῆνες κ̄. ἐπεὶ ᾧ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς εἰρώμου βασιλείας ἐν ἱεροσολύμοις ὠκοδομήθη ὁ ναός. γέγονεν οὖν ἀπὸ τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ ναοῦ ἄχρι καρχηδόνος κτίσεως, ἔτη ἑκατὸν τεσσαρακοντατρία, μῆνες ὀκτώ. τί δεῖ οὖν τοσαῦτα φοινίκων μαρτυρίας τὴν δεῖ προσθεῖναι πλείω. βλέπετε γὰρ ταλαιπωρίας ἰσχυρῶς ὡμολογημένον. καὶ πολὺ δίπου προάγει τῆς τοῦ νέου κατασκευῆς, ἢ τῆς προγόνων ἡμῶν εἰς τὴν χώραν ἀφίξις. ὅτε γὰρ αὐτὴν πᾶσαν πολέμῳ παρέλαβον, τότε τὸν ναὸν κατεσκεύασαν, καὶ ταῦτα σαφῶς ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ὑπ' ἐμοῦ δεδήλωται διὰ τῆς ἀρχαιολογίας. λέγω δὴ νῦν ἤδη τὰ παρὰ χαλδαίοις ἀναγεγραμμένα καὶ ἱστορούμενα περὶ ἡμῶν, ἅπερ ἔχει πολλὴν ὁμολογίαν καὶ πρὸς ἄλλων τοῖς ἡμετέροις γράμμασι. μάρτυς δὲ τούτων βηρωσσὸς, ἀνὴρ χαλδαῖος μὲν τὸ γένος, γνώριμος δὲ τοῖς περὶ παιδείαν ἀνατρεφομένοις, ἐπεὶ εἰδὴ πρός τε ἀστρονομίας, καὶ περὶ τῆς χαλδαίοις φιλοσοφουμένων αὐτὸς εἰς τοὺς ἕλληνας ἐξήνεγκε τὰς συγγραφάς.

A qui in Tyro regnauêre, & deinde veniens ad Hiramum regem, sic ait: Moriente vero Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis trigintaquatuor. Hic aggere coniunxit Eurychorum, aureámque ibi columnam Iouis in templo reposuit: & ad syluam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina facienda templorum. Demolitúsque antiqua delubra, noua templa ædificauit: Herculísque & Astartes fana dedicauit, Herculis primùm extructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tiryos, minimè tributa reddentes: quos etiam subdens sibimet, denuò remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum rex destinabat: Supputatur verò tempus ab hoc rege vsque ad constructionem Carthaginis, hoc modo: Moriente Hiramo successit in eius regno Beleastartus filius, qui cùm vixisset annis quadragintatribus, septem regnauit annis. Post hunc Abdastartus filius cùm vixisset annis viginti, regnauit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidiis peremêre: quorum senior regnauit annos XII. Post quos Astartus filius Beleastarti regnauit. Qui cùm vixisset annis quadragintaquatuor, regnauit annis duodecim. Post hũc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnauit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cùm vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astartæ sacerdos: qui cùm vixisset annis sexagintaocto, regnauit annis trigintaduobus. Huic successit Badezorus filius: qui cùm vixisset annis XLV. regnauit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cùm vixisset XXXII. nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita LVI. ex quib. XL. tenuit principatum. huius regni anno septimo, soror Didò in Africa ciuitatem ædificauit Carthaginem. itaque colligitur tempus à regno Hirami vsque ad ædificationem Carthaginis annorum CLV. & mensium VIII. Cùm verò duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis ædificatum sit templum, fit ab ædificatione templi vsque ad constructionem Carthaginis tempus annorum CXLIII. mensium VIII. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi. Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam præcedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cùm enim eam vniuersam bello tenuissent, tum demum templum ædificare cœpêre: & hæc apertè ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaque sunt dicenda ea, quæ apud Chaldæos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris voluminibus: etiam de aliis rebus. Testis autẽ horum est Berosus, vir genere quidem Chaldæus, notus autem eis, qui doctrinæ eruditionique congaudent: quoniam de astronomia & de Chaldæorũ philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit.

Igitur Berosus antiquissimas secutus historias, de facto diluuio, & hominum in eo corruptione, sicuti Moses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuecta scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos, qui ex Noë progeniti sunt, & tempus eorum adiiciens, vsque ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldæorum regem, & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subiecit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctúmque generis nostri populum auferens, migrauit in Babylonem. Vnde ciuitatem contigit desolari annis septuaginta vsque ad Cyrum regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiam, vniuersos priores Chaldæorum & Babyloniorum reges actionibus suis excellens. Ipsa verò verba, quæ Berosus protulit, hoc modo dicta, necessariò proferenda sunt. Audito tamen pater eius Nabulassarus, quòd satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœnicia rebellaret, cùm non valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori ætate valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, prouinciam quæ ab initio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem verò tempore, contigit patrem eius Nabulassarum, cum ægrotasset, in Babylonia ciuitate defungi, qui regnauit annis xxix. Nabuchodonosor autem non post multum tempus mortem patris cognoscens, & negotia Ægyptiaca disponens, reliquarúmque prouinciarum, & captiuos Iudæorum & Phœnicum atque Syrorum, qui in Ægypto fuerant, commendans quibusdam amicis, vt cum exercitu & impedimentis perducerentur ad Babyloniam, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: reperiensque cuncta à Chaldæis dispensari, seruatúmque regnum ab optimatibus eorum, dominus factus totius paterni principatus, captiuis quidem aduenientibus præcepit habitacula in opportunissimis Babyloniæ locis ædificare. ipse verò ex manubiis templum Beli ac reliqua munificentissimè excoluit: & veteri vrbi alteram extrinsecus adiecit. Et prouiso ne posthac possent hostes fluuium conuertere, & ad vrbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos cocto latere, illos addito etiam bitumine, circundedit: tum sic communitæ portas quæ vel templum deceant, addidit. ad hoc iuxta paternam regiam, alteram sumptuosiorem multo ampliorémque extruxit: cuius ornatum exponere fortasse longum esset, illud memoratu dignum, quòd hæc adeò superba supráque fidem magnifica, quindecim dierũ spacio perfecta est.

A ἐξῆς δὲ τίνων ὁ βηρωσὸς τὰς ἀρχαιοτάτας ἐπακολουθῶν ἀναγραφαῖς, ὥσπερ τε τὴν γενομένην κατακλυσμὸν καὶ ἐν αὐτῷ φθορὰς τῶν ἀνθρώπων, καθάπερ μωϋσῆς ἔτους ἱστόρηκεν, καὶ ὥσπερ τὸν λάρνακος, ἐν ᾗ νῶχος ὁ τῶν γένους ἡμῶν ἀρχηγὸς διεσώθη, ὥς φησιν ἐκ θείσης αὐτῆς τῶν ἀκρωρείαις τῶν ἀρμενίων ὀρῶν. εἶτα τοὺς ἀπὸ νῶχε καταλέγων, καὶ τοὺς χρόνους αὐτοῖς ὥς φησι θεὶς, ὅπῃ ναβολάσσαρον ὡδήγησε, τὸν βαβυλῶνος καὶ χαλδαίων, βασιλέα, καὶ τὰς τούτου πράξεις ἀφηγούμενος λέγει, τίνα τρόπον πέμψας ὅπῃ τὸν ἀίγυπτον, καὶ ὅπῃ τὴν ἡμετέραν γῆν τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ ναβυχοδονόσορον μετὰ πολλῆς δυνάμεως, ἐπειδή περ ἀφεστῶτας αὐτοὺς ὑπέθετο, πάντων κρατήσειν· καὶ τὸν ναὸν ἐνέπρησε τὸν ἐν ἱεροσολύμοις, ὅλως τε πάντα τὸν παρ' ἡμῶν λαὸν ἀναστήσας, εἰς βαβυλῶνα μετῴκισεν. συμβῆναι δὲ καὶ τὴν πόλιν ἐρημωθῆναι χρόνον ἐτῶν ἑβδομήκοντα, μέχρι κύρου τοῦ περσῶν βασιλέως. κρατῆσαι δέ φησι τὸν βαβυλώνιον αἰγύπτου, συρίας, φοινίκης, ἀραβίας, πάντας ὑπερβαλλόμενον τοῖς πρὸ αὐτοῦ χαλδαίων καὶ βαβυλωνίων βεβασιλευκότας. εἶθ' ἑξῆς ὑποκατάβας ὀλίγον ὁ βηρωσὸς, πάλιν ὑπεμνήσθη ἐν τῇ τῆς ἀρχαιότητος ἱστορίας ἀυτά· ὑπεμνήσομαι τὰ τοῦ βηρωσοῦ τοῦτον ἔχοντα τὸν τρόπον. ἀκούσας δ' ὁ πατὴρ αὐτοῦ ναβολάσσαρος, ὅτι ὁ τεταγμένος σατράπης ἐν τοῖς κατὰ αἰγύπτῳ καὶ τῶν συρίαν τῶν κοίλων καὶ τῶν φοινίκων τόποις ἀποστάτης γέγονεν, ἀδυνάμενος αὐτὸς ἔτι κακοπαθεῖν, συνήσας τῷ υἱῷ ναβουχοδονοσόρῳ ὄντα ἔτι ἐν ἡλικίᾳ μέρη τινὰ τῆς δυνάμεως, ἐξέπεμψεν ἐπ' αὐτόν. συμμίξας ὑ ναβυχοδονόσορος τῷ ἀποστάτῃ, καὶ παρατάξάμενος, αὐτοῦ τε κρείττω γενόμενος, καὶ τῶν χώραν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τῶν αὐτοῦ βασιλείαν ἐποίησεν. τῷ τε πατρὶ αὐτοῦ συμβῆναι ναβολασσάρῳ, καὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀῤῥωστήσαντι, ἐν τῇ βαβυλωνίων πόλει μεταλλάξαι τὸν βίον, ἔτη βεβασιλευκότι εἴκοσι ἐννέα. αἰσθόμενος ὑ μετ' ὀ πολὺ τῶν τοῦ πατρὸς τελευτῶν ναβυχοδονόσορος, κατασήσας τὰ κατὰ τὴν αἴγυπτον πράγματα καὶ τῶν λοιπῶν χώραν, καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις ἰουδαίων τε καὶ φοινίκων καὶ σύρων καὶ τῶν κατὰ τὴν αἴγυπτον ἐθνῶν συντάξας τινὰ τῶν φίλων, μετὰ τῆς δυνάμεως, καὶ τῆς λοιπῆς ὠφελείας ἀπακομίζειν εἰς τὴν βαβυλωνίαν, αὐτὸς ὁρμήσας ὀλιγοστὸς παρεγένετο διὰ τῆς ἐρήμου εἰς βαβυλῶνα. καταλαβὼν ὑ τὰ πράγματα διοικούμενα ὑπὸ χαλδαίων, καὶ διαπεσουμένην τὴν βασιλείαν ὑπὸ τοῦ βελτίστου αὐτοῦ, κυριεύσας ἐξ ὁλοκλήρου τῆς πατρικῆς ἀρχῆς, τοῖς μὲν αἰχμαλώτοις παραγενόμενος, συνέταξεν αὐτοῖς οἰκίας ἐν τοῖς ἐπιτηδειοτάτοις τῆς βαβυλωνίας τόποις ἀποδεῖξαι. αὐτὸς ὑ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου λαφύρων, τὸν βήλου ἱερὸν καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήσας φιλοτίμως, τῇ τε ὑπαρχούσαν ἐξ ἀρχῆς πόλιν, καὶ ἑτέραν ἔξωθεν προσαρεισάμενος, καὶ * ἀναγκάσας πρὸς τὸ μηκέτι δύνασθαι τοὺς πολιορκοῦντας τὸν ποταμὸν ἀναστρέφοντας ὅπῃ τὴν πόλιν καταστρατεύειν, ἐπεβάλετο, ζεῖς μὲν τὴν ἔνδον πόλεως τοιβόλοις, ζεῖς ὑ τῆς ἔξω τούτων, τοὺς μὲν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, τοὺς δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς πλίνθου, καὶ τειχίσας ἀξιολόγως τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας κοσμήσας ἱερεπρεπῶς, προκατεσκεύασε τοῖς παρικοῖς βασιλείοις, ἕτερα βασίλεια ἐχόμενα ἐκείνων, ἐπιφανέστατα ἀπάσημα καὶ τὴν πολλὴν πολυτέλειαν. μακρὰ δ' ἴσως ἔσται εἰ τις ἐξηγήσαιτο. πλὴν ὄντα γε ὑπερβολὴν ὡς μεγάλα καὶ ὑπέρφαυα, συνετελέσθη ἡμέραις δεκαπέντε.

B

C

D

E

F

G

ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τούτοις αἰαλήμματα λίθινα ὑψη- A
λὰ ἀνῳκοδομήσας, καὶ τινὰ ὄψιν ὑποδοὺς ὁμοιοτάτην
τοῖς ὄρεσι, καταφυτεύσας δένδρεσι παντοδαποῖς ἐξειρ-
γάσατο. Ὁ καταστήσας τὸν καλούμενον κρεμαστὸν
παράδεισον, διὰ τὸ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπιθυμεῖν τῆς
ὀρεινῆς διαθέσεως, τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ τὴν μη-
δίαν τόποις. ταῦτα μὲν δὴ ἱστόρησεν περὶ τοῦ προειρη-
μένου βασιλέως, καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις τῶν χαλδαϊ-
κῶν, ἐν οἷς μέμφεται ἑλληνικοῖς συγγραφεῦσιν, ὡς μάτην B
ἀορμῶντας ὑπὸ σεμιράμιδος τὴν ἀσσυρίαν κτισθεῖσαν καὶ
βαβυλῶνα, καὶ τὰ θαυμάσια κατασκευασθῆναι περὶ αὐ-
τὴν ὑπ' ἐκείνης ἔργα ψευδῶς γεγραφότας. Ὁ καὶ τού-
τα τὴν μὲν τῶν χαλδαίων γραφὴν ἀξιόπιστον ἡγεῖται.
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρχαίοις τῆς φοινίκων σύμφωνα
τοῖς ὑπὸ βηρωσοῦ λεγομένοις ἀναγέγραπται, περὶ τοῦ
τῆς βαβυλωνίων βασιλέως, ὅτι τὴν συρίαν καὶ τὴν
φοινίκην ἅπασαν ἐκεῖνος κατεστρέψατο. περὶ τούτου C
γοῦν συμφωνεῖ φιλόστρατος ἐν τοῖς ἱστορίαις, μεμνη-
μένος τῆς τύρου πολιορκίας. καὶ μεγαθένης ἐν τῇ τε-
τάρτῃ τῆς ἰνδικῶν. δὴ οὖν ἀποφαίνειν προειρῆσθαι τὸν
προειρημένον βασιλέα τῆς βαβυλωνίων, ἡρακλέους
ἀνδρείᾳ τε καὶ μεγέθει πράξεων διενεγκόντα. καταστρέ-
ψασθαι γὰρ αὐτὸν φησὶ καὶ λιβύης τὴν πολλήν τε καὶ ἰβηρίαν. τὰ
δὲ περὶ τοῦ ναοῦ προειρημένα τοῦ ἐν ἱεροσολύμοις, ὅτι D
κατεσκευάσθη μὲν ὑπὸ τῶν βαβυλωνίων δεσπότου τινός,
ἤρξατο δὲ πάλιν ἀνοικοδομεῖσθαι, κύρου τὴν ἀσίας τε
βασιλείαν παρειληφότος, ἐκ τῆς βηρωσοῦ σαφῶς δεδε-
ικνύσθαι σοφοκλέους. λέγει γὰρ οὕτω δὴ καὶ τρί-
τος. ναβυχοδονόσορος μὲν οὖν μὴ τὸ ἄρξασθαι τοῦ προει-
ρημένου τείχους, ἐμπεσὼν εἰς ἀρρωστίαν, μετηλλάξατο τὸν
βίον, βεβασιλευκὼς ἔτη τεσσαρακοντατρία. τῆς
δὲ βασιλείας κύριος ἐγένετο υἱὸς αὐτοῦ ἀβιλμαράδουχος.
οὗτος πρὸς ἀς τὸν προαγμάτων ἀνόμως τε ἀσυλλόγως, δεδι-
βυλωθεὶς ὑπὸ τοῦ τοῦ ἀδελφοῦ ἔχοντος αὐτοῦ νυμφεστο- E
σορόου ἀνῃρέθη, βασιλεύσας ἔτη δύο. μὴ δὲ τὸ ἀναι-
ρεθῆναι τοῦτον, δικαιξάμενος τινὰ ἀρχὴν ὁ δεδιβυλω-
μένος αὐτοῦ νυμφεστοσόρος, ἐβασίλευσεν ἔτη τεσσα-
ρα. τούτου υἱὸς λαβοροσσοάρχοδος ἐκυρίευσε τὴν τοῦ βα-
σιλείας παῖς ὢν μηνῶν ἐννέα, δεδιβουλευθεὶς δὲ καὶ τὸ
πολλὰ ἐμφαίνειν κακοήθη ὑπὸ τῶν φίλων ἀπετυμπα-
νίσθη. ἀποτομῶν δὲ τούτου, συνελθόντες οἱ δεδιβουλε-
υκότες αὐτοῦ, κοινῇ τινὶ βασιλείαν ἐδωρήσαντο ναβο-
νίδῳ τινὶ τῷ ἐκ βαβυλῶνος, ὅστις ἐκ τοῦ αὐτοῦ δεσπότου. F
δὴ τούτου τὰ περὶ τὸν ποταμὸν τείχη τῆς βαβυλωνίων
πόλεως, ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου κατεσκευάσθη.
ἕνατος δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ ἑπταεκαιδεκάτῳ ἔτει,
παρεξελθὼν κύρος ἐκ τῆς περσίδος μὴ δυνάμεως
πολλῆς καὶ καταστρεψάμενος τινὰ λοιπὴν ἀσίαν πᾶ-
σαν, ὥρμησεν δὴ τῆς βαβυλωνίας. ἀιδόμενος καὶ
ναβόννηδος τινὰ ἔφοδον αὐτοῦ, ἀπαντήσας μὴ τῆς δυ-
νάμεως καὶ παρατάξαμενος, ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ καὶ
φυγὼν ὀλίγους ὀς, συνεκλείσθη εἰς τὴν βορσιππη- G
νῶν πόλιν. κύρος δὲ βαβυλῶνα καταλαβόμενος, καὶ
συνταξάμενος τὰ ἔξω τῆς πόλεως τείχη κατασκά-
ψαι, δικαὶ τὸ λίαν αὐτοῦ προαγματικὸν καὶ δυστά-

In ea lapideas moles excelsas excitauit, aspectu montibus assimiles, omnique genere arborum consitas. Horum quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quòd vxor eius montanum aspectum desideraret, in Medorum regione educata. Hæc itaque retulit de prædicto rege, & multa super hæc in libro Chaldaicorum: in quo culpat conscriptores Græcos, quasi vanè arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem ædificatam, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, falsè conscripsisse dicens. Ipsam certè Chaldæorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archiuis Phœnicum concordare videntur, quæ ex Berofo conscripta sunt de rege Babyloniorum: quoniam & Syriam & vniuersam Phœnicem ille subuertit. In his sanè consonat & Philostratus in historiis, dum Tyrim meminit obsidionis: & Megasthenes in quarto Indicorum: vbi declarare contendit, prædictum regem Babyloniorum Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessisse. Dicit enim eum & maximam Africæ partem, & Hispaniam subiugasse. Quæ verò de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum esse à Babyloniis, & cœptum rursus ædificari Cyro tenente Asiæ principatum, ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit, Nabuchodonosor itaque posteaquam inchoauit prædictum murum, incidens in languorem, de vita migrauit, cùm regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni Dominus effectus filius eius Euelmaradochus, propter iniquitates & libidines passus insidias à marito sororis suæ Niriglissoroore peremptus est, cùm duobus regnasset annis. Quo defuncto, sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoroor, annis regnauit quatuor. Huius filius Laborosardochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus nouem: insidias verò passus, eò quòd nimis apparetet malorum esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque peremptoconuenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidêre Nabonido cuidam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluuium Babyloniæ ciuitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius regni anno septimo decimo egressus Cyrus ex Persida cum magno exercitu, vniuersa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniam vrbem. Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius, & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsippensium ciuitate. Cyrus autem Babyloniam obsidens, & deliberans exteriores muros deponere ciuitatis, eo quòd nimis videretur munita, & esset ad capiendum valdè difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido verò oppugnationem non expectante, sed priùs supplicante, vsus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum à Babylone. Nabonidus itaque reliquum vitæ tempus

λωτον φαυλῆναι τὴν πόλιν, αἰτίζδυξεν δὲ βόρσιππον, ἐκπολιορκήσων τὸν ναβόννηδον. τοῦ δὲ ναβονίδου οὐχ ὑπο-
μείναντος τὴν πολιορκίαν, ἀλλ' ἐγκείσαντος αὐτὸν πρεσβεύειν, χρησάμενος κύρος φιλανθρώπως, καὶ δοὺς οἴκη-
τήριον αὐτοῦ καρμανίαν, ἐξέπεμψεν ἐκ τῆς βαβυλωνίας. ναβόννηδος μὲν οὖν τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διαγηρόμενος,

in illa prouincia conuersatus est. Hæc con- A
cordant cum nostris. Scriptum namque in
eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem vsque perduxit, & fuit exterminatum annis septem. Secundo verò anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Darij anno perfectum est. His prolatis, adiiciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim B
habent: Sub rege Ithobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnauit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauêre hi Ecnibalus Bastechi mensibus duobus: Chelbis Abdæi mensibus decem: Abarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Gerastus Abdilimi: iudices annis sex, inter quos regnauit Balatorus anno vno: quo moriente, mittentes euocauêre Merbalum ex Babylone, & quatuor regnauit annis. Eo quoque moriente, euocauêre fratrem eius Iromum qui regnauit annis xx. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. C
Quapropter omne tempus est annorum quinquagintaquatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cœpit obsidere Tyrum. Quartodecimo autem anno regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldæis ac Tyriis, D
cum literis nostris. Manifestum verò & sine contentione testimonium est: de prædicta generis nostri antiquitate. Et his quidem qui non valde contendunt: sufficere iudicio quæ præmissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras i- E
gitur Samius, cùm sit antiquus quidem ætate sapientia verò & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solùm quæ nostra sunt agnouisse manifestus est, sed etiam æmulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo retulêre: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaque in primo de Pythagora libro, quod Pythagoras vno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte: genere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctúque: & quod præciperet, vt non transiret locũ, vbi asinus lapsus esset, & ab aqua fœculenta semetipsum abstineret, & ab omni blasphemia recederet. Deinde sequitua. Hæc autem agebat atque dicebat, Iudæorũ & Thracum opiniones imitatus, ac transferens in semetipsum. Dicicitur enim verè, quod ille vir multas Iudæorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit tamen etiam per ciuitates non ignota olim gens nostra: & multi iã mores ad quasdam transierunt, & æmulatione digni à nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quæ scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyrorum leges & peregrino sacramento iurare. Inter quæ sacramenta

ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ κατέστρεψε τὸν βίον. ταῦτα σύμφωνον ἔχει τῇ ἡμετέραις βύβλοις τὴ ἀλήθειαν. γέγραπται γὰρ ἐν αὐταῖς ὅτι ναβυχοδονόσορος ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆ αὐτῆ βασιλείας ἔτει τὴ παρ' ἡμῖν ναὸν ἠρήμωσε, καὶ λῶ ἀφανὴς ὀλὴ ἔτη ἑπτά. δευτέρῳ δὲ τῆ κύρυ βασιλείας ἔτει τῆ θεμελίων ἐποβληθέντων, δευτέρῳ πάλιν τῆ δαρείυ βασιλείας ἀπετελέσθη. προσθήσω δὲ καὶ τὰς τῆ φοινίκων ἀναγραφάς. ἃ γὰρ παραλειπέον τῆ ἀποδείξεων τὴ περουσίαν. ἔστι δὲ τοιαύτη τῆ χρόνων ἡ καταρίθμησις. ὑπὸ θωβάλυ τῆ βασιλέως ἐπολιόρκησε ναβυχοδονόσορος τὴ τύρον. μῆ τῆτον ἐβασίλευσε βαὰλ ἔτη δέκα. μῆ τῆτον δικασαὶ κατεστάθησαν καὶ ἐδίκασαν. ἐκνίβαλος βαστλάχυ μῆνας δύο, χέλβης ἀβδαίυ μῆνας δέκα, ἄββαρος ἀρχιερεὺς μῆνας τρεῖς. μύττονος καὶ γεράστρατος τῆ ἀβδηλίμυ δικασαὶ ἔτη ἕξ, ὧν μεταξὺ ἐβασίλευσε βαλάτορος σφιαυτὸν ἕνα. τούτυ τελευτήσαντος, ὑποστείλαντες, μετεπέμψαντο μέρβαλον ἐκ τῆ βαβυλῶνος, ⲥ ἐβασίλευσεν ἔτη τέσσαρα. τούτυ τελευτήσαντος, μετεπέμψαντο τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ ἴρωμον, ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη εἴκοσιν. ὑπὸ τούτου κύρος περσῶν ἐδυνάστευσεν. ὑποῶ ὁ σύμπας χρόνος ἔτη πεντήκοντα τέσσαρα ⲥ τρεῖς μῆνες πρὸς αὐτοῖς. ἑβδόμῳ μὲν γὰρ περὶ τῆ ναβυχοδονοσόρου βασιλείας ἤρξατο πολιορκεῖν τύρον. τεσσαρεσκαιδεκάτῳ δὲ ἔτει τῆς εἰρώμυ κύρος ὁ πέρσης τὸ κράτος παρέλαβεν. καὶ σύμφωνα μὲν ὑπὸ τῆ ναῦ τοῖς ἡμετέροις γράμμασι τὰ χαλδαίων καὶ τυρείων. ὁμολογημένη δὲ ⲥ ἀναντίρρητος ἡ περὶ τῆ εἰρημένων μοι μαρτυρία τῆ γένους ἡμῶν ἀρχαιότητος. τοῖς μὲ οὖν μὴ σφόδρα φιλονείκοις ἀρκέσειν ὑπολαμβάνω τὰ προειρημένα. δεῖ δὲ ἄρα καὶ τῆ ἀπιστουμένων τὴ ἐν τοῖς βαρβάροις ἀναγραφαῖς, μόνοις δὲ τοῖς ἕλλησι πιστεύειν ἀξιουμένοις, ὑποπληρῶσαι τινὰ ὑπὲρ ζήτησιν, καὶ πολλαχεῖν πολλοὺς καὶ τούτων ὑπεραμένους τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ καθ' ὃ καιρὸς ἦν αὐτοῖς, μνημονεύοντας παραθέσθαι ἐν ἰδίοις αὐτῆ συγγράμμασιν. πυθαγόρας τοίνυν ὁ σάμιος ἀρχαῖος ὤν, σοφίᾳ δὲ ⲥ τῇ περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ πάντων ὑπερλημμένος ἐνεγκεῖν τῆ φιλοσοφησάντων, καὶ μόνον ἐγνωκὼς τὰ παρ' ἡμῖν δῆλος ὄζιν, ἀλλὰ ⲥ ζηλωτὴς αὐτῆ ἐκ πλείυ γεγυμνημένος. αὐτὰ μὲν οὖν οὐδὲν ὁμολογοῦντα σύγγραμμα, πολλοὶ δὲ περὶ αὐτὸν ἱστορήκασι, καὶ τούτων ὑπομνηματιστὴς ὄζιν ἕρμιππος, ἀνὴρ περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ὑπομελής. λέγει τοίνυν ἐν τῇ α τῆ περὶ πυθαγόρου βυβλίων, ὅτι πυθαγόρας, ἑνὸς αὐτῆ τῆ συνήσιας ὧν τελευτήσαντος, τοὐνόμα καλλιφῶντος, τὸ γένους κροτωνιάτου, τινὰ ἐκείνου ψυχὴν ἔλεγε συνδιατρίβειν αὐτῆ καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· καὶ ὅτι παρεκελεύετο μὴ διέρχεσθαι τόπον, ἐφ' ὃν ἂν ὄνος ὀκλάσῃ, καὶ τῆ δυφίων ὑδάτων ἀπέχεσθαι, καὶ πάσης ἀφέχειν βλασφημίας. εἶτα προσίθησι μὲν ταῦτα καὶ τάδε. ταῦτα δὲ ἔπραττε καὶ ἔλεγε, καὶ ἰουδαίων καὶ θρακῶν δόξας μιμούμενος, καὶ μεταφέρων εἰς ἑαυτόν. λέγει γὰρ ὡς ἀληθὴς ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος πολλὰ τῆ παρὰ ἰουδαίοις νομίμων, εἰς τινὰ αὐτῆ μετενεγκεῖν φιλοσοφίαν. ἦν δὲ καὶ κατὰ πόλεις ἐν ἄγνωστον ἡμῶν πάλαι τὸ ἔθνος, καὶ πολλὰ τῆ ἐθῶν εἴς τινας ἤδη διαπεφοιτήκει, καὶ ζήλυ παρ' ἐκείνοις ἠξιοῦτο. δηλοῖ δὲ ὁ θεόφραστος ἐν τοῖς περὶ νόμων. λέγει γὰρ ὅτι κωλύουσιν οἱ τυρίων νόμοι ξενικοὶς ὅρκοις ὀμνύειν. ἐν οἷς

μετά-

μετά τινων ἄλλων καὶ τὸν καλούμενον ὅρκον κορβαν καταριθμεῖ. παρ' οὐδενὶ δὲ αὖ εὕρεθείη πλὴν μόνοις ἰουδαίοις. δηλοῖ δὲ ὡς αὖ εἴποι τις οὐκ τὸν ἑβραίων μεθερμηνευόμενος δῶρον θεοῦ. καὶ μὴν οὐδὲ ἡροδοτος ὁ ἁλικαρνασσεὺς ἠγνόηκε ἡμῶν τὸ ἔθνος, ἀλλὰ ὁπῶ τινὶ φαίνεται μεμνημένοις. φησὶ γὰρ κόλχων ἱστορῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ βύβλῳ φησὶν οὕτως. μόνοι τε πάντων φησὶ κόλχοι, καὶ αἰγύπτιοι, καὶ αἰθίοπες περιτέμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα. φοίνικες τε καὶ σύριοι οἱ ἐν τῇ παλαιστίνῃ, καὶ οὗτοι ὁμολογοῦσι παρ' αἰγυπτίων μεμαθηκέναι. σύριοι τε οἱ περὶ θερμώδοντα καὶ παρθένιον ποταμὸν, καὶ μάκρωνες, οἱ τούτοισιν ἀσυνοίκοντες ὄντες, ὑπὸ κόλχων φασὶ νεωστὶ μεμαθηκέναι. οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ περιτεμνόμενοι ἀνθρώπων μουνοῖ, καὶ οὗτοι αἰγυπτίοισι φαίνονται ποιοῦντες κατὰ ταυτά. αὐτῶν τε αἰγυπτίων καὶ αἰθιόπων οὐ ἔχω εἰπεῖν, ὁπότεροι τῶν ἑτέρων ἐξέμαθον. οὐκοῦν εἴρηκε σύριος τινὶ ἐν τῇ παλαιστίνῃ περιτέμνεσθαι. τῷ τε τινὶ παλαιστίνῃ κατοικοῦντων μόνοι τοῦτο ποιοῦσιν ἰουδαῖοι. τοῦτο ἄρα γινώσκων εἴρηκε περὶ αὐτῶν. καὶ χοιρίλος τε ἀρχαιότερος γνώριμος ποιητὴς μέμνηται τῶν ἔθνοις ἡμῶν. ὅτι συμπεράτων ξέρξη τῶν περσῶν βασιλεῖ ὅπῃ τινὶ ἑλλάδα. καταριθμησάμενος γὰρ πάντα τὰ ἔθνη, τελευταῖον τὸ ἡμέτερον ἐτάξε λέγων.

Τῶν δ' ὄπιθεν διέβαινε γνώριμος θαυμαστὸν ἰδέσθαι,
Γλῶσσαν μὲν φοίνισσαν ὑπὸ στομάτων ἀφιέντες·
Οὐδοὺς τ' ἐν Σολύμοις ὄρεσι πλατείῃ τε λίμνῃ.
Αὐχμαλέοι, κορυφὰς ξυλοκόμοις αὐτὰρ ὕπερθεν
Ἵππων δαρτὰ φέρουσι· φόρον ἐπιλήκοντα κάρηνα.

δῆλον δὲ ὅτι, ὡς οἶμαι, πᾶσιν ἡμῶν αὐτὸ μεμνῆται, τῶν καὶ τὰ σόλυμα ὄρη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εἶναι χώρᾳ, ἃ κατοικοῦμεν, καὶ τὸν ἀσφαλῆτιν λεγομένην λίμνην. αὕτη γὰρ πασῶν τῶν ἐν τῇ συρίᾳ λιμνῶν πλατυτέρα τε καὶ μείζων κατέσκηκεν. καὶ χοιρίλος μὲν οὐ μόνον ἠπίστατο τοῖς ἰουδαίοις, ἀλλὰ καὶ ἐθαύμαζον, ὅσοις αὐτῶν ἐντύχοιεν, οὐχ οἱ φαυλότατοι τῶν ἑλλήνων, ἀλλ' οἱ ὅπῃ σοφίᾳ μάλιστα τεθαυμασμένοι, ῥᾴδιον γνῶναι. κλέαρχος γὰρ ὁ ἀριστοτέλους ὢν μαθητὴς, καὶ τὸν ἐν τοῖς περιπάτοις φιλόσοφον οὐδενὸς δεύτερος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὕπνου βυβλίῳ φησὶν, ἀριστοτέλους τὸν διδάσκαλον αὐτῷ περί τινος ἀνδρὸς ἰουδαίου ταῦτα ἱστορεῖν, αὐτόν τε τὸν λόγον ἀριστοτέλους ὧδε παραθείς. ἔστι δ' οὗτος γεγραμμένος. ἀλλὰ τὰ μὲν πολλὰ μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ὅσα δ' ἔχει τῷ ἐκείνου θαυμαστόν τινα, καὶ φιλοσοφίαν ὁμοίως, διελθεῖν οὐ χεῖρον. ὡς σαφῶς δέ σοι εἰπεῖν ἀσφοχίδη, θαυμαστόν τι καὶ ὀνείρου ἴσα σοι δόξω λέγειν. καὶ ὁ ἀσφοχίδης διλαβούμενος, δι' αὐτὸ γὰρ, ἔφη, τοῦτο, καὶ ζητοῦμεν ἀκοῦσαι πάντες. οὐκοῦν εἶπεν ἀριστοτέλης καὶ τὸ τῷ ῥητορικῶν ὧδε γράμμα, τὸν γνώριμον αὐτῷ φρῶτον διέλθωμεν, ἵνα μὴ ἀπειθῶμεν τοῖς τῶν ἐπαγγελιῶν διδασκάλοις. λέγε, εἶπεν ὁ ἀσφοχίδης, ὅπῃ σοι δοκεῖ. κἀκεῖνος, τοίνυν τὸ μὲν γνώριμος ἦν ἰουδαῖος ἐν τῇ κοίλῃ συρίᾳ. οὗτοι δὲ εἰσιν ὑπόγονοι τῶν ἐν ἰνδοῖς φιλοσόφων. καλοῦνται δὲ ὡς φασιν οἱ φιλόσοφοι ὧδε μὲν ἰνδοῖς κάλλανοι. ὧδε δὲ σύριοις ἰουδαῖοι, τοιοῦτον λαβόντες ὑπὸ τοῦ τόπου. ἐπωνυμίζεται γὰρ ὃν κατοικοῦσι τόπον ἰουδαία. τὸ δὲ τῆς πόλεως αὐτῶν ὄνομα πάνυ, πολλόν ἐστιν, ἱεροσολύμων γὰρ αὐτὴν καλοῦσιν. οὗτοι οὖν ὁ ἄνθρωπος ὑποδεξιούμενος τε πολλοῖς, καὶ τῷ

cum quibusdam aliis etiam iusiurandum, quod Corbam appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudæos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verùm neque Herodotus Halicarnasseus nostram ignorauit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, & Ægyptij, & Æthiopes, verenda ad initio circuncidunt. Phœnices verò, & Syri in Palæstina confitentur hoc ab Ægyptiis didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem & Parthenium fluuium commorantur, & his vicini Macrones, à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi quoque sunt inter homines soli, qui circunciduntur: & isti sicut Ægyptij facere dicuntur. De Ægyptiis autem & Æthiopibus dicere non possum, vtri ab alteris didicêre. Dixit ergo Syros, qui in Palæstina sunt, circuncidi. Omnium autem qui habitant Palæstinam, soli Iudæi circunciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dicit. Quin & Chœrilus, antiquus poëta, meminit de gente nostra, dicens quod militauerunt nostri maiores cum Xerxe Persarum rege contra Græcos: & enumerans vniuersas gentes, nouissimam nostram posuit, ita dicens:

Huius miranda specie gens castra secuta,
Phœnissam ignoto linguam mittebat ab ore.
Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum,
Tonsa caput circum, squarenti vertice equini
Exuuias capitis auratas igne gerebat.

Palàm ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, eo quòd & Solymi montes in nostra regione sunt constituti, in quibus habitamus, & stagnum, quod dicitur Alphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius ac maius est. Et Chœrilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solùm sciebant Iudæos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur, non è vulgo Græci, sed ob sapientiam celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, & Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem doctorem suum de quodam viro Iudæo ita referre: & ipsi Aristotelì eundem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quæ verò habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco operæ preciũ referre. Et Hyperochides: vehemẽter, inquit, audire desideramus vniuersi. Igitur secundùm præcepta, Aristoteles inquit, rhetorica, eius genus primò indicabimus, ne reluctemur doctoribus præceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudæus erat, è Cœlesyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocantúrque (vt aiunt) philosophi, apud Indos Calani, apud Syros autem Iudæi nomen accipientes à loco. locus enim vbi habitant, appellatur Iudæa. nomen verò eorum ciuitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de su-

perioribus ad maritima descendens, grauissimus erat non solùm eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari cœpit nobiscum, & cum aliis scholasticis eorum sapientiam tentans, cúmque multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quæ habebat. Hæc ait Aristoteles apud Clearchum, & super hæc multam ac mirabilem continentiam Iudæi viri in cibis & castitatem narrat. Licet autem volentibus hæc ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quàm decet inserere. Clearchus igitur facta digressione, cùm aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecateus autem Abderita, vir philosophus simul & circa actiones industrius, cum Alexandro rege nutritus, & cum Ptolemæo Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudæis conscripsit librum, ex quo volo breuiter quædam eorum quæ ab eo sunt dicta percurrere. Sed primitus tempus ostendam. meminit enim prælij, quo circa Gazam Ptolemæus conflixit cum Demetrio, quod vtique contigit vndecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade verò septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemæus Lagi vicit in Gaza prælio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes. Aleyandrum verò profitentur vniuersi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palàm ergo est, quia & secundùm illud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecatæus, quia post prælium ad Gazam Ptolemæus locorum quæ sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemæi, cum eo proficisci ad Ægyptum, & rebus communicare voluêre, Quorum vnus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudæorum: homo ætate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes sacerdotes Iudæorum, qui decimas accipiunt, & vniuersa in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursus autem prædicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum assumens aliquos suorum, differẽtiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conuersationem, quam scriptam habebat, pariter indicauit. Deinde palàm facit Hecatæus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimam iudicamus. Dicit igitur hæc: Et malè sæpius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Persicis regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his præcipuè omnibus respondere parati sunt. Perhibet autẽ etiam indicia fortis animi circa leges non parua, dicens, Alexandro quódam in Babylone constituto, & volẽte Beli

A αἴω τόπων εἰς τοὺς θαλαττίους ὑποκαταβαίνων, ἑλληνικὸς ὢν ὑπὸ τῇ διαλέκτῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ. Ὁ τότε διαξιβόντων ἡμῖν ἐν τῇ ἀσίᾳ, ἐπιβαλὼν εἰς τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἦμεν, ἐντυχαίνῃ ἡμῖν τε καὶ πολλοῖς τῶν σχολαστικῶν, πειρώμενος αὐτῶν τὴν σοφίας. ὡς δὴ πολλοὶ τῶν ἐν παιδείᾳ συνωκείοντο, παρεδίδου τι μᾶλλον ὧν εἶχεν. ταῦτ' εἴρηκεν ἀριστοτέλης ἐπὶ τοῦ κλεάρχου, καὶ περὶ πολλοῦ καὶ θαυμάσιον καρτερίαν τοῦ ἰουδαίου

B ἀνδρὸς ἐν τῇ διαίτῃ καὶ σωφροσύνῃ διεξιών. ἔνεστι δὲ τοῖς βουλομένοις ἐξ αὐτοῦ τὸ πλέον γνῶναι τοῦ βιβλίου. φυλάττομαι δὲ ἐγὼ τὰ πλείω τῶν ἱκανῶν ἐπιβαλλόμενος. κλέαρχος μὲν οὖν ἐν τῇ παρεκβάσει ταῦτ' εἴρηκεν. τὸ δὲ προκείμενον οὐ αὐτοῦ καθ' ἕτερον ἔτος ἡμῖν μνημονεύσαι. ἑκαταῖος δὲ ὁ ἀβδηρείτης ἀνὴρ φιλόσοφος ἅμα, καὶ περὶ τὰς πράξεις ἱκανώτατος, ἀλεξανδρῳ τῷ βασιλεῖ συνανατραφεὶς, καὶ πτολεμαίῳ τῷ λάγου συγγενόμενος, οὐ παρέργως ἀλλὰ περὶ αὐτῶν ἰουδαίων συγγέγραφε

C βιβλίον, ἐξ οὗ βούλομαι κεφαλαιωδῶς ὀλιγοστὰ μνῆσαι ἕνεκα τῶν εἰρημένων. Ὁ πρῶτον ὀλιγοστίξω τὸ χρόνον. μνημονεύει δὲ πτολεμαίου περὶ γάζαν πρὸς δημήτριον μάχης. αὕτη δὲ γέγονεν ἐνδεκάτῳ μὲν ἔτει τοῦ ἀλεξανδρου τελευτῆς, ὅτι δὲ ὀλυμπιάδος ἑβδόμης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς, ὡς ἱστορεῖ κάστωρ. προσθεὶς γὰρ ταύτῃ τὴν ὀλυμπιάδα φησὶν, ὅτι ταύτῃ πτολεμαῖος ὁ λάγου νίκα κατὰ γάζαν μάχῃ δημήτριον τὸν ἀντιγόνου,

D τὸν ὀνομαζόμενον πολιορκητήν. ἀλέξανδρον δὲ τεθνάναι πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι τῆς ἑκατοστῆς πεντεσκαιδεκάτης ὀλυμπιάδος. δῆλον οὖν ὅτι καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν κατὰ ἀλέξανδρον ἤκμαζεν ἡμῖν τὸ ἔθνος. λέγει δέ τινα ὁ ἑκαταῖος πάλιν τάδε. ὅτι μετὰ τινὰ ἐν γάζῃ μάχην ὁ πτολεμαῖος ἐγένετο τῶν περὶ συρίαν τόπων ἐγκρατής. καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων συνιδόντες τὴν ἠπιότητα καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ πτολεμαίου, συναπαίρειν εἰς αἴγυπτον αὐτῷ, καὶ κοινωνεῖν τῶν

E πραγμάτων ἠξιώθησαν. ὧν εἷς λόγος, φησὶν, ἐζεκίας ὁ ἀρχιερεὺς τῶν ἰουδαίων, ἄνθρωπος τὴν μὲν ἡλικίαν ὡς ἑξηκονταέξ ἐτῶν, τῷ δὲ ἀξιώματι τῷ παρὰ τοῖς ὁμοέθνοις μέγας. καὶ τὴν ψυχὴν ὅτ' ἀνόητος, ἔτι δὲ καὶ λέγειν δυνατὸς, καὶ περὶ τῶν πραγμάτων εἴπερ τις ἄλλος ἔμπειρος. καί τοι, φησὶν, οἱ πάντες ἱερεῖς τῶν ἰουδαίων, οἱ τὴν δεκάτην τῶν γινομένων λαμβάνοντες, καὶ τὰ κοινὰ διοικοῦντες, περὶ χιλίους μάλιστα καὶ

F πεντακοσίους εἰσίν. πάλιν δὲ τοῦ προειρημένου μνημονεύων ἀνδρὸς, ὅδε φησὶν ὁ ἄνθρωπος τετυχὼς τῆς τιμῆς ταύτης, καὶ συνήθης ἡμῖν γενόμενος, παραλαβών τινα τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, τὴν τε διαφορὰν αὐτῶν πᾶσαν αὐτοῖς, εἶχε γὰρ τὴν κατοίκησιν αὐτῷ καὶ τὴν πολιτείαν γεγραμμένην. εἶτα ἑκαταῖος δηλοῖ πάλιν πῶς ἔχομεν πρὸς τοὺς νόμους, ὅτι πάντα πάσχειν ὑπὲρ τοῦ μὴ παραβαίνειν τούτους προαιρούμεθα, καλὸν εἶναι νομίζοντες. τοιαῦτα φησὶ καὶ κακῶς ἀκούοντες ὑπὸ τῶν ἀσυνετόνων, καὶ τῶν εἰσαφικνουμένων πάντων, καὶ περιπλακιζόμενοι πολλάκις ὑπὸ τῶν περσικῶν βασιλέων καὶ σατραπῶν, οὐ δύνανται μεταπειθεῖναι τῇ διανοίᾳ, ἀλλὰ γεγυμνασμένοι περὶ τούτων καὶ αἰκίας καὶ θανάτοις δεινοτάτοις μάλιστα πάντων ἀπαντῶσι, μὴ ἀνιώμενοι τὰ παρόντα. παρέχει δὲ Ὁ τεκμήριον τῆς ἰσχυροτονομοσύνης τῆς περὶ τοὺς νόμους ἐν ὀλίγῳ. φησὶ γὰρ ἀλέξανδρόν ποτε ἐν βαβυλῶνι γενομένου, καὶ περιλαμβάνοντος τὸ τοῦ βήλου

πεπίω-

ναοποιὸς ἱερὸν ἀνακαθαρᾶν, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς τοῖς στρατιώταις ὁμοίως φέρειν τὸν χοῦν προσάξαντος, μόνοις τοῖς ἰουδαίοις οὐ προσεῖναι. ἀλλὰ καὶ πολλὰς ὑπομεῖναι πληγὰς, καὶ ζημίας ὑποπεσεῖν μεγάλας, ἕως αὐτοῖς συγγνόντα τὸν βασιλέα δοῦναι τοῦ ἄδειαν. τοῦ γε μὲν τῶν εἰς τὴν χώραν, φησὶ, πρὸς αὐτοὺς ἀφικνουμένων, καὶ νεὼς καὶ βωμοὺς κατασκευασάντων, ἅπαντα ταῦτα κατέσκαπτον. καὶ τὴν μὲν ζημίαν τοῖς σατράπαις ἐξέτεινον, περί τινων δὲ καὶ συγγνώμας μετελάμβανον. καὶ προσεπιτίθησιν, ὅτι δίκαιον ὀλίγοις τούτοις αὐτοὶ ὄντι θαυμάζειν. λέγει δὲ καὶ περὶ τοῦ πολυανθρωπότατον γεγονέναι ἡμῶν τὸ ἔθνος. πολλὰς μὲν γὰρ ἡμῶν φησὶν αἰχμάλωτος εἰς βαβυλῶνα πέρσαι πρότερον αὐτῶν ἐποίησαν μυριάδας. οὐ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τὸν ἀλεξάνδρου θάνατον εἰς αἴγυπτον καὶ φοινίκην μετῴκησαν, διὰ τὴν ἐν συνείᾳ χάσιν. ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ καὶ τὸ μεγέθος τῆς χώρας, ἣν κατοικοῦμεν, καὶ τὸ κάλλος ἱστόρηκεν. τετρακοσίας γὰρ μυριάδας ἀρούρων, χεδὸν τῆς ἀρίστης καὶ παμφορωτάτης χώρας, νέμονται φησίν. ἡ γὰρ ἰουδαία τοσαύτη πλῆθος ὄντι. ἀλλὰ μὴν ὅτι καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν τὸ ἱεροσόλυμα καλλίστην τε καὶ μεγίστην, ἐκ παλαιοτάτου κατοικοῦμεν, καὶ πρὸς πλήθοις ἀνδρῶν, ἐπεὶ τῆς τοῦ νεὼ κατασκευῆς, ὅπως αὐτὸς διηγεῖται. ἔστι γὰρ τῶν ἰουδαίων τὰ μὲν πολλὰ ὀχυρώματα καὶ τὴν χώραν καὶ κώμας. μία δὲ πόλις ὀχυρὰ πεντήκοντα μάλιστα σταδίων τὴν περίμετρον, ἣν οἰκοῦσιν ἀνθρώπων περὶ δώδεκα μυριάδες. καλοῦσι δ' αὐτὴν ἱεροσόλυμα. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ κατὰ μέσον μάλιστα τῆς πόλεως περίβολος λίθινος, μῆκος ὡς πεντήκοντα πλέθρων, εὖρος πηχῶν ἑκατὸν, ἔχων διπλᾶς πύλας. ἐν ᾧ βωμός ὅστι τετράγωνος, οὐ κατὰ τμήματα, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτῶν λίθων ὅπερ συγκείμενος. πλάτος μὲν ἑκάστη εἴκοσι πηχῶν, ὕψος δὲ δεκάπηχυ. καὶ παρ' αὐτὸν οἴκημα μέγα, ἔνθα βωμός ὅστι καὶ λυχνία, ἀμφότερα χρυσᾶ, δύο τάλαντα τὴν ὁλκήν. ὅθεν φῶς ὅστιν ἀπαύστοις καὶ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας. ἄγαλμα δὲ οὐ ἔστιν οὐδὲ ἀνάθημα τοιοῦδε. οὐδὲ φύτευμα παντελῶς οὐδὲν, οἷον ἄλσος ἢ τι τοιοῦτον. διαξίβεσι δ' ἐν αὐτῷ καὶ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας ἱερεῖς, ἁγνείας τινὰς ἁγνεύοντες, τοῦδε πάντα οἶνον οὐ πίνοντες ἐν τῷ ἱερῷ. ἔτι γε μὲν ὅτι καὶ ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ συνεστρατεύομεν, καὶ μετὰ ταῦτα τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ, μεμαρτύρηκεν. οἷς αὐτὸς τοῦδε τυχεῖν φησὶν ὑπ' ἀνδρὸς ἰουδαίου κατὰ τὴν στρατείαν χρωμένοις, ταῦτα τοῦδε θήσομαι. λέγει δ' ὅτι. ἐμοῦ γοῦν ὅτι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν βαδίζοντος, συνηκολούθει τῆς μετὰ τῶν ἄλλων τῶν τοῦδε πεμπόντων ἡμῖν ἱππέων ἰουδαίων, ὄνομα μασόλλαμος, ἄνθρωπος ἱκανῶς καὶ ψυχὴν εὔρωστος, καὶ τοξότης δὴ πάντων ὁμολογούμενος καὶ τῶν ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἄριστος. ὅστε οὖν ὁ ἄνθρωπος διαβαδίζοντων πολλῶν καὶ τὴν ὁδὸν, ἐμάντευσε πινὸς ὀρνιθουμένου, ἐπάντας ὑπεχεῖν ἀξιοῦντος, ἠρώτησε διατί τοῦτο πράττουσι. δείξαντος δὲ τοῦ μάντεως αὐτοῦ τὴν ὄρνιθα, καὶ φήσαντος, ἐὰν μὲν αὐτοῦ μείνῃ, τοῦτο μένειν συμφέρειν πᾶσιν, ἂν δ' ἀναστὰς εἰς τοὔμπροσθεν πέτηται προάγειν, ἐὰν δὲ εἰς τοὔπισθεν, ἀναχωρεῖν, αὖθις σιωπήσας καὶ παρελκύσας τὸ τόξον ἔβαλε, καὶ τὴν ὄρνιθα πατάξας ἀπέκτεινεν.

A templum quod corruerat renouare, cunctisque militibus similiter rudera portare præcipiente, solos Iudæos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eis ignoscente rege securitas præberetur. Quidum ad prouinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fabricata omnia destruxêre. Et pro aliis quidem mulctam satrapæ exoluêre, pro aliis verò veniam consecuti sunt. Adiicit autem, quòd mei ità ob hæc mirabiles sint. B Et quòd gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persiæ primùm collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Ægyptum & Phœnicen sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem vir & magnitudinem prouinciæ quam incolimus, pulchritudinémque narrauit. Penè decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum vberrimæ prouinciæ possidere noscuntur. Iudæa namque huius est amplitudinis. Et quia etiam ciuitatem ipsam Hierosolymorum spaciosam & maximam olim inhabitamus, & C virorum multitudine copiosam, nec non & templi constructionem, idem ipse sic refert: Sunt autem Iudæorum & aliæ quidem multæ munitiones per prouinciam, atque vici. Vna verò ciuitas munitissima, habens præcipuè circuitum quinquaginta stadiorum, in qua D commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media ciuitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubitorum, habens etiã duplices ianuas: in qua ara est quadranguli figuratione composita ex lapidibus non dolatis sed collectis, vnumquodque latus viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem verò decem: & circa eam maxima fabrica, vbi altare est constitutum & candelabrum, vtraque aurea, duorum talentorum pondus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & E diebus. Simulacrum verò, aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec vlla plantatio. nullus ibi veluti lucus, aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri F regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens eà quæ cognouerit à viro Iudæo in expeditione constituto: cuius verba subiiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, vnà secutus est quidam cum aliis equestrium Iudæorum nos deducentium, nomine Mosollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros præcipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter & quodam vate augurium captante, & G petente, vt cuncti starent, interrogauit, cur substitissent omnes. Ostendente verò ei vate auem quam intuebatur, atque dicente: quòd si quidem expediret, eis vt manerent omnes, stare: auis; si verò surgens anterius euolaret, procederent, si verò post tergum iret, recedere cunctos oportere: iursum tacens, arcũque trahens, sagittam emisit: & autem percussam interimit.

Indignantibus verò vate & quibusdam aliis, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, infaustissimam auem sumentes in manus? hæc enim suam salutem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mosollamo Iudæo periret. Sed Hecatæi testimonia iam quiescant. facilè namque est volentibus ipsum librum legere, & hæc apertiùs inuenire. Non verò me pigebit Agatharchidem introducere, licèt homo minimè malus, vt ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam è Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem vxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bella mouit. Deinde quomodo reuerso rege Antiochia capta in Seleuciam illa fugiens, cùm posset velocius abnauigare, somnio prohibita ne faceret, capta atque defuncta est. Hæc ergo præfatus Agatharchides, & derogans superstitioni Stratonices, vtitur exemplo generis nostri, sic scribens. Qui vocantur Iudæi, habitant omnium munitissimam ciuitatem, quam vocare Hierosolymam prouinciales solent: hi vacare consueti sunt septima die, & neque arma portare in prædictis diebus, neque alterius cuiuspiam curam habere patiuntur. sed in templis extendentes manus, adorare vsque ad vesperam soliti sunt. Ingrediente verò in ciuitatem Ptolemæo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuerint ciuitatem, eis stultitiam obseruantibus, prouincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex verò manifestata est malam habere solennitatem. huiusmodi autem casus, præter illos, alios quoque docuit vniuersos: vt tunc ad somnia & opiniones quæ tradebantur de lege confugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agatharchidi videtur esse ridiculum: eis autem qui hæc examinant integriùs, apparet magnum, & præcipua laude dignissimum: si & saluti & patriæ quidem, custodiam legum pietatémque diuinam præponere concupiscant. Quod verò non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram, sed propter inuidiam quasdam obsimiles causas memoriam nostri omiserunt, hoc indicium me arbitror esse præbiturum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore quo Hecatæus fuit: & amicus existens regis Antigoni Syriæ præsidebat. Verùm Hecatæus etiam librum conscripsit de nobis: Hieronymus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet penè in ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant. alter namque dignos existimauit de quibus diligenter memoriæ proderet: alterum verò omnino circa veritatem quædam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad comprobationem antiquitatis nostræ, Ægyptiorum & Chaldæorum atque Phœnicum historiæ, & super illas Græcorum pariter conscriptores. nam præter supradictos,

ἀγανακτούντων ὑπὸ τοῦ μάντεως καὶ πολλῶν ἄλλων καὶ καταρωμένων αὐτῷ, τί μαίνεσθε ἔφη, κακοδαιμονίας ἄτον ὄρνιθα λαβόντες εἰς τὰς χεῖρας; πῶς γὰρ οὗτος τοῦ αὐτοῦ σωτηρίαν οὐ προϊδών, περὶ τῆς ἡμετέρας πορείας ἡμῖν αἴ τι ὑγιὲς ἀπήγγειλεν; εἰ γὰρ ἐδύνατο προγινώσκειν τὸ μέλλον, εἰς τὸν τόπον τοῦτον οὐκ ἂν ἦλθε, φοβούμενος μὴ τοξεύσας αὐτὸν ἀποκτείνῃ μισόλλαμος ἰουδαῖος. ἀλλὰ τῶν μὲν ἑκαταίου μαρτυριῶν ἄλις. τοῖς γὰρ βουλομένοις πλείω μαθεῖν, τῷ βυβλίῳ ῥάδιόν ἐστιν ἐντυχεῖν. οὐκ ὀκνήσω δὲ καὶ τὰ ἐπ' εὐηθείας ἀγανακτῶ καθάπερ αὐτὸς οἴεται, μνήμιον πεποιημένον ἡμῶν ἀγαθαρχίδην ὀνομάσας. διηγούμενος γὰρ τὰ περὶ στρατονίκης, ὃν τρόπον ἦλθε μετὰ τὴν συείας εἰς μακεδονίαν, καταλιποῦσα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα δημήτριον. σελεύκου δὲ γαμεῖν αὐτὴν οὐ θελήσαντος, ὅπερ ἐκείνη προσεδόκησε, ποιουμένου δὲ τὴν ἀπὸ βαβυλῶνος στρατιὰν αὐτοῦ, τὰ περὶ τὴν ἀντιόχειαν ἐνεωτέρισεν. εἶθ' ὡς ἀνέστρεψεν ὁ βασιλεύς, ἁλισκομένης τῆς ἀντιοχείας, εἰς σελεύκειαν φυγοῦσα, παρὸν αὐτῇ ταχέως ἀποπλεῖν, ὑπνίῳ κωλύοντι πεισθεῖσα ἐλήφθη καὶ ἀπέθανεν. ταῦτα προειπὼν ὁ ἀγαθαρχίδης, καὶ ὑποπαίζων τῇ στρατονίκῃ τὸ δεισιδαιμονίαν, ὡς γελοίῳ χρῆται τῷ περὶ ἡμῶν λόγῳ. φέρε γὰρ εἴπωμεν. οἱ καλούμενοι ἰουδαῖοι πόλιν οἰκοῦντες ὀχυρωτάτην πασῶν, ἣν καλεῖν ἱεροσόλυμα συμβαίνει τοῖς ἐγχωρίοις, ἀργεῖν εἰθισμένοι δ' ἑβδομὰς ἡμέρας, καὶ μηδὲ τὰ ὅπλα βαστάζειν ἐν τοῖς εἰρημένοις χρόνοις, μήτε γεωργίας ἅπτεσθαι, μήτε ἄλλης ὁτιμελεῖσθαι λειτουργίας μηδεμιᾶς, ἀλλ' ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐκτεταμένοι τὰς χεῖρας εὔχεσθαι μέχρι τῆς ἑσπέρας, εἰσιόντος εἰς τὴν πόλιν πτολεμαίου τοῦ λάγου μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτὴν φυλάττειν τὴν πόλιν ἀγαπησιότων τὴν αἵρεσιν, ἡ μὲν πατρὶς εἰλήφει δεσπότην πικρόν, ὁ δὲ νόμος ἐξηλέγχθη φαῦλον ἔχων ἐθισμόν. τὸ δὲ συμβαῖνον τοῖς ἄλλοις πάντας διδάσκει, τινὰ καὶ φυγεῖν εἰς εὐσέβειαν, καὶ τὴν περὶ τοῦ νόμου παραδεδομένην εὐνοιαν, ἐνίκα αὐ τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς περὶ τῶν ἀγαπωμένων ἐξαπατῶσιν. τοῦτο μὲν ἀγαθαρχίδη καταγέλωτος ἄξιον δοκεῖ. τοῖς δὲ μὴ μετὰ δυσμενείας ἐξετάζουσι, φαίνεται μέγα καὶ πολλῶν ἄξιον ἐγκωμίων, εἰ καὶ σωτηρίας καὶ πατρίδος ἀνθρωποι τινες, νόμων φυλακὴν καὶ τὴν πρὸς θεὸν εὐσέβειαν ἀεὶ προτιμῶσιν. ὅτι δὲ οὐκ ἀγνοοῦντες ἔνιοι τῶν συγγραφέων τὸ ἔθνος ἡμῶν, ἀλλ' ὑπὸ φθόνου τινὸς, ἢ δι' ἄλλας αἰτίας ἐκ ὑγιεῖς, τὴν μνήμην παρέλιπον, τεκμήριον οἶμαι παρέξειν. ἱερώνυμος γὰρ ὁ τὴν περὶ τῶν διαδόχων ἱστορίαν συγγραψάς, κατὰ τὸν αὐτὸν μὲν βίον ἐκείνῳ. φίλος δ' ὢν ἀντιόχου τοῦ βασιλέως, τὴν συρίαν ἐπετρόπευεν. ἀλλ' ὅμως ἑκατάιος μὲν καὶ βυβλίον ἔγραψε περὶ ἡμῶν. ἱερώνυμος δ' οὐδαμῶς κατὰ τὴν ἱστορίαν ἐμνημόνευσε, καίτοι φανερὸν ἐν τοῖς τόποις διατετριφώς. τοσοῦτον αἱ προαιρέσεις τῶν ἀνθρώπων διέφερον. τῷ μὲν γὰρ ἐδόξαμεν καὶ παρουσίας ἐξ μνήμης ἄξιοι· τῷ δὲ περὶ τὴν ἀλήθειαν παντὸς τὶ πάθος οὐ δυνάμενον ἐπεσκότησεν. ἀρκοῦσι δὲ ὅμως εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀρχαιότητος, αἵτε αἰγυπτίων καὶ χαλδαίων καὶ φοινίκων ἀναγραφαὶ, πρὸς ἐκείναις τε τοῦτοι τῶν ἑλλήνων συγγραφεῖς. ἔτι δὲ καὶ πρὸς τοῖς εἰρημένοις,

θεόφι-

Θεόφιλος, καὶ Θεόδοτος, καὶ μνασέας, καὶ ἀριστοφάνης, καὶ A
ἑρμογένης. δημαιός τε καὶ κόνων, καὶ ζωπυρίων, καὶ
πολλοί τινες ἄλλοι τάχα, εἰ γὰρ ἔγωγε πᾶσιν ἐντετύ-
χηκα τοῖς βιβλίοις, εἰ παρέργως ἡμῖν ἐμνημονεύκασιν. οἱ πολλοὶ γὰρ τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν, τῆς μὲν ἀληθείας
τῶν ἐξ ἀρχῆς πεπραγμένων ἐστέρηνται, ὅτι μὴ τῶν ἱερῶν
ἡμῖν βιβλίων ἐντετύχασιν. κοινῶς μέν τοι περὶ τῆς ἀρχαι-
ότητος ἅπαντες μεμαρτυρήκασιν, ἐφ' ἣς τὰ νῦν λέγειν
προτίθεμαι. ὁ μέν τοι φαληρεὺς δημήτριος, καὶ φίλων B
ὁ πρεσβύτερος, καὶ εὐπόλεμος, εἰ πολὺ τῆς ἀλη-
θείας ἐστέρηνται. οἷς συγγνώσκειν ἄξιον. εἰ γὰρ οὐδὲ
αὐτοῖς μετὰ πάσης ἀκριβείας τοῖς ἡμετέροις γεγράμμασι
παρηκολουθεῖν. ἓν ἔτι μοι κεφάλαιον ὑπολείπεται, τῶν κατὰ τὸν ἀρχαῖον προτεθέντων τοῦ λόγου, τὰς
διαβολὰς καὶ τὰς λοιδορίας, αἷς κέχρηνταί τινες κατὰ
τοῦ γένους ἡμῶν ἐπιδείξαι ψευδεῖς, καὶ τοῖς γεγραφόσι
ταῦτα κατ' ἑαυτῶν χρήσασθαι μάρτυσιν. ὅτι μὲν οὖν C
μὴ ἑτέροις τοῦτο πολλοῖς συμβέβηκε, δοκῶ τὸν οἶμαι
δυσμενείας, οἶμαι γινώσκειν τοὺς πλέον τῆς ἱστορίας
ἐντυγχάνοντας. καὶ γὰρ ἔθνῶν τινὲς τῶν ἐνδοξο-
τάτων πόλεων ῥυπαίνειν τὸν εὐγένειαν, καὶ τὰς πολι-
τείας ἐπεχείρησαν λοιδορεῖν. θεόπομπος μὲν τὸν ἀθη-
ναίων· τὸν δὲ λακεδαιμονίων πολυκράτης. ὁ δὲ
τὸν τριπολικὸν γράψας, εἰ γὰρ δὴ θεόπομπός ἐστιν, ὡς
τινες οἴονται, καὶ τὸν θηβαίων πόλιν προσέλαβε.
πολλὰ δὲ καὶ τίμαιος ἐν ταῖς ἱστορίαις ἀεὶ τῶν προγε- D
γενημένων, καὶ ἀεὶ ἄλλων βιβλασφήμηκεν. μάλιστα
δὲ τοῦτο ποιοῦσι, τοῖς ἐνδοξοτάτοις προσπολεμοῦντες· τινὲς μὲν διὰ φθόνον καὶ κακοήθειαν, ἄλλοι δὲ διὰ τὴν
κατολογῶν μνήμης ἀξιοῦσθαι νομίζοντες. ὧν μὲν οὖν τοῖς αἰσθοῖς ταύτης εὐδαιμῶς ἀμφιταίουσι
τῆς ἐλπίδος, οἱ δ' ὑμαίνοντες τῇ ἀκρασίᾳ, πολλὴν
αὐτῶν μοχθηρίαν καταδικάζουσι. τῶν δὲ εἰς ἡμᾶς
βλασφημιῶν ἤρξατο μὲν ἀγύπτιοι. βουλόμενοι δ' E
ἐκείνοις τινὲς χαρίζεσθαι, ὧν ἐπεχείρησαν
τὴν ἀλήθειαν, ὅτι τὴν εἰς ἄγυπτον ἄφιξιν, ὡς ἐγένετο τῶν ἡμετέρων προγόνων ὁμολογοῦντες, ὅτι τὴν
ἔξοδον ἀληθεύοντες. αἰτίας δὲ πολλὰς ἔλαβον τοῦ μισεῖν καὶ φθονεῖν. τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι κατὰ τὴν χώραν
αὐτῶν ἐδυνάσθησαν ἡμῶν οἱ πρόγονοι, κἀκεῖθεν ἀπαλλαγέντες ὅθεν τὴν οἰκείαν, πάλιν διὰ παντὸς ἐκράτησαν. εἶτ'
ἐκ τούτων ὑπεναντιότης πολλὴν αὐτοῖς ἐνεποίησεν ἔχθραν, τοσοῦτον τῆς ἡμετέρας διαφερούσης εὐσεβείας
πρὸς τὴν ὑπ' ἐκείνων νενομισμένην, ὅσον θεοῦ φύσις ζώων ἀλόγων διέστηκεν. κοινὸν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἐστι
πάτριον τὸ ταῦτα θεοὺς νομίζειν. ἰδίᾳ δὲ πρὸς ἀλλήλοις ἐν ταῖς τιμαῖς αὐτῶν διαφέρονται. κοῦφοι δὲ καὶ
ἀνόητοι παντάπασιν ἄνθρωποι, κακῶς ἐξ ἀρχῆς ἐν-
θεσμοῦσι δοξάζειν περὶ θεῶν, μιμήσασθαι μὲν τὴν
σεμνότητα τῆς ἡμετέρας θεολογίας οὐκ ἐχώρησαν. ὁρῶντες δὲ ζηλουμένους ὑπὸ πολλῶν ἐφθόνησαν. εἰς τοσοῦ- G
τον γὰρ ἦλθον ἀνοίας καὶ μικροψυχίας ἔνιοι τῶν παρ'
αὐτοῖς, ὡς ἐν τοῖς ἀρχαίαις αὐτῶν ἀναγραφαῖς ὤκνησαν τἀναντία λέγειν. ἀλλὰ καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἐναντία
γράφοντες, ὑπὸ τυφλότητος τοῦ πάθους ἠγνόησαν.
ἐφ' ἑνὸς δὴ πρώτου ῥήσω τὸν λόγον, ᾧ καὶ μάρτυρι

Theophilus etiam, & Theodotus, & Mnaseas, & Ariphanes, & Hermogenes, & Euemerus & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (non enim ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecêre mentionem. Plurimi namque prædictorum virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustrati sunt, quia lectioni sacræ nostrorum non incubuêre librorum: communiter tamen de Antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sane Demetrius, & senior Philon, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt. quibus dari veniam dignum est. Non enim inerat eis, vt nostras literas possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis, vnum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quæ in principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus vtuntur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus vtar, quando conscribentes hæc contra semetipsos locuti sunt talia. Quòd verò multis aliis hoc euenit propter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historiis versari solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum ciuitatum fœdare nobilitatem, & conuersationi detrahere tentauêre: Theopompus quidem Athenienſium, Lacedæmoniorum verò Polycrates. Is autem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicuti quidam putant) etiam Thebæorum momordit vrbem. Multa verò etiam Timæus in historiis de prædictis, & de aliis blasphemauit. Et hoc præcipuè faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter inuidiam atque maleuolentiam, alij verò propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudicantes. & apud stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum noscuntur habere iudicium; sani verò auditores eorum malignitatem condemnabunt. Blasphemiarum igitur in nos sæpe congestarum huiusmodi causa est. Volentes Ægyptiis gratificari quidam, veritatem corrumpere tentauêre. Et neque aduentum in Ægyptum nostrorum progenitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec rursus egressum cum veritate dixêre; multásque causas odij ac inuidiæ pariter habuêre. Principio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes effecti sunt: vnde regressi ad propria denuo fuêre felices. Deinde sacrorum diuersitas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum præstantiore nostra pietate quàm solennitates illorum, quantum Dei natura animalibus irrationalibus sine dubitatione præstat. Communis namque apud illos ritus est, eiusmodi bruta arbitrari Deos: singillatim autem alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, & ab initio vti his malis opinionibus consueti: & propterea nequaquam imitari nostram honestatem de diuina ratione potuêre. Videntésque multos nostram zelari conuersationem, inuidiam habuêre, & ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidam perducti sunt, vt non pigeret eos etiam contra antiquas suorum scriptiones aliqua dicere. Qui cùm hoc faciunt, sibimetipsis aduersa conscribere passione cæcitatis ignorauêre. In vno tamen & maximo viro verbũ meum cõprobabo, quo vsus sum

ante paululum nostræ Antiquitatis teste. Manethon itaque, qui Ægyptiacam historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, præfatus nostros progenitores cum multis millibus in Ægyptum aduenisse, & illic incolas subiugasse: deinde ipse confessus, est, quia posteriori tempore amittentes eam prouinciam, quæ nunc Iudæa vocatur, obtinuissent: & ædificantes Hierosolymam, construxissent templum, Et hactenus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde vsurpans sibimet licentiam, professúsque se scribere ea quæ in fabulis vulgaribus feruntur, incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem Ægyptiorum leprosorum, aliorúmque languentium. quod sicut ait, abominatione ex Ægypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim regem adiecit, quod est falsum nomen. Et propterea tempus regi eius nequaquam diffinire præsumpsit, cùm aliorum regum omnes annos perfectè protulerit. Hinc itaque quasdam annectit fabulas, penè oblitus, quod egressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos decem & octo annos factum esse protulerat. Themulus enim erat rex, quando egressi sunt. Et ab hoc tempore, regum qui postea fuere, anni sunt trecenti nonagintà tres, vsque ad fratres nomine Sethonem, & Hermæum: quorum Sethonem quidem Ægyptum, Hermæum verò Danaum denominatum dicit: quem expellens, inquit, Sethon regnauit annis quinquaginta & nouem: & post hunc senior è filiis Rampses annis sexagintasex, Ante tot igitur annos egressos ex Ægypto patres nostros confessus, deinde Amenophin adiiciens regem, hunc ait & deorum fuisse contemplatorem, sicut Orum quendam priorum regum: & implesse desiderium eius sacerdotem Amenophin natum ex patre Papio: qui videbatur quasi diuina participare natura, secundùm sapientiam præscientiámque futurorum. Et dixisse regi hunc cognominem, quòd posset videre Deos, si prouinciam à leprosis & aliis maculatis hominibus purgare contenderet. In quo lætum regem, omnes dicit corpore debiles ex Ægypto congregasse, & fecisse multitudinem numero octoginta millia. Eósque ad sectiones lapidum in partem Nili Orientalem misisse: simul & alios Ægyptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos etiam eruditorum sacerdotum lepra perfusos ait. Amenophin verò illum sapientem diuinúmque virum refert timuisse & erga semetipsum & erga regem deorum indignationem, qui apertè suaserat eis vim geri: & dixisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Ægyptum obtinerent tredecim annis. Et hæc eum non quidem præsumpsisse regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum ac sibi mortem consciuisse. & propterea regem in anxietatem maximam peruenisse. Deinde ad verbum hæc refert. Itaque rogatus rex, vt ad requiem & tutamen eorum secerneret ciuitatem, desertam vrbem, quæ fuerat pastorum, nomine Auarim, præbuit eis. Est autem hæc ciuitas secundum theologiam antiquam, Typhonis. Porrò illi in hanc ingressi, & locum

A μικρὸν ἐμφερεσάτην τῆς ἀρχαιότητος ἐχρησάμην. ὁ δὲ μανεθὼν οὗτος, ὁ τὴν αἰγυπτιακὴν ἱστορίαν ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων μεθερμηνεύειν ὑπεσχημένος, προειπὼν τοὺς ἡμετέρους προγόνους πολλαῖς μυριάσιν ὅτι τὴν αἴγυπτον ἐλθόντας κρατῆσαι τῶν ἐνοικούντων, εἶτ' αὐτὸς ὁμολογῶν χρόνῳ πάλιν ὕστερον ἐκπεσόντας τὴν ἰουδαίαν καταχεῖν, καὶ κτίσαντας ἱεροσόλυμα τὸν νεὼ κατασκευάσασθαι. μέχρι μὲν τούτων ἠκολούθησε ταῖς παραγραφαῖς. ἔπειτα δὲ δοὺς ἐξουσίαν αὐτῷ, διὰ τοῦ φαῦλα γράφειν τὰ μυθολόμενα καὶ λεγόμενα περὶ τῶν

B ἰουδαίων, λόγους ἀπιθάνους παρέβαλεν, ἀναμίξαι βουλόμενος ἡμῖν αἰγυπτίων πλῆθος λεπρῶν, καὶ ὅτι ἄλλοις ἀρρωστήμασιν, ὡς φησι, φυγεῖν ἐκ τῆς αἰγύπτου κατεγνωσθέντων. ἀμένωφιν γὰρ βασιλέα προσθεὶς ψευδὲς ὄνομα, καὶ διὰ τοῦτο χρόνον αὐτὸ τῆς βασιλείας ὁρίσαι μὴ τολμήσας, καί τοι γε ὅτι τῶν ἄλλων βασιλέων ἀκριβῶς τὰ ἔτη προειρηθεὶς, τούτῳ προσάπτει

C τινὰς μυθολογίας, ὀλιγωρήσας χρόνον ὅτι πεντακοσίους ἔτεσι καὶ δεκαοκτὼ, πρότερον ἱστόρησε γενέσθαι τινὰ τῶν ποιμένων ἔξοδον εἰς ἱεροσόλυμα. τέθμωσις γὰρ ἐκεῖνος βασιλεὺς ὅτε ἐξέπεσαν. ὅτι δὲ τούτων μεταξὺ τῶν βασιλέων κατ' αὐτὸν ὄντα τριακόσια ἐνενηκονταδύο ἔτη, μέχρι τῶν δύο ἀδελφῶν σέθωνος καὶ ἑρμαίου. ὧν τὸν μὲν σέθων αἴγυπτον, τὸν δὲ ἕρμαιον δαναὸν μετονομασθῆναί φησιν.

D ὃν ἐκβαλὼν ὁ σέθως ἐβασίλευσεν ἔτη νθ'. καὶ μετ' αὐτὸν ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν αὐτοῦ ῥάμψης ξς'. τοσούτους οὖν πρότερον ἔτεσιν ἀπελθεῖν ἐξ αἰγύπτου τοὺς πατέρας ἡμῶν ὁμολογήσας, εἶτα τὸν ἀμένωφιν εἰσποιήσας ἐμβόλιμον βασιλέα, φησὶ τοῦτον ὁλοθυρῆσαι θεῶν γνώσεσθαι θεατήν, ὥσπερ ὤρ τις τῶν πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότων. ἀπενεγκεῖν δὲ τὴν ὁλοθυρίαν ὁμωνύμῳ μὲν αὐτῷ ἀμένωφει, πατρὸς δὲ παάπιος ὄντι· θείας δὲ δοκοῦντι μετεσχηκέναι φύσεως, κατά τε σοφίαν καὶ προγνῶσιν τῶν ἐσομένων. εἰπεῖν οὖν αὐτῷ τοῦτον τὸν ὁμώνυμον,

E ὅτι δυνήσεται θεοὺς ἰδεῖν, εἰ καθαρεῖ δόξοι τε λεπρῶν καὶ τῶν μιαρῶν ἀνθρώπων τὴν χώραν ἅπασαν ποιήσειεν. ἡδέντα δὲ τὸν βασιλέα, πάντας τοὺς τὰ σώματα λελωβημένους ἐκ τῆς αἰγύπτου συναγαγεῖν. γνῶναι δὲ τὸ πλῆθος μυριάδας ὀκτώ. καὶ τούτους εἰς τὰς λιθοτομίας ἐν τῷ πρὸς ἀνατολὴν μέρει τοῦ νείλου ἐμβαλεῖν αὐτὸν, ὅπως ἐργάζοιντο, καὶ τῶν ἄλλων αἰγυπτίων οἱ ἐγκεχωρισμένοι. εἶναι δέ τινας ἐν αὐτοῖς καὶ τῶν λογίων ἱερέων φησὶ, λέπρᾳ συγκεχυμένους.

F τὸν δὲ ἀμένωφιν ἐκεῖνον τὸν σοφὸν καὶ μαντικὸν αἰδεσθεῖσθαι πρὸς αὐτόν τε καὶ τὸν βασιλέα χόλον τῶν θεῶν, εἰ βιασθέντες ὀφθήσονται, καὶ προθέμενον εἰπεῖν, ὅτι συμμαχήσουσι τινὲς τοῖς μιαροῖς, καὶ τῆς αἰγύπτου κρατήσουσιν ἐπ' ἔτη δεκατέσσαρα. μὴ τολμῆσαι μὲν αὐτὸν εἰπεῖν ταῦτα τῷ βασιλεῖ· γεγραφὼ δὲ καταλιπόντα περὶ πάντων ἑαυτὸν ἀνελεῖν. ἐν ἀθυμίᾳ δὲ εἶναι τὸν βασιλέα. κἄπειτα κατὰ λέξιν οὕτω γέγραφεν. τῷ δὲ τῆς λατομίας ὡς χρόνος ἱκανὸς ἐπῆλθε, ταλαιπωρουμένων, ἀξιωθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἵνα πρὸς κατάλυσιν αὐτοῖς καὶ σκέπην δοτμεύσῃ, τὴν τότε τῶν ποιμένων ἐρημωθεῖσαν ἄβαριν συνεχώρησεν. ἔστι δ' ἡ πόλις κατὰ τὴν θεολογίαν ἄνωθεν τυφώνιος. οἱ δὲ εἰς ταύτην εἰσελθόντες, καὶ τὸν τόπον

τοῦτον

τοῦτον εἰς ἀπόστασιν ἔχοντες, ἡγεμόνα αὐτῷ λειπόμενόν τινα τῆς ἡλιοπολιτῶν ἱερέων ὀσάρσυφον ἐςήσαντο. καὶ τούτῳ πειθαρχήσοντες ἐν πᾶσιν ὠρκωμότησαν. ὁ δὲ πρῶτον μὲν αὐτοῖς νόμον ἔθετο, μήτε τῆς μάλιςα ἐν αἰγύπτῳ θεμιςευομένων ἱερῶν ζώων ἀπέχεσθαι μηδενός, πάντα τε θύειν καὶ ἀναλοῦν. συναπτέσθαι δὲ μηδενὶ, πλὴν τῆς συνωμοσμένων. τοιαῦτα δὲ νομοθετήσας, καὶ πλεῖςα ἄλλα, μάλιςα τοῖς αἰγυπτίοις ἐθισμένοις ἐναντιούμενα, ἐκέλευσε πολυχειρίᾳ τὰ τῆς πόλεως ὀλιγοχρόνιον τεῖχη, καὶ πρὸς πόλεμον ἑτοίμους γίνεσθαι τὴν πρὸς μίνωφιν τὴν βασιλέα. αὐτὸς δὲ προσλαβόμενος μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἄλλων ἱερέων καὶ συμμεμιασμένων, ἔπεμψε πρέσβεις πρὸς τοὺς ὑπὸ τεθμώσεως ἀπελθόντας ποιμένας, εἰς πόλιν τινὰ καλουμένην ἱεροσόλυμα. καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς συναπομαθόντας δηλώσας, ἠξίου συνεπιςρατεύειν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αἴγυπτον. ἐπάξειν μὲν οὖν αὐτοὺς ἐπηγγείλατο πρῶτον μὲν εἰς ἄβαριν τὴν προγονικὴν αὐτῆς πατρίδα, καὶ τὰ δεῖπνα τοῖς ὄχλοις παρέξειν ἀφθόνως. ἐφοδιάσεσθαι δὲ ὅτι δίοι, καὶ ῥᾳδίως ὑποχείριον αὐτοῖς τὴν χώραν ποιήσειν. οἱ δὲ ἐπιχαρεῖς γενόμενοι πάντες, προθύμως εἰς εἴκοσι μυριάδας ἀνδρῶν συνεξώρμησαν, καὶ μετ' ὀλίγον ἦκον εἰς ἄβαριν. ἀμένωφις δὲ ὁ τῆς αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὡς ἐπύθετο τὰ κατὰ τὴν ἐκείνων ἔφοδον, ὀλίγως συνεχύθη, τῆς παρ' ἀμένωφεως τοῦ πατρὸς μνησθεὶς προδηλώσεως, καὶ πρότερον συναγαγὼν πλῆθος αἰγυπτίων, καὶ βουλευσάμενος μετὰ τῶν ἐν τούτοις ἡγεμόνων, τάτε ἱερὰ ζῶα, τὰ πρῶτα μάλιςα ἐν τοῖς ἱεροῖς τιμώμενα ὡς γ' ἑαυτὸν μετεπέμψατο, καὶ τοῖς κατὰ μέρος ἱερεῦσι παρήγγειλεν, ὡς ἀσφαλίσασθαι τῆς θεῶν συγκρύψαι τὰ ξόανα. τὸν δὲ υἱὸν σέθων τὸν καὶ ῥαμέσσην ὑπὸ ῥαψοῦ τοῦ πατρὸς ὠνομασμένον, πεντάετη ὄντα, ἐξέθετο πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον. αὐτὸς δὲ διαβὰς τοῖς ἄλλοις αἰγυπτίοις ἔσπ εἰς τριάκοντα μυριάδας ἀνδρῶν μαχιμωτάτων, καὶ τοῖς πολεμίοις ἀπαντήσασιν οὐ συνέβαλεν. ἀλλὰ μέλλειν θεομαχεῖν νομίσας, πάλιν δρομήσας ἦκεν εἰς μέμφιν, ἀναλαβών τε τότε ἄπιν, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐκεῖσε μεταπεμφθέντα ἱερὰ ζῶα, δίδυς εἰς αἰθιοπίαν σὺν ἅπαντι τῷ στόλῳ καὶ πλήθει τῶν αἰγυπτίων ἀφίκετο. χάριν γὰρ οὗ αὐτῷ ὑποχείριος ὁ τῆς αἰθιόπων βασιλεὺς ἄθεν ὑποδεξάμενος, καὶ τοῖς ὄχλοις πάντας ὑπολαβὼν οἷς ἔχειν ἡ χώρα τῆς πρὸς ἀνθρώπινον τροφὴν ὀλιγοδεῖν, καὶ πόλεις καὶ κώμας πρὸς τὸν τῆς πεφρουμένων δεκαέτους ἐτῶν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ ἐκπίωσιν αὐταρκεῖς, οὐχ ἥττον γε καὶ στρατόπεδον αἰθιοπικὸν πρὸς φυλακὴν ἐπέταξε τοῖς παρ' ἀμένωφεως τοῦ βασιλέως ὀλίγῳ τῆς ὀείων τῆς αἰγύπτου. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν αἰθιοπίαν τοιαῦτα. οἱ δὲ σολυμῖται καταλθόντες σὺν τοῖς μιαροῖς τῆς αἰγυπτίων, οὔτως ἀνοσίως τοῖς ἀνθρώποις προσεμίχθησαν, ὡς τε τὴν τῆς προτετρεμένων κρέατησιν χρυσὸν φανεῖσθαι, τοῖς τότε τὰ τούτων ἀσεβήματα θεωμένοις. καὶ δὴ οὐ μόνον πόλεις καὶ κώμας ἐκέφρησαν, οὐδὲ ἱεροσυλοῦντες οὐδὲ λυμαινόμενοι ξόανα θεῶν ἠρκοῦντο, ἀλλὰ καὶ τοῖς αὐτοῖς ὀπτανίοις τῆς σεβασθομένων ἱερῶν ζώων χρώμενοι διετέλουν, καὶ θύτας καὶ σφαγεῖς τούτων ἱερεῖς καὶ προφήτας ἐκάλουν γίνεσθαι, καὶ ξυμεὺς ἐξεβαλον. λέγεται δ' ὅτι ὁ τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους αὐτοῖς κατεσκευάσας ἱερεὺς, τὸ γένος ἡλιοπολίτης, ὄνο-

A hunc ad rebellandum optimum, ducem sibimet quendam Heliopolitanorum Pontificum Osarsiphum constituêre, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. at ille primùm quidem eis legem posuit, vt neque deos adorarent, neque ab animalibus, quæ præcipuè sacra apud Ægyptios erant, se penitus abstinerent: nullique copularentur nisi cum quibus fœdus habere videbantur. Hæc autem sentiens, & alia plura, maximè Ægyptiorum consuetudinibus inimica, præcepit multo opere muros ædificari ciuitatis: & ad bella præparari contra Amenophin regem. Ipse verò assumens secum etiam alios sacerdotes, & maculatorum quosdam misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themuse rege depulsi ad Hierosolymorum vrbem, cautas suas & aliorum qui simul fuerant exonerati significans, & poscens vt pariter contra Ægyptum castrametarentur. promisitque eos fore venturos, primùm quidem in Auarim progenitorum suorum prouinciam, & necessaria populis abundantiùs exhibenda: pugnaturos autem opportuno tempore, & prouinciam facillimè subdituros. Illi verò lætitia cumulati, omnes alacriter vsque ad ducenta millia virorum patiter sunt egressi: & non poſt multum ad Auarim vsque venêre. Amenophis autem Ægyptiorum rex, dum illorum audisset inuasionem, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur, quod ei prædixerat Amenophis Papij. Et primùm quidem congregans Ægyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quæ præcipuè à sacerdotibus honorabantur, antè præmisit: & sacerdotibus particulariter iussit vt simalacra eorum cautè celarent. Filium verò Sethonem, qui etiam Ramesses à Rampse patris nomine vocabatur, cùm quinque esset annorum, apud suum commendauit amicum. Ipse verò transiens cum aliis Ægyptiis, vsque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Æthiopiam cum vniuersis nauibus & multitudine venit Ægyptiorum. Per gratiam namque erat ei subiectus Æthiopum rex: propter quod suscipiens etiam populum vniuersum, præbuit alimenta hominibus necessaria, quæ prouincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Æthiopia quidem hæc gesta sunt. Solymitæ verò descendentes cum viris pollutis Ægyptiorum, sic pessimè hominibus vsi sunt, vt eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant: non solum etenim ciuitates & vicos concremauêre, sacrilegia facientes, & deorum idola deuastantes, sed etiã ipsa sacra animalia quæ colebantur crudelissimè discerpserunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atq; prophetas esse cogentes, quos etiam expellebãt nudos. Dicitur itaq; quod politiã & leges eis composuit sacerdos quidam, genere Heliopolites,

nomine Osarsiphus vocatus ex nomine Osi- A
reos Heliopolitani dei: qui dum conuersus
fuisset ad hoc genus, mutauit nomen & vo-
catus est Moses. Quæ igitur Ægyptij de Iu-
dæis ferunt, hæc sunt. Sed & multa breui-
tatis causa prætereo. Dicit autem rursus Ma-
nethon, quia postea Amenophis, ex Æthio-
pia digressus est cum magna virtute: simul &
filius eius Rampses, & ipse habens magnum
exercitum. Et congressi contra pastores at-
que pollutos, vicerunt eos: & multis cæsis B
persecuti sunt eos vsque ad Syriæ fines. Hæc e-
quidem & huiusmodi Manethon conscripsit.
Quia verò anilia loquitur deliramenta, atque
mentitur, aperta ratione monstrabo: illud pri-
mò distinguens, quod postea referendum est. Is
enim concessit nobis, atque professus est, quod
ab initio non fuerint Ægyptij genere, sed ex-
trinsecus illuc aduenissent, & Ægyptum ob-
tinuissent, & ex ea rursus egressi sint nostri pro-
genitores. quòd verò nobis postea permixti nõ C
sunt Ægyptij corpore debilitati: & quod ex
his non fuit Moses, qui populum eduxit ex Æ-
gypto, sed ante multas generationes extitit,
per ea quæ ipse dixit, conabor ostendere.
Primam itaque causam posuit figmenti ridicu-
lam. Rex enim, inquit, Amenophis con-
cupiuit videre deos. quos putas? siquidem
qui apud eos solẽnes erant, Bouem, & Hircum,
& Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. cœ-
lestes autem quomodo poterat? & cur hoc
habuit desiderium? quia vtique & prior rex al- D
ter hos viderat? Ab illo ergo audiẽs, quales es-
sent, & quemadmodũ eos vidisset, noua nequa-
quam egebat arte. sed fortè sapiens erat ille
vates, per quem hæc rex posse agere confidebat.
quod si ita fuisset, quomodo impossibilium
concupiscentiam non præsciuit? non enim
euenit quod voluit. Proinde quam rationem
habere potuit, vt propter mutilos aut lepro-
sos ei inuisibiles essent? Irascũtur enim propter E
impietates, non propter corporum vitia. Dein-
de tam multa millia leprosorum & malè ha-
bentium, vna penè hora quomodo fuit possibi-
le congregari? aut quomodo rex non obediuit
vati? Ille namque præcepit debiles Ægyptios e-
xilio deportari, hinc autem eos ad sectiones
lapidum destinauit, tanquam operariis indi-
gens, & non purgare prouinciam volens. Ait
autem quod vates semetipsum peremit, præui-
dens deorum iram, & quæ erant in Ægypto
futura, & conscriptum librum regi reliquit. F
Proinde quomodo ab initio vates etiam suum
interitum non præsciuit? quomodo non repẽte
regi, cõtradixit volenti videre deos? aut qua ra-
tione timebat, iam non fui tẽporis calamitates?
aut quidnam grauius imminebat, quod mor-
te præueniret? Quod verò inter omnia stultius
est, videamus: Audiens enim hæc, inquit, & de
futuris iam metuens: debiles illos quibus Æ-
gyptum purgare debuerat, neque tunc de pro-
uincia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ci- G
uitatem dedit dudum à pastoribus habitatam:
quæ vocabatur Auaris. Ad quam congrega-
ti, principem, inquit, delegêre ex sacerdo-
tibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, vt
neque deos adorarent, neque ab Ægyptiacæ
fœtiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia

μα ὀσαρσὶφ, ἀπὸ τοῦ ἐν ἡλίου πόλει θεοῦ ὀσίρεως, ὡς μετέβη εἰς τοῦτο τὸ ἔθνος, μετωνόμασθη τὄνομα καὶ προσηγορεύθη μωϋσῆς. ἃ μὲν οὖν αἰγύπτιοι φέρουσι περὶ τῶν ἰουδαίων. ταῦτ' ἐστὶ καὶ ἕτερα πλείονα, ἃ παρείημι συντομίας ἕνεκα. λέγει δ' ὁ μανεθὼν πάλιν, ὅτι μετ' ταῦτα ἐπῆλθεν ὁ ἀμένωφις ἀπὸ αἰθιοπίας μετ' μεγάλης δυνάμεως, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥάμψης καὶ αὐτὸς ἔχων δύναμιν. καὶ συμβαλόντες οἱ δύο τοῖς μαερῶις, ἐνίκησαν αὐτούς. καὶ πολλοὺς ἀποκτείναντες ἐδίωξαν αὐτοὺς ἄχρι τῶν ὁρίων συρίας. ταῦτα μὲν τὰ τοιαῦτα μανεθὼν συνέγραψεν. ὅτι δὲ ληρεῖ καὶ ψεύδεται περιφανῶς δηλώσω, προδιαστειλάμενος ἐκεῖνο τὸ ὕστερον πρὸς αὐτὸν λεχθησόμενον ἕνεκα. δέδωκε γὰρ οὗτος ἡμῖν καὶ ὡμολόγηκεν, ἐξ ἀρχῆς τε μὴ εἶναι τὸ ἔθνος αἰγύπτιον, ἀλλ' αὐτοὺς ἔξωθεν ἐπελθόντας κρατῆσαι τῆς αἰγύπτου, καὶ πάλιν ἐξ αὐτῆς ἀπελθεῖν. ὅτι δὲ καὶ ἀνεμίχθησαν ἡμῖν ὕστερον τῆς αἰγυπτίων οἱ τὰ σώματα λελωβημένοι, καὶ ὅτι ἐκ τούτων καὶ λῦ μωϋσῆς ὁ τὸν λαὸν ἀγαγὼν, ἀλλὰ πολλαῖς ἐγενόνει γενεαῖς πρότερον, ταῦτα πειράσομαι δι' ὧν τῆς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων ἐλέγχειν. πρώτην δὴ τὴν αἰτίαν τοῦ πλάσματος ὑποτίθεται καταγέλαστον. ὁ βασιλεὺς γάρ φησιν ἀμένωφις ἐπεθύμησε τοῖς θεοῖς ἰδεῖν. τίνας; εἰ μὲν τοὺς παρ' αὐτοῖς νενομοθετημένους, τὸν βοῦν καὶ τράγον καὶ κροκοδείλους καὶ κυνοκεφάλους, ἑώρα. τοὺς οὐρανίους δὲ πῶς ἠδύνατο; καὶ διὰ ταύτην ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν; ὅτι καὶ διὰ καὶ πρότερος αὐτοῦ βασιλεὺς ἄλλος ἑωράκει; παρ' ἐκείνου τοίνυν ἐπέπυστο ποταποί τινες εἰσι, καὶ τίνα τρόπον αὐτοὺς εἶδεν. ὥς τε καινῆς αὐτῷ τέχνης οὐ ἔδει. ἀλλ' σοφὸς λῦ ὁ μάντις, δι' οὗ τοῦτο κατορθώσειν ὁ βασιλεὺς ὑπελάμβανε. καὶ πῶς οὐ προέγνω τὸ ἀδύνατον αὐτοῦ τῆς ἐπιθυμίας; οὐ γὰρ ἀπέβη. τίνα δὲ καὶ λόγον εἶχε δι' τοὺς ἠκρωτηριασμένους ἢ λεπρῶντας ἀφανεῖς εἶναι τοὺς θεούς; ὀργίζονται γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀσεβήμασιν, οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐλαττώμασι τῆς σωμάτων. ὀκτὼ δὲ μυριάδας τῆς λεπρῶν καὶ κακῶς διακειμένων, πῶς οἷόν τε μιᾷ κεδὸν ἡμέρᾳ συλλεγῆναι; πῶς δὲ παρήκουσε τοῦ μάντεως ὁ βασιλεύς. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἐξορίσαι τῆς αἰγύπτου τοὺς λελωβημένους. ὁ δὲ αὐτοὺς εἰς τὰς λιθοτομίας ἐκέβαλεν, ὥσπερ τῆς ἐργασομένων δεόμενος, ἀλλ' οὐχὶ καθαρᾶν τὴν χώραν προαιρούμενος. φησὶ δὲ τὸν μάντιν αὐτὸν ἀνελεῖν, τὸν ὀργὴν τῆς θεῶν προορώμενον, καὶ τὰ συμβησόμενα περὶ τῆς αἰγύπτου, τὸν δὲ βασιλεῖ γεγραμμένον τὴν προῤῥησιν καταλιπεῖν. εἶτα πῶς οὐ ἐξ ἀρχῆς ὁ μάντις τὸν αὐτοῦ θάνατον προηπίστατο; πῶς δὲ οὐδὲ ἀντεῖπεν τῷ βασιλεῖ βουλομένῳ τοὺς θεοὺς ἰδεῖν; πῶς δ' οὐλόγος ὁ φόβος τοῦ μὴ παρ' αὐτὸν συμβησομένων κακῶν; ἢ τί χεῖρον ἔδει παθεῖν, οὐδ' αὐτὸν ἐαυτὸν ἔπαυσεν; τὸ δὲ δὴ πάντων δυηθέστατον ἰδωμεν. πυνθόμενος γὰρ ταῦτα, καὶ περὶ τῆς μελλόντων φοβηθεὶς τοὺς λελωβημένους ἐκείνους, ὧν αὐτὸς καθαρεῦσαι προείρητο τὴν αἰγύπτον, οὐδὲ τότε τῆς χώρας ἐξήλασεν. ἀλλὰ δεηθεῖσιν αὐτοῖς ἔδωκε πόλιν, ὥς φησι, τὴν πάλαι μὲν οἰκισθεῖσαν ὑπὸ τῶν ποιμένων, ἄβαριν δὲ καλουμένην. εἰς ἣν ἀθροισθέντας αὐτοὺς ἡγεμόνα φησὶν ἐξελέσθαι τῶν ἐξ ἡλιουπόλεως πάλαι γεγονότων ἱερέων. καὶ τοῦτον αὐτοῖς εἰσηγήσασθαι, μήτε θεοὺς προσκυνεῖν, μήτε τῶν ἐπ' αἰγύπτῳ θρησκευομένων ζώων ἀπέχεσθαι, πάντα δ'

θύειν

θύειν καὶ καταθύειν. συναπόλεσθαι δὲ μηδενὶ πόλει τῆς A
συνωμοσμένων. ὅρκοις τε τὸ πλῆθος ἐνδησάμενον, ἢν
μὴ τούτοις ἐμμένειν τοῖς νόμοις, καὶ τειχίσαντα τὴν
ἄβαριν πρὸς τὸν βασιλέα πόλεμον ἐξενεγκεῖν. καὶ
προσέθηκεν ὅτι ἔπεμψεν εἰς ἱεροσόλυμα, ὡς βοη-
θῶν ἐκείνοις αὐτοῖς συμμαχεῖν, καὶ δώσειν αὐτοῖς τὴν
ἄβαριν ὑπεκτρούμενος. ἐν δὲ αὐτῇ τοῖς ἐκ τῆς ἱε-
ροσολύμων ἀφιξομένοις προγενομένῃ ἀφ' ἧς ὁρμωμένοις
αὐτοὶ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον καθέξειν. εἶτα τοὺς
μὲν ἐπελθεῖν εἴκοσι στρατῷ μυριάσι λέγει. τὸν δὲ βα-
σιλέα τῆς Αἰγυπτίων ἀμύνειν, οὐ οἰόμενον δεῖν θεο- B
μαχεῖν, εἰς τὴν Αἰθιοπίαν δι' ὃ δὴ φεύγειν. τὸν δὲ Ἄπιν
καί τινα τῶν ἄλλων ἱερῶν ζώων ὑποστεῖλαι τοῖς
ἱερεῦσι, διαφυλάττεσθαι κελεύσας. εἶτα τοὺς ἱε-
ροσολυμίτας ἐπελθόντας, τάς τε πόλεις αἰσχῦναι, καὶ τὰ
ἱερὰ καθαιρεῖν, καὶ τοὺς ἱππέας ὑποσφάττειν· ὅλως τε
μηδεμιᾶς ἀπέχεσθαι ὠμότητος. ὁ δὲ
τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς νόμοις αὐτοῖς καταβαλόμενος C
ἱερεύς φησιν, λεγόμενος μὲν τὸ γένος ἡλιοπολίτης, ὄνομα δὲ ὀσαρ-
σίφ, ἀπὸ τοῦ ἐν ἡλιοπόλει θεοῦ ὀνόματος· μεταθέμενος
δὲ μωϋσῆν αὐτὸν προσηγόρευσεν. τρισκαιδεκάτῳ δέ
φησιν ἔτει τὴν ἀνάβασιν, τοσοῦτον δὲ αὐτῷ χρόνῳ ἐν τῇ
ἐκπτώσει τῶν ποιμένων, ἐξ Αἰθιοπίας ἐπελθόντα
μετὰ πολλῆς στρατιᾶς. καὶ συμβαλόντα τοῖς ποιμέσι καὶ τοῖς
μιαροῖς, νικῆσαί τε τῇ μάχῃ, καὶ κτεῖναι πολλοὺς ἀπο- D
διώξαντα μέχρι τῆς Συρίας ὅρων. ἐν τούτοις πάλιν
οὐ συνίησιν ἀπιθάνως ψευδόμενος. οἱ δὲ λεπροὶ καὶ τὸ
μετ' αὐτῶν πλῆθος εἰ καὶ πρότερον ὠργίζοντο τῷ βα-
σιλεῖ, καὶ τοῖς τὰ περὶ αὐτοὺς πεποιηκόσι, κατά τε τὴν
τοῦ μάντεως προαγόρευσιν, ἀλλ' ὅτι τῆς λιθοτομίας
ἐξῆλθον, καὶ πόλιν παρ' αὐτῷ καὶ χώραν ἔλαβον, πάντως
αὐ ἐγεγόνεισαν πρᾳότεροι πρὸς αὐτόν. εἰ δὲ καὶ κα-
κεῖνον ἐμίσουν, ἰδίᾳ μὲν ἐν αὐτῷ ἐπιβουλεύοντες, οὐ μὴν πρὸς E
ἅπαντας ἤρατο πόλεμον, δηλονότι πλείους ἔχοντες
συγγενείας, τοσοῦτοι γε τὸ πλῆθος ὄντες. ὅμως δὲ τοῖς
ἀνθρώποις πολεμεῖν διεγνωκότες, οὐ μὴν εἰς τοὺς αὐτῷ
θεοὺς πολεμεῖν ἐτόλμησαν. ὑπὲρ ὑπερανωτάτους ἔθεν-
το νόμους τοῖς πατρίοις αὐτῷ, καὶ οἷς ἐτετράφησαν. δεῖ
δὲ ἡμᾶς τῷ μανεθῶνι χάριν ἔχειν, ὅτι ταύτης τῆς
παρανομίας οὐχὶ τοὺς ἐξ ἱεροσολύμων ἐλθόντας ἀρ-
χηγοὺς γενέσθαι φησίν, ἀλλ' αὐτοὺς ἐκείνους ὄντας Αἰ- F
γυπτίους, καὶ τούτων μάλιστα τοὺς ἱερέας ὑπενοῆσαί τε
ταῦτα, καὶ ὁρκωμοτῆσαι τὸ πλῆθος. ἐκεῖνο μὲν τοι
πῶς οὐ ἄλογον, τῆς μὲν οἰκείων αὐτοῖς καὶ τῶν φίλων
συνεπόμενος ἡδίνα, μηδὲ τοῦ πολέμου τὸν κίνδυνον
συναράσθαι. πέμψαι δὲ τοὺς μιαροὺς εἰς ἱεροσόλυμα,
καὶ τὴν παρ' ἐκείνων ἐπάλεσθαι συμμαχίαν. ποίας αὐ-
τοῖς φιλίας, ἢ τίνος αὐτοῖς οἰκειότητος προϋπηρξάμης;
ἐναντιώτατοι γὰρ ἦσαν πολέμιοι, καὶ τοῖς ἤθεσι πλεῖστον
διέφερον. ὁ δὲ φησιν δι' ὃ ὑπακούσαι τοῖς ὑπεκτεμνο-
μένοις, ὅτι τὴν Αἴγυπτον καθέξουσιν, ὥσπερ αὐτῷ ἐσφό- G
δρα τὴν χώρας ἐμπειρίας ἐχόντων, ἧς βιαθέντες ἐκ-
πεπτώκασιν. εἰ μὲν οὖν ὀπόρως ἢ κακῶς ἔπραττον,
ἴσως ἂν καὶ παρεβάλλοντο. πόλιν δὲ κατοικοῦντες εὐ-
δαίμονα, καὶ χώραν πολλῷ κρείττω τῆς Αἰγύπτου κερ-
δαίνοντες, δι' ὅτι ποτ' ἂν ἐχθροῖς μὲν πάλαι, τὰ δὲ σώματα
λελωβημένοις, οὓς μηδὲ τῆς οἰκείας ἐθελοῦς ὑπομένῃ

perimerent, atque consumerent, nullique penitus miscerentur, nisi cum quibus contutati esse videbantur: & iureiurando multitudine obligata, quatenus in eis legibus perdurarent, Auarim ciuitatem munitam contra regem dicit eos bello sumpsisse. Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxiliis exhibendis, & daturum Auarim compromittens, quæ foret ex Hierosolymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Ægyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum ducentis millibus armatorum. Regem verò Amenophin Ægyptiorum, cùm nollet repugnare Deo, mox ad Æthiopiam refugisse, & Apim cum aliis sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas verò inuasione facta, & ciuitates depopulatos, & templa concremasse, & equestres peremisse refert. & nulla iniquitate, aut crudelitate abstinuisse. Qui verò politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopolites, nomine Orsasiphus, vocatus ab appellatione Oriseos Heliopolitani Dei: & mutato nomine dictus postea Moses: Tertiodecimo vero anno Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Æthiopia profectum cum multis millibus dicit: & congressum contra pastores atque pollutos, habita conflictione, vicisse, & multos interficientem, vsque ad fines Syriæ persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se mẽtiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debilium, licèt primitus irascerentur regi, circa se vtique talia facienti, secundùm premonitionem vatis, tamen cùm à sectione lapidum sunt egressi, & prouinciam percepêre, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porrò si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent: & non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuêre, non tamen contra deos impietatem gerere præsumebant: nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere, quoniam huius iniquitatis principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos Ægyptios esse probat, & maximè sacerdotes, atque iurisiurandi vinculum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec periculorum belli particeps factus est: sed misêre maculatos ad Hierosolymam, vt ab eis auxilia poscerent. quánam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, vt ait, vocantibus morem gessêre, nempe inducti pollicitationibus, quòd Aegyptum occupaturi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi fuerant. qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, meritò fortasse negocium aggressi essent. Cùm autem vrbem habitarent fortunatam, & agrum amplum meliorem Aegypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres hostes, eósque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat,

periculum adirent: neque enim futuram regis fugam præsciebant. nam vt ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pellusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem verò propositi & fugam vnde coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Ægypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitum: atque hæc eis exprobrat: quasi non hostes eos induxisset, aut quasi hæc sint aliunde accito militi obiicienda, cùm eadem ante aduentum eorum fecissent, facturóque se iurassent ipsi Ægyptij. Quinetiam aliquanto pòst Amenuphis hostes aggressus prælio vicit: fusósque ac fugatos Syriam vsque persecutus est. adeò scilicet Ægyptus est omnibus vndecunque inuadentibus captu facilis: & qui tunc ea iure belli potiebantur, cùm scirent Amenuphin viuere, neque aditus ab Æthiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque alioqui copias contraxerant. Ille verò vsque Syriam trucidans eos (vt ait) persecutus est per arenosa & inaquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Ægypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verisimile est, multos in præliis, plurimos verò postremò & in fuga. Superest vt de Moyse illi contradicam. Hunc virum mirandum Ægyptij & diuinum existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse vnum sacerdotum, ob lepram cum aliis pulsum. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII. annis prior fuisse, & patres nostros ex Ægypto in regionem quam nunc tenemus eduxisse. Quòd verò eiusmodi calamitatis corpus expers habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vicis interdixit, vt seorsim in lacero vestitu agant: & eum qui eos attigisset, aut sub idem tectum successisset, pro impuro habet. Quinetiam si eo morbo liberari, & in pristinum restitui contingat, præscripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & omnium pilorum abrasiones: multísque & variis sacrificiis peractis, tum demum sanctam vrbem adeundam. Atqui contrà par erat qui talem calamitatem expertus esset prouidentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed ne minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiam si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore eum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum opprobrio suo damnóque tulisse leges? Quin & nomen valde incredibiliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua seruatum Moysen. Nam aquam Ægyptij Moy vocant. Satis igitur

A Τούτοις ἔμελλον ὑπόδικον δυνήσεσθαι βοηθεῖν. οὐ γὰρ ἠδεσαν τὸν γενησόμενον φεύγειν δρασμὸν τοῦ βασιλέως. τοιοῦτον γὰρ αὐτὸς εἴρηκεν, ὡς ὁ παῖς τοῦ ἀμενώφιος τριακόντα μυριάδας ἔχων, εἰς τὸ πηλούσιον ἀπαντᾶν. καὶ τοῦτο μὲν ἠδεισαν πάντες οἱ πορευόμενοι· τίνων δὲ μετάνοιαν αὐτοῦ καὶ τίνων φυγῶν πόθεν εἰκάζειν ἔμελλον; τὰ σιτία κρατήσαντας φησὶ τοὺς Αἰγύπτους, πολλὰ

B καὶ δεινὰ δρᾶν τοὺς ἐκ τῆς ἱεροσολύμων ὁπερατοῦσαν-τας, καὶ πρὸς τούτοις ὀνειδίζει, καθάπερ οὐ πολεμίους αὐτοῖς ἐπαγαγών, ἢ δίον τοῖς ἔξωθεν ὁπικληθεῖσιν ἐγκαλεῖν, ὁπότε ταῦτα πρὸ τῆς ἐκείνων ἀφίξεως ἐπρᾶττον, καὶ πράξειν ὠμωμόκεσαν, οἱ τὸ γένος αἰγύπτιοι, ἀλλὰ καὶ χρόνοις ὕστερον ἀμενώφις ἐπελθὼν ἐνίκησε μάχῃ, καὶ κτείνων τοὺς πολεμίους μέχρι τῆς συρίας ἤλασεν. ὅτε γὰρ πανταχόθεν ὄντων ἡ αἰγύπτος τοῖς ἐπόθεν δηποτοῦν ὁπιοῦσιν ὑάλωτος· καὶ οἱ τότε πολέμῳ κρατοῦντες αὐτῶν, ζῶν πεφυκότος τοῦ ἀμενώφιν, ὅτε τὰς ἐκ τῆς αἰθιοπίας ἐμβολὰς ἀνεχώρησαν, πολλὴν εἰς τοῦτο παρασκευὴν ἔχοντες, ὅτε τίνων ἄλλων ἡτοίμασαν δυνάμιν. ὁ δὲ καὶ μέχρι τῆς συρίας, ἀναιρῶν φησιν αὐτοὺς, ἠκολούθησε διὰ τῆς ψάμμης τῆς ἀύδρου, δηλονότι οὐ ῥᾴδιον ὂν ἀμαχεὶ πραττόμενον διελθεῖν. καὶ μὴν οὐδὲ τὸν μανεθῶνα, ὅτε ἐκ τῆς αἰγύπτου τὸ γένος ἡμῶν ἐστιν, ὅτε τῆς ἐκεῖθεν τινὲς ἀνεμίχθησαν. τῆς γὰρ λεπρῶν καὶ νοσούντων, πολλοὺς μὲν εἰκὸς ἐν ταῖς λιθοτομίαις ἀποθανεῖν, πολλοὺς δὲ χρόνον ἐκεῖ γενομένους καὶ κακοπαθοῦντας· πολλοὺς δὲ ἐν ταῖς μὴ ταῦτα μάχαις· πλείους δὲ ἐν τῇ τελευταίᾳ καὶ τῇ φυγῇ. λοιπόν μοι πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν περὶ μωϋσέως. τοῦτον γὰρ τὸν ἄνδρα θαυμαστὸν μὲν αἰγύπτιοι καὶ θεῖον νομίζουσι. βούλονται γὰρ ποιεῖν αὐτοῖς μὴ βλασφημίας ἀπιθάνου, λέγοντες ἡλιοπολίτην εἷς τῶν ἐκεῖθεν ἱερέων ἕνα, διὰ τὴν λέπραν συνεξελήλασμένον. δείκνυται δὲ ἐν τοῖς ἀναγραφαῖς, ὀκτακαίδεκα σὺν τοῖς πεντακοσίοις πρότερον ἔτεσι γενόμενος, καὶ τοὺς ἡμετέρους ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς αἰγύπτου πατέρας, εἰς τὴν χώραν ἣν νῦν οἰκουμένην ὑφ' ἡμῶν. ὅτι δὲ ἀδὲ συμφορᾶς τινὶ τοιαύτῃ πρὸς τὸ σῶμα κεχρημένος ἦν, ἐκ τῆς λεγομένων ὑπ' αὐτοῦ δῆλός ἐστι. τοῖς γὰρ λεπρῶσιν ἀπείρηκε, μήτε μένειν ἐν πόλει, μήτ' ἐν κώμῃ κατοικεῖν, ἀλλὰ μόνους πρεπατεῖν κατεχισμένους τὰ ἱμάτια· καὶ τὸν ἁψάμενον αὐτῶν ἢ ὁμόσκηνον γενόμενον, οὐ καθαρὸν ἡγεῖται. ἐὰν μὴν θεραπευθῇ τὸ νόσημα, καὶ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀπολάβῃ,

F προσέταξε πολλὰς ἁγνείας, καθαρμοὺς πηγαίων ὑδάτων λεχοῖς, καὶ ξυρήσεις πάσας τριχός, πολλάς τε καὶ ἄλλας, καὶ παντοίας ὁλοκαυτώσεις θυσίας, τότε παρελθεῖν εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν. κἄτοι τοιοῦτον εἰκὸς ἦν, πρόνοιά τινι καὶ φιλανθρωπίᾳ χρήσασθαι, τὸν ἐν τῇ συμφορᾷ ταύτῃ γενόμενον, πρὸς τοὺς ὁμοίως αὐτῷ δυσυχήσαντας. οὐ μόνον δὲ πρὸς τοὺς λεπρῶν ὅτως ἐνομοθέτησεν, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς καὶ τὸ βραχύτατόν τι τοῦ σώματος ἀπρωτηριασμένοις ἱερᾶς συγκεχώρηκεν. ἀλλ' εἰ καὶ μεταξύ τις ἱερωμένος τοιαύτῃ χρήσαιτο συμφορᾷ, τὴν τιμὴν αὐτὸν ἀφείλετο. πῶς οὖν εἰκὸς ἐκείνον ταῦτα νομοθετεῖν καθ' ἑαυτοῦ, εἰς ὄνειδός τε καὶ βλάβην νόμοις συντιθεμένους. ἀλλὰ μὴν τὔνομα λίαν ἀπιθάνως μετατέθεικεν. ὀσαρσὴφ γάρ φησιν ἐκαλεῖτο. τοῦτο μὲν οὖν εἰς τὴν μετάθεσιν οὐ συναρμόζει. τὸ δὲ ἀληθὲς ὄνομα, δηλοῖ τὴν ἐκ τοῦ ὕδατος σωθέντα μωϋσῆν. τὸ γὰρ ὕδωρ οἱ αἰγύπτιοι μῶϋ καλοῦσιν. ἱκανῶς οὖν γενο-

γενόμενα νομίζω καὶ δῆλον, ὅτι μανεθὼς, ἕως μὲν ἠκολούθει τοῖς ἀρχαίοις ἀναγραφεῦσι, καὶ πολὺ τῆς ἀληθείας διημάρτανεν, ὅτε δὲ τοῖς ἀδιεσπούδοις μύθοις ἐκπίπτων, ἢ συνέθηκεν αὐτοῖς ἀπιθανῶς, ἢ πιστεύεται παρὰ τοῖς ἀπεχθείαν εἰρηκόσιν ὅτῳ δύσεν. μετὰ τοῦτον ἐξετάσαι βούλομαι καὶ Χαιρήμονα. καὶ γὰρ αὐτὸς Αἰγυπτιακὴν φάσκων ἱστορίαν συγγράφειν, καὶ προσθεὶς ταυτὸ ὄνομα τῷ βασιλέως, ὅπερ ὁ μανεθὼς, Ἀμένωφιν, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ῥαμέσσην, φησὶν, ὅτι καὶ τοῖς ὕπνοις ἡ Ἶσις ἐφάνη τῷ Ἀμένωφει, μεμφομένη αὐτὸν, ὅτι τὸ ἱερὸν αὐτῆς ἐν τῷ πολέμῳ κατέσκαψε. φεριφαίτην δὲ ἱερογραμματέα φάναι, ἐαυτὸν τοὺς μολυσμοὺς ἐχόντων ἀνδρῶν καθαρὸν τὴν Αἰγύπτον, παύσασθαι τῆς πολίας αὐτόν. διπλέξαντα δὲ τῶν ὁλοσιτῶν μυριάδας εἰκοσιπέντε ἐκβαλεῖν. ἠνείδισε δὲ αὐτῷ γραμματέας μωϋσῆν τε καὶ ἰώσηπον, καὶ τοῦτον ἱερογραμματέα· ἀγνῶτα δὲ αὐτοῖς ὀνόματα εἶναι, τῷ μὲν μωϋσῆ πισθὲν, τῷ δὲ ἰωσήπῳ πετεσήφ. τούτους δὲ εἰς πηλούσιον ἐλθεῖν, καὶ διατυχεῖν μυριάσι τριακοντακτὸ καταλελειμμένοις ὑπὸ τοῦ ἀμένωφιος. ἃς ἐθέλειν εἰς τὴν Αἰγυπτον διακομίζειν ἐπὶ τοῖς φίλοις συνθεμένος, ἐπὶ τὴν Αἰγυπτον στρατεύσαι. τὸν δὲ ἀμένωφιν οὐκ ὑπομείναντα τὴν ἔφοδον αὐτῶν, εἰς Αἰθιοπίαν φυγεῖν καταλιπόντα τὴν γυναῖκα ἔγκυον· ἣν κρυπτομένην ἐν τισι σπηλαίοις τεκεῖν παῖδα, ὄνομα μεσσήνην, ὃν ἀνδρωθέντα ἐκδιώξαι τοὺς ἰουδαίους εἰς τὴν συρίαν, ὄντας περὶ εἴκοσι μυριάδας, καὶ τὸν πατέρα ἀμένωφιν ἐκ τῆς Αἰθιοπίας καταδέξασθαι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ χαιρήμων. οἶμαι δὲ αὐτόθεν φανερὰν εἶναι ἐκ τῶν εἰρημένων τὴν ἀμφοῖν ψευδολογίαν. ἀληθείας μὲν γὰρ πνος ὑποκειμένης, ἀδύνατον ἦν διαφωνεῖν ὅτι τοσοῦτον. οἱ δὲ τὰ ψεύδη συνθέντες, οὐχ ἑτέροις σύμφωνα γράφουσιν, ἀλλ' αὐτοῖς ἃ δόξαντα πλάττουσιν. ἐκεῖνος μὲν οὖν ὅτι θυμίαν τὸ βασιλέως ἵνα τοὺς θεοὺς ἴδῃ, φησὶν ἀρχὴν γενέσθαι τῆς μιαρῶν ἐκβολῆς. ὁ δὲ χαιρήμων ἴδιον ὡς τῆς ἴσιδος ἐνύπνιον συνθεῖκεν. κἀκεῖνος μὲν ἀμένωφιν εἶναι λέγει, τὸν προειπόντα τῷ βασιλεῖ τὸν καθαρμόν. ἐστὶ δὲ φεριφαίτην. ὁ δὲ δὴ τῶν πλήθους ἀριθμὸς καὶ σφόδρα συμφωνίας, ὁ κατὰ μὲν μυριάδας ἐκείνου λέγοντος, τούτου δὲ πέντε πρὸς ταῖς εἴκοσιν. ἔτι δίνων ὁ μὲν μανεθὼς πρότερον εἰς τὰς λιθοτομίας τοὺς μιαροὺς ἐκβαλὼν, εἶτα αὐτοῖς τὴν ἀβαριν δοὺς ἐγκατοικεῖν, καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους αἰγυπτίους ἐκπολεμώσας, τότε φησὶν ὑπεκαλέσασθαι τὴν τῶν τῆς ἱεροσολυμῖτῶν αὐτοῖς ὑπεκουρίαν. ὁ δὲ χαιρήμων ἀπαλλαττομένους ἐκ τῆς αἰγύπτου, περὶ πηλούσιον δύρειν ὀκτὼ καὶ ἑξακοσίαν μυριάδας ἀνθρώπων, καταλελειμμένας ὑπὸ τοῦ ἀμένωφιος, καὶ μετ' ἐκείνων πάλιν εἰς τὴν αἰγυπτον ἐμβαλεῖν· φυγεῖν δὲ τὸν ἀμένωφιν εἰς τὴν αἰθιοπίαν. τὸ δὲ δὴ γενναιότατον οὐδὲ τίνες ἢ πόθεν ἦσαν αἱ τοσαῦται τοῦ στρατοῦ μυριάδες εἴρηκεν. εἶτα αἰγύπτιοι τὸ γένος, εἶτ' ἔξωθεν ἥκοντες. ἀλλ' οὐδὲ τὴν αἰτίαν διεσάφησε, δι' ἣν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν αἰγυπτον ἀναγεῖν οὐκ ἠθέλησεν, ὁ περὶ τῶν λεπρῶν τὸ τῆς ἴσιδος ἐνύπνιον συμπλάσας. τῷ δὲ μωϋσεῖ καὶ τὸν ἰώσηπον ὁ χαιρήμων, ὡς ἐν ταυτῷ χρόνῳ συνεξελήλασμένον προσέθεικεν, τὸν πρὸ μωϋσέως πρεσβύτερον τέσσαρσι γενεᾶς τετελευτηκότα, ὧν ἔστιν ἔτη χιλιὸν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν. ἀλλὰ μὴν ὁ ῥαμέσσης ὁ τοῦ ἀμένωφιος υἱός, κατὰ μὲν τὸν μανεθὼν νεανίας συμπολεμεῖ τῷ πατρὶ, καὶ συνεπίπτει

A declaratum existimo, quòd Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas se vertit, aut absurdè eas confingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere libet in Chæremonem. Hic enim Aegyptiacam se scribere historiam professus, addens idem nomen regis quod Manethon, Amenophim, & filium eius Rhamessen, ait Isidem in somnis Amenophi apparuisse, incusantem quòd templum suum per bellum dirutum esset. Phritiphantem verò sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurgaret, liberandum eum à nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosorum morbidorúmve habito, CCL. millia è finibus eiecta. Duces verò eorum fuisse scribas Mosen & Iosephum quem etiam sacrum scribam fuisse: Ægyptia verò eis nomina esse Mosi Tisithen, Iosepho Petesephi. Hos Pelusium venisse, ibíque offendisse CCCLXXX. millia, ab Amenophi relicta, quæ is in Ægyptum transferre noluerat: cum his icto fœdere contra Ægyptum expeditionem habitam: Amenophin autem non expectato impetu eorum, in Æthiopiam fugisse, relicta vxore grauida: quam delitescentem in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Messenen. cum posteaquam ad virilem ætatem peruenisset, expulisse Iudeos in Syriam, numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Æthiopia recepisse. Et hæc quidem Chæremon. Reor autem ex his ipsis quæ dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum eos discrepare. at qui mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribunt, sed quæ ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videndi deos, ait initium fuisse pollutos eiiciendi. Chæremon autē suum de Iside somnium finxit. & ille quidem Amenophin dixit indixisse regi purgationem: hic verò Phritiphantem. iam multitudinis numerus sanè bellè congruit, illo octoginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primùm in lapidicinas eiectos pollutos, deinde ad Auarim habitandam traductos, ac reliqua Ægypto bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Chæremon, Ægypto decedentes circa Pelusium inuenisse trecenta octoginta millia hominum ab Amenophi relicta, ac cum illis rursus Ægyptum inuasisse: Amenophinque in Æthiopiam fugisse. Quod verò egregium est, ne illud quidem quinam & vnde erant tam numerosus exercitus dixit, Ægyptiíne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos rex in Ægyptum inducere noluit qui de leprosis & Iside somnium confinxit. Mosi verò & Iosephum, quasi eodem tempore simul expulsum Chæremon adiunxit, & quidem quatuor ætatibus ante Moysen defunctum, quarum sunt anni fere centum septuaginta. Quin & Rhamesses Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adolescens bellum administrat cum patre, & cum eodē exulat

fuga elapsus in Æthiopiam. Hic autem fingit eum post patris obitum in spelunca quadam natum, & postea prælio victorem, & Iudæos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem! neque enim priùs quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in aciene ceciderint, an ad Rhamessen transfugerint. quod verò maximè mirũ est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quónam vocet Iudæos, vel vtris eorum det hãc appellationem: illíne CCL. millibus leprosorũ, an his CCCLXXX. millibus, quæ circa Pelusium erant. Sed istuirum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat vtcunque, si ab aliis redarguti fuissent. His addam Lysimachum, idem quidem habentem cum prædictis argumentum mendacij, verùm enormitate figmenti illos vincentem, vnde apparet eum magno odio confinxisse. dicit enim: Qua tempestate Bocchoris in Ægypto regnabat, populum Iudæorum, quòd essent lepra, scabie, & aliis quibusdam morbis infecti, ad templa confugisse, vt mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo correptis, sterilitatem in Ægypto accidisse. Bocchorim verò Ægyptiorum regem ad Ammonem, scitatum oracula de sterilitate, misisse. responsum verò à Deo, repurganda esse templa ab hominibus impuris & impiis, eiectis eis è templis in loca deserta. Cæterùm scabiosos ac leprosos mergendos, tanquam sole horum vitam ægrè ferente: & templa expianda: atque ita fore vt terra fructum ferat. Bocchorim autem accepto oraculo, accersitisque sacerdotibus ac sacrificis, iussisse collectis impuratis, hos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos verò ac impetiginosos plumbeis laminis inuolutos in pelagus deiici. quibus submersis, reliquos congregatos, & in loca deserta expositos esse, vt perirent. eos habito concilio consultasse de seipsis: & nocte superueniente, accensis ignibus ac lucernis custodias agitasse: sequentique nocte ieiunatum, vt numen propitium eos seruaret. Insequenti verò luce à Mose quodam consiliũ datum, irent conferti vna via, vsque dum ad loca culta peruenirentur. tum præcepisse, ne cui hominum in posterum beneuoli essent, vtque consilium malum potiùs quàm bonum darent, deorúmque templa & altaria quotquot inuenirent euerterent. quibus comprobatis ac destinatis, multitudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca culta peruentum. tum verò & hominibus iniuriosè tractatis, & fanis compilatis ac incensis, venisse in eam quæ nunc Iudæa dicitur: conditáque ciuitate hic habitare, vrbem verò ἱερόσυλα ex re nominatam. aliquantò autem post iam auctos viribus mutasse nomẽ vitandi probri gratia: & vrbem Hierosolyma, seipsos Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit regem, sed recentius nomen confinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit de impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim

A φυγὼν εἰς τὴν αἰθιοπίαν. εἶτ' ἢ πεποίηκεν αὐτὸν μὴ τὸν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, ἐν ἀσπλάγχνῳ τινὶ γεγενημένον καὶ μὴ ταῦτα νικῶντα μάχῃ, καὶ τοὺς ἰουδαίους εἰς συρίαν ἐξελαύνοντα τὸν ἀριθμὸν ὄντας ὡσεὶ μυριάδας εἴκοσιν. ὦ τῆς δυσχερείας. ὅτε γὰρ πρότερον οἱ τινες ἦσαν αἱ ἑξακόσιαι ὀκτὼ μυριάδες εἶπεν. ὅτε πῶς αἱ τριακόσιαι ἑξῆς διεφθάρησαν. πότερον ἐν τῇ μάχῃ κατέπεσον, ἢ πρὸς τὸ ῥαμέσσου μετέβαλον· τοῦτο ἢ δὴ θαυμασιώτατον, οὐδὲ τινας καλεῖ τοὺς ἰουδαίους δυνατὸν ὄντα παρ' αὐτοῦ μαθεῖν. ἢ πότερος αὐτῷ πίθεται ταύτην τὴν προσηγορίαν, τῶν εἰκοσιπέντε μυριάσι τῶν λεπρῶν, ἢ τῶν ὀκτὼ καὶ ἑξακόσιαι, τῶν ὡσεὶ τὸ πτολίσσιον. ἀλλὰ γὰρ δύνηθεῖς ἴσως αὐ εἴη δεῖν πλειόνων ἐλέγχειν τοὺς ὑφ' ἑαυτῷ ἐλεγμένους. τὸ γὰρ ὑπ' ἄλλων ἴσως μετεωρότερον. ἐπειτάξω δὲ τούτοις λυσίμαχον, εἰληφότα μὲν τὰ αὐτὰ τοῖς προειρημένοις ὑπόθεσιν τοῦ ψεύσματος, ὑπερβαλόντα δὲ τὴν σκαιότητα τοῖς πλάσμασι. διὸ καὶ δῆλός ὄστι σωτεθεικὼς κατὰ πολλὴν ἀπέχθειαν. λέγει γὰρ ὅτι βοκχόρεως τοῦ αἰγυπτίων βασιλέως, τὸν λαὸν τῶν ἰουδαίων λεπρῶν ὄντας καὶ ψωρῶν, καὶ ἄλλα νοσήματα τινὰ ἔχοντας, εἰς τὰ ἱερὰ καταφεύγοντας μεταιτεῖν ξοφλῶ. πολλῶν δὲ ἀνθρώπων νοσηλίᾳ ὡσεὶ πεσόντων, ἀκαρπίαν ἐν τῇ αἰγύπτῳ γενέσθαι. βόκχορεν δὲ τὸν τῶν αἰγυπτίων βασιλέα εἰς ἄμμωνα πέμψαι ὡσεὶ τὸν ἀκαρπίας τοῦ μαντευσομένου. τὸν θεὸν δὲ εἰπεῖν, τὰ ἱερὰ καθαρᾶ ἀπὸ ἀνθρώπων ἀνάγνων καὶ δυσεβῶν, ἐκβαλόντα αὐτοὺς ἐκ τῶν ἱερῶν εἰς τόπους ἐρήμους, τοὺς δὲ ψωρῶν καὶ λεπρῶν βυθίσαι, ὡς τοῦ ἡλίου ἀγανακτοῦντος ὅτι τῇ τούτων ζωῇ, καὶ τὰ ἱερὰ ἁγνίσαι, καὶ οὕτω τὴν γῆν καρποφορήσειν. τὸν δὲ βόκχορεν τοὺς χρησμοὺς λαβόντα, τοὺς τε ἱερεῖς καὶ ὑπηρέτας προσκαλεσάμενον, κελεῦσαι ὑπὸ λόγον ποιησαμένους τὸν ἀκαθάρτων, τοῖς τραπεζίταις τούτοις παραδοῦναι κατάξειν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον. τοὺς δὲ λεπρῶν εἰς μολυβδίνους χάρτας ἐνδήσαντας, ἵνα καταδῶσιν εἰς τὸ πέλαγος. βυθισθέντων δὲ τῶν λεπρῶν καὶ ψωρῶν, τοὺς ἄλλους συναθροισθέντας εἰς τόπους ἐρήμους ἐκτεθῆναι ἐπ' ἀπωλείᾳ. σωμαχθέντας δὲ βουλεύσασθαι περὶ αὐτῶν. νυκτὸς δὲ ὑπεγενομένης, πῦρ καὶ λύχνους καύσαντας φυλάττειν ἑαυτοὺς, τὴν τ' ὑπόλοιπον νύκτα νηστεύσαντας ἱλάσκεσθαι τοὺς θεοὺς, περὶ τῆς σωσαι αὐτούς. τῇ δ' ὑπούσῃ ἡμέρᾳ μωϋσῆν τινα συμβεβουλευκέναι αὐτοῖς, παραβαλλομένοις μίαν ὁδὸν τέμνειν, ἄχρις ἂν ἔλθωσιν εἰς τόπους οἰκουμένους. παρακελεύσασθαί τε αὐτοῖς, μήτε ἀνθρώπων τινὶ δυνήσεσθαι, μήτε ἄρισα συμβουλεύσειν, ἀλλὰ τὰ χείρονα· θεῶν τε ναοὺς καὶ βωμοὺς, οἷς ἂν περιτύχωσιν ἀναστρέψειν. σωμαρεσάντων δὲ τῶν ἄλλων, τὰ δοκοῦντα ποιοῦντας δεῖν τὴν ἔρημον πορεύεσθαι. ἱκανῶς δὲ ὀχληθέντας ἐλθεῖν εἰς τὴν οἰκουμένην χώραν, καὶ τοὺς τε ἀνθρώπους ὑβρίζοντας, καὶ τὰ ἱερὰ συλῶντας καὶ ἐμπρήσαντας, ἐλθεῖν εἰς τὴν νῦν ἰουδαίαν προσαγορευομένην. κτίσαντας δὲ πόλιν ἐνταῦθα καθίσκειν. τὸ δὲ ἄστυ τοῦτο ἱεροσύλα, ἀπὸ τῆς ἐκείνων δυσθέσεως ὠνομάσθαι. ὕστερον δ' αὐτοὺς ὑπικρατήσαντας, χρόνῳ δυσλάξαι τὴν ὀνομασίαν πρὸς τὸ ὀνειδίζεσθαι, καὶ τὴν τε πόλιν ἱεροσόλυμα, καὶ αὐτοὺς ἱεροσολύμους προσαγορεύσαι. εἶτ' ἢ κ' αὐτὸν ἐκείνοις ὕστερον εἰπεῖν βασιλέα, καὶ πρότερον δ' ὄνομα σωτέθεικε. καὶ παρεὶς ἐνύπνιον καὶ προφήτην αἰγύπτιον, εἰς ἄμμωνα ἀπελήλυθεν ὡσεὶ τῶν ψωρῶν καὶ λεπρῶν χρησμὸν ἐρῶν. φησὶ γὰρ

εἰς τὰ

εἰς τὰ ἱερὰ συλλέγεσθαι πλῆθος ἰουδαίων. ἆρα γε τοῖς λεπροῖς ὄνομα τίθεμεν, ἢ μόνων τῶν ἰουδαίων τοῖς νοσήμασι περιπεσόντων; λέγει δὲ ὁ λαὸς τῶν ἰουδαίων. ὁποῖος; ἐπηλυς ἢ τὸ γένος ἐγχώριος; διατί τίνων αἰγυπτίους αὐτοὺς ὄντας ἰουδαίους καλεῖς; εἰ δὲ ξένοι, διατί πόθεν οὐ λέγεις. πῶς δὲ τοῦ βασιλέως πολλοὺς μὲν αὐτῶν βυθίσαντος εἰς τὴν θάλασσαν, τοὺς δὲ λοιποὺς εἰς ἐρήμους τόπους ἐκβαλόντος, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ὑπελείφθησαν, ἢ τίνα τρόπον διεξῆλθον μὲν τὴν ἔρημον, ἐκρατήσαν δὲ τῆς χώρας ἧς νῦν κατοικοῦμεν. ἔκτισαν δὲ καὶ πόλιν, καὶ νεὼν ὠκοδόμησαν τοσοῦτον πᾶσι περιβόητον. ἐχρῆν δὲ καὶ περὶ τοῦ νομοθέτου μὴ μόνον εἰπεῖν τοὔνομα, δηλῶσαι δὲ καὶ τὸ γένος ὅς τις ἦν καὶ τίνων. διατὶ δὲ τοιούτοις αὐ αὐτοῖς ἐπεχείρησε τιθέναι νόμοις περὶ θεῶν, καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους ἀδικίας κατὰ τὴν πορείαν. εἴτε γὰρ αἰγύπτιοι τὸ γένος ἦσαν, οὐκ αὖ ἐκ τῆς πατρίδος ἐθῶν ὄντων ῥᾳδίως μετεβάλοντο. εἴτ' ἀλλαχόθεν ἦσαν, πάντως τινὲς ὑπῆρχον αὐτοῖς νόμοι, διὰ μακρᾶς συνηθείας πεφυλαγμένοι. εἰ μὲν οὖν περὶ τῆς ἀξιολογωτάτων αὐτοῖς ὤμοσαν μηδέποτε διανοήσειν, λόγον εἶχεν εἰκότα. πᾶσι δὲ πόλεμον ἀνθρώποις ἀκήρυκτον ἀραῖς τούτοις, εἴπερ ἔφασκον ὡς αὐτὸς λέγει κακῶς, πρὸς πάντων βοηθείας δεομένους, ἄποιαν οὐκ ἐκείνων, ἀλλὰ τοῦ ψευδομένου πάνυ πολλὴν παρίστησιν. ὃς γε καὶ τοὔνομα θέσθαι τῇ πόλει δεῖν τῆς ἱεροσυλίας αὐτὸς ἐτόλμησεν εἰπεῖν, τοῦτο δὲ μὴ τοῦτο πρᾶξαι. δῆλον γὰρ ὅτι τοῖς μὲν ὕστερον γενομένοις αἰσχυνὴν τοὔνομα καὶ μῖσος ἔφερεν. αὐτοὶ δὲ οἱ κτίζοντες τὴν πόλιν, κοσμήσειν αὐτοὺς ὑπελάμβανον ὅτου ὀνομάσαντες, ὁ δὲ γενναῖος οὗτος πολλῆς τοῦ λοιδορεῖν ἀκρασίας οὐ συνῆκεν, ὅτι ἱεροσυλεῖν οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν φωνὴν ἰουδαῖοι τοῖς ἕλλησιν ὀνομάζομεν. τί οὖν ἔτι πλείω τὸν λόγον πρὸς τὸν ψευδόμενον ὅτου ἀναρχήτου; ἀλλ' ἐπεὶ δὴ σύμμετρον ἤδη τὸ βιβλίον εἴληφε μέγεθος, ἑτέραν ποιησάμενος ἀρχὴν, τὰ λοιπὰ τῶν εἰς τὸ προκείμενον πειρήσομαι προσαποδοῦναι.

A ad templa collectam multitudinem Iudæorum, incertum leprosisne nomen imponens, an quòd solos Iudæos morbus occuparit. dicit enim populus Iudæorum. Qualis? aduena, an indigena? Cur igitur eos cùm sint Aegyptij, Iudæos vocas? Quod si hospites sunt, cur vnde nam sint non dicis? Quomodo autem cùm rex tam multos ex his mari mersisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quomodo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tenemus, & condiderunt vrbem, & extruxerunt templum apud omnes celebre? oportebat autem de legislatore non solùm nomen dicere, sed & genus, quisnam, & ex quibus ortus. quamobrem verò tales eis inter eundem aggressus sit ferre leges, de diis, etiam erga homines iniustas. Siue enim Aegyptij erant genere, non tam facilè patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulsoribus suis iurassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent. Quòd si bellum interneciuum aduersus vniuersos mortales susceperunt, cum essent (vt ipse ait) miseri, & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum, sed hæc fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati à templorum spoliatione, præsumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mirum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi verò qui fundauêre vrbem, ornare semetipsos etiam vocabulo credidêre. Hic autem generosus vir præ nimia detrectationis impotentia non intellexit, Hierosolyma non idem voce Iudaica quod Græca significare. Quid ergo amplius quilibet diceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud faciens principium, cætera præsentis operis explanare tentabo.

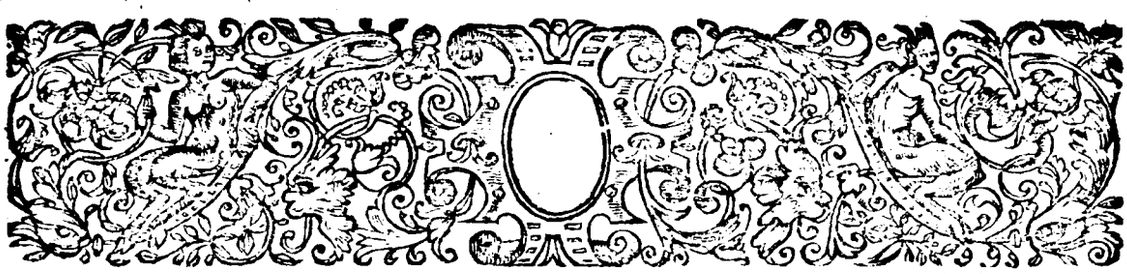

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ

ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΑΠΙΩΝΟΣ ΛΟΓΟΣ Β'.

FLAVII IOSEPHI DE

ANTIQVITATE IVDÆORVM CONTRA

APIONEM ALEXANDRINVM,

LIBER SECVNDVS.

PRIORI quidem volumine, carissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstrauì, Phœnicum & Chaldæorum, Ægyptiorúmque literis satisfaciens veritati: multósque Græcorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Chæremonem, & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripsêre. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quandam tantummodo detractionem habentia, & multam (vt ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potiùs sermonibus capiuntur, quàm illis quæ multo studio conscribuntur: & derogationibus quidem gaudent, præconiis verò mordentur: necessarium duxi ne hunc quidem inscrutatum relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoque plerisque mortalium insitum video, vt gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à lacessito audit. Et quidem nec orationem eius legere facilè est, neque apertè cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumulatione ac mēdaciorū perplexitate nunc similia suprà pensitatis de maiorum nostrorum ex Aegypto migratione affert: nunc incolas Alexandriæ Iudæos calumniatur: insupérque de sacris templi nostri ceremoniis atque aliis ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Aegyptios genere fuisse, neque ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solum, sed penè vltra modum,

A

B

C

D

ΔΙΑ μὲν ἐν τῷ πρότερον βιβλίῳ τιμιώτατέ μοι ἐπαφρόδιτε, περί τε τῆς ἀρχαιότητος ἡμῶν ἐπέδειξα, τοῖς φοινίκων καὶ χαλδαίων καὶ αἰγυπτίων γράμμασι πιστωσάμενος τὴν ἀλήθειαν, καὶ πολλοὺς τῶν ἑλλήνων συγγραφεῖς παραγαγόμενος μάρτυρας, τήν τε ἀντίρρησιν ἐποιησάμην πρὸς μανεθῶνα καὶ χαιρήμονα καί τινας ἑτέρους. ἄρξομαι δὲ νῦν τοὺς ὑπολειπομένους τῶν γραφόντων τι καθ' ἡμῶν ἐλέγχειν. καί τοι περὶ μὲν πρὸς ἀπίωνα τὸν γραμματικὸν ἀντιρρήσεως ἐπῆλθέ μοι διαπορεῖν, εἰ χρὴ παραδέξασθαι. τὰ μὲν γάρ ἐστι τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένων τοῖς ὑπ' ἄλλων εἰρημένοις ὅμοια, τὰ δὲ λίαν ψυχρῶς προσέθεικεν. τὰ πλεῖστα δὲ βωμολοχίαν ἔχει, καὶ πολλοῦ εἰ δεῖ τἀληθὲς εἰπεῖν ἀπαιδευσίαν, ὡς αὐτὸν ἀνθρώπου συγκείμενα καὶ φαύλου τὸν βίον ὀχλαγωγῶν γεγονότος. ἐπεὶ δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν ἀνοιαν ὑπὸ τῶν τοιούτων ἁλίσκονται λόγων μᾶλλον, ἢ τῶν μετά τινος πολυδῆς γεγραμμένων, καὶ χαίρουσι μὲν ταῖς λοιδορίαις, ἀχθονται δὲ τοῖς ἐπαίνοις, ἀναγκαῖον ἡγησάμενος εἶναι, μὴ δὲ τοῦτον ἀνεξέταστον καταλιπεῖν, κατηγορίαν ἡμῶν ἄντικρυς ὡς ἐν δίκῃ γεγραφότα. καὶ γὰρ αὐ κἀκεῖνο τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ὁρῶ παρακολουθοῦν, τὸ λίαν ἐφήδεσθαι, ὅταν τις ἀρξάμενος βλασφημεῖν ἕτερον, αὐτὸς ἐλέγχηται περὶ τῶν αὐτῶν πρασσόντων κακῶν. ἔστι μὲν οὖν οὐ ῥάδιον ἀναπολιθεῖν τὸν λόγον, οὐδὲ σαφῶς γνῶναι τί λέγειν βούλεται. χεδὸν δὲ ὡς ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ψευσμάτων συγχύσει, τὰ μὲν εἰς τὴν ὁμοίαν ἰδέαν πίπτει τοῖς προειρημένοις, περὶ δ' αἰγύπτου τῶν ἡμετέρων προγόνων μετανάστασεως. τὰ δὲ ὅτι κατηγορία τῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ κατοικούντων ἰουδαίων. τείτον δὲ ὅτι τούτοις μέμικται, περὶ τῆς ἁγιείας τῆς καὶ τὸ ἱερὸν ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων νομίμων κατηγορίας. ὅτι μὲν οὖν οὔτε αἰγύπτιοι τὸ γένος ἦσαν ἡμῶν οἱ πατέρες, οὔτε διὰ λύμην σωμάτων, ἢ τοιαύτας ἄλλας συμφορά πινας ἐκεῖθεν ἐξηλάθησαν, οὐ μόνον μετείως, ἀλλὰ καὶ πέρα τοῦ συμμέτρου

παρα-

A superiùs à me declaratum existimo: cæterùm quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Ægyptiacarum hæc: Moses, vt accepi à grandioribus natu Ægyptiis, Heliopolitanus erat, qui patriis institutus moribus, subdiuales precationes ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis verò statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: vmbra in eam incidens, vtpote per sudum, eundem semper cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusce modi est admiranda illa huius grãmatici phrasis. Mẽdacium verò eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quàm Moseos operibus. neque enim cum primũ tabernaculum Deo construeret, aut ipse vllam talem formam ei indidit, aut posteros facere præcepit: atq; is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem confinxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Mosen Heliopolitanum: scilicet iple iunior, sed his fidem habens, qui per ætatem illum familiariter nouerant. Et de Homero quidem poëta, quamuis grammaticus, non posset quænam eius sit patria certò affirmare, neque de Pythagora tantum non heri nud úsve tertius nato: de Mose verò tam multis annis illos præcedente tam facilè decernit, credens seniorum relationi: vndè manifestè illum mentiri apparet. Quin & temporum ratio, quibus Mosen ait eduxisse leprosos & cæcos & claudos, bellè concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manetho enim regnãte Tethmosi Iudæos dicit ex Ægypto discessisse, annis CCCXCIII. antequam Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tẽpore Bocchoris regis, hoc est ante annos MDCC. Molon verò & alij quidam, vt cuique visum est. At verò Apion cæteris fide dignior, exactè illum exitum definiuit VII. Olympiade, & huius anno primo quo, vt ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem adiecit, ratus argumentum id veritatis se habitutum euidentissimum: nec animaduertit à semetipso adductum quo coargueretur. si enim de hac coloniâ monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quàm centum quinquaginta, de quo superiùs ex Phœnicum commentariis probaui, quòd Solomoni templi Hierosolymitani conditori amicus fuerit, & multa ad templi fabricam contulerit. Solomon vero ædificauit templum post Iudæorum discessum ex Ægypto annis DCXII. Porrò numerum pulsorum eundem, quem Lysimachus cõmentus (ait enim C. & X. eorum fuisse millia) miram quandam & credibilem reddit causam, cur sabbatum nominatus sit. Exacto enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum vlceribus affecti sunt: & hac de causa septima die quieuerũt: incolumes cõstituti in regione, quæ nunc Iudæa vocatur. & appellauerunt eam diem sabbatum, seruata Ægyptiorum voce.

ΦΕΡΑΠΟΔΕΔΕΙΧΘΑΙ ΝΟΜΙΖΩ. ΦΕΙ ΩΝ Ἡ ΦΕΡΟΣΙΘΗΣΙΝ Ὁ ΑΠΙΩΝ ΕΠΙΜΝΗΣΘΗΣΟΜΑΙ ΣΥΝΤΟΜΩΣ. ΦΗΣΙ ΓΑΡ ΕΝ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ ΤΑΔΕ. ΜΩΣΗΣ ΩΣ ΗΚΟΥΣΑ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΦΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ, ΗΝ ΗΛΙΟΠΟΛΙΤΗΣ. ΟΣ ΠΑΤΡΙΟΙΣ ΕΘΕΣΙ ΚΑΤΗΓΜΕΝΟΣ, ΑΓΘΕΙΣ ΕΠΕΥΧΑΣ ΦΑΝΗΛΥΣ, ΕΙΣ ΟΙΣ ΕΙΧΕΝ Ἡ ΠΟΛΙΣ ΠΡΟΒΟΛΑΣ. ΠΡΟΣ ΑΦΗΛΙΩΤΗΝ Ἡ ΠΑΣΑΝ ΑΠΕΣΤΡΕΦΕΝ. ΟΔΕ ΓΑΡ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ ΚΕΙΤΑΙ ΠΟΛΙΣ. ΑΝΤΙ Ἡ ΟΒΕΛΩΝ ΕΣΤΗΣΕ ΚΙΟΝΑΣ. ΥΦ' ΟΙΣ ΗΝ ΣΚΙΤΥΠΩΜΑ ΣΠΑΦΗ, ΣΚΙΑ ΔΙ' ΑΥΔΕΟΣ ΕΠΑΝ' ΑΥΤΗ ΔΙΑΚΕΙΜΕΝΗ, ΩΣ ΟΠ ΕΙ ΑΙΘΕΙ ΤΟΝΟΝ ΑΕΙ Τ' ΔΡΟΜΟΝ ΗΛΙΩ ΣΥΜΠΕΡΙΠΟΛΕΙ. ΤΟΙΑΥΤΗ ΜΕΝ ΤΙΣ Ἡ ΘΑΥΜΑΣΗ Τ' ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΦΡΑΣΙΣ. ΤΟ Δ' ΨΕΥΣΜΑ ΛΟΓΩΝ Ο ΔΙΟΜΕΝΟΝ, ΑΛΛ' ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΠΡΟΦΑΝΕΣ. ΟΤΕ ΓΑΡ ΑΥΤΟΣ ΜΩΣΗΣ ΟΤΕ Τ' ΠΡΩΤΙΣΤΟΝ ΣΚΗΝΗΝ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ, ΟΘΕΝ ΕΚΤΥΠΩΜΑ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΕΝΕΘΗΚΕΝ, ΟΤΕ ΠΟΙΕΙΝ ΤΟΙΣ ΕΠΕΙΤΑ ΠΡΟΣΕΤΑΞΕΝ, ΟΤΙ ΜΗ ΤΑΥΤΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣ Τ' ΝΑΟΝ ΤΟΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΣΟΛΟΜΩΝ, ΠΑΣΗΣ ΑΠΕΙΧΕΤΟ ΤΟΙΑΥΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΙΑΣ, ΟΙΑΝ ΣΥΜΠΕΠΛΕΚΕΝ ΑΠΙΩΝ. ΑΚΟΥΣΑΙ Δ' ΦΗΣΙ ΤΩΝ ΦΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ, ΟΤΙ ΜΩΣΗΣ Ο ΗΛΙΟΠΟΛΙΤΗΣ, ΔΗΛΟΝΟΤΙ ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΜΕΝ ΩΝ ΑΥΤΟΣ, ΕΚΕΙΝΟΙΣ Δ' ΠΙΣΤΔΟΣΑΣ, ΤΟΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑΝ ΟΛΙΓΑΜΕΝΟΙΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΣΥΓΓΗΘΟΜΕΝΟΙΣ. ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΜΕΝ ΟΜΗΡΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΩΝ ΑΥΤΟΣ. ΟΥΔ' ΑΝ ΕΧΟΙ ΤΙΣ ΑΥΤΟΥ ΠΑΤΡΙΣ ΟΣΤΙ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΑΜΕΝΟΣ ΕΙΠΕΙΝ, ΟΥΔ' ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΜΟΝΟΝ ΟΥ ΕΧΘΕΣ ΚΑΙ ΠΡΩΗΝ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ. ΠΕΡΙ Δ' ΜΩΣΕΩΣ ΤΟΣΟΥΤΩ ΠΛΗΘΩ ΠΡΟΤΕΡΟΝΤΟΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΕΤΩΝ, ΩΣΤΕ ΔΟΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ΡΑΔΙΩΣ ΤΙΣ ΔΙΩΝ ΑΚΟΗ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ, ΩΣ ΔΗΛΟΣ ΟΣΤΙ ΚΑΤΑΨΕΥΣΑΜΕΝΟΣ. ΤΑ Δ' ΔΗ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΕΝ ΟΙΣ ΦΗΣΙ ΤΟΝ ΜΩΣΗΝ ΕΞΑΓΑΓΕΙΝ ΤΟΥΣ ΛΕΠΡΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΥΦΛΟΥΣ, ΚΑΙ ΤΑΣ ΒΑΣΕΙΣ ΠΕΠΗΡΩΜΕΝΟΥΣ, ΣΦΟΔΡΑ ΔΗ ΤΟΙΣ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥ ΣΥΜΠΕΦΩΝΗΚΕΝ ΩΣ ΟΙΜΑΙ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ Ο ΑΚΡΙΒΗΣ. ΜΑΝΕΘΩΣ ΜΕΝ ΓΑΡ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΕΘΜΩΣΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΑΠΑΛΛΑΓΗΝΑΙ ΦΗΣΙΝ ΕΚ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΤΟΥΣ ΙΟΥΔΑΙΟΥΣ, ΠΡΟ ΕΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΣΙΩΝ ΕΝΝΕΗΚΟΝΤΑΕΤΩΝ, ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΡΓΟΣ ΔΑΝΑΟΥ ΦΥΓΗΣ. Λ�υΣΙΜΑΧΟΣ Δ' ΚΑΤΑ ΒΟΚΧΟΡΙΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ. ΤΙΤΤΙΣΙ ΠΡΟ ΕΤΩΝ ΧΙΛΙΩΝ ΕΠΤΑΚΟΣΙΩΝ. ΜΟΛΩΝ Δ' ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΤΙΝΕΣ ΩΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΔΟΞΕΝ. Ο ΔΕ ΓΕ ΠΑΝΤΩΝ ΠΙΣΤΟΤΑΤΟΣ ΑΠΙΩΝ ΩΕΙΣΑΤΟ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟΝ ΑΚΡΙΒΩΣ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ. ΚΑΙ ΤΑΥΤΗΣ ΕΤΟΣ ΕΝΙ ΠΡΩΤΟΝ, ΕΝ Ω ΦΗΣΙ ΚΑΡΧΗΔΟΝΑ ΦΟΙΝΙΚΕΣ ΕΚΤΙΣΑΝ. ΤΟΥΤΟ Δ' ΠΑΝΤΩΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗ Τ' ΚΑΡΧΗΔΟΝΑ, ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΟΙΟΜΕΝΟΣ ΑΥΤΩ ΓΗΡΥΕΣΘΑΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΕΝΑΡΓΕΣΤΑΤΟΝ. Ο ΣΙΩΠΗΣΑΣ Δ' ΟΥΔ' ΕΑΥΤΟΝ Τ' ΕΛΕΓΧΟΝ ΟΡΘΙΣΤΩΜΕΝΟΣ. ΕΙ ΓΑΡ ΠΡΟ Τ' ΟΙΚΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΥΩ ΔΕΙ Τ' ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΑΣ, ΕΝ ΕΚΕΙΝΑΙΣ ΕΙΡΩΜΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΓΡΑΠΑΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Τ' ΚΑΡΧΗΔΟΝΟΣ ΚΤΙΣΕΩΣ, ΕΤΕΣΙ ΠΛΕΙΟΣΙ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΚΑΤΟΝ, ΠΡΟ Δ' ΤΑΣ ΠΙΣΤΕΙΣ ΑΚΩΤΕΡΩ ΠΑΡΕΙΧΟΝ ΕΚ Τ' ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΩΝ, ΟΤΙ ΣΟΛΟΜΩΝΙ ΤΩΙ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΜΕΝΩΙ Τ' ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ, ΦΙΛΟΣ ΗΝ ΕΙΡΩΜΟΣ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΣΥΝΕΒΑΛΛΕΤΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ. ΑΥΤΟΣ Δ' Ο ΣΟΛΟΜΩΝ ΩΚΟΔΟΜΗΣΕ ΤΟΝ ΝΑΟΝ, ΜΗ ΤΟ ΕΞΕΛΘΕΙΝ ΕΚ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΤΟΙΣ ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ, ΔΩΔΕΚΑ ΚΑΙ ΕΞΑΚΟΣΙΟΙΣ ΕΤΕΣΙΝ ΥΣΤΕΡΟΝ. ΤΟΝ Δ' ΑΡΙΘΜΟΝ ΤΩΝ ΕΛΑΘΕΝΤΩΝ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΛΥΣΙΜΑΧΩ ΧΕΔΡΑΣΑΣ, ΕΝΔΕΚΑ ΓΑΡ ΑΥΤΟΙΣ ΕΙΠΕΙΝ ΦΗΣΙ ΜΥΡΙΑΔΑΣ, ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ ΤΙΝΑ ΚΑΙ ΠΙΘΑΝΩΝ ΑΠΟΔΙΔΩΣΙΝ ΑΙΤΙΑΝ, ΑΦ' ΗΣ ΦΗΣΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΩΝΟΜΑΣΘΑΙ. ΟΔΕΥΣΑΝΤΕΣ ΓΑΡ ΦΗΣΙΝ ΕΞ ΗΜΕΡΩΝ ΟΔΟΝ ΒΕΒΩΝΑΣ ΕΧΟΝ, ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΑΙΤΙΑΝ ΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΗΜΕΡΑ ΑΝΕΠΑΥΣΑΝΤΟ ΣΩΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΗΝ ΝΥΝ ΙΟΥΔΑΙΑΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗΝ, ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΑΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΣΩΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΓΛΩΤΤΑΝ.

nam inguinis morbum Ægyptij vocant sabbatosim. An non igitur vel deridenda hæc nugacitas, vel contrà odio habenda talis in scribendo impudentia? Apparet enim quòd omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum & decem. Atqui si erant cæci & claudi & morbidi, quales fuisse Apion ait, ne vnius quidem diei iter progredi potuissent: sin autem poterant per magnam solitudinem proficisci, præteréaque sibi obsistentes vincere populariter repugnandò, nequaquam vniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse est, sed plurimorum millium exercitus definita semper itinera peragunt: neque temere ita accidisse verisimile videtur, est enim omnino absurdum. At verò mirificus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudæam prædixit: rursus autem Mosen conscenso monte, qui Ægyptum inter & Arabiam situs est, nomine Sinæus, quadraginta diebus delituisse dicit, indéque descendentem Iudæis leges dedisse. atqui quomodo possibile est, eodem & quadraginta dies in deserto ac inaquoso loco manere, & quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbati verò appellationis grãmatica ratio, quam adfert, multam impudentiam præ se fert, vel certè magnam imperitiam. Nam hæ voces Sabbo & Sabbatum, inter se maximè differunt. Sabbatum enim secundùm Iudæos quies est ab omni opere. Sabbo verò, vt ille affirmat, Ægyptiis inguinum morbum significat. Tales quasdam de Mose & Iudæorum ex Ægypto profectione Ægyptius Apion nouitates finxit, præter aliorum commentus autoritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contrà mentitus est: & natus in Oasi Ægypti, primas iste Ægyptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Meritò igitur quos odit & conuitiis insectatur, eos Ægyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Ægyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quandoquidem qui se celebritate patriæ iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt verò eos, qui præter ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autē alterutro modo affecti sunt Ægyptij: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiæ suæ cooptant. At præclarus iste Apion videtur cõtumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciénsque eorum cum habitatoribus Alexandriæ Iudæis simultatem, proposuit quidem illis conuicium facere, vnà tamen comprehendit reliquos quoque vniuersos, vtrobique impudenter mentiens. Videamus igitur, quænam sint illa grauia & non ferenda, de quibus habitatores Alexandriæ Iudæos accusat. Venientes, inquit, è Syria, sedes fixerunt ad importuosũ mare, vndarũ vicini assultibus. Ergo si locus opprobriũ habet, nõ quidẽ patriẽ suæ sed tamen quã patriã dicit, Alexãdriæ conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, vt omnes

A τὸ γὰρ βυβῶνος ἄλγος καλοῦσιν αἰγύπτιοι σαββάτωσιν. καὶ οὐ ἔν τις ἢ καταγελάσῃ τῆς φλυαρίας, ἢ τὐναντίον μισήσειε τὴν ἐν τῇ τοιαῦτα γράφειν ἀναιδείαν. δῆλον γὰρ ὅτι πάντες ἐβυβωνίασαν ἕνδεκα μυριάδες ἀνθρώπων. ἀλλ' εἰ μὴ ἦσαν ἐκεῖνοι τυφλοὶ καὶ χωλοὶ καὶ πάντα τρόπον νοσοῦντες, ὁποίους αὐτοὺς εἶναι φησὶν ἀπίων, οὐδ' ἂν μιᾶς ἡμέρας προελθεῖν ὁδὸν ἠδυνήθησαν. εἰ δ' οἷοι βαδίζειν διὰ πολλῆς ἐρημίας, καὶ προσέτι νικᾶν τοὺς αὐτοῖς ἀντιστασιάζοντας μαχόμενοι πάντες, οὐκ ἂν ἀθρόοι μὴ τὴν ἕκτην ἡμέραν ἐβυβωνίασαν. ὅτι γὰρ φύσει πως γίνεται τοιοῦτον τοῖς βαδίζουσιν ἐξ ἀνάγκης. ἀλλὰ πολλαὶ μυριάδες στρατοπέδων τὸ σύμμετρον ἀεὶ βαδίζουσιν. ὅτι κατ' αὐτόματον εἰκὸς ὅτι συμβαίνειν· πάντων γὰρ ἀλογώτατον. ὁ δὲ θαυμαστὸς ἀπίων διὰ μὲν ἓξ ἡμερῶν αὐτοὺς ἐλθεῖν εἰς τὴν ἰουδαίαν προείρηκεν· πάλιν δὲ τὴν μωσέως εἰς τὸ μέταξὺ τῆς αἰγύπτου καὶ τῆς ἀραβίας ὄρους, ὃ καλεῖται σίναιον, ἀναβαίνα φησὶν ἡμέρας τεσσαράκοντα κρυφθῆναι, κἀκεῖθεν καταβαίνα, δοῦναι τοῖς ἰουδαίοις τοὺς νόμους. καί τοι πῶς οἶόν τε τοὺς αὐτοὺς καὶ τεσσαράκοντα μὲν ἡμέρας ἐν ἐρήμῳ καὶ ἀύδρῳ τόπῳ, καὶ τὸν μεταξὺ πᾶσαν ἐν ἡμέραις ἓξ διελθεῖν. ἡ δὲ περὶ τὴν ὀνομασίαν τῶν σαββάτων γραμματικὴ μετάθεσις, ἀναίδειαν ἔχει πολλὴν ἢ δηλοῖ ἀμαθίαν. τὸ γὰρ σαββὼ καὶ σάββατον πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ σάββατον κατὰ τὴν ἰουδαίαν διήγλεκτον ἀνάπαυσίς ἐστιν ἀπὸ παντὸς ἔργου. τὸ δὲ σαββὼ καθάπερ ἐκεῖνος φησὶ δηλοῖ περὶ αἰγυπτίους τὸ βυβῶνος ἄλγος. τοιαῦτα μέν τινα περὶ μωσέως καὶ τῆς ἐξ αἰγύπτου γενομένης τοῖς ἰουδαίοις ἀπαλλαγῆς ὁ αἰγύπτιος ἀπίων ἐκαινοποίησε, πολλὰ τοὺς ἄλλους ὑπονοήσας. καὶ τίνα δεῖ θαυμάζειν, εἰ περὶ τῶν ἡμετέρων ψεύδεται προγόνων, λέγων αὐτοὺς εἶναι τὸ γένος αἰγυπτίους. αὐτὸς γὰρ περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀναντίον ἐψεύδετο. καὶ γενόμενος ἐν ὀάσει τῆς αἰγύπτου, πάντων αἰγυπτίων πρῶτος ὢν ὡς αὐ εἴποι τις, τὴν μὲν ἀληθῆ πατρίδα καὶ τὸ γένος ἐξωμόσατο. ἀλεξανδρεὺς δὲ εἶναι καταψευδόμενος, ὁμολογεῖ τὴν μοχθηρίαν τῆς γένους. εἰκότως ἂν οὖν μισεῖ καὶ βούλεται λοιδορεῖν, τοὺς αἰγυπτίους καλεῖ. εἰ μὴ γὰρ φαυλοτάτους εἶναι ἐνόμιζεν αἰγυπτίους, οὐκ ἂν τοῦ γένους αὐτὸς ἔφυγεν. ὡς οὖν μεγαλοφρονοῦντες ὅτι τῆς ἑαυτῶν πατρίδος, σεμνυνόμενοι μὲν ἀπὸ τούτων αὐτοὶ χρηματίζοντες, τοὺς ἀδίκως δι' αὐτῆς ἀπποιουμένους ἐλέγχουσι. τοὺς ἡμᾶς δὲ δυοῖν θάτερον αἰγύπτιοι πεπόνθασιν. ἢ γὰρ ὡς ὀνειδιζόμενοι προσποιοῦνται τὴν συγγένειαν, ἢ κοινωνοὺς ἡμᾶς ὀνειδίζονται τῆς αὐτῶν κακοδοξίας. ὁ δὲ γλυκὺς ἀπίων, δοκεῖ μὲν τὴν βλασφημίαν τινὶ κατ' ἡμῶν ὥσπερ τινὰ μισθὸν ἐθελῆσαι παρέχειν ἀλεξανδρεῦσι, τῆς δοθείσης αὐτῷ πολιτείας. καὶ τινὶ ἀπέχθειαν αὐτῷ ὀνειδίζομενος, τοὺς τοὺς τὴν συνοικοῦντας αὐτοῖς ὀνειδίζει τῆς ἀλεξανδρείας ἰουδαίους, προτίθεται μὲν ἐκείνοις λοιδορεῖσθαι, συμπεριλαμβάνει δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, ἐν ἀμφοτέροις ἀναισχύντως ψευδόμενος. τίνα τοίνυν ἐστὶ τὰ δεινὰ καὶ χαλεπὰ τῷ ἐν ἀλεξανδρείᾳ κατοικούντων ἰουδαίων, ἃ κατηγόρηκεν αὐτῷ ἴδωμεν. ἐλθόντας, φησίν, ἀπὸ συρίας ᾤκησαν πρὸς ἀλίμενον θάλασσαν, γειτνιάσαντες τοῖς τῆς κυμάτων ἐκβολαῖς. καὶ οὖν ὁ τόπος εἰ λοιδορίαν ἔχει, τίνι οὐ πατρίδα μὲν, λεγομένῃ δὲ αὐτῷ, τινὶ ἀλεξανδρείαν λοιδορεῖ. ἐκείνης γὰρ καὶ τὸ παράλιον ἐστὶ μέρος ὡς πάντες

ὁμολο-

ὁμολογοῦσιν εἰς κατοίκησιν τὸ κάλλιστον. ἰουδαῖοι δ' εἰ μὴ βιασάμενοι κατέσχον, ὡς μηδ' ὕστερον ἐκπεσεῖν, ἀνδρίας τεκμήριον ἐς αὐτοῦς. εἰς κατοίκησιν δ' αὐτοῖς ἔδωκε τόπον ἀλέξανδρος, καὶ ἴσης ἔτυχον τοῖς μακεδόσι τιμῆς ἐπιτύχον. οὐ οἶδα δ' τί ποτ' ἂν ἔλεγεν ἀπίων, εἰ πρὸς τῇ νεκροπόλει κατῴκουν, καὶ μὴ πρὸς τοῖς βασιλείοις ἦσαν ἱδρυμένοι, καὶ μέχρι νῦν αὐτῶν ἡ φυλὴ τὴν προσηγορίαν εἶχον μακεδόνες. εἰ μὲν οὖν ἀναγνοὺς τὰς ἐπιστολὰς ἀλέξανδρου τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς πτολεμαίου τοῦ λάγου, καὶ τῶν μετ' ἐκεῖνον τῆς αἰγύπτου βασιλέων ἐντυχὼν τοῖς γράμμασι, καὶ τὴν στήλην τὴν ἑστῶσαν ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τὰ δικαιώματα προσείχουσαν, ἃ κάισαρ ὁ μέγας τοῖς ἰουδαίοις ἔδωκεν. εἰ μὲν οὖν ταῦτα φημὶ γινώσκων, τἀναντία γράφειν ἐτόλμησε, πονηρὸς ἦν. εἰ δὲ μηδὲν ἠπίστατο τούτων, ἀπαίδευτος. τὸ δὴ θαυμάζειν πῶς ἰουδαῖοι ὄντες ἀλεξανδρεῖς ἐκλήθησαν, τῆς ὁμοίας ἀπαιδευσίας. πάντες γὰρ οἱ εἰς ἀποικίαν τινὰ κατακληθέντες, κἂν πλεῖστον ἀλλήλων τοῖς γένεσι διαφέρωσιν, ἀπὸ τῶν οἰκισάντων τὴν προσηγορίαν λαμβάνουσι. καὶ τί δεῖ περὶ τῶν ἄλλων λέγειν; αὐτῶν γὰρ ἡμῶν οἱ τὴν ἀπόχειραν κατοικοῦντες, ἀποχεῖς ὀνομάζονται. τὴν γὰρ πολιτείαν αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ κτίστης σέλευκος. ὁμοίως οἱ ἐν ἐφέσῳ τε κατὰ τὴν ἄλλην ἰωνίαν, τοῖς αὐθιγενέσι πολίταις ὁμωνυμοῦσι, τοῦτο παρεχόντων αὐτοῖς τὴν διαδοχήν. ἡ δὲ ῥωμαίων φιλανθρωπία πᾶσιν μικροῦ δεῖν τῆς αὐτῆς προσηγορίας μεταδεδώκασιν, οὐ μόνον ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ μεγάλοις ἔθνεσιν ὅλοις. ἴβηρες γὰρ οἱ πάλαι, καὶ τυρρηνοὶ καὶ σαβῖνοι, ῥωμαῖοι καλοῦνται, εἰ δὲ τοῦτον ἀφαιρεῖται τὸν τρόπον τῆς πολιτείας ἀπίων παυσάσθω λέγων αὐτὸν ἀλεξανδρέα. γνωσθεὶς γὰρ ὡς πρεσβεῖον ἐν τῷ βαθυτάτῳ τῆς αἰγύπτου, πῶς ἂν ἀλεξανδρεὺς εἴη, τῆς κατὰ δόσιν πολιτείας ὡς αὐτὸς ἐφ' ἡμῶν ἠξίωκεν ἀναγεγραμμένης. καί τοι μόνοις αἰγυπτίοις οἱ νῦν ῥωμαῖοι τῆς οἰκουμένης, μεταλαμβάνειν ἠσυχάζουσι πολιτείας ἀπειρήκασιν. ὁ δ' ἔστως ὅτι γενναῖος, ὡς μετέχειν ἀξιῶν αὐτὸς, ὧν τυχεῖν ἐκωλύετο, συκοφαντεῖν ἐπεχείρησε τοὺς δικαίως λαβόντας. ἐγὼ γὰρ ὁποία γε τῶν οἰκησάντων τὴν μετὰ σπουδῆς ὑπ' αὐτοῦ πόλιν κτιζομένην, ἀλέξανδρος τῶν ἡμετέρων τινὰς ἐκεῖ συνῴκισεν. ἀλλὰ πάντας δοκιμάζων ἐπιμελῶς ἀρετῆς καὶ πίστεως, τοῦτο τοῖς ἡμετέροις τὸ γένος ἔδωκεν. ἔτιμα γὰρ ἡμῶν τὸ ἔθνος, ὡς καὶ φησὶν ἐκεῖνος, ὅτι διὰ τὴν ἐπιείκειαν καὶ πίστιν, ἣν αὐτῷ παρέχον ἰουδαῖοι, τὴν σαμαρεῖτιν χώραν προσέθηκεν ἔχειν αὐτοῖς ἀφορολόγητον. ὅμοια δὲ ἀλεξάνδρου καὶ πτολεμαῖος ὁ λάγου περὶ τῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ κατοικούντων ἐφρόνησεν. καὶ γὰρ τὰ κατὰ τὴν αἴγυπτον αὐτοῖς ἐνεχείρισε φρουρεῖα, πιστῶς ἅμα καὶ γενναίως φυλάξειν ὑπολαμβάνων. καὶ κυρήνης ἐγκρατὴς ἄρχειν βουλόμενος, καὶ τῶν ἄλλων τε ἐν τῇ λιβύῃ πόλεων, εἰς αὐτὰς μέρος ἰουδαίων ἔπεμψε κατοικήσον. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πτολεμαῖος ὁ φιλάδελφος ἐπικληθεὶς, οὐ μόνον εἴ τινες αἰχμάλωτοι παρ' αὐτῷ τῶν ἡμετέρων, πάντας ἀπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ χρήματα πολλάκις ἐδωρήσατο. καὶ τὸ μέγιστον, ἐπιθυμητὴς ἐγένετο τοῦ γνῶναι τοὺς ἡμετέρους νόμους, καὶ τοῖς τῶν ἱερῶν γραφῶν βύβλοις ἐντυχεῖν. ἔπεμψε γοῦν ἀξιῶν ἄνδρας ἑπτακαίδεκα,

A confirmant ad inhabitandum optima: quam si Iudæi per vim occupauerunt, ita vt ne post quidem eiicerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verùm Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa regiam sedes posuissent, & hodiéque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri regis, Ptolemæique Lagi ac successorum illius Ægypti regum, & columnam stantem Alexandriæ ac iura continẽtem quæ Cæsar magnus Iudæis concessit: hæc, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autẽ nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque quod se mirari dicit, quod cum Iudæi essent, Alexãdrini vocati sunt, similis inscientiæ est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, etsi plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de aliis dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominãtur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso cõmorantur, & alia Ionia cũ ciuibus exinde natis eandẽ appellationẽ habent, hæc præbentibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis nõ paruulum donum appellationis suæ concessit, non solùm viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique, anqui, & Tyrrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert cõmunis ciuitatis Apion, desinet semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Ægypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cùm solis Ægyptiis nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videãtur. Hic autem præclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos, qui hæc iustissimè percepêre. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis, quam studiosè ædificabat Alexander, nostrorũ aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens, hoc præconium nostris exhibuit, cùm gentem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Hecatæus, quia propter mansuetudinem atq; fidem, quam ei præbuêre Iudæi, Samariam regionem adiecit, vt eam sine tributis haberent. Similiter quoque sensit post Alexandrum etiam Ptolemæus Lagi de Iudæis in Alexandria commorantibus. Nam Ægyptiaca eis castra commisit, arbitratus fide simul eorum & fortitudine conseruanda: & in Cyrene credens se tutissimè regnaturum, & in aliis Lybiæ, ciuitatibus, ad ea loca partem Iudæorum habitandi causa direxit. Post hunc autẽ Ptolemæus qui Philadelphus est appellatus, non solùm si qui fuêre captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed & pecunias eis sæpiùs condonauit: & (quod maximum est) desiderauit agnoscere nostras leges, & sacrarũ scripturarũ volumina concupiuit: misitq; rogãs destinari viros,

qui ei interpretarentur legem: & vt hæc apprimè conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscunque viris, sed Demetrium Phalereum, & Andream, & Aristeum, quorum eruditione sui seculi Demetrius facilè princeps erat, alij verò habebant custodiam corporis sibi creditam, huic curæ præfecit. Non enim leges, & patrum nostrorum philosophiam discere concupisceret, si his vtentes despiceret & non potiùs valdè miraretur. Apion autem penè omnes in ordine successores eius Macedonum reges ignorauit habuisse erga nos præcipuum familiaritatis affectum. Tertius namque Ptolemæus, qui vocatur Euergetes, fortiter obtinens Syriam vniuersam, non diis Ægyptiacis pro victoria solennitates gratificas immolauit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris est, Deo gratificauit, dignissimáque dicauit ornamenta victoriæ. Philometor autem Ptolemæus, & eius vxor Cleopatra, omne regnum commisêre Iudæis: & duces totius fuêre militiæ Onias & Dositheus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cùm debuisset opera eorum potiùs mirari, & gratias agere, quoniam liberauêre Alexandriam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatræ regno, & periculum pessimæ perditionis instaret, istorum labore ciuitas intestinis præliis est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad vrbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præsens Romanorum legatus: quod (vt ita dicam) rectè atque iustè factum est. Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptolemæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens reginam Cleopatram expellere.

[Et filios regis, vt ipse regnum iniustè sibimet applicaret: propter hæc ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit: & fidem quam habuit circa reges, nequaquam in necessitate deseruit. Testis autem Deus iustitiæ eius manifestus apparuit. Nam Physcon Ptolemæus cùm aduersum exercitum quidem Oniæ pugnare præsumeret, omnes verò Iudæos in ciuitate positos cum filiis & vxoribus capiens, nudos atque vinctos elephantis subiecisset, vt ab eis conculcati deficerent, & ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrarium quæ præparauerat, euenêre. Elephanti enim relinquentes sibi appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis interemêre. Et post hæc Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplatus est, prohibentem se vt illis noceret hominibus. Concubina verò sua carissima, quam alij quidem Ithacam, alij verò Hirenen denominant: supplicante ne tantam impietatem perageret, & concessit, & ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Vnde rectè hanc diem Iudæi Alexandriæ constituti, eò quòd apertè à Deo salutem promeruêre, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cùm eos laudare debuerit. Is autem etiam vltimæ Cleopatræ reginæ Alexandrinorum meminit, veluti nobis improperans, quoniam circa nos fuit ingrata: & non potiùs illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitiæ & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores, quæ etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidiis: paternósque deos, & sepulchra progenitorum depopulata est. Percipiénsque regnum à primo Cæsare, eius filio & successori rebellare præsumpsit. Antoniúmque corrumpens amatoriis rebus & patriæ inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spolians, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet ampliùs dici, cùm illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi coegit? Nouissimè verò Alexandria à Cæsare capta, ad hoc vsque perducta est, vt saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudæos perimere: eo quòd circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putásne gloriandum nobis non esse, si quemadmodum dicit Apion, famis tempore Iudæis triticum non est mensa? Sed illa quidem pœnam subiit competentem. Nos autem maximo Cæsare vtimur teste auxilij, atque fidei quam circa eum contra Ægyptios gessimus: necnon & senatu eiúsque consultis, & epistolis Cæsaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundùm genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus

A τοὺς ἑρμηνεύσοντας αὐτῷ τὸν νόμον, καὶ τὸν γραφεῖσαν ταῦτα καλῶς τὴν ἐπιμέλειαν ἐπιτάξειν οὐ τοῖς τυχοῦσιν· ἀλλὰ δημήτριον τὸν φαληρέα, καὶ ἀνδρέαν, καὶ ἀριστέα, τὸν μὲν παιδείᾳ τῷ καθ' ἑαυτὸν διαφέροντα δημήτριον, τοὺς δὲ τὸν τῶν σωμάτων αὐτῷ φυλακὴν ἐγκεχειρισμένους. ὅθεν δὲ ὁ ἐπιμελείας ταύτης ἔταξεν, ἵνα οὐ δι' ἡμᾶς νόμους καὶ τὸν πάτριον ἡμῶν φιλοσοφίαν ὑπιθυμήσας ἐκμαθεῖν, εἶτ' χρωμένων αὐτοῖς ἀνδρῶν καταφρόνει, καὶ μὴ λίαν ἐθαύμαζεν. ἀπίωνα δὲ χρεὼν ἐφ' ἑξῆς πάντας ἔλαθον οἱ τῷ προγόνων αὐτῷ μακεδόνων βασιλεῖς, οἰκειότατα πρὸς ἡμᾶς διακειμένους. καὶ γὰρ τρίτος πτολεμαῖος ὁ λεγόμενος εὐεργέτης, καταχὼν ὅλην συρίαν κατὰ κράτος, οὐ τοῖς ἐν αἰγύπτῳ θεοῖς χαριστήρια τῆς νίκης ἔθυσεν. ἀλλὰ παραγενόμενος εἰς ἱεροσόλυμα, πολλὰς ὡς ἡμῶν νόμιμόν ἐστιν ἐπιτέλεσε θυσίας τῷ θεῷ. καὶ ἀνέθηκεν ἀναθήματα τὴν νίκης ἄξια, ὁ δὲ φιλομήτωρ πτολεμαῖος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ κλεοπάτρα, τὴν βασιλείαν ὅλην τὴν ἐν αὐτῷ ἰουδαίοις ὅλης δοσαν, καὶ στρατηγοὶ πάσης τὴν δυνάμεως ἦσαν, ὀνίας καὶ δοσίθεος ἰουδαῖοι. ὧν ἀπίων σκώπτει τὰ ὀνόματα, δέον τὰ ἔργα θαυμάζειν καὶ μὴ λοιδορεῖν, ἀλλὰ χάριν αὐτοῖς ἔχειν, ὅτι διεσώσαντο τὴν ἀλεξανδρέαν, ἧς ὡς πολίτης αὐτοποιεῖται. πολεμούντων γὰρ αὐτῷ τῇ βασιλίσσῃ κλεοπάτρᾳ, καὶ κινδυνευόντων ὀλεθρῶν κακῶν, ὅτοι συμβάσεις ἐποίησαν, καὶ τῷ ἐμφυλίων κακῶν ἀπήλλαξαν. ἀλλὰ μετὰ ταῦτα φησὶν ὀνίας ὅτι τὴν πόλιν ἤγαγε στρατὸν ὀλίγον, ὄντος ἐκεῖ θέρμου τοῦ ῥωμαίων πρεσβευτοῦ καὶ παρόντος. ὀρθῶς δὲ ποιῶν φαίην αὐ καὶ μάλα δικαίως. ὁ γὰρ φύσκων ὀνομασθεὶς πτολεμαῖος, ἀποθανόντος αὐτοῦ τοῦ ἀδελφοῦ πτολεμαίου τοῦ φιλομήτορος, ἀπὸ κυρήνης ἐξῆλθε κλεοπάτραν ἐκβαλεῖν βουλόμενος τὴν βασιλείας.

☞ *Hic multa desunt in Græco exemplari.* ☜

omnibus Ptolemæis, & quæ à senatu constituta sunt, nec non & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria commorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penuriæ frumentorum, non accusatio Iudæorum. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudæis in Alexandria commorantibus, palàm est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quàm ab aliis Alexandrinis translata est. Maximam verò eis fidem olim à regibus datam conseruare, id est, fluminis custodiam, totiúsque custodiæ, nequaquam his rebus indigenos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem deos, quos Alexandrini non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam, cùm vos sitis Ægyptij, inter alterutros prælio magno & sine fœdere de religione contenditis? aut certè propterea non vos omnes dicimus Ægyptios, & neque communiter homines, quoniam bestias aduersantes naturæ colitis, multa diligentia nutrientes? cùm genus vtique nostrorum vnum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Ægyptiis tantæ differentiæ opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permansêre? Is autem seditionis causa nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudæos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quòd noscamur habere concordiam? Porrò etiam seditionis autores, quilibet inueniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Græci fuêre & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus non gessêre, sed antiquis cessêre solennitatibus. Cùm verò multitudo Ægyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrum verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestiæ huius fuêre principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Græcam sed cunctis scilicet vtentibus malis moribus Ægyptiorum, & antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. Ediuerso namque factum est quod nobis improperare præsumunt. nam cùm plurimi eorum non opportunè ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos, qui hoc priuilegium ad omnes impetrasse noscuntur. Nam Ægyptiis neque regum quisquam videtur ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Alexander quidem introduxit, reges autem auxêre, Romani verò semper custodire dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis indigentibus: cùm potiùs debuerit admirari magnanimitatem modestiámque Romanorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus gratiam habent, qui ex necessitate & violentia conferuntur. Græcis itaque & aliis quibusdam, bonum esse creditur imagines instituere. Denique & patrum & vxorum filiorúmque figuras depingentes exultant, quidam verò etiam nihil sibi competentium sumunt imagines. alij verò & seruos diligentes, hoc faciunt. Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere videantur? Porrò autem Legislator, non quasi prophetans Romanorum potentiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus vtilem despiciens, & quoniam totius animati, multò magis Dei inanimati, probatur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. aliis autem honoribus post Deum colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos & imperatores & popul. Roman. dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: & non solùm quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudæorum talia celebramus: verùm cùm nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis peragamus, solis imperatoribus hunc honorem præcipuum pariter exhibemus, quem hominum nulli persoluimus. Hæc itaque communiter satisfactio posita sit aduersus Apionem pro his, quæ de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui ei huiusmodi fomitem præbuêre, id est, Posidonium & Apollinium Molonis: quoniam accusant quidem nos, quare nos eosdem deos cum aliis non colimus: mentientes autem pariter, & de nostro templo blasphemias componentes incongruas, non se putant impiè agere: cùm sit valdè turpissimum liberis, qualibet ratione mentiri, multò magis de templo apud cunctos homines nominato, tanta sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion præsumpsit edicere, asini caput collocasse Iudæos, & id colere, ac dignum facere tanta religione: & hoc affirmat fuisse depalatum, dum Antiochus Epiphanes & expoliasset templum, & illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecuniis dignum. At hoc igitur primùm quidem respondeo, quoniam Ægyptius vel si aliquid tale apud nos fuisset, nequaquam debuerat increpare, cùm non sit deterior asinus furonibus & hircis & aliis, qui sunt apud eos dij. Deinde quomodo non intellexit, operibus increpatus de incredibili suo mendacio. Legibus namque semper vtimur iisdem: in quibus sine fine consistimus. Et cùm varij casus nostram ciuitatem, sicut etiam aliorum vexauerint, & Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Crassus, & ad nouissimum Titus Cæsar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil huiusmodi illic inuenêre: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud alios effabile. Quia verò Antiochus neque iustam fecit templi deprædationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, & socios insuper nos suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor chronographus, Apollodorus: qui omnes dicunt pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Iudæorum, & spoliasse templum auro argentóque plenum. Hæc igitur Apion debuit respicere, nisi cor asini ipse potiùs habuisset, & impudentiam canis, qui apud ipsos assolet coli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Ægyptij crocodilis & aspidibus: quando eos, qui ab istis mordentur, & à crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibimet imposita sustinentes. Et si ad

areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valdè plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessariis ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certè ex rebus initia sumens, hæc implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia prouenire. Alteram verò fabulam, derogatione nostra plenam, de Græcis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui præsumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quàm sacerdotibus scelesta verba confingere. Isti verò magis studuêre defendere sacrilegum regem, quàm iusta & veracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari & perfidiam ac sacrilegium eius tegere, quo circa gentem nostram est vsus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam quæ in futuris essent, mentiti sunt. Propheta verò aliorum factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectum & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisque volatilium dapibus plenam, & quòd obstupuisset his homo. Illum verò mox adorasse regis ingressum, tanquam maximam sibi opem præbituri: ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente rege vt consideret, & diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel quæ esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lacrymis lamentabiliter suam narrasse necessitatem. Ait, inquit, esse se Græcum: & dum peragraret prouinciam parandi victus causa, correptum se subitò ad alienigenis hominibus, atque deductum ad templum, & inclusum illic, & à nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et primùm quidem hæc sibi inopinabilia beneficia visa attulisse lætitiam: deinde suspiciouem, postea stuporem: postremùm consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudæorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Græcum peregrinum, eúmque annuo tempore saginare, & deductum ad quandam syluam, occidere quidem eum hominem, eiúsque corpus sacrificare secundùm suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & iusiurandum facere in immolatione Græci, vt inimicitias contra Græcos haberent: & tunc in quandam foueam reliqua hominis pereuntis abiicere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibimet superesse, atque rogasse, vt reueritus Græcorum deos, & superans in suo sanguine insidias Iudæorum, de malis eum circunstantibus deliberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantùm omni tragœdia plenissima est, sed etiam crudeli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hæc ad illius gratiam conscripsêre. Non enim præsumpsit aliquid tale, vt ad templum accederet: sed sic inuenit non sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid inssit mendacij superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valdè facillimum est. Non enim circa solos Græcos discordia legum esse dignoscitur, sed maximè aduersus Ægyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? vt aduersus solos Græcos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile, vt ad has hostias omnes Iudæi colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicunque fuit (non enim suo nomine conscripsit) aut quomodo eum in suam patriam rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Græcorum amator eximius, assumere verò contra Iudæorum odium auxilia magna cunctorum. Sed hæc relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui vidêre constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum singulæ propriam secundum legem habuêre custodiam. In exteriorem itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienis: mulieres tantummodò menstruatæ transire prohibebantur. In secundam verò porticum cuncti Iudæi ingrediebantur, eorúmque coniuges cùm essent ab omni pollutione mundæ. In tertiam, masculi Iudæorum mundi existentes atque purificati. In quartam autem sacerdotes, stolis induti sacerdotalibus. In adytum verò soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta verò est circa omnia prouidentia pietatis, vt secundùm quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Manè etiam aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, denique ne vas quidem aliquod portari licèt in templum, sed erant in eo solummodò posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quæ omnia in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neque mysteriorum aliquorum ineffabilium agitur, neque intus vlla epulatio administratur. Hæc enim quæ prædicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationémque gestorum. Licèt enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harum tribuum singulæ habeant hominum plus quàm quinque millia, fit tamen obseruatio particulariter per dies certos: & his transactis, aliis succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediante die à præcedentibus claues templi, & ad numerum omnia vasa percipiunt, nulla re quæ ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia namque etiam ad altaria offerre prohibitum est, præter illa quæ ad sacrificia præparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nisi nihil horum examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historiæ veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidem prætermisit. Hominis autem Græci comprehensionem finxit, pabulum ineffabile, & ciborum opulentissimam claritatem: & peruios ingredientes, vbi nec nobilissimos Iudæorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hæc ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea siquidem mala ineffabilia, quæ prædicta sunt, nobis detrahere tentauêre. Rursúmque tanquam piissimus deridet, adiiciens fabulæ inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellum Iudæi contra Idumæos haberent longo quodam tempore, ex aliqua ciuitate

Idumæorum,

Idumæorum, qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudæos, cuius hominis nomen dicitur Zabidus, deinde eis promisisse traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, & adducerent omnem multitudinem Iudæorum. Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, & circumposuisse sibi, & in eo tres ordines infixisse lucernarum, & ita ambulasse, vt procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens.

τὴν πορείαν ποιουμένων. τοῖς μὲν ἰουδαίοις ὑπὸ τοῦ παραδόξου τῆς θέας καταπεπληγμένοις, πόρρω μὲν ὄντας ἡσυχίαν ἄγειν. τὸν δὲ ζάβιδον ὅτι πολλῆς ἡσυχίας εἰς τὸν ναὸν παρελθεῖν, καὶ τῷ χρυσῷ ἀποσοῦραι τοῦ ἀκανθῶνος κεφαλῷ, ὅτου γὰρ ἀεὶ ζόμενος γέγραφεν, καὶ πάλιν εἰς δώραν κατὰ τεῖχος ἀπελθεῖν. ἆρ' οὖν καὶ ἡμεῖς αὐτὸν εἰποιμεν, ὅτι τὸν ἀκανθῶνα τοῦτον ἑαυτὸν ἀπίων διαφορτίζει, καὶ ποιεῖ τὰ μωρολογίας ἅμα καὶ τὴν φλυαρίαν κατάγομον. καὶ γὰρ τόπους οὐ ὄντας γράφει, καὶ πόλεις οὐ εἰδῶς μεταπίθησιν. ἡ μὲν γὰρ ἰδουμαία τὰ ἡμετέρας χώρας ἐστὶν ὅμορος, καὶ γάζαν κειμένην, καὶ δώρα ταύτης ἐστὶν ἀδήμια πόλις. τῆς μέντοι φοινίκης παρὰ τὸ καρμήλιον ὄρος δώρα πόλις ὀνομάζεται, μηδὲν ἀπικοινωνοῦσα τοῖς ἀπίωνος φλυαρήμασι. τεσσάρων γὰρ ἡμερῶν ὁδὸν τῆς ἰδουμαίας ἀφέστηκεν. τί δ' ἡμῖν ἐπικατηγορεῖ τὸ μὴ κοινοὺς ἔχειν τοῖς ἄλλοις θεοὺς, εἰ ῥαδίως οὕτως ἐπείθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, οὐκ εἶναι τὸν ἀπόλλωνα θεὸς αὐτοῖς, καὶ μὴ τὴν ἄστρων ὅτι τὰ γῆς ὠήθησαν ὁρᾶν αὐτὸν θεοπατουῶντα; λύχνον γὰρ οὐδέπω δῆλον ὅτι θεόθεν ἑωράκασιν, οἱ τὰς τοσαύτας καὶ τηλικαύτας λυχνοκαΐας ἀπιπλουῶντες. ἀλλ' οὐδέ τις αὐτῶν βαδίζοντι κατὰ τὴν χώραν τὴν τοσούτων μυριάδων ὑπηλύτησεν. ἔρημα δὲ καὶ τὰ τείχη φυλάκων ἄρτι πολέμου συνεστηκότος. ἐῶ τὰ λοιπά. τοῦ ναοῦ δὲ αἱ θύραι τὸ μὲν ὕψος ἦσαν ἐπὶ πηχῶν, εἴκοσι δὲ τὸ πλάτος. κατάχρυσοι δὲ πᾶσαι καὶ μικροῦ δεῖν σφυρήλατοι. ταύτας ἔκλειον οὐ εὐλάτοις ὄντες ἄνδρες ἑξακόσιοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ τὸ καταλιπεῖν λυόμενας λῶν ἀθέμιτον. ῥαδίως οὖν αὐτὰς ὁ λυχνοφόρος ἐκεῖνος λυέωξεν ἢ ἀνοίξειν οἰόμενος, καὶ τὴν τοῦ ἀκανθῶνος ὡς ὤετο κεφαλὴν ἔχων. πότερον οὖν αὐτὴν πάλιν ὡς ἡμᾶς ἀνέστρεψεν, ἢ λαβὼν ἀπίων αὐτὴν εἰσεκόμισεν, ἵν' ἀπόχρῃ θεὸς δευτέραν ἀπίωνι μυθολογίαν. καταψεύδεται δὲ καὶ ὅρκον ἡμῖν, ὡς ὀμνύοντων τὸν θεὸν, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, μηδενὶ δυνήσειν ἀλλοφύλῳ, μάλισα δὲ ἕλλησιν. ἔδει δὲ καταψευδόμενον ἅπαξ εἰπεῖν, μηδενὶ δυνήσειν ἀλλοφύλῳ, μάλισα δ' αἰγυπτίοις. οὕτω γὰρ αἱ τοῖς ἐξ ἀρχῆς αὐτοῖς πλάσμασιν ἥρμοττεν τὰ περὶ τὸν ὅρκον, εἴπερ ἦσαν ὑπὸ αἰγυπτίων τὴν συγγένειαν οἱ πατέρες ἡμῶν, οὐχὶ δι' ἀπονοίαν, ἀλλ' ὅτι συμφορᾶς ἐζηλαμένοι. τὴν ἐλλείψιν δὲ πλέον τοῖς τόποις ἢ τοῖς ὀνόματιν ἀφεστήκαμεν, ὡς τε μηδεμίαν ἡμῖν εἶναι θεὸς αὐτοῖς ἔχθραν μηδὲ ζηλοτυπίαν. τοιοῦτον μὲν τοι πολλοὶ παρ' αὐτῶν εἰς τοὺς ἡμετέρους νόμους συνέβησαν εἰσελθεῖν· καὶ τινὲς μὲν ἔμειναν· εἰσὶ δ' οἱ τὴν καρτερίαν οὐκ ὑπομείναντες, πάλιν ἀπέστησαν. καὶ τοῦτον οὐδεὶς πώποτε τὸν ὅρκον εἶπεν ἀκοῦσαι παρ' ἡμῖν ὠμοσμένον, ἀλλὰ μόνος ἀπίων ὡς ἔοικεν ἤκουσεν. αὐτὸς γὰρ ὁ συνθεὶς αὐτὸν λῶν. σφόδρα τοίνυν τῆς πολλῆς συνέσεως, καὶ ὅτι τοῦ μέλλοντι ῥηθήσεσθαι θαυμάζειν ἄξιόν ἐστιν ἀπίωνα. τεκμήριον γὰρ εἶναι φησὶ τοῦ μήτε νόμοις ἡμᾶς χρῆσθαι δικαίοις, μήτε τὸν θεὸν εὐσεβεῖν ὡς προσῆκεν, τὸ μὴ ἄρχειν, δουλεύειν δὲ μᾶλλον ἔθνεσι

A Porrò Iudæos inopinabili visione obstupuisse, & longè constitutos tenuisse silentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, & aureum detraxisse asini caput (sic enim vrbanè conscribit) & rursus Doram velociter aduenisse. Igitur & nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, & facit stulticia simul & mendaciis oneratum. Loca namque quæ non sunt, conscribit: & ciuitates nesciēs transfert. Idumæa enim prouinciæ nostræ confinis est, posita iuxta Gazam, & nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phœnice verò iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à Iudæa. Cur itaque nos rursus accusat, eo quòd non habeamus communes cum aliis deos, si sic facilè credidêre patres nostri ad se venturum Apollinem, & cum stellis eum ambulare super terram putauêre? Lucernam enim priùs nunquam vidêre scilicet, qui tot & tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodibus comperit, & hoc tempore belli. Cætera iam relinquo. Ianuæ verò templi altitudine quidem erant cubitorum LX. latitudine verò XX. omnes deauratæ, & pene auro puro confectæ. Has claudebant non minus quàm viri ducenti diebus singulis, & relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facilè igitur eas lucnifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput æstimabatur: quapropter dubium est, vtrum hoc caput Zabidus denuò reuocauit: an certè sumens Apion, introduxit in templum, vt Antiochus inueniret, vt secundo Apioni aliquam mentiendi daret occasionem. Mentitur autem & de iuramento, quod iuremus per Deū factorem cæli & terræ & maris, nulli Iudæos fauturos alienigenæ, & maximè Græcis. Oportebat autem mentientem absolutè dicere, nulli fauturos alienigenæ, & magis Ægyptiis: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iureiurando congruere, si ab Ægyptiis vtique patres nostri nō propter malignitatem suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Græcis autem plus locis quàm studiis sumus abiūcti, ita vt nullæ inter nos & illos inimicitiæ & æmulationes esse noscātur. E diuerso namq; multos eorum ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansêre, quidam verò perdurare non ferentes, denuò recessêre. Hoc tamē iusiurandum nunquam se quisquam audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (vt videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicetur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis vtamur, nec Deum colamus vt conuenit, quod diuersis gentibus

seruiamus, & calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cùm vtique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueuerunt. Quis etenim horum magnanimitati valeat obsistere? Nullus etenim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continuè præsidere, & non rursus aliis facta mutatione seruire. Plurimæ namque gentes aliis obedire coactæ sunt: soli autem Ægyptij, eo quòd refugiãt (sicut aiunt) in eorum prouinciam dij, atque saluentur migrantes in effigies bestiarum, honorem præcipuum inuenerunt, vt nulli famulatentur horum, qui Asiam Europámque tenuêre, qui scilicet vnam diem ex æuo totius seculi non habuêre libertatem, neque apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vsi sint Persæ non semel solummodo, sed frequenter vastantes vrbes, templa euertentes, putatos apud eos interficientes deos, improperare non studeo. Non enim conuenit stulticiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Athenienſium, neque Lacedæmoniorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo reges pietate celebres, inter quos Crœsum, quàm diuersis vitæ sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Athenienſium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliáque multa: hic nemo calamitatem passis, sed potiùs inferentibus intulit improperia. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Ægyptum gestorum prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula regem fuisse Ægypti, vt creditur, excæcauit. Verumtamen possumus & nos dicere nostros reges Dauid & Solomonem, qui multas subdidêre gentes. Sed de his modò supersedendum est: quæ verò cunctis nota sunt, Apiõ modis omnibus ignorauit: quoniã Persis, & post illos principib. Asiæ Macedonibus. Ægyptij quidem seruiêre, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum tenuimus principatum, annis viginti & centum, vsque ad Pompeium Magnum. Et dum vniuersi reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socij & amici fuêre. Sed viros mirabiles non præbuimus, velut quatundrm artium inuentores, & sapientia præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potiùs est mirandum, semetipsum his adiecit & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod ritè facit. Oportebat enim vt ipse sui testis existeret, qui aliis omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verbóque corruptus. Quapropter rectè quilibet Alexandriæ cõdolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuêre apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciũt qui voluerunt nostræ antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat fortè sine satisfactione relinquere, vt ipse sui potiùs & aliorum Ægyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quòd animalia consueta sacrificemus, & non vescamur carnibus suillis:

A καὶ ἄλλοτε ἄλλοις, καὶ τὸ κεχρῆσθαι συμφοραῖς ποτε περὶ τὴν πόλιν. αὐτῶν δηλονότι πόλεως ἡγεμονικωτάτης ἐκ τοῦ ἄνωθεν ἄρχειν, ἀλλὰ μὴ ῥωμαίοις δουλεύειν συνηθισμένων. καί τοι τούτων αὖ τις ὑποχοιτο τοιαύτης μεγαλοψυχίας. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οὐκ ἔστιν ὅς τις ἀνθρώπων οὐχ ἱκανῶς καθ' αὑτοῦ φαίη τοῦτον ὑπ' ἀπίωνος λελέχθαι τὸν λόγον. ὀλίγοις μὲν γὰρ ὑπῆρξεν ἐφ' ἡγεμονίας δι' εὐσεβείας γενέσθαι, καὶ τούτοις αἱ μεταβολαὶ πάλιν ἄλλοις

B δουλεύειν ὑπέζευξαν. τὸ πλεῖστον δὲ φῦλον ἄλλων ὑπακήκοεν πολλάκις, αἰγύπτιοι δ' ἄρα μόνοι διὰ τὸ καταφυγεῖν ὡς φησὶν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν τοὺς θεοὺς, καὶ σωθῆναι μεταβαλόντας εἰς μορφὰς θηρίων, ἐξαίρετον γέρας εὗρεντο τὸ μηδενὶ δουλεύειν τῶν τῆς οἰκουμένης κρατησάντων. οἱ μίαν ἡμέραν ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος ἐλευθερίας οὐ τυχόντες φαίνονται, ἀλλ' οὐδὲ ἰδίας τῶν οἰκοδεσποτῶν. ὃν τινα μὲν γὰρ αὐτοῖς ἐχρήσαντο πέρσαι τρόπον, οὐχ ἅπαξ μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλάκις πορθοῦντες τὰς πόλεις, ἱερὰ κατασκάπτοντες, τοὺς παρ' αὐτῶν νομιζομένους θεοὺς καταστρέφοντες, οὐκ ἂν ὀνειδίσαιμι.

C μιμεῖσθαι γὰρ οὐ προσῆκεν καὶ ἀπίωνος ἀπαιδευσίαν, ὃς οὔτε τὰς ἀθηναίων τύχας, οὔτε τὰς λακεδαιμονίων ἐνενόησεν, ὧν τοὺς μὲν ἀνδρειοτάτους, τοὺς δὲ εὐσεβεστάτους τῶν ἑλλήνων ἅπαντες λέγουσιν. ἐῶ βασιλέας τοὺς ἐπ' εὐσεβείᾳ διαβοηθέντας, ὧν ἕνα κροῖσον, οἵαις ἐχρήσαντο συμφοραῖς βίου. ἐῶ τὴν καταπρησθεῖσαν ἀθηναίων

D ἀκρόπολιν, τὸν ἐν ἐφέσῳ ναὸν, τὸν ἐν δελφοῖς, ἄλλους μυρίους, καὶ οὐδεὶς ὠνείδισε ταῦτα τοῖς παθοῦσιν, ἀλλὰ τοῖς δεάσασι. καινὸς δὲ κατήγορος ἡμῶν ἀπίων εὑρέθη, τῶν ἰδίων αὐτοῦ τοῦ τὴν αἴγυπτον κακῶν ἐπιλαθόμενος. ἀλλὰ σέσωστρις αὐτὸν ὁ μυθολόγημενος αἰγύπτου βασιλεὺς ἐτύφλωσεν. ἡμεῖς δὲ τοὺς ἡμετέρους οὐκ ἂν εἴποιμεν βασιλέας, δαυίδ λέγω καὶ σολομῶνα, πολλὰ πειρωσαμένους ἔθνη. τούτοις μὲν οὖν παραλίπωμεν: τὰ δὲ γνώριμα

E πᾶσιν ἀπίων ἠγνόηκεν. ὅτι περσῶν καὶ μετ' ἐκείνων ἡγουμένων τῆς ἀσίας μακεδόνων, αἰγύπτιοι μὲν ἐδούλευον οὐδεμιᾷ ἀπόδοσιν οὐδὲν διαφέροντες. ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐλεύθεροι, προσέτι καὶ τῆς πέριξ πόλεων ἤρχομεν, ἔτη χρεὸν εἴκοσι που καὶ ἑκατὸν, μέχρι μάγνου πομπηΐου. καὶ πάντων ἐκπολεμηθέντων παρὰ ῥωμαίων τῶν πανταχοῦ βασιλέων, μόνοι διὰ πίστιν οἱ παρ' ἡμῖν σύμμαχοι καὶ φίλοι διεφυλάχθησαν. ἀλλὰ θαυμασοὺς ἄνδρας οὐ παρεχήκαμεν, οἷον τεχνῶν τινῶν εὑρετὰς, ἢ σοφίᾳ

F διαφέροντας. ἃ καταριθμεῖ σωκράτην καὶ ζήνωνα καὶ κλεάνθην καὶ τοιούτους τινάς. εἶτα τὸ θαυμασιώτατον τῶν εἰρημένων αὐτὸς ἑαυτὸν προσίθησι. καὶ μακαρίζει τὴν ἀλεξάνδρειαν, ὅτι τοιοῦτον ἔχει πολίτην. ἔδει γὰρ αὐτῷ μάρτυρος ἑαυτοῦ. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις ἅπασιν ὀχλαδωρὸς ἐδόκει πονηρὸς εἶναι, καὶ τῷ βίῳ καὶ τῷ λόγῳ διεφθαρμένος· ὥστε εἰκότως ἐλέησαι τὴν αὐτοῦ ἀλεξάνδρειαν, εἴπερ ὅτῳ τούτῳ μέγα ἐφρόνει. πρὸς δὲ τῷ παρ' ἡμῖν ἀνδρῶν γεγονότων, οὐδενὸς ἧττον ἐπαίνου τυγχάνειν ἀξίων, ἴσασιν οἱ τοῖς ἡμετέραις ἀρχαιολογίαις ἐντυγχάνοντες. τὰ δὲ λοιπὰ τὰ ἐν τῇ κατηγορίᾳ γεγραμμένων, ἄξιον ἦν ἴσως ἀναπολόγητα παραλιπεῖν, ἵν' αὐτὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων αἰγυπτίων ἦ ὁ κατηγορῶν. ἐγκαλεῖ γὰρ ὅτι ζῶα θύομεν, καὶ χοῖρον οὐκ ἐσθίομεν,

καὶ τὴν

καὶ τὴν τῶν αἰδοίων χλευάζει περιτομήν. τὸ μὲν οὖν περὶ τὴν ἡμέρων ζώων ἀναιρέσεως, κοινόν ἐστι καὶ θεὸς τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἅπασιν. ἀπίων δὲ τοῖς θύουσιν ἐγκαλῶν, αὐτὸν ἐξήλεγξεν ὄντα τὸ γένος αἰγύπτιον. εἰ γὰρ ἦν ἄλλου ὢν ἢ μακεδὼν ἐχαλέπαινεν. ἔτοι γὰρ οὐχονται θύειν ἑκατόμβας τοῖς θεοῖς, καὶ χρῶν τοῖς ἱερεῖοις θεοὺς εὐωχίαν. καὶ ἐν τῷ τοῦτο συμβέβηκεν ἐρημοῦσθαι τὸν κόσμον τῶν βοσκημάτων, ὅπερ ἀπίων ἔδεισεν. εἰ μὲν οὖν τοῖς αἰγυπτίων ἤθεσιν ἠκολούθουν ἅπαντες, ἠρήμωτο μὲν ἂν ὁ κόσμος τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀγριωτάτων δὲ θηρίων ἐπλημμύρει, ἃ θεοὺς ἔτοι νομίζοντες ὀλιγωρῶς ἐκτρέφουσι. καὶ μὴν εἴ τις αὐτὸν ἤρετο, τῶν πάντων αἰγυπτίων τινὰς εἶναι καὶ σοφωτάτους καὶ θεοσεβεῖς νομίζει, πάντως ἂν ὡμολόγησε τοὺς ἱερεῖς. δύο γὰρ αὐτοὺς φησὶν ὑπὸ τῶν βασιλέων ἐξ ἀρχῆς ταῦτα παραγγεῖλαι, τήν τε τῶν θεῶν θεραπείαν, καὶ τὴν σοφίας τὴν ὀλιγωρίαν. ἐκεῖνοι δὲ τίνων ἅπαντες καὶ περιτέμνονται, καὶ χοιρείων ἀπέχονται βρωμάτων. οὐ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων αἰγυπτίων οὐδὲ εἷς συνθύει τοῖς θεοῖς. ἆρ' οὖν τυφλὸς ἦν τὸν νῦν ἀπίων ὑπὲρ αἰγυπτίων ἡμᾶς λοιδορεῖν συνθέμενος, ἐκείνων δὲ κατηγορῶν, οἵγε μὴ μόνον χρῶνται τοῖς ὑπὸ τούτου λοιδορουμένοις ἔθεσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδαξαν περιτέμνεσθαι καθάπερ εἴρηκεν ἡρόδοτος. ὅθεν εἰκότως μοι δοκεῖ τῆς εἰς τοὺς πατρίους αὐτοῦ νόμους βλασφημίας, δοῦναι δίκην ἀπίων τὴν πρέπουσαν. περιτμήθη γὰρ οὐκ αὐάγκης, ἐλκώσεως αὐτῷ περὶ τὸ αἰδοῖον γενομένης. καὶ μηδὲν ὠφεληθεὶς ὑπὸ τῆς περιτομῆς, ἀλλὰ σηπόμενος ἐν δειναῖς ὀδύναις ἀπέθανεν. δεῖ γὰρ τοὺς εὖ φρονοῦντας τοῖς μὲν οἰκείοις νόμοις περὶ τὴν εὐσέβειαν ἀκριβῶς ἐμμένειν, τοὺς δὲ τῶν ἄλλων μὴ λοιδορεῖν. ὁ δὲ τούτοις μὲν ἔφυγε, τῶν ἡμετέρων δὲ κατεψεύσατο. τοῦτο μὲν ἀπίωνι τὸν βίου τὸ τέλος ἐγένετο, καὶ τοῦτο παρ' ἡμῖν ἐνταῦθα τὸ πέρας ἔσται τοῦ λόγου. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀπολλώνιος ὁ μόλων, καὶ λυσίμαχος, καί τινες ἄλλοι, τὰ μὲν ὑπ' ἀγνοίας, τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ δυσμένειαν, περί τε τοῦ νομοθετήσαντος ἡμῖν μώσεως, καὶ περὶ τῶν νόμων πεποίηται λόγους, ἔτε δικαίους ἔτε ἀληθεῖς, τὸν μὲν ὡς γόητα καὶ ἀπατεῶνα διαβάλλοντες, τοὺς νόμους δὲ κακίας ἡμῖν καὶ οὐδεμιᾶς ἀρετῆς φάσκοντες εἶναι διδασκάλους, βούλομαι συντόμως καὶ περὶ ὅλης ἡμῶν κατασκευῆς τοῦ πολιτεύματος, καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος ὡς ἂν οἷόν τε ὦ δυνατὸς εἰπεῖν. οἶμαι γὰρ ἔσεσθαι φανερόν, ὅτι καὶ θεοῦ εὐσέβειαν, καὶ θεοῦ κοινωνίαν τὴν μετ' ἀλλήλων, καὶ θεοῦ τὴν καθόλου φιλανθρωπίαν, ἔτι δὲ θεοῦ δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐν τοῖς πόνοις καρτερίαν, καὶ θανάτου περιφρόνησιν ἄριστα κειμένοις ἔχομεν τοὺς νόμους. παρακαλῶ δὲ τοὺς ἐντυγχάνοντας τῇ γραφῇ, μὴ μετὰ φθόνου ποιεῖσθαι τὴν ἀνάγνωσιν. οὐ γὰρ ἐγκώμιον ἡμῖν αὐτῶν προειλόμην συγγράφειν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ ψευδῆ κατηγορημένοις ἡμῖν, ταύτην ἀπολογίαν δικαιοτάτην εἶναι νομίζω, τὴν ὑπὸ τῶν νόμων, καθ' οὓς ζῶντες διατελοῦμεν. ἄλλως τε καὶ τὴν κατηγορίαν ὁ ἀπολλώνιος οὐκ ἀθρόαν ὥσπερ ὁ ἀπίων ἔταξεν, ἀλλὰ σπορά δὴν. καὶ διὰ πάσης τῆς συγγραφῆς ποτὲ μὲν ὡς ἀθέους καὶ μισανθρώπους λοιδορεῖ, ποτὲ δ' αὖ δειλίαν ἡμῖν ὀνειδίζει. καὶ τοὔμπαλιν ἔστιν ὅπου τόλμαν κατηγορεῖ καὶ θρασύνοιαν. λέγει δὲ καὶ ἀφυεστάτους εἶναι τῶν βαρβάρων. καὶ διὰ τοῦτο μηδὲν εἰς τὸν βίον ὄφελος συμβεβλῆσθαι μόνοις.

A sed & circuncisionem genitalium vehementer irridet. De nostrorum quidem animalium peremptione, communio nobis est cum aliis hominibus vniuersis. Apion autem sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Ægyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc molestè ferret. Isti enim vouent sacrificare hecatombas suis diis, & sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cùm ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Ægyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes deos, diligenter enutriunt. quòd si quis eum consuleret, quos putaret omnium Ægyptiorum esse sapientes atque deicolas, sacerdotes sine dubio fateretur. Hæc enim duo dicunt sibimet ab initio à regibus esse præcepta, vt deos colant, & sapientiam diligant: quòd illi facere præcipuè iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed neque vllus alter Ægyptiorum cum eis diis sacrificare dignoscitur. Cæcus igitur fuit Apion quando pro Ægyptiis nostras detractiones componens, illos videtur potiùs accusare, qui non solùm vtuntur solennitatibus, quas in nobis culpat iste: sed etiam alios circuncidi docent, sicuti dixit Herodotus. Vnde rectè mihi videtur Apion, propter patriæ suæ leges pœnas dedisse blasphemiæ. Etenim necessariò circuncisio, circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus propriis circa pietatem integrè permanere, & aliorum minimè carpere. Iste verò suas quidem leges effugit, de nostris verò mentitus est. Hic itaque terminus vitæ fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Molon, & Lysimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quàm per insaniam de legislatore nostro Mose, & legibus verba protulêre, nec iusta, nec vera: dum illi quidem velut mago atque fallaci derogant, leges autem malitiæ apud nos nullíúsque virtutis affirmant esse doctrices, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicuti potero) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuictum vniuersalémque humanitatem, insuper ad iustitiam laborúmque tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, vt non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continuè, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò formidinem nobis improperat: & è diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostræ queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuctum nos solos vitæ vtile reperisse. Hæc autē omnia manifestè redarguūtur

ταῦτα δὲ πάντα διελεχθήσεσθαι νομίζω σαφῶς,

dum vniuersa contrà quàm ab eo sunt dicta, A
monstrantur & legibus imperata, & à nobis
cum omni integritate gesta. Si verò coactus
fuero facere mentionem legum contrariarum
apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui
nostras solennitates tãquam pgiores cum alio-
rum conferunt. Quibus neutrum puto rema-
nere quod dicant: neque quia non eas habea-
mus leges, quarum ego capita & summas ad
redarguendum positurus sum: neque quia non
præcipuè in legibus propriis perduramus. Pau-
lò ergo altiùs exorsus, volo primùm dicere,
quòd eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui B
ordinis & communium legum amatores exi-
terunt, & primi hoc inchoauerunt, rectè
mansuetudine atque virtute præstare dicendi
sunt. Denique conantur singuli eorum gesta
sua ad antiquitatem referre, vt non imitatores
aliorum videantur existere, sed ipsi potiùs aliis
legitimè viuendi duces fuisse. His igitur hunc
in modum se habentibus, virtus legislatoris est C
meliora considerare: & his qui viuri sunt le-
gibus, quas posuerit, satisfacere, quia rectæ
sunt. Populi verò est, vt in omnibus, quæ con-
stituta sunt, perduret: & neque felicitate proce-
dente, neque calamitatibus aliquid horũ immu-
tet. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslib-
et qui memorantur legislatores antiquitate
præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleu-
cus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mi-
rabiles sunt, nouelli atque recentes, quantum D
ad illum comparati esse noscuntur: quando nec
ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos
agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam
in opere suo hoc vsus est nomine. Nomen e-
nim secundùm legem, sed indefinitis senten-
tiis, & regum præceptionibus, populus rege-
batur. Vnde etiam multo tempore permansê-
re, tantùm moribus vtentes, & non scripto, & E
multa horum semper secundùm euentum ca-
suum permittentes. Noster verò legislator
antiquus existens (hoc etenim vndique manife-
stum est, etiam apud eos clarum, qui semper
contra nos loquuntur) & semetipsum præbuit
optimum principem populorum consulto-
remque, & instructionem totius legis vitæ
constringens, eis suasit hanc libenter excipe-
re, & firmissimè inclyta scientia custodire.
Primùm autem eius magnitudinis opera vi- F
deamus. Ille namque progenitorum nostro-
rum relinquentium Ægyptum, & ad terram
propriam remeantium, multa millia sumens.
ex plurimis & impossibilibus rebus cautissimè
liberauit: nam & inaquosam eos & multum
arenosam oportebat transire viam, belláque
deuincere: & filios ac vxores, prædámque bello
seruare: in quibus dux egregius & consiliarius
sapientissimus & tutor veracissimus fuit vni-
uersorum. Omnem siquidem multitudinem à
semetipso pendere fecit, & cùm omnia quæ G
vellet persuadere posset, in nullo horum vindi-
cauit sibimet potestatem: sed in quo maximè
tempore pntestatem sibimet arrogant & tyran-
nidem præsules rerum, & populum frequenter
plurima iniquitate viuere consuefaciũt, in hac
illa potentia cõstitutus, è diuerso magis iudica-
uit agendum piè, & plurimam exhibere aliis æ-
quitatẽ, ipse virtutẽ præcipuam se credens cun-
ctis ostendere, & salutem firmissimam præbere

εἰ τἀναντία τῆς εἰρημένων φανεῖν, ἀλλὰ τῆς νόμων ἡμῖν προσεταγμένα, καὶ πρακτόμενα μετὰ πάσης ἀκριβείας ὑφ' ἡμῶν. εἰ δ' ἄρα βιασθείμεν μνησθῆναι τῆς παρ' ἑτέροις ὑπεναντίως νενομισμένων, τοῦτο δίκαιοι τὴν αἰτίαν ἔχειν εἰσὶν, οἱ τὰ παρ' ἡμῖν ὡς χείρω παραβάλλειν ἀξιοῦντες. οἷς οὐδέτερον ὑπολειφθήσεσθαι νομίζω λέγειν, οὔθ' ὡς οὐχὶ τούτοις ἔχομεν τοὺς νόμους, ὧν ἐγὼ παραθήσομαι τοὺς κεφαλαιωδεστάτους. οὔθ' ὡς οὐκ μάλιστα πάντων ἐμμένομεν τοῖς ἑαυτῶν νόμοις. μικρὸν οὖν ἀναλαβὼν τὸν λόγον, τοῦτ' αὐ εἴποιμι πρῶτον. ὅτι τῆς ἀνόμως καὶ ἀτάκτως βιούντων, οἱ τάξεως καὶ νόμων ἐπιθυμηταὶ γενόμενοι, καὶ πρῶτοι καταρξάντες, εἰκότως αὐ ἡμερότητι καὶ φύσεως ἀρετῇ διενεγκεῖν μαρτυρηθεῖεν, ἀμέλει πειρῶνται τὰ παρ' ἑαυτοῖς ἕκαστοι πρὸς τὸ ἀρχαιότατον ἀνάγειν, ἵνα μὴ μιμεῖσθαι δόξωσιν ἑτέροις, ἀλλ' αὐτοὶ τοῦ ζῆν νομίμως ἄλλοις ὑφηγήσασθαι. τούτων δὴ τοῦτον ἐχόντων τὸν τρόπον ἀρετὴ μὲν ὅστις νομοθέτης, τὰ βέλτιστα σκοπεῖν καὶ πεῖσαι τοὺς χρησομένους περὶ τῆς ὑπ' αὐτῷ τιθεμένων. πλήθους δὲ, τὸ πᾶσι τοῖς δόξασιν ἐμμένειν, καὶ μήτε δυτυχίας μήτε συμφορᾶς αὐτῆς μηδὲν μεταβάλλειν. φημὶ δέ νυν τὸν ἡμέτερον νομοθέτην ὁπωσδηποτοῦν μνημονευομένων νομοθετῶν προάγειν ἀρχαιότητι. λυκοῦργοι γὰρ καὶ σόλωνες, καὶ ζάλευκος ὁ τῆς λοκρῶν, καὶ πάντες οἱ θαυμαζόμενοι παρὰ τοῖς ἕλλησιν, ὡς ἐχθὲς δὴ καὶ πρώην, ὡς πρὸς ἐκεῖνον παραβαλλόμενοι φαίνονται γεγονότες. ὅπου γε μηδ' αὐτὸ τοὔνομα πάλαι ἐγιγνώσκετο παρὰ τοῖς ἕλλησι. καὶ μάρτυς ὅμηρος ὑδαμοῦ τὸν ποιήσεως αὐτῷ χρησάμενος. οὐδὲ γὰρ νῦν κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ γνώμαις ἀορίστοις τὰ πλήθη διῴκειτο, καὶ προστάγμασι τῆς βασιλέων. ἀφ' οὗ καὶ μέχρι πολλοῦ διέμειναν ἔθεσιν ἀγράφοις χρώμενοι, καὶ πολλὰ τούτων ἀεὶ πρὸς τὸ συμπτυχαῖον μετατιθέντες. ὁ δὴ ἡμέτερος νομοθέτης ἀρχαιότατος γεγονὼς, τοῦτο γὰρ δηπεθεν ὁμολογεῖται καὶ παρὰ τοῖς πάντα κατ' ἡμῶν λέγουσιν, ἑαυτόν τε παρέχειν ἄριστον τοῖς πλήθεσιν ἡγεμόνα καὶ σύμβουλον. πεῖθεν τε κατασκευῶν αὐτοῖς ὅλον τοῦ βίου τῷ νόμῳ παραλαβὼν, ἔπεισεν παραδέξασθαι, καὶ βεβαιοτάτην ἴσασι φυλαχθῆναι παρεσκεύασεν. ἰδωμεν δὴ τῆς ἔργων αὐτοῦ τὸ πρῶτον μεγαλεῖον. ἐκεῖνος γὰρ τοὺς προγόνους ἡμῶν, ἐπείπερ ἔδοξεν αὐτοῖς τὴν αἴγυπτον ἐκλιπεῖν, ἐπὶ τὴν πάτριον γῆν ἐπανιόντας, πολλὰς τὰς μυριάδας παραλαβὼν, ἐκ πολλῶν καὶ ἀμηχάνων διέσωσεν εἰς ἀσφάλειαν. καὶ γὰρ τὴν ἄυδρον αὐτοὺς καὶ πολλὴν ψάμμον ἔδει διοδοιπορῆσαι, καὶ νικῆσαι πολεμίους, καὶ τέκνα, καὶ γυναῖκας, καὶ λείαν ὁμοῦ σώζειν μαχομένους. ἐν οἷς ἅπασι καὶ στρατηγὸς ἄριστος ἐγένετο, καὶ σύμβουλος σωφρονέστατος, καὶ πάντων κηδεμὼν ἀληθέστατος. ἅπαν γὰρ τὸ πλῆθος εἰς ἑαυτὸν ἀπρτῆναι παρεσκεύασεν, καὶ δεῖ παντὸς ἔχων πειθόντας αὐτοὺς τοῦ κελεύοντος, εἰς ὐδεμίαν οἰκείαν ἔλαβε ταῦτα πλεονεξίαν. ἀλλ' ἐν ᾧ μάλιστα τοῦ κρατεῖν δυνάμει μὴ αὐτοῖς περιβάλλονται καὶ τυραννίδας οἱ προεστηκότες, ἐνίζουσι δὲ τὰ πλήθη μετὰ πολλῆς ἀνομίας, ἐν τούτῳ τὴν ἐξουσίας ἐκεῖνος καθεστηκὼς, τοὐναντίον ᾠήθη δεῖν εὐσεβεῖν, καὶ πολλὴν εὔνοιαν τοῖς λαοῖς ἐμπαρέχειν, ὅπως αὐτός τε τὰ μάλιστα τὴν ἀρετὴν ἐπιδείξῃ τὴν αὑτοῦ νομίζων, καὶ σωτηρίαν τοῖς αὐτὸν ἡγεμόνα ποιου-

πανομένοις βεβαιοτάτην παρέξειν. καὶ τῆς οὖν αὐτῆς
προαιρέσεως καὶ πρόνοιαν μεγάλην ὑπειληφότες, ἐπιστεύετο
εἰκότως ἐνομίζομεν καὶ ἡμῖν τε καὶ σύμβουλον θεῖον ἔχειν.
καὶ πείσας πρότερον ἑαυτὸν, ὅτι καὶ τὰ ἐκείνου βούλεται
ἅπαντα πράττειν καὶ διοικεῖται, ταύτην ὤετο δεῖν
πρὸς πάντας ἐμποιῆσαι τὴν ὑπόληψιν τοῖς πλήθεσιν. οἱ γὰρ
τῆς δύσεως ὑπολαμβάνοντες ὑπεροπτεῖν θεὸν τοῖς ἑαυτῶν βίοις, οὐδὲν
ἀνέχονται ἐξαμαρτάνειν. τοιοῦτος μὲν δὴ τις αὐτὸς ἡμῖν ὀνομαθέτης,
καὶ γόης οὐδ' ἀπατεών, ἄπερ λοιδορούμενοι τινὲς λέγουσιν ἀδίκως. ἀλλ' οἷον φασὶ τοῖς ἕλλησιν αὐχεῖν τὸν
Μίνω γεγονέναι, καὶ μετ' αὐτὸν τοὺς ἄλλους νομοθέτας.
οἱ μὲν γὰρ αὐτῆς τοῖς νόμοις ὑποτίθεν). ὁ δέ γε Μίνως ἔλεγεν ὅτι εἰς τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸ δελφικὸν αὐτὸ μαντεῖον
πάσας τὴν νόμων μαντείας ἀνέφερεν, ἤτοι τάληθὲς οὕτως
ἔχειν νομίζοντες, ἢ πείσειν ῥᾴον ὑπολαμβάνοντες. τίς
δὴ οὖν ὁ μάλιστα κατορθώσας τοὺς νόμους, καὶ τίς ὁ δικαιότατα περὶ τὴν τοῦ θεοῦ πίστεως ἐπιτυχὼν, πάρεστιν ἐξ
αὐτῶν καταιδεῖν τῶν νόμων ἀντιβάλλοντας. ἤδη γὰρ περὶ
τούτων λεκτέον. ἐκεῖνο μὲν ἀπείρεσι μὴ αἱ κατὰ μέρος τῶν
ἐθνῶν καὶ τῶν νόμων πρὸς τοῖς ἅπασιν ἀνθρώποις διαφορά. οἱ μὲν γὰρ μοναρχίαις, οἱ δὲ τὴν ὀλιγανδρείαις,
ἄλλοι δὲ τοῖς πλήθεσιν ἐπιτρέψαν τὴν ἐξουσίαν τῶν
πολιτευμάτων. ὁ δὲ ἡμέτερος νομοθέτης εἰς μὲν τούτων
οὐδενὶ ἀπεῖδεν, ὡς δέ τις εἴποι βιασάμενος τὸν λόγον, θεοκρατίαν ἀπεῖπεν τὸ πολίτευμα, θεῷ μᾶλλον
μόνῳ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν κράτος ἀναθεὶς, καὶ πείσας, εἰς
ἐκεῖνον ἅπαντας ἀφορᾶν, ὡς ἄρτον μὲν ἁπάντων ὄντα
τῶν ἀγαθῶν, κοινῇ τε πᾶσιν ἀνθρώποις παρέχοντα καὶ
ἰδίᾳ. καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὧν ἀπαγορεύουσιν, εἰς
ἐκεῖνον ἀνάγει τὴν ἀπαγόρευσιν. καὶ οἱ μὲν τὸ δοκεῖν ἐδίδαξαν εἶναι θεὸν μοναρχίαν, μετ' αὐτὸν δὲ θεῶν τινὰς
μυθολογίας ἀνεπλάσαντο, τὸ εἶναι αὐτοὶ δεινθέντες
ἀμηχανίᾳ, λαθεῖν τὴν ἐκείνου γνώμην οὐ δυνηθέντες.
ἀλλ' ὅτι τῶν φαττομένων οὐδὲν, οὐδ' ὃς ἄν τις παρ'
ἑαυτῷ διανοηθῇ. ἕνα γοῦν αὐτὸν ἀπέφηνεν ὁ ἡμέτερος
νόμος ἀνεφόρητον, ἀγένητον, ἄδιον, ἄχρονον, ἀναλλοίωτον, πάσης ἰδέας θνητῆς κάλλει διαφέροντα, καὶ
δυνάμει μὲν μόνον ἡμῖν γνώριμον, ὁποῖος δὲ κατ' οὐσίαν
ἄγνωστον. ταῦτα φασὶ θεῖα φρονεῖν οἱ σοφώτατοι δοκοῦσι
παρὰ τοῖς ἕλλησι, μοναρχίαν ὡς ἐν παραδεδομένῃ ἀφιέντες. εἰ γὰρ θεὸς ὁ θεοὶ εἰδεῖ λέγοντες τῇ ἀπάρχῃ φύσει τὰ καλά τε καὶ ἄξιστα, καὶ ὡς ἀληθῶς πρέποντα τῇ
μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ καὶ ὅτι μὴ ἐδιδάχθησαν ἐκείνου
τοῖς ἀρχαῖς παραχόντος, ἐῶ νῦν λέγειν. ὅτι δὲ ὅσα καλὰ καὶ πρέποντα, τῇ τοῦ θεοῦ φύσει καὶ μεγαλειότητι, σφόδρα μεμαρτυρήκασι. καὶ γὰρ Πυθαγόρας καὶ Ἀναξαγόρας
καὶ Πλάτων, καὶ οἱ μετ' ἐκείνους ἀπὸ τῆς στοᾶς φιλόσοφοι,
καὶ μικροῦ δεῖν ἅπαντες ὅσοι φαίνονται, περὶ τῆς τοῦ
θεοῦ φύσεως πεφρονηκότες. ἀλλ' οἱ μὲν πρὸς ὀλίγον φιλοσοφοῦντες εἰς πλῆθος δόξας παρεκτεινόμενον, τὴν ἀλήθειαν τοῦ δόγματος ἐξενεγκεῖν οὐ
τόλμησαν. ὁ δὲ ἡμέτερος νομοθέτης, ἅτε δὴ τὰ ἔργα παρέχων σύμφωνα τοῖς λόγοις, οὐ μόνον τοὺς
καθ' αὐτὸν ἔπεισεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐξ ἐκείνου
ἀεὶ γενησομένοις τὴν περὶ θεοῦ πίστιν ἐνέφυσεν ἀμετακίνητον. ἄρτον δὲ ὅτι καὶ τὸν τρόπον τῆς νομοθεσίας πρὸς τὸ χρήσιμον πάντων ἀεὶ πολὺ διήνεγκεν. οὐ γὰρ μέρος τῆς ἀρετῆς ἐποίησε τὴν εὐσέβειαν, ἀλλὰ
ταύτης τὰ μέρη τἄλλα συνεῖδε καὶ κατέστησε, λέγω δὴ τὴν δικαιοσύνην, τὴν καρτερίαν, τὴν σωφροσύνην, τὴν τῆς πολιτείας πρὸς ἀλλήλους ἐν ἅπασι συμφωνίαν. ἅπασαι γὰρ αἱ πρόοδοι καὶ διαβολαὶ

A sequacibus bona voluntate. Ex maximis actibus in singulis casibus vtis est. Quapropter rectè iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: & primitus sibimet satisfaciens: quia secundùm illius voluntatem vniuersa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere vt etiam apud plebem hæc opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator
B fuit, non magus, non fallax, sicut derogatores iniustè pronunciant: sed quales apud Græcos gloriantur fuisse Minoem & post eum legislatores alios. Namque quidam eorum leges positas à Ioue dicebant: alij verò eas in Apollinem & vaticinium Delphicum referebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint, vel qui iustissimè de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspicere.
C Iam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinitæ quidem particularim gentium atque legum apud cunctos homines differentiæ fuit. Alij siquidem monarchis, alij verò populo potestatem reipublicæ commisêre. Noster verò legislator nihil horum intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam rempublicam declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atque
D potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere, tanquam causam bonorum omnium vniuersis hominibus existentem: & quæcunque contingit eos in angustiis supplicasse, illius non latuisse voluntatem, neque quicquam eorum quæ gessêre, vel si quid aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Vnum verò eum esse monstrauit, & ingenitum, immutabilem per tempus, æternum, & omni
E specie mortali pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit secundùm substantiam, prorsus ignotum. Hęc itaque de Deo sapuerunt prudentissimi Græcorum: qui quidem quod eruditi sint, illo vtique sciendi præbente principia, nunc dicere prætermitto: quod autem hæc optima & congrua Dei
F naturæ atque magnificentiæ sint, valde testantur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoici, & penè cuncti, videntur de diuina sapuisse natura. Sed hi quidem ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præoccupato veritatem dogmatis proferre timuêre. Noster verò legislator opera præbens consona verbis suis, non solùm his qui cum eo erant satisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter inspirauit: & causam legislationis ad vtilitatis modum semper adduxit.
G Non enim partem virtutis Dei cultum dixit, sed huius partes alias esse perspexit atque constituit: hoc est fortitudinem, iustitiam, & mutuam, in omnibus ciuium concordiam. Cunctæ namque actiones & studia,

vniuersique sermones, ad diuinam referun- A
tur per omnia pietatem. Non enim hoc inexaminatum aut indefinitum vlterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinæ & moralis institutionis modi, quorum vnus quidem sermone doctor est, alter verò exercitatione morum: quæ cùm ita sint, alij quidem legislatores sentiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonij quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non B
verbis: Athenienses verò, & penè omnes alij Græci, quæ quidem oportet agi præcipiebant suis legibus: assuescere verò ad hæc operibus minime valuêre. Noster autem legislator hæc ambo multa diligentia coaptauit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone reliquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & vnicuique diæta conueniente, nihil neque minimarum es- C
carum sub potestate voluntatis vtentium dereliquit. Sed & de cibis conuenit abstineri, & qui sumendi sunt, vel quæ diæta communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus pœnam posuit, sed optimam & necessariam correctionum monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundò vel D
sæpiùs: sed in vnaquaque septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eámque perfectè condiscere, quod scilicet omnes legislatores reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimi hominum absunt, vt secundùm proprias leges viuant, vt penè eas ignorent. Et cùm peccauerint, tunc agnoscunt ab aliis, quam legem probantur esse præuaricati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, E
profitentur ignorationem. Doctos namque sibi faciunt assidere ad dispensationem rerum & peritiam legũ habentes. Nostrorũ verò quemlibet si quis leges interroget, faciliùs quam nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discentes, in animo velut inscriptas habemus. Et rariùs quidem quilibet trãsgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaque primum omnium mirabilem cõsonantiam nobis instituit. nam vnam quidem habere & eandem de Deo F
sectam, vita verò ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersarios. sicut multa similia apud alios fieri comprobantur: cùm non solùm à vulgaribus quod visum fuerit vnicuique profertur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebrò præsumitur, quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauêre. G
alij verò eius prouidentiam ab hominibus abstulêre: neq; in studiis vitæ differentia vlla conspicitur, sed cõmunia quidẽ opera omniũ apud nos existunt: vnus verò de Deo sermo concors est, asserẽs illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vitæ studiis, & quoniã oportet omnia alia

καὶ λόγοι πάντες, ὅτι τῷ πρὸς θεὸν ἡμῖν διάθεσιν ἔχουσι τὴν ἀναφορὰν. οὐδὲν γὰρ τούτων ἀνεξέτασον οὐδὲ ἀόριστον παρέλιπεν. δύο μὲν γὰρ εἰσὶν ἀπάσης παιδείας τρόποι καὶ τῶν περὶ τὰ ἤθη κατασκευῆς, ὧν ὁ μὲν λόγῳ διδάσκαλος, ἕτερος δὲ ὁ δι' ἀσκήσεως τῶν ἠθῶν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι νομοθέται ταῖς γνώμαις διείσαντες, καὶ τὸν ἕτερον αὐτῶν, ὃν ἔδοξαν ἕκαστοι ἑλόμενοι, τὸν ἄλλον παρέλιπον οἷον λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ κρῆτες ἔθεσιν ἐπαίδευον ἀλόγοις. ἀθλητῶν γὰρ καὶ χαλεπὸν οἱ ἄλλοι πάντες ἕλληνες, ἃ μὲν χρὴ πράττειν ἢ μὴ, προστάττουσιν διὰ τῶν νόμων, τοῦ δὲ πρὸς αὐτὰ διὰ τῶν ἔργων ἐθίζειν ὠλιγώρησαν. ὁ δὲ ἡμέτερος νομοθέτης ἀμφω ταῦτα συνήρμοσε καὶ πολλῇ ἐπιμέλειαν. οὔτε γὰρ κωφῇ ἀπέλιπε τὴν τῶν ἠθῶν ἄσκησιν, οὔτε τοὺς λόγους νόμον ἀπεραντίστους εἴασεν. ἀλλ' εὐθὺς ἀπὸ τροφῆς ἀρξάμενος ζοφῆς, καὶ τὸ οἰκεῖον ἑκάστῳ διαίτης, οὐδὲν ἔτι τῆς βραχυτάτης αὐτεξούσιον ἐπὶ τοῖς βουλήσεσι τῆς χρησομένων κατέλιπεν. ἀλλὰ καὶ περὶ σιτίων ὅσων ἀπέχεσθαι χρὴ, καὶ τίνα προσφέρεσθαι, καὶ περὶ τίνων κοινωνησόντων τοῦ διαίτης, ἔργων τε ἀτονίας περὶ τὰς τέχνας, καὶ τοὔμπαλιν ἀναπαύσεως, ὅρον ἔθηκεν αὐτὸς καὶ κανόνα τὸν νόμον, ἵν' ὥσπερ ὑπὸ πατρὶ τούτῳ καὶ δεσπότῃ ζῶντες, μήτε βουλόμενοι μηδὲν, μήθ' ὑπ' ἀγνοίας ἁμαρτάνωμεν. οὐδὲ γὰρ τοῖς ἀπ' ἀγνοίας δεδικηκόσιν ἐπέχετο καταλιπεῖν, ἀλλὰ καὶ κάλλιστον καὶ ἀναγκαιότατον ἀπέδειξεν παιδευμάτων τὸν νόμον, οὐ εἰσαπαξ ἀκουσαμένους οὐδὲ δὶς ἢ πολλάκις, ἀλλ' ἑκάστης ἑβδομάδος τῶν ἔργων ἀφειμένους, ὅτι τοῦ ἀκούειν τοῦ νόμου ἐπέλθοιτο συλλέγεσθαι καὶ τοῦτον ἀκριβῶς ἐκμανθάνειν. ὃ δὴ πάντες οἱ νομοθέται ἐοίκασι παραλιπεῖν. καὶ τοσοῦτον οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων ἀπέχουσι, τοῦ καὶ τοῖς οἰκείοις ζῆν νόμοις, ὡς τε χαλεπὸν αὐτοὺς οὐδ' ἴσασιν. ἀλλ' ὅταν ἐξαμάρτωσι, τότε παρ' ἄλλων μανθάνουσιν, ὅτι τὸν νόμον παραβεβήκασιν, οἵτε τὰς μεγίστας καὶ κυριωτάτας ἀρχὰς διοικοῦντες ὁμολογοῦσι τὴν ἄγνοιαν. ὁπόσους γὰρ παραθήσασθαι τῶν πραγμάτων οἰκονομίας, τοῖς ἐμπειρίαν ἔχειν τῶν νόμων ὑπειλήφασι. ἡμῶν δ' ὁτῳοῦν εἴτις ἔρωτο τοὺς νόμους, ῥᾷον αὐ εἴποι πάντα ἢ τὸ ὄνομα τὸ ἑαυτοῦ. τοιγαροῦν ὑπὸ τῶν τροφῆς εὐθὺς αἰσθήσεως αὐτοὺς ἐκμανθάνοντες, ἔχομεν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐγκεχαραγμένους. καὶ σπανίως μὲν ὁ παραβαίνων, ἀδύνατος δ' ἡ τῆς κολάσεως παραίτησις, τοῦτο πρῶτον ἀπάντων τὴν θαυμαστὴν ὁμόνοιαν ἡμῖν ἐπεποίηκεν. τὸ γὰρ μίαν μὲν ἔχειν καὶ τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ θεοῦ, περὶ βίου δὲ καὶ τοῖς ἔθεσι μηδὲν ἀλλήλων διαφέρειν, κάλλιστον ἐν ἔθνεσιν ἀνθρώπων συμφωνίαν ἐπιτελεῖ. παρ' ἡμῖν γὰρ μόνοις, ἔστι περὶ τοῦ θεοῦ λόγοις ἀκούσεταί τις ἀλλήλοις ὑπεναντίοις, ὁποῖα πολλὰ παρ' ἑτέροις, οὐδὲ ὑπὸ τῶν τυχόντων μόνον κατὰ τὸ παρεπὸν ἑκάστῳ λέγεται πάθος, ἀλλὰ καὶ παρά τισι τῶν φιλοσόφων αὐτῶν τετόλμηται, τῶν μὲν τὴν ὅλην τοῦ θεοῦ φύσιν ἀναιρεῖν ἐπιχειρησάντων, ἄλλων δὲ τὴν ὑπὲρ ἀνθρώπων αὐτοῦ πρόνοιαν ἀφαιρουμένων. ἔτ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι τῶν βίων ὄψεται διαφορά· ἀλλὰ κοινὰ μὲν ἔργα πάντων παρ' ἡμῖν· εἷς δὲ λόγος ὁμοῦ σύμφωνος περὶ θεοῦ, πάντα λέγων ἐκεῖνον ἐφορᾶν. καὶ μὴν περὶ τῶν κατὰ τὸν βίον ἐπιτηδευμάτων, ὅτι δὴ πάντα τἄλλα

τέλος

τέλος ἔχειν τῆς δυσέβειαν, καὶ γυναικῶν ἀκούειν αὐτῆς καὶ τῶν οἰκετῶν. ὅθεν δὴ καὶ τὸ προφερόμενον ἡμῖν ὑπὸ πολλῶν ἔγκλημα, τὸ μὴ κομιζόντων δυρείας ἔργων ἢ λόγων αἰδρίας προσαχεῖν, ἐντεῦθεν συμβέβηκεν. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τὸ μηδενὶ τῶν παλαιῶν ἐμμένειν, καλὸν εἶναι νομίζουσι, καὶ τοῖς μάλιστα τολμῶσι ταῦτα πραττειν σοφίας δηλονότι τὰ μέγιστα τεκμήρια. ἡμεῖς δὲ τἀναντίον μίαν εἶναι καὶ φρόνησιν καὶ ἀρετὴν ὑπειλήφαμεν, τὸ μηδὲν ὅλως ὑπεναντίον μήτε πρᾶξαι μήτε διανοηθῆναι τοῖς ἐξ ἀρχῆς νομοθετήσασιν. ὅπερ εἰκότως αὐ εἴη τεκμήριον τοῦ καλλίστα τεθῆναι τὸν νόμον. τὰ γὰρ μὴ τοῦτον ἔχοντα τὸν τρόπον, αἱ πεῖραι δόμενα διορθώσεως ἐλέγχουσιν. ἡμῖν δὲ τοῖς πειθοῖσιν ἐξ ἀρχῆς τεθῆναι τὸν νόμον κατὰ θεοῦ βούλησιν, οὐδὲν δυσεβὲς ἢ ἐπὶ τοῦτο φυλάττειν. τί γὰρ αὐτοῦ τις αὐ μετακινήσειεν, ἢ τὶ κάλλιον ἐξεύρεοι, ἢ τὶ παρ' ἑτέρων ὡς ἄμεινον ἐξενέγκοι; ἆρα γε τῶν ὄλων κατάστασιν τοῦ πολιτεύματος; τίς ἢ καλλίων ἢ δικαιοτέρα γένοιτο, τὸν θεὸν μὲν ἡγεμόνα τῶν ὅλων πεποιημένης; τοῖς ἱερεῦσι δὲ κοινῇ μὲν τὰ μέγιστα διοικεῖν δυνατὸς ἐστιν, τῷ δὲ παντῶν ἀρχιερεῖ πάλιν αὖ πεπιστευκέναι τὴν τῶν ἄλλων ἱερέων ἡγεμονίαν. οἷς οὐ κατὰ πλοῦτον, οὐδὲ τισιν ἄλλαις πρέχοντας αὐτομάτοις πλεονεξίαις, πρῶτον διέθετο ὁ νομοθέτης ὅπερ τὰ τιμῶν ἔταξεν. ἀλλ' ὅσοι τῶν μετ' αὐτὸν πλήθοι τε καὶ σωφροσύνῃ τῶν ἄλλων διέφερον, τούτοις τιμῶν πρὸς τὰ θεὸν μάλιστα θεραπείαν ἐπεχείρησε. τούτοις δὲ τῶν νόμων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα τιμήσαι τῶν ἀκριβὴς ἐπιμέλεια. καὶ γὰρ ἐποπτὰς πάντων καὶ δικαστὰς τῶν ἀμφισβητουμένων, καὶ κολαστὰς τῶν κατεγνωσμένων οἱ ἱερεῖς ἐτάχθησαν. τίς οὖν οὖν ἀρχὴ γένοιτο ταύτης ὁσιωτέρα; τίς δὲ θεῷ τιμὴ μᾶλλον ἁρμόσειεν; πάντος μὲν τοῦ πλήθους κατεσκευασμένου πρὸς τὰ δυσέβειαν, ἐξαίρετον δὲ τινὶ ὑπὲρ τὴν ἱερέων πεπιστευμένων, ὥσπερ δὲ τελετῆς τινος τῆς ὅλης πολιτείας οἰκονομουμένης. ἃ γὰρ ὀλίγων ἡμερῶν ἀριθμὸν ὑπεσχόντες ἀλλόφυλοι φυλάττειν οὐ δυνάνται μυστήρια τελεστὰς ὀνομάζοντες, μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ γνώμης ἀμεταπείστου φυλάττομεν ἡμεῖς διὰ τοῦ παντὸς αἰῶνος. τίνες οὖν εἰσιν αἱ προσρήσεις καὶ ἀπαρδύσεις ἁπλαῖ τε καὶ γνώριμοι. πρώτη δὴ γίνεται πρὸς θεοῦ, λέγουσα, ὁ θεὸς ἔχει τὰ πάντα παντελῆς καὶ μακάριος, αὐτὸς αὐτῷ τε πᾶσιν αὐτάρκης, ἀρχὴ καὶ μέσα καὶ τέλος. δοὺς τὰ πάντων ἔργοις μὲν καὶ χαρίσιν ἐνεργήσας τε παντὸς ὑπνοῦ φανερώτερος, μορφῇ τε μέγεθος ἡμῖν ἄφατος. πᾶσα μὲν γὰρ ὕλη πρὸς εἰκόνα τοῦτου ἀλλότριος, κἂν ἡ πολυτελής, ἄτιμος ὅτι πρὸς τιμὴ ἐκείνου δόξαν, καὶ πᾶσα τέχνη πρὸς μιμήσεως ὑπόνοιαν ἄτεχνος. οὐδὲν ὅμοιον ὅτ' ὑπονοῦμεν, οὔτ' εἰκάζειν ὅστιν ὅσον. ἔργα βλέπομεν αὐτοῦ, φῶς, οὐρανόν, γῆν, ἥλιον τε καὶ σελήνην, ποταμοὺς καὶ θάλασσαν, ζώων γενέσεις, καρπῶν ἀναδόσεις. ταῦτα θεὸς ἐποίησεν οὐ χερσὶν, οὐδὲ πόνοις, οὐδὲ τινων συνεργασαμένων ὑπεσταλμένοις. ἀλλ' αὐτοῦ καλὰ θελήσαντος, καθὼς ἐβουλήθη εὐθὺς ἐγένοντο. τούτῳ δεῖ πάντα ἀκολουθεῖν, καὶ θεραπεύειν αὐτὸν ἀσκοῦντας ἀρετῇ. τρόπος γὰρ θεοῦ θεραπείας οὗτος ὁσιώτατος. εἷς ναὸς ἐνὸς θεοῦ. φίλον γὰρ ἀεὶ παντὶ τὸ ὅμοιον. κοινὸς ὁ κόσμος ἅπαντων, κοινοῦ

A ad terminum diuinæ pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illatas nobis calumnias à quibusdam, cur non exhibeamus viros inuentores nouorum operum seu verborum, contigit oriri. Alij quidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & præcipuè transgressoribus sapientiæ robur assignant. Nos autem è diuerso, vnam esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere, vel

B cogitare contrarium his quæ antiquitus sancita noscuntur: quod scilicet indicium legis est optimo fœdere constitutæ. nam ea quæ nunc non habent modum, experimento sæpe corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus ab initio positam legem diuina voluntate, nihil aliud pium est, quàm hanc sub integritate reseruare. Quis etenim ius quicquam mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel quis ab aliis tanquam præcellentius ad statum

C reipub. nostræ aliquid transferre potest? aut quę poterit esse melior atque iustior, quàm ea quæ Deum quidem principē omnium esse cōfirmat? sacerdotibus autem in communi quidem res præcipuas dispensare permittit: summo verò pontifici aliorum sacerdotum principatū competenter iniungit. quos vtique non diuitiis, neque aliis quibusdam spontaneis auiditatibus præcellentes legislator ad culmen huius honoris instituit. Sed quicunque sapientia vel temperantia aliis præstare noscuntur, eis præcipuè culturam diuinæ placationis iniunxit.

D Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra diligentia custoditur. Contemplatores enim omnium, atque iudices contentionum, & punitores culpabilium sacerdotes esse decreti sunt. Quis ergo principatus? quod regnum erit hoc sanctius? vel qui honor Deo potiùs cooptabitur? cùm omnis quidem populus sit præparatus, ad pietatem, summa

E verò diligētia sacerdotibus sit indicta: & velut quædam festiuitas gubernetur vniuersa respu. Cùm enim mysteria sua numero paucorum dierum alienigenæ custodire nequeant, ea videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & immutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus æuum. Quæ igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Primum quidem de Deo

F est, dicens: Deus habet omnia, perfectus, beatissimus, ipse sibi cunctisque sufficiens, principium & medium & terminus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re manifestior: forma verò & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nāque materies comparata ad huius imaginem, licèt sit preciosa, tamen pro nullo est, cunctáque ars ad illius imitationis inuentum, extra artem

G esse cognoscitur: nihil simile neque videmus, neque possumus suspicari, neque coniicere. Sāctum est, videmus eius opera, lumē, cęlum, terrā, Solē, Lunā, flumina, mare, animalium nationes, prouentus fructuum: hæc Deus fecit, non manibus neque laboribus, neque quibusdā indiguit sibi cooperantibus. sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc homines conuenit vniuersos sequi, eúmque placare exercitatione virtutis. Modus enim diuinæ placationis iste sanctissimus est. Vnum tēplum vnius Dei, commune

omnium communis Dei cunctorum. Gratum A namque semper est omne quod simile est. Hũc placant quidem sacerdotes semper. præcedit verò istos, primus secundùm genus: qui ante alios sacerdotes sacrificabit Deo, custodiet leges, de dubiis iudicabit, & punietlege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit, tanquam qui in ipsum Deum impiè gesserit. Hostias immolat, non ad crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. hæc enim non placent Deo: quæ res occasio potiùs iniuriarum simul & expensarum est. B Deus enim temperatos, ordinatósque & boni generis diligit: & vt præcipuè sacrificantes castè viuamus. In sacrificiis autem pro communi salute primũ oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniam omnes socij sumus. Et qui hoc consortium suæ vitæ præponit, maximè Deo gratus est. Supplicatio verò fit ad Deum votis ac precibus, non vt bona præstet, hæc enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio depo- C suit: sed vt hæc suscipere valeamus, suscipientésque seruemus. Purificationes quoque in sacrificiis lex decreuit, à cubili, à lecto, à congressu vxorio, & alia multa, quæ conscribere longissimum est. Huiusmodi ergo de Deo, & eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptiis? Solam nouit lex permixtionem naturalem cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. D Masculorum verò cum masculis valde iudicauit inimicas: & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere verò iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem verò potiùs fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cognationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed vt sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem de- E dit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo. alteriùs verò experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis, neque si fecerit vim virgini alteri desponsatæ: neq; si suaserit nuptæ, aut filios nutrienti. quæ omnia lex præcepit. vniuersis autem mulieribus interdixit vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis F ad concubitum, corruptionémque transierit, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animæ polluere iudicauit: inflata náque corporibus vulneratur. Dúmque hoc fit, aquam propter purificationis causam talibus imperauit. Sed neque in filiorum natiuitatibus cõcessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperamentum esse repente principiũ. Iussit que literis erudiri propter leges, & nosse progenitorũ actiones, vt actus imitentur, & cum legibus educati, neque transgrediã G tur, neque cogitationem ignorationis habere iudicẽtur. Prospexit autẽ etiam funeribus mortuorum, vt neq; sumptuosæ ad sepeliendum celebrentur exequiæ, neque insignium fabrica sepulchrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperauit domesticos adimple-

θεῦ ἁπάντων. τοῦτον θεραπεύουσι μὲ δὴ πάντες οἱ ἱερεῖς. ἡγεῖται δ' τούτων ὁ πρῶτος ἀεὶ κὴ γένος. θύει μὲ πρὸ τῆς ἄλλων ἱερέων θύσει τῷ θεῷ, φυλάξει τοὺς νόμους, δικάσει περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων. κολάσει τοὺς ἐλεγχθέντας ἀπ' ἀδίκου. ὁ δέ γε τούτῳ μὴ πειθόμενος, ὑφέξει δίκην, ὡς εἰς τὸν θεὸν αὐτὸν ἀσεβῶν. θυόμεν τοῖς θυσίαις, οὐκ εἰς πλήρωσιν ἑαυτῶν κὴ μέθην, ἀβούλητα γὰρ θεῷ τάδε ἡ περφασις αὐ ὕβρεως γένοιτο ἡ πολυτελείας. ἀλλὰ σώφρονας, δυτάκτους, δυγκρυεῖς. ὅπως δὲ μάλιστα θύοντες σωφρονῶμεν ὑπὲ τοῖς θυσίαις, ὑπὲρ τῶν κοινῆς δυχεται δεῖ πρῶτον σωτηρίας, εἶθ' ὑπὲρ ἑαυτῶν. ὑπὲ γὰρ κοινωνία γεγόναμεν κὴ τοῦτον ὁ περιμένων τὸν καθ' αὐτὸν βίον, μάλιστα τῷ θεῷ κεχαρισμένος. προσκλησις δὲ πρὸς τὸν θεὸν ἔστω δι' εὐχῆς κὴ δεήσεως. οὐχ ὅπως δῶ τὰ γαθά, δίδωσι γὰρ αὐτὸς ἑκὼν, κὴ πᾶσιν εἰς μέσον κατέθηκε. ἀλλ' ὅπως δέχεται δυνώμεθα, ἡ λαβόντες φυλάττομεν. ἁγνείας ὑπὲ τῶν θυσίας διείρηκεν ὁ νόμος, ὑπὸ κοίτης, ὑπὸ λέχους, ὑπὸ κοινωνίας τῶν πρὸς γυναῖκα, κὴ πολλῶν ἄλλων, ἃ μακρὸν αὖ εἴη γράφειν. τοιοῦτος μὲν ὁ περὶ θεοῦ κὴ τῶν ἐκείνου θεραπείας λόγος ἡμῖν ἐστίν. ὁ δ' αὐτὸς ἅμα ἡ νόμος. τίνες δ' οἱ περὶ γάμων; μίξιν μόνην οἶδεν ὁ νόμος κὴ φύσιν τῶν πρὸς γυναῖκα, ἡ ταύτην εἰ μέλλοι τέκνων ἕνεκα γίνεται. τὴν δὲ πρὸς ἄρρενας ἐσύγκρισε, κὴ θανάτου τύπτιμον εἰ ὑπεχειρήσειεν. γαμεῖν δὲ κελεύει, μὴ προῖκα προσέχοντας, μηδὲ βιάσας ἁρπαγαῖς, μηδ' αὖ δόλῳ ἡ ἀπάτῃ πείσαντας, ἀλλὰ μηνυδεῖν πρὸς τὴν δοκοῦσαν κυρεῖν, κὴ μὴ συγχέειν τὴν ὑπιτήδειον. γυνὴ δὲ χείρων φησὶν αὐδρὸς εἰς τὰ πάντα, κὴ ἡ πονηρία αὐτῷ ὑπὲρ ἀγαθοποιοῦ γυναικός. τοιγαροῦν ὑπακούετω, μὴ πρὸς ὕβριν ταῦτ' ἠγεμένη, ἀλλ' ἵν' ἀρχηται. θεὸς γὰρ αὐδρὶ τὸ κράτος ἔδωκε. ταύτῃ σωτεῖραν δεῖ τὸν γήμαντα μόνον. τὸ δὲ τῷ ἄλλῳ πειρᾶν αἰσχρόν. εἰ δέ τις τοῦτο πράξειεν, ὐδεμιὰ θανάτου παραίτησις, οὔτ' εἰ βιάσαιτο παρθένον ἑτέρῳ προσωμολογημένῳ. οὔτ' εἰ πείσειε γεγαμημένῳ, ἢ τεκνοτροφοῦσαν. ἃ πάντα προσέταξεν ὁ νόμος, ἡ γυναῖκιν ἀπεῖπεν, μήτ' ἀμφιβάλλειν ποτὲ ἑν τινι τῷ αὐτῆς, μήτε δι' αφθειρεῖν. ἀλλὰ μηχανῆ τινι πρόσπεσθαι αὐτῷ. τεκνοτόνος γὰρ αὖ εἴη ψυχῷ ἀφανίζουσα, κὴ τὸ γένος ἐλαττοῦσα. τοιγαροῦν εἴ τις ὑπὲ λέχος ἢ φθορὰν παρέλθοι, καθαρὸς εἶ) ὐ δυνάται. ἢ ἡ μὴ τῷ νόμιμον συνουσίαν αὐδρὸς κὴ γυναικὸς ὑπολούσασθαι κελεύει ὁ νόμος. ψυχῆς τε γὰρ κὴ σώματος ἐγγίνεται μολυσμὸς, ὡς πρὸς ἄλλῳ χώραν ὑποβαλόντων. κὴ γὰρ ἐμφυομένη σώμασι κακοπαθεῖ ἡ ψυχὴ, κὴ τούτων αὖ πάλιν ὡς θανάτῳ δι'ακεισθεῖσα. δὶ ὅπερ ἁγνείας ὑπίτασιν τοῖς τοιούτοις προσέταξεν. ὐ μὲν ὐδ' ὑπὲ τοῖς τῆς παίδων γενέσεσιν ἐπέτρεψεν, δυωχίας συνάγειν, κὴ προφάσεις ποιεῖσθαι μέθης, ἀλλὰ σώφρονα τῷ ἀρχῷ δοθείς. ἡ γράμματα παιδεύειν ἐκέλευσε, πρεί τε τοὺς νόμους ἀνατρέφεσθαι, κὴ τῶν προγόνων πράξεις ὑπίσασθαι. τὰς μὲν ἵνα μιμῶνται, τοῖς δ' ἵνα συνεκτρεφόμενοι, μήτε παραβαίνωσι, μήτε σκῆψιν ἀγνοίας ἔχωσι. τῆς δ' εἰς τοὺς τετελευτηκότας προνοήσεν ὁσίας, ὔτε πολυτελείας ἐπιτάφιον, ὔτε κατασκευὰς μνημείων ὑπιφανῶν. ἀλλὰ τὰ μὲ πρὸς τῷ κηδείαν προσέταξε τοῖς οἰκειοτάτοις ὑπιτελεῖν.

πᾶσι

πᾶσι δὲ τοῖς βεβιωκοσι θανατωθῆναι νόμος, καὶ συνελθεῖν καὶ
συναποδύρεσθαι ἐποίησε νόμιμον. καθαίρεσθαι δὲ καὶ τοὺς
καὶ τοὺς οἰκοῦντας ὑπὸ κήδους, δεῖν τὴν μετελθόντα τοῦ βίου,
ἵνα πλεῖστον ἀπέχῃ τοῦ δοκεῖν αὐτοὺς καθαροὺς εἶναι. τὸν δὲ φόνον ἐργασάμενος ἢ ἑκὼν ἢ ἄκων, οὐδὲν τοῦ θεοῦ τούτοις ἀπεσιώπησεν αὐ δικαίωσιν. γονέων τιμὴν μετὰ τὴν θεοῦ θεὸν δευτέραν ἔταξεν· καὶ τοὺς ἀμειβόμενον τὰς παρ' αὐτῶν χάριτας, ἀλλ' εἰς ὁποῖον σκηλίνοντα, λιθοβοληθήσεσθαι βεβαιοῦται κελεύει. καὶ παντὸς τοῦ πρεσβυτέρου τιμὴν ἔχειν τοῖς νέοις, ἐπεὶ πρεσβύτατος ὁ θεός. οὐδὲν ἐᾷ θεοῖς φίλοις· οὐ γὰρ εἶναι φιλίαν δεῖ τινὶ μὴ πάντα πιστεύειν. κἂν συμβῇ δέ τις ἔχθρα, τὸ ἀπορεῖν βεβαλέγειν κεκώλυκεν. δικάζων εἰ δῶρα τὸν λάβοι, θανάτου ἡ ζημία, βεβιωκὼν βοηθεῖν οἷοις ὑπόθεσις. ὃ μὴ κατέθηκέ τις οὐ αἱρήσεται, τῶν ἀλλοτρίων οὐχ ἅψεται. δανείσας τόκον οὐ λήψεται. Ταῦτα καὶ πολλὰ τούτοις ὅμοια τιθεὶς θεὸς ἀλλήλοις ἡμῶν συνέχει κοινωνίαν. πῶς δὲ περὶ τῆς εἰς τοὺς ἀλλοφύλους δηλοῖ οἰκείας ἐφέρησεν ὁ νομοθέτης ἄξιον ἰδεῖν. φανεῖται γὰρ ἄριστα πάντων προνοησάμενος, ὅπως μήτε τὰ οἰκεῖα διαφθείρωμεν, μήτε φθονήσωμεν τοῖς μετέχειν τῶν ἡμετέρων βουλομένοις. ὅσοι μὲν γὰρ θέλουσιν ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ἡμῖν νόμοις ζῆν, ὑπελθόντας δέχεται φιλοφρόνως, οὐ τῷ γένει μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ προαιρέσει τοῦ βίου, νομίζων εἶναι τὴν οἰκειότητα. τοῖς δὲ ἐκ παρέργου προσιόντας ἀναμίγνυται τῇ συνηθείᾳ οὐκ ἠθέλησεν τἄλλα ἢ προείρηκεν, ὧν ἐστιν ἡ μετάδοσις ἀναγκαία, πᾶσι παρέχειν τοῖς δεομένοις, πῦρ, ὕδωρ, βοῆθειν· ὁδοὺς φράζειν, ἄταφον μὴ βεωρᾶν. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ πρὸς τοὺς πολεμίους εἰρημένα· οὐ γὰρ ἐᾷ τὴν γῆν αὐτῶν πυροῦν, οὐδὲ κόπτειν ἥμερα δένδρα συγκαχωρήκεν, ἀλλὰ καὶ σκυλεύειν ἀπείρηκε τοὺς ἐν μάχῃ πεσόντας, καὶ τῶν αἰχμαλώτων φείδεσθαι, ὅπως αὐτῶν ὕβρεις ἀπῇ, μάλιστα δὲ γυναικῶν. οὗτοι δὲ πόρρωθεν ἡμεροῦσι τὰ φιλανθρωπίαν διδάσκειν ἡμᾶς ἐπιθυμοῦσιν, ὡς οὐδὲ τῶν ἀλόγων ζώων ὠλιγωρήκεν. ἀλλὰ μόνον οὐ ἐφῆκεν τούτων χρῆσιν τὴν νενομισμένην πᾶσιν, τὴν δ' ἑτέραν σκώλυσεν. ὅσα δὲ ὡς ἱκετεύοντα βεβοηθεῖ τὴν οἰκείας, ἀπεῖπεν ἀκλεῖν, οὐδὲ νεοπτοῖς ἐπέτρεψε τοῖς γονέας αὐτῶν συνεξαίρειν. φείδεσθαι δὲ κελεύει, κἂν ἡ πόλεμα τῶν συνεργαζομένων ζώων καὶ μὴ φονεύειν. οὗτοι πανταχόθεν τὰ πρὸς οἰκείαν βεβιοπέψατο, διδασκαλικοῖς μὲν τοῖς βεβειρημένοις χρησάμενος νόμοις, τοῖς δὲ αὖ κῆ τῶν βαβαρόντων τιμωρητικοῖς τάξας αἰδοῦ βεβάσεως. ζημία γὰρ ὅτι τοῖς πλείστοις τῶν βαβαρόντων ὅτι θανάτος, αὐ μοιχεύῃ τις, αὐ βιάσηται κόρην, αὐ ἄρσενι τολμήσῃ πεῖραν βεβοφέρειν, αὐ ὑπομείνῃ παθεῖν πειραθείς. ἔστι δὲ καὶ ὅτι δούλοις ὁμοίως ὁ νόμος ἀπαράπτος, ἀλλὰ καὶ βεῖ μέτρων εἴτε κακουργήσειεν ἢ σάθμων, καὶ βεῖ βεάσεως ἀδίκου καὶ δόλῳ γεγενημένης, κἂν ὑφέληταί τις ἀλλότριον, κἂν ὃ μὴ κατέθηκεν αἰρήσεται. ταῦτα εἰσὶ κολάσεις, οὐχ οἷαι παρ' ἑτέροις, ἀλλ' ὅτι τὸ μεῖζον. βεῖ μὲν γὰρ γονέων ἀδικίας, ἢ τῆς εἰς θεὸν δυσεβείας, κἂν μελλήσῃ τις δυθέως ἀπόλλυται. τοῖς μὲν τοι κατὰ τοὺς νόμους πάντα βεάτουσι, τὸ γήρας ὅτιν οὐ ἀργυρος, οὐδὲ χρυσὸς

A re: omnibus autem viuentibus legitimum esse constituit, vt aliquo moriente & concurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: vt longè procul sint, quasi videantur mundi esse. Cùm autem aliquis fecerit homicidium vel sponte, vel inuitus, ne horum quidem pœnam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratiæ, sed in qualibet parte contristat, præcepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuuenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitiæ sunt apud eum cui omnia non creduntur. & licèt aliquæ inimicitiæ proueniant, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quisquam non posuit nõ auferat: & aliena non tãgat: mutuans nõ accipiat vsuras. Hæc, & his multa similia, communionem continẽt nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habẽda docuerit legislator, referri dignũ est. videbitur enim omnibus optimè prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrumpamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicunque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vitæ putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, miscere solemnitatibus noluit: alia tamẽ exhibenda cõstituit. Idem omnibus præbendum, ignẽ, aquam, cibum: iter ostendere, non spernere aliquem insepultum. Mitissimè etiam circa hostes quæ sunt agenda sanciuit, vt neque terra eorum exutatur: neque arbores fertiles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidêre interdixit, & captiuis prospexit, quatenus eorum amoueatur iniuria, & maximè fœminarum. Sic autem eximiè nos mansuetudinem atq; clementiã studuit edocere, vt etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horũ tantũmodo vtilitatem legitimã concedẽs, ab omni nos alia causa prohibuit. Quæcunque enim veluti domestica oriuntur in ædibus, hæc interdixit occidi: sed neque parentes denique præcepit vnà cum pullis auferri. Et licèt hostilia sint animalia laborum socia, eis tamen parcendum esse sanciuit. Sic vndique ea quæ ad mansuetudinem pertinent obseruauit: doctrinalibus quidem, sicuti prædictum est, legibus vtens & alias rursus contra transgressores causa punitionis sine excusatione designens. Mulcta namque in plurimis causis trãsgredientium mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puellæ fecerit. Si masculi turpe tentamentum præsumpserit, aut patiatur sustinere tentatus. Similiter autem est lex ineuitabilis & in seruis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod nõ posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, nõ quali apud alios, sed valde maiori. de iniuria verò parentũ, vel impietate quæ sit in Deũ, si vel tentet hoc aliquis, mox perimit. At his qui secundũ legẽ vniuersa faciũt, præmiũ tribuitur, non auriũ, nõ argẽtum,

neque corona lapillis distincta: sed vnusquisque testem habens conscientiam suam, valde proficit, legislatore prophetante, & Deo fidem condonante firmissimam his qui seruant leges: & licèt pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occasum: sperantes fore, vt vita melior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc hoc me conscribere, nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam sæpenumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonē solūmodo extra legem proferrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin, & si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palàm esset voluntaria nostra legum obseruatio, si Græcis aut legisse se in historiis aliquis narraret, aut in orbe incognito reperisse, homines talē tāq; honestā de Deo opinionē habentes, atque in talibus legibus multis seculis cōstanter permanētes, omnes reor demiraturos, propter continuas quæ apud ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscribere proximè de repub. & legibus tentauēre, tam quam de incredibilibus compositionibus quidā frequēter accusant dicentes, quoniam impossibilia sumpserint, argumenta. Et alios quidem taceo philosophos, quicunque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus habuēre: Plato autem mirabilis apud Græcos, tanquam & honestate vitæ præcedens: & virtute sermonum & persuasione philosophię cunctos excellens, ab his, qui sibi videntur præstantes, in rebus ciuilibus, perpetuò pene illuditur, cauillisque comicis traducitur. cùm vtique qui illius verba considerauerit, frequenter & facilè reperiat, quæ etiam consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignorantiā plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem verba vana esse putant, & multa licēncia composita atque conscripta: maximè verò legislationem Lycurgi mirantur. Spartam cuncti concelebrant, quoniam in illius legibus plurimo tempore perduraut. Ergo hoc manifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si verò Lacedæmonios admirantur, illorum tempus conferant, cùm ampliùs duobus millibus annorum nostræ reipub. & super hæc sciant, quoniam Lacedæmonij quidem omni tempore quo habuēre libertatem, perfectè visi sunt custodisse leges: cùm verò circa eos factæ sunt fortunæ mutationes, pene cūctarū legum obliti sunt. Nos autem multis casibus euolutis propter regum Asiæ mutationes, neque in nouissima mala veniētes, à legib. sumus alienati: non vacationis, nec epulationis causa seruātes eas: quādo si quis considerare voluerit, multo ampliori testimonio maiores excubias & labores nobis quā Lacedæmoniis videbit impositos. Illi siquidē neq; operātes terrā, neq; circa opificia exercitium habētes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, & corpore pulchri in ciuitate degebant, alijs ministris in omnibus vitæ necessariis rebus vtentes, & cibum paratum ab illis accipientes, solum opus bonum atque æquū indicātes, quidnis facere, & pati quatenus prænalerēt aduersus omnes, contra quos

A

B

C

D

E

F

G

ὐ μὴν ὐδὲ ὁ δόξαλθος στέφανος, ἀλλὰ τὸ ὑφ' ἑαυτῷ ἕκαστον ἀπαντᾶ τὰ γήϊνα, καὶ θεῷ ἐγγὺς τὸ φίλον ἔχει. καὶ τὸν θεοφιλῆς ἀνδρὸς τοιαύτη ἡ ἀπακήρυξις. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἕκαστος ἀπὸ τοῦ συνειδότος ἔχων μάρτυρα πεπίστευκε, τὸν μὲν νομοθέτην προφητεύσαντος, τὸν δὲ θεὸν τὴν πίστιν ἐχυραὶ παρεχηκότος, ὅτι τοῖς τοῖς νόμοις δοξαφυλάξωσι, κἂν εἰ δέοι θνήσκειν ὑφ' αὐτῶν, προθύμως ἀποθανεῖσιν, ἔδωκεν ὁ θεὸς, γλυκεῖάν τε πάλιν καὶ βίον ἀμείνω λαβεῖν ἐκ προκοπῆς. οἰκνεῖν δ' ἂν ἐγὼ νῦν ταῦτα γράφειν, εἰ μὴ δοκοῦντα τῶν ἔργων ἐν ἅπασι φανερὸν, ὅτι πολλοὶ καὶ πολλάκις ἤδη τῶν ἡμετέρων, προὶ τὸ μηδὲ ῥῆμα μόνον φθέγξασθαι παρὰ τὸν νόμον. πάντα παθεῖν γενναίως ὑπέστησαν, κἂν τέ τι μὴ συμβεβήκει γνώριμον ἡμῖν τὸ ἔθνος ἅπασιν ἀνθρώποις ὑπάρχειν κἂν φανερὰ κεῖται τὸν ἐθελούσιον ἡμῖν τοῖς νόμοις ἀκολουθίαν, εἰ συγγραφεὺς λέγων αὐτὸς ἀνεγίνωσκε τοῖς ἕλλησιν, ὅτε γε φοιτυχεῖν ἔξω τῶν γινομένης γῆς ἔφασκεν ἀνθρώποις, τοιαύτην μὴν ἔχουσι δόξαν περὶ θεοῦ. τοιούτοις δὲ νόμοις πολιτῶν αἰῶνα βεβαίως ἐμμένηκόσι, πάντας ἂν οἶμαι θαυμάσαι δοκεῖ τὰς συνεχεῖς παρ' αὐτοῖς μεταβολάς. ἀμελεῖ τὸν γράψαι παρ' ἕλλησι πολιτείας καὶ νόμους ὑπεχρήσαντων, ὡς θαυμαστῶν καὶ συνετῶν κατηγορεῖσι, φάσκοντες αὐτοὺς λαβεῖν ἀδυνάτους ὑποθέσεις. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους παραλείπω φιλοσόφους, ὅσοι τι τοιοῦτον ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἐπραγματεύσαντο. πλάτων δὲ θαυμαζόμενος παρὰ τοῖς ἕλλησιν, ὡς καὶ σεμνότητι βίου διενεγκὼν, καὶ δυνάμει λόγων καὶ πάθοι πάντας ὑπεραίρας τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ γεγονότας, ὑπὸ τῶν φασκόντων δεινοὶ εἶναι τὰ πολιτικὰ, μικρὸν δεῖν χλευαζόμενος καὶ κωμῳδούμενος διατελεῖ. καὶ τὰ ἐκείνου σκοπῶν, συχνά τις ἂν εὕροι ῥάον ὄντα καὶ τῶν τῶν πολλῶν ἀγνοίᾳ καὶ λῶν ἀσφαλὲς ἐξενεγκεῖν. ἀλλὰ τὰ μὲν πλάτωνος νόμοις πινὰς εἶναι καινοὺς νομίζουσι καὶ πολλὴν ἐξουσίαν κεκαλλιγραφημένους. μάλιστα δὲ τὸν νομοθέτην λυκοῦργον τε θαυμάζουσι καὶ τὴν σπάρτην ἅπαντες ὑμνοῦσιν, ὅτι τοῖς ἐκείνου νόμοις ὀλίγον πλεῖστον λόγον. ἐκοινῶν τοῦτο τε ὡμολογήσθω τεκμήριον ἀρετῆς εἶναι, τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις. οἱ δὲ λακεδαιμονίοις θαυμάζοντες, τὸν ἐκείνων χρόνον αὐτὸν παραβαλλέτωσαν τοῖς πλείοσιν ἢ δισχιλίοις ἔτεσι τὸν ἡμετέρας πολιτείας. καὶ σφόδρα λογιζέσθωσαν, ὅτι λακεδαιμόνιοι μὲν ὅσον ἐφ' ἑαυτῶν φρόνον εἶχον τὴν ἐλευθερίαν, ἀκριβῶς ἐδόξαν τοὺς νόμους δοξαφυλάττειν. ἐπεὶ μὴν τοῖς αὐτοὺς ἐγένοντο μεταβολαὶ τῶν τύχης, μικρῶν δεῖν ἁπάντων ἐξελάθοντο τῶν νόμων. ἡμεῖς δ' ἐν τύχαις μυείαις γεγονότες, διὰ τὰς τῶν βασιλευόντων τῶν ἀσίας μεταβολὰς, οὐδ' ἐν τοῖς ἐλάττοσι τῶν δεινῶν τοὺς νόμοις φεύγομεν, καὶ ἀρχαῖς οὐδὲ τρυφῆς αὐτοὺς χάριν φείδοντες. ἀλλ' εἴ τις ἐθέλει σκοπεῖν, πολλῷ πινὶ τῆς δοκούσης ὑπερτετάχθαι λακεδαιμονίοις μαρτυρίας, μείζονας ἄθλοις καὶ πόνους ἡμῖν ὑπεθέντας. οἱ μὲν γε μήτε γῆν ἐργαζόμενοι, μήτε φεὶ τέχνας πονοῦντες, ἀλλὰ πάσης ἐργασίας ἄφετοι λιπαροὶ, καὶ τὰ σώματα φὸς κάλλος σκοποῦντες, ὑπὸ τῆς πόλεως δίηγον ἄλλοις ὑπηρέταις πρὸς ἅπαντα τὰ εἰς χρόμενοι, καὶ τροφὴν ἑτοίμην παρ' ἐκείνων λαμβάνοντες. ἐφ' οἷς δὴ τὸ μόνον τὸ καλὸν ἔργον καὶ φιλάνθρωπον, ἅπαντα φεύγειν καὶ πάσχειν ὑπομένοντες, τὸ κρατεῖν πάντων ἐφ' ἑς αὐ σρα-

ἀν στρατεύωσιν. ὅτι δ' μηδὲ τοῦτο κατόρθωσαν ἐῶ λέ-
γειν. οὐδὲ καθ' ἕνα μόνον, ἀλλὰ πολλοὶ πολλάκις ἀθρόως
τοῦ τοῦ νόμου προστάγματα ἀμελήσαντες, αὐτοὺς μετὰ τῶν
ὅπλων παρέδοσαν τοῖς πολεμίοις. ἆρ' οὖν καὶ παρ' ἡμῖν
οὐ λέγω τοσούτους, ἀλλὰ δύο ἢ τρεῖς ἔγνω τις προδότας
γεγενημένους τοῦ νόμου. οὐχὶ τὸν ῥᾷστον ἐκεῖνον λέγω, τὸν
συμβαίνοντα τοῖς μαχομένοις, ἀλλὰ τὸν μετὰ λύμης
τοῦ σώματος, ὁποῖος εἶναι δοκεῖ παντων χαλεπώτατος;
ὡς τ' ἐγὼ νομίζω τινὰς κρατήσαντας ἡμῶν, οὐχ ὑπὸ
μίσους προσφέρεσθαι ὡς ὑποχειρίοις, ἀλλ' ὡς θαυ-
μαστόν τι θέαμα βουλομένοις ἰδεῖν, εἴ τινές εἰσιν ἄνθρω-
ποι, οἱ μόνον εἶναι κακὸν αὐτοῖς πεπεισμένοι, εἰ πρᾶξαί
τι παρὰ τοὺς ἑαυτοῦ νόμους, ἢ λόγον εἰπεῖν παρ' ἐκεί-
νους παραβιασθεῖεν. οὐ χρὴ δ' θαυμάζειν εἰ πρὸς θά-
νατον ἀνδρείως ἔχομεν ὑπὲρ τοῦ νόμων παρὰ τοὺς
ἄλλους ἅπαντας. οὐδὲ γὰρ τὰ ῥᾷστα δοκοῦντα τοῦ ἡμε-
τέρου βίου πολλὰ ἀνθρώποις, ἄλλοι ῥᾳδίως ὑπομένουσιν,
αὐτουργίαν λέγω καὶ τροφῆς λιτότητα. καὶ τὸ μηδὲν εἰκῇ,
μηδ' ὡς ἔτυχεν ἕκαστος ὑποπεπτωκὼς φαγεῖν ἢ
πιεῖν. ἢ συνουσίᾳ προσελθεῖν ἢ πολυτελείᾳ. καὶ πάλιν
ἀργίας ὑπομένειν τάξιν ἀμετακίνητον. ἀλλ' οἱ τοῖς
ξίφεσιν ὁμόσε χωροῦντες, καὶ τοὺς πολεμίους ἐξ ἐφόδου
δεξόμενοι, τοῖς προσάγμασι τοῖς περὶ διαίτης οὐ ἀπο-
βλέψειαν. ἡμῖν δ' πάλιν σὺν τοῦ περὶ τοῦτα τῷ νόμῳ
πειθαρχεῖν ἡδέως κἀκεῖ πρέπειν ἐπιδείκνυσθαι τὸ
γενναῖον. εἶτα λυσίμαχοι καὶ μόλωνες, καὶ τοιοῦτοί τινες
ἄλλοι συγγραφεῖς, ἀδοκίμασοι σοφισταί, μειρακίων ἀ-
πατεῶνες ὡς πάνυ ἡμᾶς φαυλοτάτους ἀνθρώπων λοι-
δορεῖν. ἐγὼ δ' οὐ βουλόμην περὶ τοῦ παρ' ἑτέροις
νομίμων ἐξετάζειν· τὰ γὰρ αὐτοῦ ἡμῖν φυλάττειν πάτριον ἐστιν, οὐ τοῦ ἀλλοτρίων κατηγορεῖν. καὶ περί γε τοῦ
μήτε χλευάζειν μήτε βλασφημεῖν τοὺς νομιζομένους
θεοὺς παρ' ἑτέροις, αἴτιος ἡμῖν ὁ νομοθέτης ἀπείρηκεν, αὐτῆς ἕνεκα προσηγορίας τοῦ θεοῦ. τοὺς δ' κατηγό-
ρων διὰ τῆς αὐτοπροσωπίας ἡμᾶς ἐλέγχειν οἰομένων,
οὐχ οἷον τε καταστοπᾶν, ἄλλως τε καὶ τοῦ λόγου μέλλον-
τος οὐχ ὑφ' ἡμῶν ἐλεγχθήσεσθαι νεῦ αὐτὸν σωπῶντα,
ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν εἰρημένου καὶ λίαν δεδοκιμασμένω-
ν. τίς γὰρ τ' παρὰ τοῖς ἕλλησιν ὅτι σοφία τεθαυμασ-
μένων οὐ ὑπετίμησεν. καὶ ποιητοῦ τοῖς ὑπερφυεστάτοις,
καὶ νομοθετῶν τοῖς μάλιστα πεπεισμένοις, ὅτι τοιαύτας
δόξας περὶ θεῶν ἐξ ἀρχῆς τοῖς πλήθεσιν ἐγκατέ-
σπειραν, ἀριθμῷ μὲν ὁπόσους αὐ αὐτοὶ θελήσουσιν
ἀποφαίνεσθαι, ἐξ ἀλλήλων δ' γινομένους, καὶ κατὰ παν-
τοίους τρόπους γενέσεων. τούτους δ' καὶ διαιρουμένους τό-
πους ἢ διαίταις, ὥσπερ τοῦ ζώων τὰ γένη, τοὺς μὲν ὑπὸ
γῆν, τοὺς δ' ἐν θαλάττῃ, τοὺς μὲν τοι περιεσβυτάτους αὐ-
τοῦ ἐν ταρτάρῳ δεδεμένους. ὅσοις δ' τ' οὐρανὸν ἀπονεί-
μαν, τούτοις πατέρα μὲν τῷ λόγῳ, τύραννον δ' τοῖς ἔρ-
γοις καὶ δεσπότην ἐπιστάτας, καὶ διὰ τοῦτο συνιστάμενον
ἐπιβουλεύειν ἐπ' αὐτόν, ὑπὸ γυναικὸς καὶ ἀδελφοῦ καὶ θυ-
γατρός, οὐ σὺν τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐγγένοιτο, ἵνα δὴ
συλλαβόντες αὐτὸν καθαιρέωσιν, ὥσπερ αὐτὸς ἐκεῖ-
νος τὸν πατέρα τὸν ἑαυτοῦ. ταῦτα δικαίως μέμψεως
πολλῆς ἀξιοῦσιν οἱ φρονήσει διαφέροντες. καὶ πρὸς
τούτοις καταγελῶσιν εἰ τοῦ θεῶν τοὺς μὲν ἀγένειους
καὶ μειράκια, τοὺς δ' πρεσβυτέρους καὶ γενειῶντας
εἶναι χρὴ δοκεῖν. ἄλλους δ' τεταχθαι πρὸς ταῖς τέχναις, χαλκεύοντά τινα, τινὶ δ' ὑφαίνουσαν, τὸν δ' πολε-

A bella susciperent: quod autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solummodo, sed multi frequenter eorum subitò legis præcepta negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidêre. Putásne & apud nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidátes, non dico illam facilè, quæ solet præliantibus euenire: sed eam quæ cum
B multa corporum afflictione, & multa crudelitate videtur accidere. Quam (vt ego puto) quidam præualentes nobis non per odium subiectis imposuêre, sed admirandum quoddam spectaculũ videre volentes, si qui sunt homines, qui vnum tantummodo credant esse pessimum. si agere quicquam extra leges suas vel sermones apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortẽ fortissimè toleramus pro legibus, & vltra alios vniuersos. Nõ enim quæ
C leuia videntur nostris studijs alij facilè patiuntur, hoc est operationem, cibiq; simplicitatem, & vt nihil fortuito, neque quod quisq; desiderat vescatur aut bibat, aut ad cõcubitum quemlibet accedat, aut splendidè vestiatur, aut sine nobilitate vocet. Sed illud attendendum est, si gladiis vtentes, & hostes ab inuasione fugantes, præcepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis verò grarum est propter hæc legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc Lysimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi sophi-
D stæ, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare contendant, Ego sanè nolim de legibus alienis examinatiouem facere. Noster enim mos est propria custodire, non aliena potiùs accusare. Et vt neque ridere neque blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur dij, apertè nobis legislator interdixit propter ipsam appellationẽ. De accusatoribus autem per obiectiones suas nos increpare volen-
E tibus, tacendum non est, cùm vtique non à nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed à multis probabiliter iam præmissus. Quis igitur eorum, qui apud Græcos sapientia sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poëtas & præcipuè legislatores, quoniam huiusmodi sectas de deis ab initio populis inseruêre, dicentes eos numero quidem quantos ipsi voluêre, ex alterutris verò & diuersis natiuitatibus procreatos? Hos autem diuidentes locis & habitaculis, tanquam genera animalium,
F alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autẽ eorũ in tartaris vinctos esse dixêre: quibus verò attribuêre cœlũ, his sermone quidẽ patrẽ, operibus autem tyrannum atque dominum superposuêre. Propterea aduersus eum constituêre insidias per vxorem, & fratrem, & filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, vt alligantes eum appenderent, sicut ipse suum dicitur patrem. Hæc iustè accusatione digna conqueruntur, qui sapientiæ virtute præcellunt.
G Hi super hæc deridentes adiiciunt: Si deorum aliquos quidem ephebos & adolescentes, alios autem seniores & barbatos esse credendum, alios constitutos super artes, & quendam fabrũ, aliam verò textricem, aliũ verò peregri-

nantem, & cum hominibus contendentem, alios autem cithatizantes, aut arcu gaudentes: deinde inter alterutros seditiones effectas, & propter homines contentiones constitutas, vt non solùm inter se alij aliis manus immitterent, sed etiam ab hominibus vulnerati lugerent, malaque perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si intemperantia permixtionis vterentur: quomodo nõ erit incongruum amores & concupiscentias ad vniuersos attinere, simul masculos & ad fœminas. Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas à semetipso, imprægnatásq; mulieres, diruptas submersásque spernit: & eos qui ex eo sunt nati neque liberare potest, fato constrictus, neque sine lacrymis eorum perferre mortes. Bona sunt hæc, & his alia consequentia, id est adulteria in cælo visa, & sic impudenter à diis celebrata, vt iam alij inuidere se profiterentur in tali fœditate vincto. Quid enim alij facturi non essent, dum neque senior atque rex valuisset impetum suum à mulierum permixtione retinere? Alij verò seruientes hominibus, & nunc quidem ædificantes causa mercedis, nunc verò pascentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem igitur sapientium talia non accendant, vt hæc componentes redarguat, & multam stultitiam his credentium reprehendat? Alij verò & terrorem quendam vel metum, necnon & rabiem, atque seductionem, omnésque pessimas passiones in Dei natura fingere præsumpsêre. Et horum quidem nobilioribus etiam ciuitates sacrificare suasêre. Siquidem in multa necessitate consistunt, vt quosdam deorũ putent bonorum esse largitores, alios autem vocent aduersarios, quando eos veluti malignissimos homines muneribus atque donis placare contendunt, magnum quoddam malum se susceptures ab eis existimantes, nisi mercedem eis studiosè præbuerint. Quæ igitur causa est tantæ huius iniquiratis atque delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eo quòd neque veram Dei naturam ab initio eorum legislatores agnouerint, neque quantum percipere potuêre; perfectam sententiam diffinientes reip. tradidêre: sed velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem poetis, vt quos vellent deos introducerent hæc omnia patientes: rhetoribus verò vt de repub. scriberent, & de peregrinis diis decreta proferrent. Sed etiam pictores & plastæ in hoc apud Græcos multam habuêre potestatem, vt vnusquisque formam quam vellet secũdùm modum suæ opinionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens, alius verò pingens. Opifices itaque qui maximè putantur esse præcipui, ebur & aurum habent, ad hoc suæ semper nouitatis argumentum. Proinde, apud eos priores quidem dij florentes honoribus, senuerunt: alij verò noui clàm introducti, religione potiuntur: & templorum alia quidẽ desolata, alia verò nuper secũdum hominum voluntatem ædificantur: cùm contrà oporteat opinionẽ de Deo, eiúsq; culturã immobili religione seruare. Apollonius siquidem Molon

μῦντα, καὶ μὴ ἀνθρώπων μαχόμενοι, τοὺς ὃ κιθαρίζοντας; ἢ τόξικῇ χαίροντας. εἶτ' αὐτοῖς ἐγκυμονήσας θεὸς ἀλλήλους σάσῃς, καὶ θεὶ ἀνθρώπων φιλονεικίας, μέχρι τοῦ μὴ μόνον ἀλλήλοις τὰς χεῖρας προσφέρειν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων τραυματιζομένους ὀδύρεσθαι καὶ κακοπαθεῖν. τὸ δὲ πάντων ἀσελγέστερον, τοῦ θεὶ τὰς μίξεις ἀκρασίαν καὶ τοῖς ἔρωσι, πῶς οὐκ ἄτοπον μικρῷ δεῖν ἅπασι προσάπτειν, καὶ τοῖς ἄρρεσι τοῦ θεῶν καὶ τῆ θηλείαις. εἶθ' ὁ γενάρχης καὶ πρῶτος αὐτὸς ὁ πατὴρ τὰς ἀπατηθείσας ὑπ' αὐτοῦ καὶ γενομένας ἢ καταποντιζομένας θεωρᾷ, καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ γεγονότας οὔτε σώζειν δύναται, κρατουμένους ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης, οὔτ' ἀδακρυτὶ τοὺς θανάτους αὐτῶν ὑπομένει. καλά γε ταῦτα καὶ τοῖς ἄλλοις ἑπόμενα, μοιχείας μὲν ἐν ὑπαίθρῳ βλεπομένους οὕτως ἀναιχμύτους ὑπὸ τῶν θεῶν, ὥστε τινὰς καὶ ζηλοῦν ὁμολογεῖν τοὺς ἐπ' αὐτῇ δεδεμένους. τί γὰρ οὐκ ἔμελλον, ὁπότε μηδ' ὁ πρεσβύτατος καὶ βασιλεὺς ἐδυνήθη τὸν πρὸς τὴν γυναῖκα μίξεως ὄπιχειν τοῦ ὁρμῶν, ὅσον γοῦν εἰς τὸ δωμάτιον ἀπελθεῖν. οἱ δὲ δουλεύοντες τοῖς ἀνθρώποις θεοί, καὶ νεῶν μὲν οἰκοδομοῦντες ὅτι μισθῷ, νεῶν δὲ ποιμαίνοντες, ἄλλοι δὲ ξόπον κακέργων ἐν χαλκῷ δεσμωτηρίῳ δεδεμένοι τινὰ τῆς εὐφρενόντων οὐκ ἀν παρεξιμένειαν, καὶ τοῖς ταῦτα συνθεῖσιν ὅπλῃξαι, καὶ πολλὴν δυνθειαν καταγνῶναι τῆς πρεσμένων. οἱ δὲ καὶ δεῖμον τινὰ καὶ φόβον, ἤδη δὲ λύσσαν καὶ ἀπάτην, καὶ τὰ μὲχὶ τῆς κακίσων παθῶν εἰς θεοῦ φύσιν καὶ μορφὴν ἀνέπλασαν. τοῖς δὲ δυφημοτέροις τούτων καὶ θύειν τὰς πόλεις ἔπεισαν. τοιγαροῦν εἰς πολλὴν ἀνάγκην καθίσαντες, τοὺς μὲν τινας τῆς θεῶν νομίζειν δοτῆρας ἀγαθῶν, τοὺς δὲ καλεῖν ἀποτροπαίους. εἶτα δὲ τούτους ὥσπερ τοὺς πικρότατους τῆς ἀνθρώπων χάρισι καὶ δώροις ἀποστέλλοντες, μέγά τι λήψεσθαι κακὸν ὑπ' αὐτῆς προσδοκῶντες, εἰ μὴ μισθὸν αὐτοῖς παρέχοιεν. τί τοίνυν τὸ ἄπορον τοσαύτης ἀνομαλίας, καὶ θεὶ τὸ θεῖον πλημμελείας; ἐγὼ μὲν ὑπολαμβάνω, τὸ μήτε τὴν ἀληθῆ τοῦ θεοῦ φύσιν ἐξ ἀρχῆς συνιδεῖν αὐτῆς τοὺς νομοθέτας. μηθ' ὅσον καὶ λαβεῖν ἠδυνήθησαν, ἀκριβῆ γνῶσιν διορίσαντας, πρὸς τοῦτο ποιήσασθαι τὴν ἄλλην τάξιν τοῦ πολιτεύματος. ἀλλ' ὥσπερ ἄλλό τι τῆς φαυλοτέρων ἐφῆκαν, τοῖς μὲν ποιητὰς οἵς τινας ἂν βούλωνται θεοὺς εἰσάγειν, πάντα πάσχοντας, τοῖς δὲ ῥήτορσι πολιτογραφεῖν κατὰ ψηφισμάτων ξένων θεῶν τὸν ὄπιπόδειον. πολλῆς δὲ ζωγράφοι καὶ πλάσται τῆς εἰς τοῦτο παρὰ τῆς ἑλλήνων ἐπήλαυσαν ἐξουσίας, αὐτὸς ἕκαστος τινὰ μορφὴν ὄπιποῶν. ὁ μὲν ἐκ πηλοῦ πλάττων, ὁ δὲ γράφων. οἱ δὲ μάλιστα θαυμαζόμενοι τῆς δημιουργῶν, τὸν ἐλέφαντα καὶ τὸν χρυσὸν ἔχουσι τῆς ἀεὶ καινουργίας τὴν ὑπόθεσιν. καὶ τὰ μὲν τῆς ἱερῶν ἐν ἐρημίᾳ παντελῶς εἰσιν, τὰ δὲ ἐμπεπαιωνόδασα καθάρσεσι παντοδαπαῖς πεκοσμούμενα. εἶθ' οἱ μὲν πρότερον ἐν ταῖς τιμαῖς ἀκμάσαντες θεοὶ γεγηράκασιν. οἱ δὲ ὑπακμάζοντες τούτων ἐν δευτέρᾳ τάξει ὑποβέβλωνται. οὕτω γὰρ δυφημότερον λέγειν. ἄλλοι δὲ καινοί τινες εἰσαγόμενοι θρησκείας τυγχάνουσιν, ὡς ἐν παρεκβάσει ὧν προείπομεν τοὺς τόπους ἐρημωθέντας καταλιπεῖν. καὶ τῆς ἱερῶν τὰ μὲν ἐρημῶν, τὰ δὲ νεωστὶ καὶ τῆς ἀνθρώπων βούλησιν ἕκαστος ἱδρύεται, δέον τἐναντίον τοῦ θεὶ τοῦ θεοῦ δόξαν αὐτοῖς, καὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν τιμὴν ἀμετακίνητον διαφυλάττειν. Ἀπολλώνιος μὲν οὖν ὁ Μόλων τῆς αὐτοῦ-

τῶν ἀνοήτων εἷς μόνος τέλεφωμένων. τοὺς μέντοι καὶ ἀληθέστερον A
ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς φιλοσοφήσαντας, ὅτε τῶν εἰρημένων
οὐδὲν διέλαθεν, ὅτε τὰς ψυχαγωγίας τῶν ἀλλη-
γορειῶν οὐκ ἠγνόησαν. διὸ ὅπερ τῶν μὲν εἰκότως κατεφρόνησαν.
εἰς ὃ τὴν ἀληθῆ καὶ πρέπουσαν περὶ τοῦ θεοῦ δόξαν ἡμῖν
συνεφώνησαν. ἀφ' ἧς ὁρμηθεὶς ὁ Πλάτων οὔτε τῶν ἄλλων
οὐδένα ποιητὴν φησὶν δεῖν εἰς τὴν πολιτείαν παραδέχεσθαι, B
καὶ τὸν Ὅμηρον δι' ὑφήμου ἀποπέμπει, στεφανώσας τε μύ-
ρῳ αὐτὸν καὶ ἀπαλείψας, ἵνα δὴ μὴ τὴν ὀρθὴν δόξαν περὶ θεοῦ
τοῖς μύθοις ἀφανίσειεν. μάλιστα γὰρ Πλάτων μιμούμενος τὴν
ἡμέτερον νομοθέτην, κἂν τοῦ μηδὲν οὕτω παρὰ δόμα
πρὸς ἀστεῖον τοῖς πολίταις, ὡς τὸ πάντας ἀκριβῶς τοὺς
νόμους ἐκμανθάνειν. καὶ μὴν καὶ περὶ τὴν μὴ δεῖν ὡς ἔτυ-
χεν ὀπηνιγνυσθαι πρὸς ἔξωθεν, ἀλλ' εἶναι καθαρὸν τὸ
πολίτευμα τῶν ἐμμενόντων τοῖς νόμοις φρουρήσειν. ὧν οὐ-
δὲν λογισάμενος ὁ μόλων Ἀπολλώνιος, ἡμῶν κατηγό-
ρησεν. ὅτι μὴ παραδεχόμεθα τοὺς ἄλλοις προσκατει-
λημμένους δόξαις περὶ θεοῦ. μὴ γὰρ κοινωνεῖν ἐθέλομεν C
τοῖς καθ' ἑτέραν συνήθειαν βίον ζῆν προαιρουμένοις.
ἀλλ' οὐδὲ τοῦτ' ὀρθῶς ἴδιον ἡμῶν κοινὸν γὰρ πάντων, οὐχ ἑλλή-
νων γὰρ μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν τοῖς ἕλλησιν δοκιμωτά-
των. λακεδαιμόνιοι γὰρ καὶ ξενηλασίας ποιούμενοι διετέ-
λουν, καὶ τοῖς αὐτῶν ἀποδημεῖν πολίταις οὐκ ἐπέτρεπον,
διαφθορὰν ἐξ ἀμφοῖν ὑφορώμενοι γενήσεσθαι περὶ τοὺς
νόμους. ἐκείνοις μὲν οὖν τάχα δυσκολίας τὴν ὀνειδί-
σειεν ἂν εἰκότως· οὐδεὶς γὰρ οὔτε τῆς πολιτείας, οὔτε τῆς
παρ' αὐτοῖς μετεδίδοσαν διαξιβῆς. ἡμεῖς γὰρ τὰ μὲν τῶν D
ἄλλων ζηλοῦν οὐκ ἀξιοῦμεν· τοῖς μέντοι μετέχειν τῶν
ἡμετέρων βουλομένοις ἡδέως διδόμεθα· καὶ τοῦτο οὐ
εἴη τεκμήριον οἶμαι φιλανθρωπίας ἅμα καὶ μεγαλο-
ψυχίας. ἐῶ περὶ λακεδαιμονίων ὅπερ πλείω λέγειν. οἱ
δὲ κοινῶν εἶναι τὴν ἑαυτῶν δόξαντες πόλιν ἀθηναῖοι, πῶς
περὶ τούτων εἶχον Ἀπολλώνιος ἠγνόησεν, ὃν τοὺς ῥήμα-
μόνον παρὰ τοὺς ἐκείνων νόμους φθεγξαμένους περὶ
θεῶν, ἀπαραιτήτως ἐκόλασαν. τίνος γὰρ ἕνεκα χάριν
σωκράτης ἀπέθανεν. οὐ γὰρ δὴ παρεδίδου τῶν πόλιν E
τοῖς πολεμίοις, οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἐσύλησεν οὐδέν, ἀλλ' ὅτι
καινοὺς ὅρκους ὤμνυεν, καί τοι δαιμόνιον αὐτῶν σημαί-
νειν ἔφασκεν, ἢ διαπαίζων ὡς ἔνιοι λέγουσι, διὰ ταῦτα
κατεγνώσθη κώνειον πιὼν ἀποθανεῖν. διὰ διαφθείρειν
δὲ τοὺς νέους ὁ κατήγορος αὐτὸν ἐπάτα, τὴν πατρίδα πολι-
τείας τε καὶ νόμων ὅτι παρῆγεν αὐτοὺς καταφρονεῖν.
σωκράτης μὲν οὖν πολίτης ἀθηναίων τοιαύτην ὑπέ-
μεινε πικρίαν. ἀναξαγόρας δὲ κλαζομένιος ὢν, ἀλλ' F
ὅτι νομιζόντων ἀθηναίων τὸν ἥλιον εἶναι θεόν, ὁ δ' αὐτὸν
ἔφη μύλον εἶναι διάπυρον, θάνατον αὐτῷ παρ' ὀλίγας
ψήφους κατέγνωσαν. καὶ διαγόρᾳ τῷ μηλίῳ τάλαντον
ἐπεκήρυξαν, εἴ τις αὐτὸν ἀπέλοι, ἐπεὶ τὰ παρ' αὐ-
τοῖς μυστήρια χλευάζειν ἐλέγετο. καὶ πρωταγόρας εἰ
μὴ θᾶττον ἔφυγε, συλληφθεὶς ἂν ἐτεθνήκει, γεγραφὼς
τὴν δόξας οὐχ ὁμολογούμενον τοῖς ἀθηναίοις περὶ θεῶν. G
τί δὲ δεῖ θαυμάζειν εἰ περὶ ἄνδρας οὕτως ἀξιοπί-
στους διετέθησαν, οἵ γε μηδὲ γυναικῶν ἐφείσαντο;
πῶς μὲν γὰρ τὴν ἱέρειαν ἀπέκτειναν, ἐπεί τις αὐτῆς
κατηγόρησεν, ὅτι ξένους ἐμύει θεοὺς, νόμῳ δ' ἐν τοῦτο
παρ' αὐτοῖς κεκωλυμένον, καὶ πικρεία κατὰ τῶν ξένον
εἰσαγόντων θεὸν ἔθεσο θάνατος. οἱ γὰρ τοιούτῳ νόμῳ

vnus fuit stultorum atque tumentiũ. Eos autem qui verè in Græco philosophati sunt, neque prædictorum aliquid latuit, neque frigidas allegoriæ causas ignorauêre. quapropter illos quidem iustè spreuêre, & circa veram decentémque circa Deum opinionem nobis fuêre concordes. Quod Plato respiciens, neque vllum quempiam poëtarum dicit in repub. esse suscipiendum: & Homerum honorificè amouet, coronatum & vnguento deliburum, ne rectam opinionem de Deo fabulis fortè destrueret. Præcipuè namque Plato nostrum legislatorem imitatus est, in hoc quoq; quod illud præcipuè suis ciuibus imperauit, vt omnes perfectè ediscerent leges, & ne fortuitò aliquid extraneorum ciuibus misceretur, sed esset pura respublica, & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius Molon, nos voluit accusare, quoniam non recipimus eos, qui aliis sunt opinionibus præoccupati: neque communicari patimur eis, qui alia vitæ consuetudine degunt: cum neque hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modò Græcorum, sed etiam qui inter Græcos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namque peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari nõ sinebant, corruptionem extra leges ex vtroque metuentes. Illorum igitur citius sæuitiam poterit quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis suæ participationem exhibebãt. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari verò cupientes quæ sunt nostra libenter suscipimus: quod vtique reor iudicium magnanimitatis atque clementiæ. Sed desino iam de Lacedæmoniis amplius disputare. Athenienses verò, qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namque vel verbo solummodo, præter illorum legem, de diis loquentes, ineuitabiliter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hostibus tradidit ciuitatẽ, neque templa vastauit. sed quia noua iuramenta iurauit, & quoddam dæmonium significasse referebat, seriò seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicutæ poculo morte mulctatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes eum accusator aiebat, & conuersationem patriæ legésque contemnere. Et Socrates quidam ciuis Athenienſis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazomenius fuit. Et quia existimantibus Athenienſibus solem esse Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia morte damnatus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, quis occideret eum, quoniam eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras autem, nisi citò fugisset, comprehensus occisus fuisset, eò quod dubium de diis Athenienſium conscripsisse putabatur. Et quid oportet mirari, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neq; mulieribus pepercêre? Etenim sacerdotem quandam interfecerunt, quoniam eam quidam accusauit peregrinos colere deos. decretum autem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum supplicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege

vtebantur, palam est, eò quòd aliorum non A
crederent esse deos. Non enim si credidissent,
seipsi fructu ex pluribus diis priuassent. Quin
& Scythæ cædibus gaudentes humanis, &
paululum differentes à bestiis, arbitrantur ta-
men sua mystetia esse custodienda: Anacharsim
sapientia mirabilem apud Græcos, aduenientem
interemerunt, quoniam videbatur Græcorum
deorum ad eos venisse plenissimus. Multos
autem & apud Persas inuenias pro ea causa
tormentis affectos. Sed palàm est, quoniam
Apollonius Persarum legibus congaudebat, B
illósque mirabatur: quippe cùm Græci
eorum fortitudinem atque concordiam vnanimitatis,
quam habuêre de diis, mirati sunt, hanc
scilicet fortitudinem, quam in templis eorum
cõcrematis habuerunt. Is etiam studiorum
omnium imitator extitit Persicorum, vxoribus
alienis contumelias faciens, filiósque excæcans.
Apud nos autem mors decreta est, C
si quis vel irrationabilia animalia
hoc modo lædat: & ab his legibus non abducere
neque timor potuit præpotentium potestatum,
neque zelus eorum qui apud alios honorantur.
Sed neque fortitudinem ideo exercemus,
vt bella auaritiæ causa suscipiamus,
sed vt legum iura seruemus: & cùm alia detrimenta
mansuetè sustineamus, si quis nos de legibus
mouere tentauerit, tunc etiam vltra virtutem
rebellare contendimus, & vsque ad ca- D
lamitates nouissimas perduramus. Cur itaque
nos alienas æmulemur leges, cũ eas neq; à legislatorib. suis seruatas esse videamus? Vel quo
modo Lacedæmonij non sunt ob inhospitalitatem
reprehẽdendi, & negligentiam nuptiarum?
Elienses verò & Thebani ob coitum impudentem
& extra naturam cum masculis, quem
optimè atque vtiliter facere se putabant. Ergo
cum hæc ipsi omnino rebus efficerent, etiam
suis legibus miscuêre; quod tantum aliquando E
valuit apnd Græcos, vt etiam djis suis masculorum
concubitum applicarent. eadem denique
ratione germanarum nuptias retulêre,
huiusmodi satisfactionem rerum incongruarum.
& extra naturam pro libidine componentes.
Desino nunc de suppliciis dicere, &
quantas ab initio præbuerint plurimi legislatores
absolutiones malignis hominibus, in
adulterio quidem pecuniarum, in corruptio- F
ne autem etiam nuptias sancientes. Quantas
autem occasiones contineant de abnegatione
pietatis, examinare longissimum est. Iam enim
apud plurimos olim meditatio facta est
transgrediendi leges, quod non agitur apud nos
quando propter eas & diuitiis & ciuitatibus
& bonis aliis priuati sumus. Lex autem apud
nos seruatur vsque ad mortem. Nullus verò
Iudæorum, neque si procul abeat extra prouinciam,
regem quamuis acerbum sic metuit,
vt vltra vllum legis videatur timere præceptum. G
Igitur si propter virtutem legum taliter erga
eas affecti sumus, concedant quoniam optimas
leges habemus. Sin verò circa prauas non leges
iudicant perdurare, quid ipsi iustissimè non
patiantur, meliores non custodientes opere
sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis
verissima creditur omnium esse probatio, hanc
ego testem faciam virtutum legislatoris nostri,

χρώμενοι, δηλονότι τοῖς τῶν ἄλλων οὐκ ἐνόμιζον εἶναι θεούς. εἰ γὰρ αὐτοῖς πλειόνων ἐπολαύειν ἐφθόνουν. τὰ μὲν οὖν ἀθλιωτάτων ὤχετο καλῶς, σκύθαι τὴν φόνοις χαίροντες ἀνθρώπων, καὶ βραχὺ τῶν θηείων διαφέροντες, ὅμως τὰ παρ' αὐτοῖς οἴονται δεῖν ἀσφαλίζειν. ἐκ τοῦ τῶν ἑλλήνων ὅτι σοφίᾳ θαυμαστέα τὴν ἀνάχαρσιν, ἐπαναστάντα πρὸς αὐτοὺς ἀνεῖλον, ἐπεὶ τῶν ἑλληνικῶν θεῶν ἔδοξεν ἥκειν ἀκριβέως. πολλοὺς δὲ καὶ παρὰ πέρσαις αὐτὸς εὕρεσι καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κεκολασμένους. ἀλλὰ δηλονότι τοῖς περσῶν ἔχαιρεν νόμοις ὁ ἀπολλώνιος. κἀκείνους ἐθαύμαζεν ὅτι τὴν ἀνδρίας αὐτῶν ἀπήλαυσαν οἱ ἕλληνες, καὶ τὴν ὁμογνωμοσύνης, ἣς εἶχον περὶ θεῶν. ταύτης μὲν οὖν ἐν τοῖς ἱεροῖς οἷς κατέφρησαν, τῆς ἀνδρίας δεδουλωμένης πολὺ μικρὸν ἐλθόντες. ἀπάντων δὲ τῶν τῆς ὅλης δημιουργῶν μιμητὴς ἐγένετο τῶν περσικῶν, γυναῖκας ἀλλοφύλους ὑβρίζων, καὶ παῖδας ἐκτέμνων. παρ' ἡμῖν δὲ θανάτου ὥρισται, κἂν ἄλογόν τις ζῶν ὕπτιος ἀδικῇ, καὶ τούτων ἡμᾶς τῶν νόμων ἀπαγαγεῖν, οὔτε φόβος ἴσχυσε τὴν κρατησάντων, οὔτε ζῆλος τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις τιμωμένων. οὐδὲ τοῦ ἀνδρίαν ἠσκήσαμεν, ὅτι τῶν πολέμοις ἀρασθαι χάριν πλεονεξίας, ἀλλ' ὅτι τῶν τοῖς νόμοις διαφυλάττειν. τὰς γοῦν ἄλλας ἐλαττώσεις φέρειν ὑπομένοντες, ἐπειδάν τινες ἡμᾶς τὰ νόμιμα κινεῖν ἀναγκάζωσι, τότε καὶ παρὰ δύναμιν αἱρούμεθα πολέμοις, καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων τὴν συμφορᾶς ἐγκαρτερεῖν. διὰ τὸ καὶ ζηλοῦσαι τοῖς ἑτέρων νόμοις, ὁρῶντες μήτε παρὰ τοῖς θεμένοις αὐτοὺς τετηρημένους. πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον λακεδαιμόνιοι μὴ τὴν ἀξιεπιμίκτου καταγνῶναι πολιτείας, καὶ τὴν περὶ τοὺς γάμους ὀλιγωρίας. ἠλεῖοι δὲ καὶ θηβαῖοι τῆς παρὰ φύσιν καὶ ἄγαν ἀνέδους πρὸς τοὺς ἄρρενας μίξεως. ἃ γοῦν πάλαι κάλλιστα καὶ συμφορώτατα πράττειν ὑπελάμβανον, ταῦτ' εἰμὴ καὶ παντάπασι τοῖς ἔργοις πεφθέγγασιν, οὐχ ὁμολογοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς περὶ αὐτῶν νόμοις ἐπομίγνυσαν, τοσοῦτον ποτὲ παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἰσχύσαντας, ὡς τε καὶ τοῖς θεοῖς τὰς τῶν ἀρρένων μίξεις ἐπεφήμισαν. καὶ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ἐπὶ τοῖς τῶν γνησίων ἀδελφῶν γάμοις, ταύτῃ ἐπολογίαν αὐταῖς τῶν ἀτόπων καὶ παρὰ φύσιν ἡδονῶν συνεπιθέντες. εἰῶ νῦν περὶ τῶν τιμωριῶν λέγειν, ὅσας μὲν ἐξ ἀρχῆς ἔδοσαν οἱ πλεῖστοι νομοθέται τοῖς πονηροῖς διαλύσεις, ὅτι μοιχίας μὲν ζημίας χρημάτων, ὅτι φθορὰς δὲ γάμους νομοθετήσαντες. ὅσας καὶ περὶ τὴν ἀσεβείας προφάσεις παρέχουσιν ἀρνήσεως, εἰ καί τις ἐπιχειρήσειεν ἐξετάζειν. ἤδη γὰρ πολλὰ τοῖς πλείοσι μελέτη γέγονε τοῦ παραβαίνειν τοὺς νόμους. οὐ μὴν καὶ παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ κἂν πλούτου καὶ πόλεων ἐστερήθημεν τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἐστερήθημεν, ὁ γοῦν νόμος ἡμῖν ἀθάνατος διαμένει. καὶ οὐδεὶς ἰουδαίων οὔτε μακρὰν οὔτως ἀπέλθοι τῆς πατρίδος, οὐδ' ὅτι μικρὸν φοβηθήσεται δεσπότας, ὡς μὴ πρὸς ἐκείνου δεδιέναι τὸν νόμον. εἰ μὲν οὖν διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν νόμων οὕτω πρὸς αὐτοὺς διακείμεθα, συγχωρησάτωσαν ὅτι κρείττους ἔχομεν νόμους. εἰ δὲ φαύλοις οὕτως ἡμᾶς ἐμμένειν ὑπολαμβάνουσι, τί οὐκ αὐτοὶ δικαίως πάθοιεν, τοῖς κρείττονας οὐ φυλάττοντες. ἐπεὶ τοίνυν ὁ πολὺς χρόνος πιστεύεται πάντων εἶναι δοκιμαστὴς ἀληθέστατος, τούτον αὐτοπαιμίνω ἐγὼ μάρτυρα τῆς ἡμῶν τοῦ νομοθέτου

καὶ τῆς

καὶ τὸν ἐκείνου φύσις περὶ τοῦ θεοῦ προδιδάσκουσα. ἀπείρου γὰρ χρόνου γενομένου, εἴ τις αὐτὸν παραβάλλοι τῶν ἄλλων ἡλικίας νομοθετῶν, παρὰ πάντων δίκαιον τοῦτον. ὑφ' ἡμῶν τε δεδείχθησαν οἱ νόμοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις ἀεὶ καὶ μᾶλλον αὐτῶν ζῆλον ἐμποιήσαντες. πρῶτον μὲν γὰρ οἱ παρὰ τοῖς Ἕλλησι φιλοσοφήσαντες, τῶν μὲν δοκεῖν τὰ πάτρια διεφύλαττον, ἐν δὲ τοῖς πράγμασι καὶ τῶν φιλοσοφεῖν ἐκείνῳ κατηκολούθησαν. ὅμοια μὲν περὶ θεοῦ φρονοῦντες, ἀτυφίαν δὲ βίου καὶ τινὰ πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν διδάσκοντες. καὶ μὴν ἀλλὰ καὶ πολίτευμα ἤδη πολὺς ζῆλος γέγονεν ἐκ μιμήσεως τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας. εἰδὲ ἔστι τις πόλις ἑλλήνων ἢ βαρβάρων, εἰ δὲ ἔθνος, ἐνθα μὴ τὸ τῆς ἑβδομάδος ἐκεῖ ἀργοῦμεν ἡμεῖς, τὸ ἔθος εἰς ἀκριβὲς ἐπιτετήρηκεν, καὶ ἀφειδείας, καὶ λύχνων ἀναμμάσεις, καὶ πολλὰ τῶν εἰς βρῶσιν ἡμῖν εἰς νενομισμένων ἀποφατικῶς. μιμεῖσθαι δὲ πειρῶνται καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ τὴν τῶν ἔργων ἀνάδοσιν, καὶ τὸ φιλεργὸν ἐν ταῖς τέχναις, καὶ τὸ καρτερικὸν ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν νόμων ἀνάγκης. τὸ γὰρ θαυμασιώτατον ὅτι χωρὶς τοῦ τῆς ἡδονῆς ἐπαγωγοῦ, εἰ δὲ λάβοις αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἴσχυσεν ὁ νόμος, καὶ ὥσπερ ὀρθὸς ἐκεῖ πανταχοῦ τοῦ κόσμου πεφοίτηκεν, οὕτως ὁ νόμος ἐκεῖ πάντων ἀνθρώπων βεβάδικεν. αὐτὸς γέ τις ἕκαστος τὴν πατρίδα καὶ τὸν οἶκον ὁπτικῶς τὸν αὐτόν, τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις οὐκ ἀπιστήσει. χρὴ τοίνυν πάντων ἀνθρώπων κατεγνωσμένην πονηρίαν ἐθελήσειν, εἰ τἀλλότρια καὶ φαῦλα περὶ τῶν οἰκείων καὶ καλῶν ζηλοῦν ὁπτιθυμήκασιν, ἢ παύσασθαι βασκαίνοντας ἡμῖν τοῖς κατηγορεῖν τοῦ. εἰδὲ γὰρ ὁπῃοῦν τινὸς ἀπιστοῦμεν τὰ πρὸς τὸν νόμον, τὸν αὐτῶν τιμῶντες νομοθέτην, καὶ τοῖς ὑπ' ἐκείνου προφητευθεῖσι περὶ τοῦ θεοῦ πιστεύοντες. καὶ γὰρ εἰ μὴ συνίεμεν αὐτοὶ τῆς ἀρετῆς τῶν νόμων ἅπαντων, ὑπὸ τοῦ πλήθους γοῦν τῶν ζηλούντων μέγα φρονεῖν ἐπ' αὐτοῖς ἠνάγκασθημεν. ἀλλὰ γὰρ περὶ μὲν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας, τὴν ἀκριβῆ ποιήσαμεν ἀπόδοσιν, ἐν τοῖς περὶ ἀρχαιολογίας μοι γεγραφεῖσι. νυνὶ δ' αὐτῶν ἐπεμνήσθην ἐφ' ὅσον εἰς ἀναγκαῖον, οὔτε τὰ τῶν ἄλλων λέγειν, οὔτε τὰ παρ' ἡμῖν ἐγκωμιάζειν προθέμενος, ἀλλ' ἵνα τοῖς περὶ ἡμῶν ἀδίκως γεγραφόσι ἐλέγξω πρὸς αὐτὴν ἀναγκαίως τὴν ἀλήθειαν πεφιλονεικότας. ἐν δήμοις δοκῶ πεπληρῶσθαι δι' τῆς γραφῆς ἱκανῶς ἃ προϋπεχόμην. καὶ γὰρ ἀρχαιότητι προϋπάρχον ἐπιδείξαι τὸ γένος, τῶν κατηγόρων ὅτι νεώτατόν ἐστι εἰρηκότων. καὶ γὰρ πολλοὶ ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἐμνημονεύκοτας ἡμῶν ἀρχαίως παρέχομεν μάρτυρας, ἐκείνων ὅτι μηδείς ἐστι δεδεβεβαιωμένων. ἀλλὰ μὴν ἀγυπτίους ἔφασαν ἡμῶν τοὺς προγόνους· ἐξείχθησαν δι' εἰς ἄγυπτον ἐλθόντες ἐτέρωθεν. δι' ἣν λύμην σωμάτων, αὐτοὺς ἐκβληθῆναι κατεψεύσαντο. προαιρέσει καὶ προθυμίᾳ ῥώμης ἐφάνησαν ὅτι τὴν οἰκείαν ἐπεστρέψαντες γῆν. οἱ μὲν ὡς φαυλότατον ἡμῶν τὸν νομοθέτην ἐλοιδόρησαν. τῷ δὲ τῆς ἀρετῆς πάλαι μὲν ὁ θεός, μετ' ἐκεῖνον δὲ μάρτυς ὁ χρόνος δέδοται γεγενημένος. περὶ τῶν νόμων δὲ ἐδέησε λόγου πλείονος. αὐτοὶ γὰρ ἐφάνησαν δι' αὐτῶν, οὐκ ἀσεβείας μόνον, εὐσέβειαν δὲ ἀληθεστάτην διδάσκοντες, εἰδὲ ὅτι μισανθρωπίαν, ἀλλ'

A opinionisque quam ille de Deo contradidit: nam cùm sit infinitum tempus, si quis eum comparet aliorum legislatorum ætatibus hunc vltra omnes inueniet. A nobis itaque declaratæ sunt leges, & cunctis aliis semper hominibus zelum sui potius præbuerunt. Primi quippe Græcorum, in speciem quidem iura patriæ conseruabant: ipsius autem philosophiæ tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humilitateque vitæ communionem inter alterutros edocentes. Quin etiam populus iam olim multus nostram pietatem æmulantur, neque est ciuitas Græcorum vsquam aut Barbarorum, nec vlla gens ad quam septimanæ in qua vacamus consuetudo minimè peruenerit, ieiuniáque & candelabra accensa: atque etiam ciborum apud nos solemnia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiam concordiam, quam nos inter nos obrinemus, & rerum communionem & industriam in artibus & perdurationem necessitatum habere pro legibus. Illud enim mirabilius est, quia absque exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita valuit obligare: & quemadmodum Deus in vniuerso mundo consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Vnusquisque enim si suam regionem domúmque conspiciat, his quæ dicuntur à me credere non recusabit. Oportet igitur cunctorum hominum spontaneam malitiam reprehendere. aut enim volunt nos isti aliena & praua iura, ante propria & meliora zelarit aut certè si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio defendimus hanc causam: sed nostrum honoramus legislatorem, atque credimus, quæ ab illo prophetata de Deo sunt. Denique nisi intelligeremus ipsi virtutem legum, ac certè ob imitantium multitudinem præclarè de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de republica nostra certissimam feci narrationem in his quæ de Antiquitate conscripsi. Nunc autem earum mentionem feci quantum necessarium fuit, neque aliorum vituperare iura neque nostra laudare proponens: sed hoc agens, vt de nobis iniustè conscribentes, & contra ipsam veritatem impudentissimè contendentes, arguerem. Arbitror itaque per hanc conscriptionem abundanter me quæ promisi complesse. Ibi enim ostendi, hoc genus hominum contra quàm calumniatores affirmant, esse antiquissimum: & multos veterum in conscriptionibus suis memoriam habentium nostri, testes exhibui. Dixêre itaque Ægyptios fuisse progenitores nostros: & ostensum est, quia in Ægyptum venerint aliunde. Deinde sunt mentiti, quoniam exinde propter cladem corporis sint expulsi: & apparuit quòd voluntate & magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi. Alij verò tanquam nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtuti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhibet testimonium. De legibus autem loqui amplioti sermone, non fuit opus. Ipsæ namque per semetipsas apparuêre piæ & verissimam habentes intentionem: & non ad hominum odium, sed

ad rerum communionem potius inuitantes, iniquitatum inimicæ, cultricéique iustitiæ, & luxum procul abiicientes, frugalitatem verò ac industriam erudientes, bellum causa auaritiæ nesciétes: fortes autem pro se esse populos præparantes, ad supplicia retribuenda semper inuitabiles, verbis nequaquam circumueniri fáciles, præparationes semper operibus exequentes. Hæc enim nos semper opera manifestiora literis exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia plurium atque meliorum rerum nos quàm alij præceptores sumus. Quid enim impræuaricabili in pietate melius est? quid iustius quàm legibus obedire? quid vtilius, quàm inuicem vnanimes esse, & neque in calamitatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò artibus aut agricultutæ vacare: & semper & vbique credere Deum respicere, & solum omnia gubernare? Hæc igitur, si quidem apud alios aut scripta sunt primitùs, aut seruata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum facti discipuli. Si verò nequaquam primitùs extitêre, his præcipuè nos vtentes cognoscimur, & primam eorum inuentionem nostram fuisse declaramus. Apiones igitur & Molones, & quicunque mendacij derogatione congaudent, conuicti procul facessant. Tibi autem Epaphrodite, veritatem maximè diligenti, & per te similia nosse de nostro genere cogitantibus, hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

A ὅλῃ τῇ τῶν ὄντων κοινωνίᾳ προκαλούμενοι, ἀδικίας ἐχθροί, δικαιοσύνης ὑπηρέται, ἀργίαν καὶ πολυτέλειαν ἐξορίζοντες, αὐτάρκειαν καὶ φιλόπονον διδάσκοντες, πολέμου μὲν ἀπεργοῦντες εἰς πλεονεξίαν, ἀνδρείους δ' ὑπὲρ αὐτῶν εἶναι προκαταστήσαντες, ἀπαράτητοι πρὸς τὰς πειθοῖς, ἀσόφιστοι λόγων προκαταστάσεις, τοῖς ἔργοις ἀεὶ βεβαιούμενοι. ταῦτα γὰρ ἀεὶ ἡμεῖς παρέχομεν τῶν γεγραμμένων σαφεστέρα. δι' ὅπερ ἐγὼ θαρσήσας αὐτὸ ἐρῶ, πλείστων ἅμα καὶ κρείττων ἡμᾶς εἰσηγητὰς τοῖς ἄλλοις γεγενῆσθαι. τί γὰρ εὐσεβείας ἀπροβάτου κρεῖττον; τί δὲ τοῦ πειθαρχεῖν τοῖς νόμοις δικαιότερον; ἢ τί συμφερώτερον τοῦ πρὸς ἀλλήλους ὁμονοεῖν, καὶ μήτε ἐν συμφοραῖς διίστασθαι, μήτε ἐν εὐτυχίαις στασιάζειν ἐξευρίσκοντας; ἀλλ' ἐν πολέμῳ μὲν θανάτου καταφρονεῖν, ἐν εἰρήνῃ δὲ τέχναις ἢ γεωργίαις προσανέχειν. πάντα δὲ καὶ παντάχοῦ πιστεύειν τὸν θεὸν ἐπιβλέποντα διέπειν. ταῦτ' εἰ μὲν παρ' ἑτέροις ἢ ἐγράφη πρώτον, ἢ ἐφυλάχθη βεβαιότερον, ἡμεῖς αὐ ἐκείνοις χάριν ὀφείλομεν, ὡς μαθηταὶ γεγονότες. εἰ δὲ καὶ χρώμενοι μάλιστα πάντων βλεπόμεθα, καὶ τῶν πρώτων εὑρεσιν αὐτῶν ἡμετέραν εἶναι ἐπιδειξάμεθα, ἀπίωνες μὲν καὶ μόλωνες, καὶ πάντες ὅσοι τῷ ψεύδεσθαι καὶ λοιδορεῖν χαίρουσιν, ἐξελεγχθήσεσθε. σοὶ δὲ ἐπαφρόδιτε μάλιστα τῶν ἀληθείας ἀγαπῶντι, καὶ δι' σὲ τοῖς ὁμοίως βουλευσαμένοις περὶ τοῦ γένους ἡμῶν εἶναι, τοῦτο τὸ καὶ τὸ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένον βιβλίον.

Flauij Iosephi contra Apionem libri II. finis.

DES.

Notes du mont Royal
www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises ici volontairement.

INDEX

RERVM OMNIVM APVD IOSEPHVM MEMORABILIVM SECVNDVM ALPHABETI ORDINEM.

Numerus paginam, litera locum paginæ designat.

A

Aron Moysi in Ægyptum redeunti occurrit pag.61.e
Aaroni sacerdotium confertur 87.g
confirmatur 108.g
eius filij quatuor 88.a
quomodo purificatus 89.b
filij eius duo seniores dum offerunt, exusti ibid.d
virga eius floret, & profert amygdala 108.e. *moritur* 110. c. *primus fuit pontifex* 700.a
Abaneth qualis zona 84.d
Abaris, mons 132.d
Abassarus à Cyro præfectus restituendo templo Hierosolymis 385.d
Abdastartus rex Tyriorum Beleastarto patri successit 1043.e
eius mors ibid.
Abdemonus Tyrius adolescens problematum dissoluendorum peritus 268.a.& 1043.b
Abdonis principatus Hebræorum 159.b
Abel quid significet, occiditur à fratre 6.d
Abelmachæa vrbs 241.c
abemerigus Isatæ suam filiam dat vxorem 684.c
abenerus præfectus exercitus 183.b 194.b. *Iebosthum Sauli filium constituit regem* 212.c *pugnat contra Ioabum ibidem. transfert regnum ad Dauidem* 213.f. *ab Ioabo fraudulenter occiditur* 215.a
aber secundi ex fratribus Machabæi supplicia crudelissima, tolerantiáque eius 1093.d
Abesalomus Ammonem fratrem iugulat 227.d *fugit in Gesura, vnde à patre reconciliato reuocatur, item forma eius & cæsaries qualis, tum quomodo Ioabum tractarit* 228. *popularem auram captat & regnum* 229.c. *cum patris concubinis rem habet* 231.d. *cogit magnum exercitum contra patrem* 233. c. *pendens in arbore interimitur* 234.c
Abias Arabum rex prælio victus sibi ipse manum infert 688.e
Abias Solomonis filius quomodo se gesserit in administratione principatus 173.b
Abiatharus Abimelechi filius seruatus à Sauli sæuitia 196.f. *confirmatur ei pontificatus* 241.f *quomodo à Dauide vltus, eius domus sacerdotio priuatur* 254.b
Abibalus rex Iromi pater 267.f *Tyriorum rex* 1042.e.1043.a
Abigæa Nabali vxor Dauidem commotum placat 201.b
Abilamarodachus Nabuchodonosori filius in paternum regnum succedit & Ioachimum è vinculis eximit 350.c
Abimelechi Bethlemitæ in Moabiticam terram cum suis profectio 163.c
Abimelechius Gedeonis nothus, fratres legitimos occidit, & imperiũ arripit 155.g *vrbe & tribu pellitur* 156.c *Sicimas captas solo æquat* 157.b *occiditur à muliere* ibid.d
Abimelechus Palæstinæ rex Saram concupiscit 21.a
abironi cum suis terra dehiscit 107. c
abisace puella calefacit senem Dauidem 246.g *ambit eam vxorem Adonias* 253
abisæus Ioabi frater, vir fortis 212.c 336.f. *cum fratre Sabæum persequitur* 238.e *vindicat regem ab interitu, occiso Acmone* 242.c
Abrahamus quando natus 15.c *Lotum nepotem adoptat* 15.g *è Chaldæa migrat in Chananæam, & Dei verum cultum instituit ib. hinc in Ægyptum proficiscitur, vbi vxorem fingit esse sororem suam* 16.f. *Ægyptiis disciplinas instituit* 17.c. *Assyrios vincit* 18.c *decimas dat Melchisedeco, & promittitur ei filius à Deo* 18.e *genuit Ismahelem ex Agare* 19.d *hospitatur angelos tres* ibid. *migrat in Gerara* 21.a *à Deo tentatur* 22.e *monumentum sibi & posteris comparat* 24.b *ducit Chaturam vxorem, suscipit liberos* ibid.c *Isaco quærit vxorem* ibid.e *moritur* 26.b *eius arma contra Pharaonẽ* 928.g
Abrahami domicilium vicus 16.d
Absalomon tyrannidis Manahemi adiutor 813.a
Absalomus patruus, & socer Aristobuli captus 474.f
Accaron non potuit capi ab Hebræis 46.a.
Achabus Amarini filius regnum paternum maioribus contaminat id sceleribus quam antecessores sui 285.c *agnoscit suum factum & pœnitet* 289.c. *cedit Adadi filio bellum inferenti* 290.c. *eundem vincit* 291.c. *occiditur* 295.d *ipsius liberorum capita præcidunturur* 310.e
Achan furtum committit 137.c *plectitur* 138.c
Achæ quinti ex fratribus Machabæi immania supplicia, eiúsque insignis tolerantia 1095.a
Achazes Iothami filius regnum paternum arripiens, idolis filium holocautoma offert, bellóque impetitus, magnã patitur stragem 321.d *Assyriorum regis auxilio vlciscitur Syros, stultus & impius moritur* 322.d.
Achiabus Herodis nepos ab vim prohibet 599.b *impetitur à 2000. militibus dimissis* 607.d *Herodem manum sibi inferentem prohibet* 773.e *militibus tumultuantibus resistit* 607.d
Achias pontifex 181.a
Achias propheta Hieroboamo regnũ & alia vaticinatur 274.b.280.c
Achilaus princeps cõmentariensium 241.f
Achimanus Berzellæi filius apud Dauidem manet 237.f

Achimas Dauidi victoriam nunciat 235.b
Achimelechus pontifex Dauidem commeatu iuuat 196.b. accitus ad Saulum occiditur cum omni sua familia 196.f
Achitophel à Dauide ad Abesalomum deficit 229.d. male consulit domino suo 231.c. propter spretum consilium relinquit Abesalomum, & se suspendit 233.a
Acmes Iuliæ famili a dolus 595.b 771.d
acmon gigas Dauidem occisurus ab Abisæo perimitur 242.c
acusilaus Argiuus quo tempore historiam condere inceperit, & in quibus Hesiodum corrigat 1034.g
adadus Azaelis filius paternum in regnum succedit, quo ab Ioa Israelitarum rege priuatur 316.d
adadus Syriæ & Damasci rex cum Dauide confligens vincitur 221.f
adadi huius posteri dicti reges Syriæ sicut Ægypti reges Ptolemæi 222.a
adadus tertius Samariam vastat ib.
adadus Syrus Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.291. & recipitur in gratiam 292.c. Ioramo insidians & Elisæum capere conatus frustratur 302.e
bello aggreditur Ioramum 302.e
fugatur à deo 305.a
prefocatur ab Azaele 306.d
adami creatio, & quid ea vox significet 5.a
lapsus & mulcta 5.e
eius soboles, posteritas & mors 6.d
adar mensis 132.e.366.e.381.f. 424.a
adar mensis dies XIIII. & XV. cur festi Iudæis 382.h
aderus Syriam occupat, & rex eius efficitur 273.f
adoma quid significet 36.b
adomus dictus Esaus ibid.
adoni quid significet 145.e
adonias Dauidis filius regnum paternum affectat 247.a
fugit ad asylum, & veniam commissi à patre impetrat 248.d
salutat matrem Salomonis, & Abisaces connubium ambiens occiditur 254.b
adonibezecus capitur ac truncatur manibus & pedibus, sicuti ipse alios reges mutilauerat 145.e
adoramus quæstor tributorum ordinatur 241.e
lapidibus obruitur 275.e
adulterij suspecta quomodo purgetur 95.a
adramalechus Senacheribi filius patricida 330.e
adrazarus Sophenorum rex à Dauide victus 222.c
Ægyptius vates seductor Iudæorum 695.f
Ægyptij populus qualis 13.f. 54.b
Ægyptiis quis astronomiam & arithmeticam primus tradiderit 17.c
non licere eis greges curare 52.f.
cur quintam fructuum portionem regibus pendant 55.c
pugnant cum Æthiopibus 57.f
Hebræos insequuntur 66.a
quare Babylonem abducti 345.c
eorum antiquissima rerum memorabilium traditio 1034.b.1035.f
testimonium de Iudæis 1039.c 1050.g. quid eis Græcorum commercium conciliarit 1038.d
sexaginta millia Iudæorum peremerunt 992.e. per totum
Ægyptiis gratificari volentes veritatem de gestis Iudæorum corrupêre 1051.e
Ægyptiorum dij descripti 1054.c. 1065.
seruitus 1068.e
eorum mali mores taxati 1065
Ægyptiis nemo regum aut imperatorum ius ciuitatis largitus est ibidem
Ægyptium mare totum portub. caret 894.b
Ægyptum fames occupat 44.e. 53.a
Ægypti regina Solomonem inuisit 270.a
Ægypti descriptio 807.f.895.g
ægyptus vnde nomen acceperit 1045.f
ælius Gallus dux auxiliariorum ab Herode missorum Cæsari 539.b
æmilius Iucundus à Iudæis occisus 820.f
æmilius Regulus Corduben. 653.c
æneas, qui Aretas postea dictus, Arabum rex constituitur 572.e
æoles populus 13.c
æraria quis inuenerit 7.d
æris genus auro preciosius 222.d
æsinaces Persicus, qualis 697.a
æta, petra, Sampsonis habitatio 161.c
æternius Fronto magister duarum legionum Alexandrinarum 956.f
æthiopes, populus 13.f
bello Aegyptios infestant 57.f
quomodo à Mose victi 58.d
æthiopas ab Aegyptiis circumcisionem accepisse 279.f
agaris insolentia ob conceptum infantem punitur 19.c
ablegatam vnà cum filio consolatur angelus 22.b
agatharchides historicus 1050.b
aggæus propheta 365.f.366.c
agita Nabathæi facinus 935.b
agrorum terminos quis primus fixerit 7.c
agriculturam quis inuenerit ibid.
agrippa Aristobuli filij soboles 628.a. varia fortuna 629. vsque 637
M. Agrippa in Iudæos beneuolentia 398.d
Agrippa in Asiam mittitur 540.a
ab Herode magnificè exceptus epulum præbet populo 549.d
eius in Iudæos studium 562.b 584.e
Agrippa rex Herodem apud C. Caligulam accusat 638.c
accusat tetrarchias ac bona consequitur 638.f
conuiuio sumptuosissimo Cæsarem excipit 642.c
Iudæos reconciliat Caio 643.b
hortatur Claudium ad retinendũ principatum 670.d
tergiuersator bilinguis ibid.
quæ beneficia à Claudio Cæs. acceperit 733.d
eius in Iudæam reditus 674.f
Silam vinctum adseruat 677.b
reliqua eius gesta vsque mortem 677.678.679.680.&793.795.796. 801. 803. 804. 810. 811. 815. 816. 817. 832. 833. 864. 893. 906.907. 913
Agrippa filius Agrippæ 679.f
impetrat pontificiæ stolæ custodiam Iudæis 683.b. Chalcidi præficitur 690.d Claudio auctor ut Iudæorum causam legitimè cognoscat 693.a
Chalcidem aufert ei Cæsar, & multis aliis toparchiis donat ibid.b.
nuptias instruit ibid.
Galilæa parte donatur à Nerone 694.f. domum extruit 697.c. Neroniada nominat & munificus est 698.g
Magdala certat capere 1007. venit Tyrum cum Vespasiano 1030.b
Agrippæ regni fines qui 832.f
Agrippina Claudij Cæs. vxor 692.g. maritum veneficio tollit ibid. filium Neronem imperio præficit 694.b
Agrippium à quo conditum 746.e
Ainam inuadunt Hebræi, & fugantur 137.d. capitur & succenditur 138.d
Alabarchia magistratus 693.f
Alanorum nationis descriptio 985.a
irruptio in Mediam & Armeniam ibid.
albinus Iudæa præsidet 694.f
Iudæam latronibus explet 699.c
malus 702.b
albinus Rom. præfectus Iesum Anani filium misere mulctatum dimittit 961.c
albini procuratoris direptiones & iniustitia 121. per totum
alcimus in pontificatũ succedit aliàs Iacimus dictus 421.e
profugit ad Demetrium ibid. perit 424.b
alexãder alabarcha mutuat pecuniã

Agrippæ

Agrippa 630.d
Vide infrà Alexander Lysimachus
Alexander Antiochi Epiphanis filius bello aggreditur Demetrium 430.c vincit 432.e
Ionathæ amicitiam ambit 430.e
Ionathan in summo honore habet 435. a. Ptolomæo Philometori hostis factus occiditur 437.f
Alexander Aristobuli filius Iudæam infestans à Gabinio vincitur 476.c
rebellans Romanos quotquot potest interficit 477.f
Hircano bellum infert 721.c
cum Gabinio pugnat 723.a
securi percutitur 723.f
alexãdri fictitij actus & fallacia 783.d
Vide Pseudalexander
alexander Herodis filius Roma reuersus duxit vxorem 549.c
accusatus à patre causam dicit, & reconciliatur 555.556.557.
calumniis oppressus coniicitur in vincula à patre 568.f
reconciliatur patri per socerum 569.f
iterum calumniis vrgetur ab Euricle aliisque 573.574.
& in carcerem detruditur ibid.
accusatus à patre Beryti, damnatur 578.f
strangulatur 580.b
alexander Herodis filius venefici accusatur à patre 751.e
iterum accusatur 755.d
& in vincula coniicitur 756.b
accusatur 759.g
strangulatur 761.f
eius soboles 762.a
alexandri Herodis filij posteri in maiore armenia regnauerunt 793.g
alexander Iamnæus Hyrcani filius, rex factus fratrem insidiantem interimit 456.c
circumuenit astu Ptolomæum Lathurum, à quo postea vincitur 457.g
iterum belligeratur contra eum 458.e
præliatur cum suis 460.c
cum Demetrio Eucæro ib.g
immanitatis causa Thracides dictus: aliáque gesta & mors 463.464. 713.714.715.716.
alexander Lysimachus Alabarcha solutus vinculis à Claudio 673.e
eius diuitiæ quantæ 690.b
alexander rex primus Macherunta ædificauit 980.e
quo tempore mortuus 1048.d
eius morte Iudæi Ægyptum & Phœnicen translati 1049.b
alexander Philippi filius patri in regno succedens quas tulerit victorias 383.d
Damascum & Tyrum capit atque Gazam 384.d
pontificem Iadadum veneratur, & Hierosolymis deo immolat, Danielisque prophetiam interpretatur, & Iudæis quæcunque postularant concessit 385.e.816.b
eo mortuo quomodo regna eius occupata 386.f
Alexander Tiberij pater portam templi supra Corinthiam crassiori auro & argento perfudit 917.b
Alexander Veles rex 437.f
Alexander Zebinas Demetrij victi loco rex constitutus fœderatur Hyrcano 451.d
in bello cadit ibid.
Alexandra Alexandri Iammai vxor quomodo à morituro marito instructa regnum seruarit & administrarit 463.b
morbus eius & mors 465.b
Alexandra Hyrcani filia, vxor Alexandri Aristobuli, infensa Herodi 512.b.513.b.
Alexandra Phasaeli filia 627.g 628.a
alexandria plus singulis mensibus quam Hierosolyma toto anno pendit Romanis 807.g
isdem quatuor mensium annonam ministrat 808.a
alexandria ciuitas post Romam maxima 903.b
alexandriæ portus descriptio 894.c
vrbis situs descriptus 807.g 808.a
alexandrinorum seditio contra Iudæos 816.b
alexandrini Vespasianum pro imperatore prompti agnoscunt 894
alexandrinorum fortitudo & præstantia in oppugnatione Hierosoly. 922.e
alexandrini quamdiu cesserint Iudæorum solennitatibus 1065
alexandrini seditionis autores, Apionis similes ibid.
alexandrium arx 472.f.476.c
alexas duxit Salomonem vxorem 583.b.223.f
iubetur ab Herode nobiles Iudæos se defuncto occidere 598.d
piè agit 600.b
alisas, alisai 13.c
alisfragmuthosis rex contra pastores gerit bellum 1040.d
aliturus minorum actor 999.d
allus Samarita, libertus Neronis 631.a
althemus præ timore obriguit 744.c
amalecita gens 74.b
amalecitæ bellum Israelitis inferunt & vincuntur 75.d
amalecitæ Hebræos subigunt 153.d. eorum rex captus & occisus 185.a
amalecitas quanto deus odio sit prosecutus, & quomodo Saulus eos extirpauerit 184.b
David cædit eos 207.f
amalecus nothus Aliphazæ filius 36.c
Amalecitis regio ibid.
Amanus quanto in honore apud Artaxerxem habitus, & quantum in Iudæos propter Mardochæi conceptum odium 375.a
consuluit contra seipsum 378.b
in crucem Mardochæo paratam sustollitur 380.a
& filij eius 382.a
Amarai filij quomodo Ioannem Gaddim interfecerint, & quas eius cædis pœnas dederint 428.c
Amarames Moysis pater & Aaronis, deum inuocans vt Hebræos redimat exauditur 55.b
Amaramus seditiosus exulat 612.c
Amarinus constituitur rex 284.f
obit diem suum, relicto principatus successore Achabo filio 285.b
amasus Abesaloms copiis præficitur 253.c. impetrat veniam à Dauide, cui gratulatur regni restitutionem 236.c
constituitur præfectus exercitus 238.d. occiditur à Ioabo 238.f
amasias filius Ioasis regis Iudæ, vir bonus & pius patri in regnum succedit 315.b.316.e
paternæ necis autores tollit, amalecitas, Idumæos & Gabelitas prælio vincit, & ad idola deficit 316.c
increpatur à propheta 317.a
minatur Ioæ regi, & prælio victus capitur interficiturque 317.b
amasias sacerdos 298.a
amathus, Amatha 14.d
amathus castrum ad Iordanem 459.b
ambitio quantum malum 215.b.per totum
M. Ambiuius præficitur Iudææ 619.a
amenophis regni terminus 141.b
amesses regni terminus ibid.
amiaz Achaz fil. bello superatus à Zacharia trucidatur 321.f
aminadabus Leuita 171.c
ammanus, Ammanitæ 21.a
Hebræorum genti bellum inferentes malè excipiuntur 157.f 158.d
ammanitarum contumelia in Dauidem 223.f
& quæ de eis vltio accepta 224.f.excinduntur 228.b
ammanitæ & Moabitæ socii mutuo sese occidunt 298.e
ammaus exusta 781.b
ammaus thermæ sanandis corporibus idoneæ 864.b
vide & Emmaus
ammonius insidiator Ptolemæi Philometoris occisus 437.a
ammon sororem Thamaram stuprat 228.g
occiditur à fratre Abesalomo 227.d

amorai cum suis regibus deleti 11. d. qui eorum ditionis termini ibid.
amoritis regio duabus & dimidia tribubus conceditur 118.a
amosus Manassis filius regno paterno substituitur, quod propter impietatem non diu tenens occiditur 333.a
ananelus constituitur pontifex ab Herode 212.b
honore priuatur 513.a
restituitur ei 511.a
ananias Masbali pontifex cũ quindecim aliis crudeliter necatur 938.f
ananias mercator Iudaus regias mulieres Iudaicam religionem docet 685.a
ananias Nebedei fil. pontificatum accipit 690.d
vinctus mittitur Romam 692.e
ananias nominatur Sedraches 346.a
ananias Onia filius copiis Cleopatræ præficitur 452.g.458.d
ananias Pharisæus Iosephoſe opponit 1013.f
ananiæ pontificis liberalitas, eiúsque seruorum iniquitas 698.d 699.b. ipsius filius capitur à sicariis 698.e
ananiæ pontificis domus incenditur 811.d
ananias pontifex cum Ezechia fratre, pontificibus aliis in cloacis latuit propter seditionem ibid. cum fratre interficitur 812.a
ananus anani filius pontificatum acquirit, & Iacobum lapidat 698. b
anani senioris felicitas ib. a
ananus Ionatha filius Cestio portas prodere voluit 819.g
ananus Iudaorum dux vinctus Romam mittitur 692.e
ananus pontifex cum Hierosolymitis bello contra Romanos se paraat 826.f
apparatum belli rursus amittere noluit 829.a
milites contra Simonẽ Giotæ mittit ibidem e
ananus pontifex, eiúsque gesta 872. & 874.875. per totum.
anani mors Hierosolymæ excidij principium 882.g. eiúsque virtutes celebratæ ibid.
ananus Sethi filius pontifex constituitur 618.e o priuatur 619.c
ananus Simonis satelles ad Titum profugit 956.c
anarabarches, pontifex Hebr. 84.b
anaxagoræ Clazomenij mors 1079.f
anchus rex Gittæ 195.c.203.b
exercitum ducit in Hebræos 203.f. 206.d
andromacho amicitiã renunciat Herodi 567.g
andronicus Messalami filius orator 434.a
angelus, quale nomen 522.b
angelos cum mulieribus coiisse 8.e
anilæi & Asinai Neerdensium facinora 645. 646. 647. 648. per totum
an.mi vnde certissimum argumentũ colligatur 199.e
anna Helcanis vxor 165.b
annibas seditiosus plectitur 682i c
annius Minutianus 633.e.636.671.e
annius Rufus Iudæa præficitur 619. b
annus magnus quot annis constet 11. c
anni septimi, quinquagesimi seu Iobeli remissio 96.b
anni quot ab exitu Israelis ex Aegypto vsque ad templi Solomonis extructionem 700.d
anteij interitus 661.f
anthedo, postea Agrippias dicta 459. c
antigonus Asiam occupat mortuo Alexandro 388.a
antigonus aristobuli filius cum patre transfugiens capitur 477.d
accusat Cæsarem, Hyrcanum & Antipatrum 481.d
paternum regnum affectans profligatur 461.d
reducitur in regnum per Parthos 494.e. amputat Hyrcano auriculas 497.e. accusatur Romæ, & placat pecuniis hostem 499.c
quomodo ab Herode oppugnatus sit 500.c
& inde quomodo expugnatus & irrisus à Sosio 507.e
antonius Herodis pecuniis corruptus eum occidit 508.b.510. e. per totum. antipatrum & Hyrcanum accusat 724.g vincitur ab Herode 729. d. rex constituitur 732.d. quã insolens ex vnica victoria factus 738.d. dat se vinciẽdum Sosio 741. d. securi percutitur ibidem.f
Antigonus Hyrcani fil. Samariæ obsidioni præficitur 452.b
quomodo à fratre & cur occisus 454.f.712.e
antiochia Mygdonia, vrbs 687.e
antiochia, Syriæ metropolis 852. c
antiocheni Demetrium eiectum recipiunt 437.d
antiocheni soli cum Sidoniis & Apamenis pepercerũt Iudæis cohabitatoribus suis 815.e
antiochensium odium in Iudæos 398. c
antiochensiũ petitiones apud Titum 976.e
antiochus antiochi Grypi filius victus & occisus ab Antiocho Cyziceni filio 459.f
antiochus Antiochi Cyziceni filius superat Antiochum Grypi, & superatur inde ab Eucæro & Philippo fratribus ibidem.460
antiochus Aspendius ab Hyrcani filiis victus 711.g
antiochus Comagenæ rex 620.g. 8.d
antiochus Cyzicenus cum fratre Antiocho Grypo belligeratur 451.d
vincitur ab Hyrcano 452.g
occiditur à Grypi filio Seleuco 460.b
antiochus deus Alexandri fil. adolescens rex coronatur & amicitiam cum Ionatha init 440.a
trucidatur à Triphone suo tutore 447.b
antiochus Dionysius Antiochi Grypi fil. Damasci regno potitus quid gesserit 462.a
eius cũ Alexandro & Arabibus bellum 715.e
antiochus Epiphanes Seleuci fil. & eius gesta contra Iudæos 407.g vsque 419.975. ad Elymaida vincitur 418.e
commissa regni cura Philippo moritur 419.b per totum, aliáque eius gesta 1087. 1088.1089. 1090
antiochi Epiphanis cum Ptolemæo Sexto contentio propter Syriam, & in Iudæam irruptio sæua 708.d
antiochus Epiphanes quomodo ceperit Hierosolymam 929.f. 934.e
antiochus Eupator Antiochi Epiphanis fil. rex constituitur 419.c
Bethsaritas expugnat 420.d
Philippum tutorem regnum inuadentem occidit 421.d
captus à Demetrio trucidatur 421.g
antioch. Eupator Antiochi Epiph. fil. quomodo Iudæam afflixerit 709.e
antiochi magni bellum cum Ptolemæo Philopatore, & beneficia in Iudæos 398.e
dat filiam Ptolemæo vxorem 401. a
Antiochi Pharanx loci nomen 716.a
antiochus Seleuci nepos Deus cognominatus 398.e
antioch. Soter, etiam Pius dictus frater Demetrij rex natus Tryphonẽ persequitur & interficit 447.f
Simonem Matthiæ in amicitiam receptum conatur subigere, sed infeliciter 448.a
oppugnat Hyrcanum Hiersolymis, & cognominatur Pius 449. per totum. regno & vita priuatur ab Arsace 450.b
Seleucum Grypi vincit 460.a
antiochus Grypus qui & Philometer Demetrij Nicanoris fil. Alexandrum Zebinam bello occidit, & regnum Sy-

regnum Syriæ occupat, & Heracleonis insidiis occisus. 451.d
Antiochus, Agrippa & Sohemus Vespasiano in auxilium miserunt bina millia peditum, & sagittarios equites mille 834.f
Antipas Herodis fil. constituitur tetrarcha 599.e
affectat regnum 603.a
portionem paterni regni acquirit 611.e
Antipas pro Antipatro fratre rex constituitur testamento 771.f
tetrarcha instituitur 773.g
Antipas pater Antipatri Idumæa præfectus ab Alexandro 469.b
Antipas regij generis vir comprehensus custodiæ traditur 871.g
occiditur 872
Antipater Herodis fil. à patre vocatur domum 554.d
honoribus augetur 555.b
fratres crebris calumniis infestat ibid. 568.e.574.e
malicia eius 582.per totum.
eius in patrem insidiæ 585.a.587. 588
capitis damnatus vincitur 590.d
occiditur 599.d
ab Herode patre pellitur eiusque 749.
fratribus insidiatur 751.d
prodigit 761.b
fratrum occisorum liberis etiam male vult, & conspirat contra patrem 762.c
veneno eum tollere conatur 766.c
aliis duobus fratribus calumnias struit 767.c. causam dicit 769. 770.per totum.
occiditur 773.f
antipater Idumæus Hyrcanum in regnum restituit 717.f.718.per totum, aliáque eius gesta 722
vsque 727
antipater accusatus, declaratur præfectus Iudææ à Iulio Cæs. & Hierosolymorum muros reficit, & filiis suis præfecturas attribuit 725.c
antipater qui prius Antipas, quomodo se suósque euexerit, & Aristobulum regno eiecerit 469.c
Scaurum commeatu iuuat 475.f
eius authoritas, vxor & liberi 479.d
qualem operam nauarit Cæsari, aliáque eius gesta ibidem. & 480
dynasta & procurator Iudææ constituitur à Cæsare 481.e
suos liberos ad gubernacula prouehit 483.b
antipater Salomes fil. accusat Archelaum 777.d
antipater Samarita Antipatri Herodis filij procurator 588.d
veneficium apparatum Herodi indicat 766.b
antipatris civitas ædificatur 559.f
Antiphilus cum suo fratre venenum appararunt in Herodis interitum 588.f
Antiquitatum libri xx. quod tempus complectantur, & quas historias 702.e
Antonia Drusi maioris vxor Germanici & Claudij mater Agrippa dat mutuo pecuniam 630.f
eius fauor in Agrippam 634.e
eius prudentia 637.b
antonia ædificij Herodiani descriptio 919.c
antonia porticus incensa, & præsidium ex ea deturbatum 811.f
antonia turris ab Herode condita 544.f.624.d.746.d
antoniæ fundamenta subuersa 951.c
M. Antonij decreta pro Iudæis 488. per totum
M. Antonius, dux Ro. 476.c
in Asiam proficiscitur, & Herodem defendit 491.g.429.e
amore Cleopatræ captus Herodem, & Phasaelum tetrarchas constituit 494.a
ad regium fastigium eundem promouet 499.d
ab eodem pecuniis corruptus Antigonum è medio tollit 508.b.510.e
M. Antonius donatur ab Herode 510.c.
homo impurus 512.e
Herodi nimium indulget 516.d
multa indecore agit in gratiam Cleopatræ 518.b
subigit Armeniam 519.b
vincitur apud Actium à Cæsare 524.a
occisus 524.e. qualem operam Gabinio præstiterit 721.g
Herodem exulem regno Iud. præficit 734.b.propter Cleopatram multa facit indecore 742.a
antonius centurio à Iotapateno insidiis interemptus 850.d
antonius præfectus alæ equitum contra Romanos 831.b
eius gesta ibid.
antonius Primus Mœsia contra Vitellium cum legione tertia properat 901.f.eius gesta ib.
Vitellium interficit 893.d
in conflictu cum Vitellianis quatuor millia & quingentos amisit 902.c.
Romam properat ibid.
antonius Silo Taricheas missus cum duobus millibus sagittariorum 859.d
aod. vide Iodes
apachnæ regni termini 1040.b
apania obsidione liberata 727.c
apellæus mensis 370.a.409.b
aphrica unde sic denominata 24.e
aphri & Æthiopes quantum annuè pendant Romanis 807.e
apion Alexandrinorum legatus contra Iudæos 649.c
apion grammaticus res Ægyptiacas conscripsit 1060.b
eius portentosa mendacia de Iudais & tota vita taxata ibidem. 1061.1062. per totum. & eius calumnia & mendacia confutata 1063. 1064. per totum. propheta factus fabulam tragicam de Iudais impudentissime fingit 1065. 1066.1067.per totum.
Apobaterion locus 10.a
Apochis regni termini 1040.b
Apollodoti Gazæorum ducis prælium cum Iamneo, & mors 459.c
apollonius Antiochi dux, à Iuda Macchabæo victus occiditur 413.b
apollonius Dauus præfectus Alexandri filii Antiochi Epiph. 435.c
vincitur à Ionatha 436.b
appollonij Molonis mendacia de Iudais 1065.1069.177.
apollonius senator sauciatur 672.e
apsanes Iudais præficitur 159.a
aquila aurea supra portam posita deiicitur 596.b.772.c
aquila quare Romanorum insigne 838.b
aquila Caligula interfector 660.e
ara tabernaculi, & Arula suffumigatoria 83.g
arabia confinis Iudæa 469.c
arabes qua ætate infantes suos circumcidant 21.f
arabes Hebræos subigunt 153.d. ab ipsis rursum caduntur 155.a
arabum prælium cum Herode 519.f
arabum Iudæam devastantium sæuitia 609.e
arabum gesta in Iudæa post mortem Herodis 781.b
arabes Iudæorum transfugarum viscera patefaciunt, aurumque eximunt 939.f
aramus, aramæi 15.a
arami liberi quibus gentibus appellationem indiderunt ibidem
aranes ubi mortuus ibid.d
arasci templum 330.e
arbela vicus 1022.f
arbori interdicta quæ vis indita fuerit 5.e
arca Noe reliquiæ vbi seruentur 684.c
arca tabernaculi forma 82.f
arca in potestatem hostium venit 168.d. quantorum malorum his fuerit autor ad quos peruenit, & quomodo Hebræis reddita 169.b
arca transfertur Hierosolymam in templum Salomonis 263.b
arcades de antiquitate gloriantes, post Athenienses literis eruditi 1035.d
arce, alio nomine Arclipus, civitas 82.a
arce, quæ nunc Petra, civitas 110.b

archelais vicus conditur 613.f
archelaidis palmeta 619.a
archelaus Cappadocum rex 549.c 558.f. *Herodem ad sanam mentem reducit* 569.g. *eius prudentia* 756. 757.
Archelaus Herodis filius à patre regno præfectus ipsius funus curat 608.c. *populose accommodat, & incidit in seditionem* 601.g.602.a. *accusatur apud Augustum* 603.e *ethnarcha non rex confirmatur ab Augusto* 611. e. *Glaphyram fratris defuncti vxorem ducit* 613.f
accusatur apud Augustum & relegatur Viennam Galliæ 614.a 784.b. *venduntur eius bona* 618.e *à fratre falsè calumniatur* 767.d *rex constituitur* 773. g. *in seditionem incidit* 775.776.781. *quod non rebellasset quarta tributorum parte leuatus* 785.a. *eius reditus quanti* ibid.b
Archelaus Magdati ad Titum profugit 956.c
Arethis, sexti ex fratribus Machabæi immania supplicia, eiusque cum insigni tolerantia sermones 1095. *per totum*
Aretas Arabum rex fugientem Hyrcanum recipit hospitem, oppugnationem Aristobuli cogitur intermittere 469.c.470.b. *cum Scauro fœdus init* 471.f
aretas qui antea Æneas constituitur Arabum rex 572.e. *confirmatur* 577.d
aretas Cœlesyriæ regnum adipiscitur 472.d.716.a. *cum Herode bellatur* 626.b. *& Iudæa infert bellum* 716.a *à Scauro mulctatur ccc. talentis* 721.c
aretas Petræus Romanis auxiliatur 609.a
argolicæ historiæ scriptores discrepantes 1034.f
ariphanes Græcus historicus Iudæorum mentionem facit 1051.a
arietis instrumenti bellici descriptio 843.e
ariochus Nabuchodonosori satellitum præfectus 347.a
arion procurator Iosephi Tobiæ fil. 405.
aristæus Iudæorum negotium agit apud Ptolomæum Philadelphum 389.f
aristocratiam esse optimam administr. 123.b
aristotelis apud Clearchum verba de Iudæis 1048.a
arius centurio confossus 608.d.780.e
aristobuli odium erga fratrem Agrippam 730.a
aristobulus Agrippæ frater, Iudæorum causam agit apud Petronium 640. *per totum*
Aristobulus Aristobuli fil. adolescens pulcherrimus 514. d. *ab Herode constituitur pontifex, & occiditur ab eodem* 513.f.514.g
Aristobulus Alexandri Iamnæi fil. generosus 463.f. *quomodo adsecutus sit regnum* 405.b. *obsessus ab Areta liberatur per Scaurum* 471.c. *quale donum Pompeio miserit, & controuersiam cum fratre apud eundem disceptauerit* 471.e. *quomodo à Pompeio tractatus* 472.f *vinctus abducitur Romam* 475.e *vinculis elapsus iterum capitur & mittitur Romam* 477.d. *veneno sublatus est* 479.g
Aristobulus Herodis fil. reuersus Roma ducit vxorem 549.c. *coniicitur in carcerem falsis calumniis oppressus* 574.f. *accusatus à patre Beryti damnatur* 578.f. *strangulatur* 580.b
aristobuli filij Herodis liberi qui 762. a.793.f.
aristobulo Herodis filio Armenia minor à Nerone data 796.c
aristobulus Herodis frater, privatus mortuus filia vnica relicta 793.f
aristobulus Herodis dynastæ Chalcidis fil. dominijs multis donatus à Ner. 694.f
aristobulus Hyrcani f. obsidioni Samariæ præficitur 752.b. *quomodo imperarit & sævierit in matrem ac fratres* 454. d. *fratris cæde pollutus moritur philellen dictus* 455. g. *primus diadema regium vsurpauit, & quomodo se gesserit in matrem & fratres* 454.c. *mors eius* 714.a.
aristobuli & Hyrcani furor & contentio 930.a
aristobulus rex Chalcidis contra Antiochum 984.a
armenia regio 15.a
arnon fluuius 110.c
arphas vicus 834.a
arphaxades Arphaxadæi 15.a
artabanus Vonone victo Parthorum regnum assequitur 620.e
artabanus à Vitellio victus 625.b. *recuperato imperio fœderatur Neroni* ibid.d
artabani cum Asinæo & Anilæo reconciliatio & amicitia 646. a
artabanus regno pulsus restituitur per Izatem 627.c
artabazes rex Parthorum donatus Cleopatræ 742.c
artabazes Tigranis filius captus 519.b
artaxerxes regnum paternum accipiens quale connuium instruxerit 373.b. *accusat vxorem & diuertit ab ea ibidem. ducit aliam nomine Estheram* 374.b. *Amanem in summo habet honore* 375.a. *eundem cruci suffigit* 380.b. *Iudæos periclitantes liberat* ibid.
Artaxias Tigranis filius regno non diu potitus pellitur 519.b
Artemisius mensis 259.c
artorius quemadmodum ex incendio per Lucium commilitonem seruatus sit 95.g
arucæus Arcen condidit 14.d
arudæus, Aradus insula ibid.
aruntius præcoretundit Germanorum militum impetum 663.b
arus vicus 609.c
aruum loci nomen 195.g
asamonæorum gens Iudæorum reip. statum mutauit 367.b
asamonis montis Galilæa situs 818.c
asanus abiæ filius regnum paternum accipit 282.c. *eius pietas, & bellum cum Zaræo Æthiopum rege ac victoria ibidem, mors* 284.d. 285.b
ascalon capitur 146.a
ascalon Iudæis semper inuisa 831. a. *eius situs* ibid.
ascalonitæ quingentos & duo millia Iudæorum apud se habitantium interfecerunt 815.d
ascalonitis quantum incommodi arca attulerit 169.c
aschanes eunuchus præpositus Hebræorum nobilium curæ obsequitur Danieli 346.b
aschanaxes aschanaxi 13.c
aser natiuitas 30.g. *filij* 52.d
aseritarum sors in Chananæa 142. a
asiæ quingentas ciuitates vni rectori & consuli Romano parere 806.g
asinæus & Anilæus Neerdenses grassatores quomodo cum Artabano amicitiam ineunt 645. 646. 647. 648. 649. *per totum*
asiongaber, loci nomen 269.f
asoris ciuitas 152.c
asofra, buccina 97.b
aspersorium tabernaculi 81.a
asphaltites lacus repletus cadauerib. 890.a
asphaltites lacus Tiberiensi natura contrarius 891.b. *eius descriptio* ibid.
asphar lacus 428.b
asprenatis prodigium & interitus 661.d
assamonæi principatus quando desierit 508.b
assamonæorum familia quando & quandiu principatus Iudæorum concess. 701.a
assaracoldas Senacheribi filius patri succedit in regnum 330.e
assaron quantum contineat 83.d
assis regni termini 1040.b

Assuras,

assuras, Assyrij 14.f
assyriorum imperium quando dissolutum fuerit 331.c
astabarri populus 14.b
astapus fluuius 58.f
astartes templum 209.a
astartis rex Tyriorum, eiusque successores enumerati 1043.a
astoberra fluuius 58.f
astronomiae qui primi inuentores 8.a
Athenienses quando & quemadmodũ Romanis subiecti 405.d
atheniensibus nulla cura fuit historiae conscribendae 1035.c
athenienses religiosissimi crediti 1068 c. scriptis legibus vtebantur 1072. b
Athenio legatus Ptolemaei Euergetis ad Iudaeos 402.d
Athenio dux Cleopatrae, Herodem repellit iam victorem 742.f
athrongeus vel athronges pastor regnũ affectat 608.b. 780.c
auaris vrbs Aegyptia 140.a. & e 1052.g
augusti Cesaris in Iudaeos beneficia 562.d. in Herodẽ odium & Aretam 572.b. reditus cum vtroque in gratiam 577.d. confirmat testamentum Herodis 611.e. in Italiã proficiscitur 729.e
augusti mors, & quot annis imperarit 619.b
aula regia descriptio elegans 91.e
aulicae delitiae quae 237.f
aurea terra, regio 269.g. 271.a
Azael ab Adado cũ muneribus mittitur ad Elisaeũ, vnde se regem futurum cognoscit 306.b. contra Israelitas belligeratur & Hierosolymitanos, à quo pacem redimit Ioasus rex 313.f moritur 316.a
Azarias propheta vaticinatur Asani agmini 223.c
azarias compellatur Abdenago 346. a
azizus Emesenorum rex Agrippae iunioris sororem duxit 693.b
azotum pestis propter arcam detentã inuadit 169.b
azotum captum & concrematum 436. b
azymorũ festiuitas restauratur 323.d
azymorum festiuitatis institutio 65.d. 93.b

B

BAaras loci, & herbae descriptio 981.a
Babae liberi occiduntur ab Herode 532.f
babel quid significet 12.c
babylon locus cur sit dictus ibidem
babylonis extructio 65.c
babylon in Cyri potestatem venit 352. a
babylonica captiuitas quando & quomodo acciderit 336.337.338.339. 340.341. per totum.
Babylonicae turris institutio 12.a. & quanta fuerit 12.b
babylonij Iudaeos persequuntur 649. e
Babyloniorũ antiquissima rerum memorabilium traditio 1035.f
Bacca vicus 833.g
Bacchides dux Demetrij contra Iudam Machabaeum mittitur frustra 421.f. mittitur iterum ac cum Iuda confligens vincit 424.f. 425.d.
adigitur ad pacem cum Ionatha ineundam 430.b
Bacchidis saeuitia in Iudaeos, & eius interritus 709.a
bactriani populus 15.a
badus qualis mensura 259.a
baemis regni termini 1040.b
Bagoas eunuchus 586.b
bagoses copiarum Artaxerxis imperator quomodo Iudaeos ob homicidium in templo factum tractarit 383.a
bagothous & Theodestes eunuchi conspirant necem Artaxerxis, & plectuntur 374.f
bathales Ammanitarum rex 343.g
baia, oppidulum Campaniae, vbi & calidae 638.d
bal quis deus fuerit 311.b. sacerdotes eius vniuersi sublati ibidem. aedes ipsius à fundamentis diruitur 311.d
balachus Moabitarum rex Balamũ ad Israelitas execrandum mittit 112.d
baladas Babyloniorum rex amicitiam cum Ezechia inire cupit 331.c
balamus vates contra Dei mandatum profectus ab asina compellatur 112 f. bene precatur his quos execrari volebat 113. per totum malum consilium dat Madianitis 114. e
balsamus vbi nascatur 270.f
balsamum vbi proueniat 473.b
Balthasar Naboandel dictus arripit regnum Babylonicum 350. e. ipse cum suo regno in Cyri Persarum regis potestatem venit 352.a occidit Adoniam 254. b
banaias satellitibus praeponitur 241.f vnus fortium Dauidis 243.f
banaias Salomonis copiis praeficitur 254.f
banaothas & Thamnus occisores Iabosthi supplicio afficiuntur 216.e
barachas autor Israelitis vt captiuos Iudaeos & Beniamitas dimittant 322.b
Baracus Hebraeos in libertatem vindicat 152.e
barasa expugnata concremata 417. e
baruchus Neri fil. Hieremiae prophetae scriba 337.a. liberatur à carcere 342.c
baris castellum, postea Antonia 717.c
baris mons 10.b
barzaphanes Parthorum satrapa Syriam obtinet 494.d. 730.c
Basanes Hieroboami totam familiam sustulit 282.e. regnum accupat ibidem
basanae imoietas à Gimone propheta grauiter carpitur, sed frustra, regnúmque ab hostibus infestatum tuers non valens moritur, Elano filio successore relicto 283.f
Bassus addit se Cassio 727.c
batanaea, Trachonis & Auranitidis, partiúmque quarundam domus Zenonis centum talenta reditus erant 782.g. & 783.a
bathuel Nachoris filius 15.f
bathyllus Antipatri libertus venenũ hero adfert 767.b
batibij dictum 639.c
beelsephon ciuitas 65.c
begabri Idumaae vicus 890.e
beleastartus rex Tyriorum Hiramo patri successit 1043.c
belli leges 129.e
beniaminis natiuitas & nominis ratio 24.c. filij decem 52.b
beniamitarum sors in Cananaea 141. e
beniamitae post Iesu ducis mortẽ quieti & agriculturae student 146.b
beniamitarũ fortitudo & peritia militaris 148. c caedes omnium vsque ad sexcentos viros 149.a quomode ea tribus restituta 146. d
berenice, locus 269.f
bernice Agrippae filia 628.a. 673.e
bernice Costobari filia 628.b
bernice Polemoni nubit 693.e
bernice Salomes filia datur nuptum Aristobulo Herodij filio 549.c. fit exosa Glaphyrae 564.b. datur alij marito 762.a
bernices supplicatio ante tribunal Flori, & eius vita pericula 801. c
bernice & Iudae ad Cestium de Flori gestis retulerunt 803.b
berotha ciuitas 139.b
berosius Chaldaeus de astronomia & Chaldaeorum philosophia Graecè scripsit 1043. g. eius historiae verba & compendium de Iudaeis 1044. a. Graecos scriptores taxauit ibidem
bersabe, ciuitas 288.d
bersabe puteus 21.d
berytus domicilium Romanorum 576. e
berytus Phoenices colonia Romanorũ 972.e
berytus quomodo ab Agrippa exor-

nata 678.b
Berzellaus quantis beneficiis inuerit Dauidem regno pulsum 233.b quam gratiam ei obtulerit rex 237.e
Besarra oppidum 1007.e
Beselel architectus 88.e.98.e
Bethsemmathe vxor Esau 28.b
Bethalaga vicus 429.b
Bethel quid significet 28.g
Bethenabem vicus 889.a
Bethleem toparchia 890.d
Bethmaus vicus 1003.e
Bethura locus 139.f
Bethsabes forma Dauidem ad adulterium pellicit 225.b
Bethsama vicus 170.g
Bethsamitarum prophani lxx. arcam contingentes moriuntur 171.b
Bethsana, quæ Scythopolis 418.a
bethsana ciuitas 141.g
Bethsuritarum deditio 420.d
Bettæa capta & prædata 222.c
Bezedel vicus cum turri inexpugnabili 832.a
bezethæ collis descriptio 919.g
Biblia quot annorum historiam complectantur 2.f
Bithynos, Cappadoces, Pamphylios, Lydos & Cilices Romanis tributa pendere 806.c
Borcæus Agrippæ legatus à Iudæis vulneratus effugit 819.d
Borceos vicus 833.e
Bouis cornupetæ noxa quomodo vindicanda 128.d
Boz columna vestibuli templi 261.b
Boz us quomodo Ruthem acceperit vxorem 163.e.164.a.
Britannicus Clau. Cæsaris filius 644 a
Britannicus Claudij ex Messalina f. Neroni priuigno in imperio posthabitus 796.b
Britanni quomodo & quando Romanis subiugati 805.g.807.b
Broccus trib. plebis 670.b
Buccinarum excogitatio & vsus 97.b
Burrus præfectus prætorianorum militum 694.b

C

CAbrothaba locus 98.a
Cadmus Milesius quo tempore historiam conscribere inceperit 1034.e
Caduceatores sacros esse & inuiolabiles 522.a
Cæcilius Bassus occiso Sexto Cæsare prouinciam occupat 488.f
Cæcilius Bassus Sex. Cæsarem interficit & copias eius occupat 727.a
Cæcinna ab Antonio Primo rerum gestarum nuncius ad Vespasianum mittitur 902.c
Cæcinna de proditione cogitat, & cum milite ad Antonium transfugit 902.a
Cædesa ciuitas 140.b
Canopolis & forum quod vocatur materiarium à Cestio incensum 819.f
Caron regio amomi ferax 684.c
Cæsar Iudæorum & Archelai conuentum diremit 782.f
Archelao tetrarchiam seu mediam regni partem dedit ib.
eius promissio Archelao facta ib.
reliquam regni dimidiam partem duas tetrarchias diuisit ibid.g
cæsar quæ Salomæ largitus sit 783.b
cæsar quas ciuitates Iudæorum regno auulsas Syriæ adiecerit ibid.
cæsaris liberalitas in duas filias Herodis virgines ibid.
cæsar falsum Alexandrum deprehendit ibid.f. eum remigum numero inserit 784.b
cæsares vocatos imperatores Rom. 269.b
Cæsarea conditur 746.e.747.g
cæsarea Philippi dicitur Neronis 698.f
cæsarea Iudæa maxima ciuitas 854.f
cæsaria templa 747.a
cæsariensium contumeliæ in mortuum Agrippam 680.a
cæsarienses contra Iudæos apud Neronem victores 799.b
cæsarienses omnes Iudæos apud se habitantes trucidant 813.f
cæsennius Gallus duodecimæ legionis ductor à Cestio in Galilæam missus 818.b. duo millia Galilæorum cædit ibidem.
cæsennius Pætus rector Syriæ 974.a
cæsennius Pætus Antiochum regem Comagenes apud Vespasianum defectionis accusat 983.f
bellum mouet contra eum 984.a
vinctum Romam è Cilicia mittit ibid.e
cæsoniæ iugulatæ cum filia magnanimitas 667.c
caiaphas constituitur pontifex 619.c
cain quid significet, sacrificat, iugulat fratrem, totus malus, multa inuenit 6.d. eius posteri 7.f
caius Agrippæ & Iuliæ fil. Augusti adoptiuus 603.e
caius Cæsar Agrippam vinculis soluit, & tetrarchia Philippi tradita, regem appellauit 790.c
ei etiam Herodis tetrarchiam addidit ibid.d
caij vxor & filia occisæ 666.d
eius ingenium & mores 666.e
caius Cæsar Deum se vocari voluit 790.d
Petronium ob statuas in templo locandas, Hierosolymam misit ibidem, e
caij literæ ad Petronium 792.b
caius per dolum interemptus, quanto tempore imperauerit ibid.c
calebus explorator Chananæa 99.a
calidæ ad Baias 638.e
Calidæ ad Emmauntem 619.d
Calidæ apud Callirrhoen 598.a
Caligo tabernaculi qualis fuerit 88.g
C. Caligula constituitur Cæsar 627.c
C. Caligula Germanici fil. 734.e
designatur Cæsar à Tiberio 635.f
occiso Tiberio fratre opprimitur & ipse 636.b. Herodem cum coniuge mittit in exilium 638.g
quali fuerit ingenio 641.b. 643.e
Iudæis bellum illaturus reuocatur à Petronio & Agrippa 643.a
moritur ibid.f. eius in omnes sæuitia, & diuini honoris vindicatio, insaniáque tum coniuratio in ipsum, & eius interitus 652. vsque 660
callimander ab Hyrcano victus interiit 452.e
callistus Caligulæ libertus 657.c
calumniarum quanta vis 713.c
cambyses Cyri filius patri in regno succedit, & Iudæos à templi & vrbis ædificatione prohibet, moritur 359.a 360.b
campus regius, loci nomen 18.d
cana, loci nomen 519.f
cana vicus Galilææ 1005.b
cana seu Canatha 742.e
canathenses ibid.f
candelabrum tabernaculi 83.a
capernaum fons, Nili vena esse creditus 861.c
capharsaba, campi nomen 559.f
caphartophan Idumæa vicus 890.e
capito centurio à Floro præmissus ad Hierosolymitanos 800.c
capitolij templum à militibus direptis donariis incenditur 907.d
cappadoces populus 13.b
carmeli montis situs 852.f
carta, Mesopotamiæ ciuitas 15.c
carthaginensium originis & fati descriptio 807.d
carus deliciæ Herodis 586.b
casander occupat Macedoniam mortuo Alexandro 388.a
caspiæ portæ 625.a
Cassius Charea 653.654.655
per totum. occiditur 673.a
cassius quæ gesserit in Iudæa 476.e
affligit Iudæos 489.b
cassius Longinus Syriæ præses 544.d
cassius Iulio Cæs. interfecto Syriam petit & quid gesserit 727.728.
per totum, occisus 729.e
castor rerum inuaicarum scriptor 1065.
castoris Iudæi versutia & dolus erga Titum 924.f
castra Iudæorum, locus 480.f
catullus Libyæ Pentapolitanis rector sicariis calumniandi doctor erat 997.a

tria

tria millia Iudaeorum trucidauit 997.b
eius cruciatus & mors horrenda ibidem.d
cedasa vrbs 441.e
celadus Augusti libertus 613.a
qua Cesaris nomine cum falso Alexandro egerit 783.e
celer accusatus Roma causam dicit, & plectitur 793.a
celer trbunus vinctus à Claudio Iudaeis ad supplicium Hierosolyma mittitur 795.g
cendebaeus prefectus vincitur à Sim. 448.a
cenizzu Hebr. in libertatem restituit 151.a
cestius Gallus Syria praeses inuadit Galilaeam 1015.b.1023.d
Cest. Festus à Claudio in Iudaam procurator premissus 793.e
eius malitia 799.a
cestius Saulum cum ceteris legatum ad Neronem in Achaiam mittit 821.
chabelo terra cur sic dicta 267.a
chabolo vicus 1015.b.1016.c
Cherea Caij vxorem & filiam interficiendas curat 666.d
chalamas Syrorum transeuphratensiũ rex 224.d
chalebo donatur pars agri Hebronis 145.g
chaldaei, populus 14.g
chaldeorũ consensus cum sacris literis 1046.d
chamis patris irrisor 14.e
chananaeus, chanaan 14.a
chananaeorum terra prestantia 98.e
charetis mors apud Gamalam 867.d
chariathiaris ciuitas 171.c
chasleu mensis 409.b.415.e
chebronis ciuitatis antiquitas 895.d
chelcias Onia fil. copiis Cleopatra preficitur 452.g. moritur 458.e
cherubeis quid fuit 83.a
cherubinorum descriptio 263.e
chetim quid Hebraeis significet 13.d
chetimus, & chetima insula ibid.
chetomene qualis vestitus 84.c
cheton quid significet ibid.
chettaei populus 14.d
chiramus operarius insignis 260.g
Christus & christiani 622.g.623.a
chusarthes Assyriorum rex Hebraeos sibi subiicit 150.e
chusus, chusai 14.a
chusis amicus Dauidis constãtissimus quomodo se gesserit apud Abesalamum 230.c
cilla ciuitas 198.b
cillanos à Palaestinis bello vexatos Dauid iuuat ibid.
cinchares idem quod talentum 83.e
cinnyra, instrumentum musicum 243 a
cinyra fabula 659.d
circenses ludi 654.b
circumcisionis prima institutio 19. e. 21. e.
cisus Saulis pater 174.e
citharae quis inuentor 7.d
ciuitatem qui primas instituerit 7. c
claudius à militibus constituitur Cas. 664.d
claudius Aggrippam ad senatum legatum mittit 792.d
Cl. Roma contra Samaritas pronuncians tres eorũ nobilissimos interfici iussit 795.g
claudius quandiu imperium administrauerit 796.a. Agrippina vxoris Neronem priuignum in imperium cooptauerat ibid.
clearchus peripateticus Aristotelem praeceptorem suum de Iudaeis narrantem inducit 1047.e
clemens prefect. vrbanarum cohortiũ 655 c.
Cleopatra Antiochi filia nubit Ptolemaeo Philopatori 401.a
cleopatra Flori vxor 702.b
cleopatra Ptolemaei Epiphanis filio datur nuptum Antiocho 401.a
cleopatra Ptolemaei Philometoris filia ducitur vxor ab Alexãdro Antiochi, qui & Demetrius dictus 434. e
cleopatra Marc. Antoniũ in sui amorem pertrahit 493.f. 729.f. Mariamnem cum filio ad se vocat, & Antonium contra Herodem incitat 513. vsque 645. 742.d. 988. d. contra omnes omnium opibus inhians 517. f. 742. a. Herodem ad stuprum solicitat 518.d. occiditur 524.e 745.f
clitus Tiberiensis altera manu mulctatur 1012.a.818.e
cluuitus 659.c
colossus Cesaris 747.g
comagenensiũ ciuilis contentio 620.g 621.a
commeatus centum annorum qua de causa in Messada incorruptus manserit 988.c
conon Graecus Iudaeorum mentionem facit 1051.a
connallis laudationis 298.f
conuentus ciuium qua vtilitas 121.d
coponius Iudaeis preficitur 616.b. 618.g
coponius procurator constitutus, Archelai finibus in prouinciam redactis 784.g
corban iuramenti explicatio 1047.a
corban, quomodo se liberent 109. c
corea, loci nomen 718.e
coreus seditionem contra Moysem & Aaronem excitat 75.f
dat eius poenas 107.f
Cornelius Faustus Sylla filius qualem se prestiterit in expugnatione templi 474.a
corona triplex pontificis 86.a
corrai, locus 172.d
corus mensura qualis 100.b. 536.f
costobarus Idumaea Gaza prefectus ab Herode, lucro intentus, repudiatur ab vxore 532.b. eius violentia 699. b
costobarus & Saulus fratres vnà cum Philippo ad Cestium transfugiunt 821.g.
coturnices vbi copiosè inueniantur 72.e
coys Armenia rex 678.d
crassus in Parthos proficiscens Hierosolymitanum templum spoliat periurus 478.e cum omnibus suis copiis perit 479.c
crassus in Syria prouinciam Gabinio succedens quid gesserit 723.b
cretenses moribus, non verbis erudiebantur 1072.a
ctesiphon, vrbs 650.b
cumanus Iudaea praeses cõstituitur 690 d. 794.a. & quid sub eo Iudaeis acciderit ibid. & 691.f. & 692.a. accusatur à Iudaeis ibid. n. exulat 693.a. 795.g
cuspius Fadus Iudaeorũ regno preficitur 680.d. seditiosos punit 682.c. 690.a
cydoessa Tyriorum vicus 869.e
cyprus insula 13.d
cyprus praesidij locus in finibus Hierichuntis 816.a
cypros Herodis filia 627.f. alia Phaselis filia 628.a
cypron, castellum 559.f. & 748.b
cypris Antipatri vxor 723.d
cyrenaei, Marmarida & terribiles Syrtes quemadmodum Romanis subditi 807.d
cyrus Persarum rex Babylonem & regem eius capit 352.a
cyrus Iudaeis Hierosolyma repetere permittit, templúmque restituere, ac vasa tẽpli eis reddit, multáque praestat beneficia 357.d. 358.a. 365.d. perit 356.b

D

Dabarateni vxorem Ptolemaei regij procuratoris inuadunt 1008.c
Dacchari herbae descriptio 86.a
dagon, arx 448.d
dagon praecipitatus 169.a
dagonis templum exustum 436.e
dalale meretrix Sampsonis 162.b
Dalmatae bellicosissimos sub vna tantum legione Romanorum quietem agere 806.d
damascus à quo condita 15.a
damascus imperio Dauidis subiicitur 222.b.
damascus à Metello & Lollio capta est 471.a
damascenorum in Iudaeos seueritas 1000.c.822.a.992.d

dana oppidum 150.d.276.b
danaus Argiuorum antiquiss. 1041.g
Daniel vocatur Balthasar, & cupit durius viuere propter valetudinē & studia 346.a. insomnia diuina 246.f. regi somnia interpretatur 347.f.348.a.
Balthasaris visionem in pariete explicat 351.d.
abducitur à Dario in Mediam & constituitur summus satrapa 352.b insidias patitur, sed insidiatores eius luunt pœnam 352.f.353.a
apud Ecbatana turrim ædificat ibid.e quàm carus Deo fuerit, & quantum cæteros prophetas superauerit 353.e.354.355.
Danielis prophetia 415.f
danitarum sors 142.a
danitæ à Chananæis sedes mutare coacti 150.b
danus, fons Iordanis 18.b
danus nascitur 30.f
filij eius 52.c
darabitta vicus 1023.c
Darius Artabani filius Neroni obses missus 625.d
Darius Astyagis filius imperium Babyloniorum vastat, & Danielem abductum constituit satrapam, quem inuitus postea leonib. obiicit 352.b 353.a.hostes Danielis iisdem obiicit, & deum eis prædicat ibid.
Darius equitum præfectus sub Agrippa 810.g
Darius Hystaspis filius rex Persarum creatur, quæstionem proponit quænam omnium rerum fortissima aut potentissima 360.b.&.f
commonitus vero à Zorobabele Iudæos libertati instituit, & immunitati, vrbémque & templum restituere promittit & iuuat 262.e. 367.d
mortuus successorem filium Xerxem relinquit ibid.f
dathamū cum vniuersa sua familia terra debiscit 107.c
Dauid filius Iessai 164.e
Dauid qualis, & quomodo rex à Samuele vnctus prophetat, & Saulo furioso hymnos occinit ad citharā 186.e.187.a eiº magnanimitas 188 b. victoria de Goliatho 189.c
amatur à Sauli filia, & sexcenta hostium capita à Saulo adfert & filiam eius vxorem ducit 190.e
socerum fugit 191.192. 193.per totum. spiculo ab eo petitur 192.a
accepto Goliathi gladio fugit in Gittam, & insanum se fingit 195.c
fugit inde aliò atque aliò ibid.
Cillanis auxiliatur ac iterum Saulum effugit 198.199.201. per totum. cum Saulum occidere potuisset noluit 199.c. reconciliatur Saulo 200.a defuncti vxorem ducit 202.a Amalecitas prædatur 203.d
iungit se Ancho contra Hebræos 203.f 206.e abducuntur ei ambæ vxores captæ 207.b
Palæstinos cædit & vxores recuperat 207.e. Sauli interfectorem supplicio afficit, & epitaphia ipsi ac Ionathæ conscribit 211.d
rex vnius tribus declaratur, & cum Abnero pugnat 212.a
eius filij 213.d
Abnero fœdere iungitur & amicitia 214. c. interfectum luget 215.d. regnum in vniuersum ei confertur 217. a. dominorum suorum occisores punit 211.d.216.g. quantæ copiæ ad eum in Hebronem conuenerint 217.a Iebusæos illudentes capit 217. a. amicitiam cum Iramo parat, & Hierosolyma ciuitatem Dauidis appellat 218.c.Palæstinos superat, & arcam Hierosolymam transfert 219 per totum. Palæstinos frangit & Moabitas Adrazarúmque Sophenorum regem 221.d. Thænonem in amicitiam recipit, Idumæam subigit, & officia distribuit 222.e. 241.e.
Ionathæ posteros beneficiis afficit 223. b. legati eius iniuria à Naase afficiuntur, Syri, Mesopotamitæ, Ammanitæ deperduntur 223.e.224.e
Bethsaben adulteram facit & ducit vxorem, Vriamque interficidum curat 225.b. per totum. Ammanitas excindit 228.b.à filiis molestatur 227.e. per totum. Abesalomum filium regem salutatum fugit 229.e
patienter audit conuiciantem Semeim 230.e.fugiens benigniter excipitur ab optimatibus regionis trans Iordanem 233.b.prior filium aggreditur 233.d.occisum luget 235.c. ignoscit hostibus, & recipit regnum, salutatur rex 236.237.238. per totum.decem tribus ab eo deficiunt autore Sabæo 238.c.Palæstinos vltimo fundit, hymnos ac musicam instituit 242.f
fortissimi viri ipsius qui 243.per totum.populum recensendo deum offendit 244.b è tribus malis infligendis pestem eligit, & Oromnæ aream emit 244.e.245.c.templi extruendi locus ei indicatur, ad quod opifices & materiam comparat, filiúmque instruit Salomonem quomodo se debeat gerere nactus imperium ibi.e.246.b.alsiosus calefacit se Abisaces accubitu 246.g
Solomonem confirmat regem, officiáque distribuit & tribus, tum templi vasorúmque descriptionem tradit 248.249.a per totum.
Dauidis principum alacritas in contribuendo ad templi fabricam 250.b. quid sub mortem Solomonis commiserit 250.g.251.a
expirat ac sepelitur, maximúsque cum eo thesaurus 251.c
Dauidici generis regum finis, & quot eorum fuerint 241.g
Debora prophetissa 152.d
Decimæ datæ 18.e.28.f.109.a
Decius Mundus quantum insanierit in Paulinam 622.b
Delatoribus quid præmij fuerit apud C.Caligulam 662.b
Demetrius Demetrij filius amicitiam cum Ionatha init 436.d. Alexandrum vincit 437.e
Demetrius Eucerus Antiochi Grypi filius rex apud Damascum constituitur & Alexandrum Iannæum superat 460.b. 461.a, contra fratrem pugnans captiuus ducitur ad Parthos ib.f
Alexandrum prælio superat 715.a
Demetrius Gadarensis libertus Pompeij 475.b.
Demetrius Nicanor rex 437.g
clementer agit cum Ionatha Iudæisque 438.b.vincitur à Tryphone 440.d.
capitur à Parthis 443.f
dimittitur, & in regnum restituitur ab Arsace 450.c. vincitur, capitur & occiditur 451.d
Demetius Phalereus quomodo bibliothecam Ptolemæo Philadelpho comparauerit 389.d.legem Iudæorum transcribendam curauerit 391.b
demetrio Phalereo in historia Iudæorum venia concedenda quòd Hebraice nesciuerit 1051.b
demetrius Seleuci filius regnum Syriæ occupat, Antiochúmque & Lysiam occidit 421.f
Iudam occidit in prælio 425.e
Ionathæ amicitiam ambit 430.e
occiditur 432.f
dei castra-locus 32.e
Deus Galilæorum clades Romanis donabat 848.b
Deus Iudæis omnem viam salutis ad interitum verterat 940.d
dei decretum contra omne Iudæorum genus 992.a
dei definitio apud Mosen 1073.f
dextra porrecta quid apud barbaros significet 646.a
diagoras Melius in mortis periculo versatus propter Athenienses 1079.f
dido soror Pygmalionis regis Tyriorum in Africa Carthaginem ædificauit 1043.e
diebus singulis quid Deus considerit 4.b
diglath quid significet 5.e
diluuij vniuersalis descriptio 9.e
Dina Iacobi filia 51.b

stupra-

stupratur, quapropter Sicimitæ vniuersi trucidantur 33.e.34.a
Diodotus Tryphon Apamenus, vide Try.
Diogenes Alexandri amicissimi à Pharisæis interficitur 716.f
Dionisius Tripolitanus securi percussus 471.g
Diophantus notarius sceleratus 574.e
Disciplinæ militaris exemplum pulcherrimum 823.e
Disciplinas à Chaldæis ad Ægyptios, ab his ad Græcos esse deductas 17.c
Dissimilium communionem etiam naturam horrere 123.f
Dius in historia Phœnicum integerrimus 1042.d
Dius mensis 9.a
Doecus mularum nutritor 195.b occidit Abimelechum pontif. 196.f
Dolesus nobilitate potens à Gadarensibus interficitur 888.f
P. Dolabellæ decreta pro Iudæis 488.c
Domitianus cum multis Romanorum saluus euadit 902.e
à Mutiano productus populo rector insinuatur 903.a
Domitiano Germani subiciuntur & Galli 975.f
Domitianus in triumpho Vespasiani & Titi eis adequitabat 979.d
Domitius Ænobarbus 694.a
Domitius Ænobarbi filius ibid.
Domitius Nero consaluatur Imperator 694.b. fratrem, matrem, vxorem, viosque illustriss. trucidat ibid.c
Cæsarea excludit Iudæos 696.f
Domitij Neronis vxor à marito occiditur 694.c
Domitij Sabini fortitudo 926.b
Dora Phœnices vrbs 1000.e
Doræ ciuitatis situs 1067.b
Doras Hierosolymitanus pontificem perimit 695.b
Doris mater Antipatri Herodis filij accusatur veneficij, & quomodo se gesserit 588.d.766.b
Dorsarum in Iudæos insolentia 675.f
Dorotheus lxx. interpretibus additur 396.f
Dositheus Hyrcanum & Alexandram Herodi prodit 524.f
Draconis leges de suppliciis antiquissimi 1015.c
Druma Gedeonis concubina 155.f
drusilla Agrippæ filia 628.a
Drusium turris 747.e
Drusus Agrippæ filius 628.a
Drusus Neronis filius 629.634.e
Drusus turris 536.g
Drymos loci nomen 730.e
Dystrus mensis 132.e. 366.e. 381.f

E

EButius decadarchus sub Vespasiano 839.e. Gamalæ occisus 865.e
Ecdippon locus 731.b
Edom, vide Adomus
Edraus dux militum Ionathæ 293.c
Eglon Moabitarum rex qui Hebræos subiugarat, ab Iode interficitur 151.f
Ela capta & habitatores eius extincti à Syriæ rege 321.e
Elanus Basanæ filius altero regni anno occiditur, vna omnis eius soboles tollitur per Zamarem 284. d. & e
Elcana Iudæ copiarum dux captus 321.f
Eleias Magnus, legatus Iud. 640.f
Eleazarus pontifex 2.d
Eleazarus Moysis filius 61.e
Eleazarus Aaronis filius 107.g fit pontif. 110.c
Eleazarus pont. moritur 145.b
Eleazarus Dodeiæ filius vnus fortium Dauidis 243.b
Eleazar quidam arreptitiorum medicus 258.a
Eleazarus Auranes Matthiæ filius 410.g. 411.a. fortiter ab Elephanto confosso opprimitur 420.c
Eleazarus pharisæus homo seditiosus conuitiatur Hyrcano 453.d
Eleazarus quomodo pontificatum adeptus 392.a
Eleazarus thesauri templi custos quomodo pactus cum Crasso 478.d
Eleazarus Anani fil. pontifex constituitur vnius tantum anni 619.c
Eleazarus Boethi pontifex constituitur 613.e. priuatur pontific. ibid.g
Eleazarus gigas, quam vasto fuerit corpore 615.d
Eleazari Asamonæi filij fortitudo & mors 709.e
Eleaz. Dinæi, latro 691.f. 695.a. 795.a 796.d
Eleazarus seditiosus exulat 682.c
Eleazarus Ananiæ pontificis filius, Romani belli seminarium fuit 809.g
reiecit Cæsaris hostias ibid.
Eleaz. Semæi facinus memorabile 844.d
Eleaz. duo socij contra Manahemum 812.e
Eleazari Simonis filij factio 904.c 905.e
Eleaz. Simonis Gioræ socij mors 895.a
Eleazarus sicariorum princeps Massadam obtinet 985.e
eius ad suos oratio 989.f
altera oratio de immortalitate animæ 990.g. 991. 992. per totum
Eupatris quomodo pugnatum sub Antiocho Eupatore 419.f
Eleusa oppidum, Sebaste dictum 558.f
Eleutherus fluuius 742.b
Eleutheri equites 731.b
Eliabus architectus 78.b. 88.e
eliacias pontif. sub Iosia rege 333.f
Eliacimus Iosiæ fil. antea Ioacimus dictus accepit regnum paternum, sed tributarium iam factum Ægyptiis 336.a. etiam Babylonis tributum cogitur pendere 336.e occiditur 337.d
Eliacimus Ioachimi filius in pontificatum patri succedit 370.f
Elias propheta tempore Achabi quæ prænunciauerit & gesserit 285.e. 286.a. 287. 288. 289. 298. 299. per totum. exemptus ex hominibus 300.b
Eliæ epistola ad Ioramum Iosephatilium sceleratum regem 307.b
Elieneus Cithæi filius pontificatum accepit 678.f
Elis pontifex princeps Hebræorum 163.c filij eius scelerati 165.a
exitium suum cognoscit 166.a
ipsius & filiorum mors 166.d. & f.
Elisæus prophetiæ donum accipit, & Eliam comitatur 289.a
vaticinatur & aquam suppeditat Ioramo Achabi filio 301.a
viduam à debitis liberat 302.d
Ioramo insidias Syrorum indicat & Adadum capere ipsum volentem eludit 302.d. 303.a
famis tempore vilitatem annonæ prænunciat 304.d
Adado mortem indicat ibid.e
Ieum vngit regem Israelitarum 308.b
Ioasus Ioazæ filius ad se ægrotum venientem consolatur 316.e
vita defungitur g
cadauer occisi à latronibus in ipsius monumentum iniectum reuixit 316.a
Elymus, elymi 14.f
Emian zona sacerdotalis 84.a
Emmaus concremata 609.c
Emmaus vicus, Vide etiam Ammaus
Engaddi à sicariis inuaditur 887.f
Eniachin tribus sacrata 872.f
Enochi mors nemini cognita 9.d
Enosa ciuitas 7.c
Epaphroditus 2.b
Ephodes vestitus 85.b
Ephorus historicus Gallos & Hispanos prorsus ignorauit 1039.a
Ephorus Hellanicum in plurimis ostendit mendacem 1034.g
Ephremes in numerum Iacobi filiorum adoptatur pro patre Iosepho 53.e
Ephremi pars quæ cesserit 141.f
Ephremitæ Gedeoni bellum inferre conantes placantur 155.d

Ephremitis tribus quomodo Bethelem proditione ceperit 146.c
epicrates pecunia corruptus Scythopolim cum aliis aliquot ciuitatibus Iudæis prodit 452.e
epicureorum error refutatur 355.b
Epiphania ciuitas 14.d
epiphanes & Callinicus filij regis Antiochi Cæsennio Paeto pugna forti obnituntur 984.c
à Vologeso Parthorum rege magnifice excipiuntur ib. e. Romam ad Vespasianum veniunt 985.a
epomidis descriptio 85.f
epulæ ferales Iudæorum 775.a
equitum Romanorum arma 836.d
equus Modius Varo succedit 1003.a
erebinthonicus vicus 937.b
erica prætorianorum Achaza præfectus occiditur 321.f
Esaias prodigium Ezechiæ regi exhibet 331.c. obiurgat eundem propter thesauros Babyloniis monstratos 331.d
esaiæ prophetiam cognouisse & credidisse Cyrum regem 357.c
esaiæ vaticinium depranatum 996.c
esaui natiuitas 26.d. vxores 27.a
circumuenitur à fratre ibid.d
iratus fratri reconsiliatur 32.f
partitur cum fratre habitationem, vocatúrque Adomus 36.a
Esdras Iudæorum apud Babylonē de gentium pontifex, à Xerxe quæ & quanta impetrauerit 367.f. 368.a
quomodo populum mundauerit, & legem ei prælegerit, ac rempublic. reformarit, mortuúsque sit 368. 369.370. per totum.
Esconputeus 26.g
Esther puella quali fuerit forma 374.b
ducitur vxor Artaxerxi, & coronatur regina ibidem.
Iudæorum cladem futuram cognoscens regi indicat 379.e
impetrat Iudæis vitam 380.b
Essen, vestis qualis 85.c.90.b
Essenorum secta 617.c.785.786.787. per totum. eorum mirabilis constantia, & virtus in bello cum Romanis 787.e. opinio de anima diuinitate ibid.g. aliud eorum & diuersum collegium 788.d
Ethæus Gitthæus Dauidis sectator præficitur exercitui 233.d
Eua quid significet 5.b
eius lapsus 5.e
Euæi populus 14.d
Euaratus Cous 760.a
Euemerus Græcus Iudæorum mentionem facit 1051.a
Euilas, Euilæ 14.b
Euodus Neronis libertus 635.a
Eupolemo Græco in historia Iudæorum venia concedenda quod Hebraicè nesciuerit 1051.b
euphrates, fluuius 5.c
eurycles Lacedæmonius impostor maximus Herodem circumuenit, & domum eius subuertit 573.f.758.e. 759.f
euthychus Agrippæ libertus & auriga in vinculis detentus 631.b
aperit Neroni maleuolentiam Agrippæ 633.a
eutychus, auriga Caij Cæs. 672.a
excæcantis aliquem pœna 128.c
eZecielis prophetia 335.f
ezecias AchaZæ filius regnum obtinet paternum Hierosolymis religionem collapsam restituit 323.per tot.
Palæstinos bello vincit ibid.
à Senacheribo oppugnatur 328.a
in summam adactus desperationē Esaiam implorat 329.d
posteritatem à Deo exorat 331.a
moritur ibid.f
eZechias latronum princeps interficitur 725.f

F

FAbatus Augusti seruus 587.a
Fabatus procurator Cæsaris, pecuniis corrumpitur 764.d
fabij centurionis fortitudo 720.b
fames ingens 305.e. 555.e
fati potentia nemo potest resistere 580.d
fauces locus 98.b
faustus Cornelius primus Hierosolyma conscendit 720.b
Felix Pallantis frater à Claudio ad Iudæos missus 795.g
felix præfectus militum Romanorum inuadens Phasaelū vincitur 491.a
Cl. Felicis procuratoris gesta 796. per totum. vide Cl. Felix
ferrei montis situs 891.a
festus procurator successit Felici 798.a vide Porcius
festorum descriptio 92.f.93. per tot.
filij contumaces & proterui in parentes quomodo mulctandi 126.e
filiorum Israelis iura 121.
Flaccus Syriæ præses 629.f
Flauius Iosephus. vide Iosephus
Flauius Sylua in administratione Iudæa Basso succedit 985.d
contra Massadam militem mouet ibid. & 986.g. Massadam occupat & præsidium imponit, cum exercitu ad Cæsarem redit 994.g
fletus, sylua 219.c
florus templi thesauris frustra inhiat, à cuius expugnatione depellitur 802.g
flori nouus dolus & auaritia in oppressione Hierosolymorum 802.f
mendacium apud Cestium 803. per totum. vide Gessius
fortes vere qui 206.e
fortunatus Agrippæ libertus Romam missus à suo patrono 638.c
fratris vxorem ducere prohibitus 613.f
fratres veri, quos & interitus ipse sociauit 1097.a
frontonis gesta in custodia 968.b
Fructus intempestiuus & præmaturus 123.d
furij centurionis animositas 720.b
furum pœna 127.e

G

GAba, quid significet 186.a
Gaba equitum ciuitas cur sic vocata 832.f
gabaenorum iniuria in vxorem Leuitæ & quomodo eapropter mulctati 147.148.149. per totum.
gabaon vicus 238.f
gabaonitæ astu fœdus ineunt cum Iesu 138.f. qui ipsis contra Hierosolymitarum regem succurrit 139.e
Gabath, Saul vicus 907.d
gabinius præfectus militum Pompeij 473.e eius gesta 476.477.478. per totum.
gabinius Scauro succedens quid gesserit clari 721.722. per tot. 980.e
gadara restaurata 720.f
gadaræ optimates legatos ad Vespasianum mittunt, seque dedunt 888.e
gadarenses Herodem frustra apud Cæsarem accusant 540.b
gadæ natiuitas 30.g
& filij septem 52.c
gadius propheta Dauidi vnius è tribus malis offert electionem 244.d
galades colis & Galadena regio 32.e
galatæ à quibus denominati 13.a
Galba imperator creatus 893.c
in medio foro necatus ibidem. 896.d
gales insectans Abimelechum Gedeonis nothum, proditur à Zebello 156.f
galgala quid significet 137.d
galilæa & regionis trans Iordanem quanti reditus fuerint 782.g
galilæa minor quæ 832.f
galilæa vtriusque descriptio ibid.
calamitas 834. per totum
galilæa tota à Romanis subacta 870.e
galilæorum & Samaritanorum conflictus 794.g
galilei contra Romanos 828.f
galilei ab infantia pugnacissimi & omni tempore plurimi 833.a
Galilæorum quot millia Iaphæ occisa 848.g
galilæorum noua inuenta & factiones Hierosolymis 897.b
gallia motus 890.b
gallia bellum desiit ibid.
gallia situs descriptus 806.a
galli centurionis facinus apud Gamalam 865.e

gallos

gallos sub mille & ducentis militibus seruire, quibus penè plures habuerint ciuitates 806.g
gamala filius Iesu 873.b
gamala ciuitas rebellat 863.a
eius situs ibid. & 864.
excisa 868.b
gamalensium fides in Romanos 1000 f.
gamalensium cum Romanis acres conflictus 864.865.866. per tot.
gamalensium cades à Romanis 867.c
ganges fluuius 5.c
garizin mons 383.g
Gaulanitis regio deficit ab Agrippa 1013.a
Gazam nequeunt capere Israelitæ 146.a
gazæi à Iamnæo obsessi captique 459.e
gazara Palæstinæ vrbs à Salomone bis ædificata 268.d
Gedeon quomodo Hebræos seruitute exemerit 154.155. per totum.
quot filios habuerit 155.f
geman vici situs 794.f
gemello renunciat amicitiam Herod. 567.g.568.a
Genesar lacus descriptus 619.d.
869. d. eiusdem nominis descripta ibid.
gentium enumeratio quæ Romano imperio subduntur 805.806
Gentium qui verenda Iudæorum more circunciderunt, enumeratio 1047.a
gentibus singulis quomodo à suis autoribus nomina sunt indita 12.f. 13.
14. per totum
geon fluuius, & quid significet 5.d
geraseni quomodo se erga Iudæos cohabitatores suos gesserint 815.f
gergesæi, populus 14.d
germanicus veneno sublatus 621.a
germanicus qualibus moribus 634.b
germanicus Claudij Cæs frater 964.a
germanus augur vinctus Agrippæ vincto vaticinatur 633.f
germani qualis gens 661.c
germanorum descriptio 807.a
eos octo tantum legionibus Romanorum domitos ibid.
germanorum agmina & bellum ciuile ab Antonio primo & Mutiano setur 893.d
Germani Capitolij collem occupant 902.e
germani viribus corporum laudati 962.g
germanorum magna ex parte defectio à Romanis 975.b
defectionis causa ibid.
gersiu Moysis filius 61.a
gessius Florus Iudææ procurator quomodo Iudæos ad arma contra Romanos capessenda compulerit 702 d
& quàm malus fuerit vir ibid.
gessij Flori procuratoris qui Albino successit, crudelitas, impudentia & versutia 798.d
auaritia apud Cæsarienses 796.d
noua crudelitas in Hierosolymitanos 801.a. Vide etiam Florus
getheris Arans filius 15.d
getuli populus 14.b
gigantum reliquiæ in Hebrone 145.f
gigantum posteritas à quibus perdomita 17.f
gimon propheta Basani quæ mala ipsum maneant vaticinatur 283.f
ginæa vicus 833.d
Giscala Galil. oppidulum indomitum 868.c
Giscala succēditur & diruitur 1001.e
giscala à Iosephi militibus diripitur, prædaque popularibus conceditur 828. per totum
giscalorum status 1001.d
glaphyra Archelai Cappadocum regis filia nubit Alexandro Herodis fil. 549. c. odio prosequitur Salomem 564.b. occiso marito remittitur ad patrem cum dote 583.c
nubit Archelao Herodis filio, Alexandri fratri 613.f
item Iubæ 614.d
eius somnium & mors ibid.e
gobolitis regio 36.d
godolias Acani filius præficitur reliquiis Hierosolymorum 343.a
humaniter tractat Iudæos profugos ibi.
eiusdem pietas, sed illi noxia 344.a
occiditur ibid.
goliathi Gittæi statura & insolentia 187.e. interitus 189.c
gomor, Gomarenses 13.a
gorgias à Iuda Machabæo victus 414.e
vincit Iosephum Zachariæ 418.b
gorion filius Iosephi, & Simon Gamaliselis contra libertatis corruptores hortantur & concionantur 873.a
occiditur 885.
gotarzes Parthorum rex 688.a
gotholia Achabi filia, vxor Iorami Hierosolymorum regis 306.g
Dauidis familiam quantum potest tollit & regnum administrat 311.g
312.a. & regno & vita priuatur opera Ioadi 312. per tot. & 313.a
græcorum & Iudæorum dissidium 649.c
græcis turpissimum visum Iudæis inferiores fore 797.f
græcos bis ternis fascibus Romanorum obedire 806.a
Græcorum omnia noua & heri nupérque facta 1034.a
eorum regiones innumeræ corruptiones inuasere rerum memoriam delentes, ibidem. Sera cognitio literarum ibidem
philosophi primi Ægyptiorum Chaldæorúmque discipuli 1034. e
græci posteriores Timæum in plurimis mendacem ostendunt ibid.g
græcis ab initio nulla cura fuit historiæ conscribendæ 1035.b
græcorum historicorum elegans descriptio 1034.1035.1036.1037. per tot.
græcorũ legislatores antiquissimi qui 1070.c
græcorum dij descripti 1077. & seqq. per totum. eorum legislatores poetis potestatẽ dederunt vt quos vellent deos introducerent, rhetoribus verò vt decreta de reb. publicis, quæ vellent conscriberent ibid.
grando apud Ægyptios ante Mosen nunquam visa 64.b
grapte cognata Isatæ regis Adiabenorum aulam regiam Hierosolymis ædificauit 897.e
gratus militum præfectus, Simonem Herodis filium obtruncat 608.a
suis succurrit 608.e. 780.b
granidam calce percutiens quomodo plectendus 128.a
gymnasia Herodis 748.e

H

HAi vide Aina
Heberus Hebræorum auctor 15.a
hebræorum declinationis forma ibidem
hebræorum nullus regnante Salomone seruile opus faciebat 269.a
hebræi bis vltra Euphratem ducti captiui 345.d
hebron expugnatur, & conceditur Leuitis 145.f
hebronis oppidi antiquitas 17.d
hecataeus Abderita 1048.b.1050.a
hecatombæon mensis 110.c
hecatonmachi Alexandri Iamnæi 457 f
hellanicus ab Acusilao de genealogiis multum discrepat 1034.g
helcanes Leuita & eius vxores ac liberi 169.b
helena Adiabenorum regina transit ad religionem Iudaicam 683.f
eius monumentum Hierosolymis 913.c
helenæ Monobazi regis matris regia Hierosolymis 920.c
Helias. vide Elias
heliopolis 53.a
helonis principatus Hebr. 159.b
heniochi Romanis subiecti 806.b
Heoron, arca tabernaculi 82.f
Herennius Capito procurator Iamniæ 630.c
Hermæus qui & Danaus denominatus 1052.d
Hermippus Græcus historicus diligentissimus 1046.e

Hermogenes Græcus Iudæorum mentionem facit 1051.a
Herodes Agrippæ frater, rex Chalcidis 679.f
moritur 690.d
Herodes Antipatri filius 479.d
Hierosolymorum dux constituitur, Ezechiámque cum aliis prædonibus afficit supplicio 483.b
infantem ob cædem exosus dicit causam 484.b
præficitur Cælisyriæ 485.b
Romanorum beneuolentiam captat & assequitur 489.e
Malichum trucidat 490.f
Antigonum Aristobuli proflig.it 491.d
vxores & liberos sibi parat, ac M. Antonium corrumpit ibid. e. & 492.a
accusatus tetrarcha constituitur 494.a
strenue pugnat ibidem.
elabitur ex hostium insidiis 496.b
difficilibus profectionibus exercetur vsque Romam 498.d
rex Iudæa à senatu Roman. declaratur 499.c
ex Italia nauigat, & pugnat contra Antigonum 499.500
prodigiose seruatus bis 505.c.& f
Hierosolyma expugnat, & Antigonum capit 507.c
Antonio donat 508.a
Aristobulum pontificem occidit 513.e
à Cleopatra ad stuprum solicitatur 518.e
bellum Aretæ infert 519.d
concio ad milites 521.b
Hyrcanum occidit 525.a
quomodo amicitiam Antonij excusarit apud Cæsarem, & regnum ab eo obtinuerit 526.d
Mariamnem vxorem interficit & magnificè donatur à Cæsare 529.a. 530.b
necata à se vxorem luget miris modis 530.e
efferatur ad cædem amicorum quorumcunque & ad omnia mala inclinat 531.d.532.533
arces in suam tutelam extruit 535.a
fami vrgenti succurrit 536.b
quomodo subditos in officio continuerit 537.g
Cæsaream condiderit, & à Cæsare sit muneratus 539.b.540.541
saluat Agrippam 540.b
extruit templum Cæsari, & tributorum partem subditis remittit, & conuenticula populi prohibet, & Esseno magnificat 541.b
templum nouum ædificat Hierosolymis sumptuosiss. 543.e
legem statuit de fisribus nouam 544.f
nauigat ad Cæs. & reductis Roma liberis dat vxoris, Agrippámque honorat 548.549
quartam tributorum partem suis remittit 553.d
ipsius familia domesticis agitatur dissidiis 554.c
filios suos apud Cæs. accusat 555.f
quinquennale certamen celebrat, arces condit 559.c
multáque alia 561.b
qualis ingenij, ibid. pecuniis destitutus Danidis sepulchrum recludit 563.b
omnes coniunctos habet suspectos 565. 566. 567. 568. 569. à Syllæo iniquè accusatur apud Cæsarem 572.a
accusat filios apud consilium Berytense 578.a
strangulat 580.b
liberis ipsorum prospicit 583.f
quas ipse vxores habuerit & sobolem ib.627.f
Antipatrum damnatum in vincula coniicit 595.e
morbo correptus testamentum conficit 595.f
morbus qualis fuerit 597.e
sub mortem liberalissimus & crudeliss. 598.b
vim sibi conatur inferre, & Antipatrum iubet occidi 599.d
testamento mutato moritur ac funeratur 600.c
testamento eius confirmato quantum filiis ipsius patrimonium superfuerit 611.e
præficitur Galilæa, & strenue agit 725.f. accusatur Hyrcano à maleuolis 726.b
vindicat patris mortem 728.e
eius victoriæ 729.b
accusatur ib.e
quomodo se gesserit in pugna contra Antigonum & Parthos 730.f 731.732. ædificat, & multis premitur malis 733.f
Romam nauigans iactura facit ib.e. rex Iud. constituitur 734.b
Antigonum expugnat & latrones 735.a. & seq. fratris mortem vlciscitur 738.f
in grauia incidit pericula 739.b
Syros & Arabes vincit 742.e
conciliat sibi Iulium Cæs. 745.b
ædificat, amicos ac parentes honoribus afficit 746.747. 748. & seqq.
athletam & venatorem agit ac bellatorem 749.d
dissidet cum filiis duob. & vxore 749.f.750.751. conciliatur filiis 751.g
iterum dissidet cum ipsis 755.c
accusat filios apud Cæs. & Beryti 760.c. occidit 761.f.793.g
occisorum liberis prospicit 762.c
quot vxores & liberos habuerit 763.a
eius domus iterum conturbatur dissidiis 763.e
Pheroram extrudit 764.f
accusat filium Antipatrum 770.a
morbo corripitur lethali 771.g.772.a
crudelitas eius & mors 773.e
quomodo Romanum adduxerit exercitum 930.b
instaurat ciuitates 980.e.988.e
Herodes Herodis fil. Iuliada condit 618.f
tetrarcha fit. ibid. e. recipitur in amicitiam Neronis 619.d
quomodo perierit 620.c
Vitellij iram in se concitat 625.e
bello ab Aretæ superatur 626.e
Herodiadis amore capitur 626.b
vxoris importunitate in exilium detruditur 638.g
quali fuerit ingenio 677.f
Herodes Herodis fil. Tiberiadem & Iuliopolim condidit 789.b
à Caio Cæsare ob auaritiam increpitus, in Hispaniam cum vore fugit 790.d
quando decesserit & quos liberos reliquerit 793.f
Herodias Agrippæ soror, Herodis iunioris vxor 626.b
odio prosequuta fratrem se suiumque maritum in exilium coniicit 638.g. 649.a
eius exprobrationes & stimuli 790.c
Herodion conditur 497.b.732.748.c
Herodotum cuncti mendacem ostendunt 1035.a. Romanorum non meminisse 1038.g
Herodotus erroris argutus 279.a
Herodotus Halicarnasseus Iudæorum gentem non ignorauit 1047.a
Heroum oppidum 52.d
Hesiodus ab Acusilao in quàm magnis corrigatur 1034.g
Hettan prædium 272.a
Hezarbunis dux captus 155.b
Hieremiæ prophetæ vaticinium & epicedion Iosiæ conscriptum 335.f.& seqq.
damnatur, iterum absoluitur 336.f
aufugit 337.b
hieremias in carcerem coniectus torquetur 339.c
in cœnosum puteum præfocandus demittitur, verum rursus liberatur. 339.f. non vult proficisci Babylonem 343.b. donatur magnis munerib. & alia eius gesta ibid.c
hieremias consulens Ioanni Careæ abducitur ab eo in Ægyptum, vbi Ægyptiis captiuitatem indicat 345.c
eius vaticinia celebrata 929.e
hierichus vrbs 112.a
excinditur, & restaurator ipsius diris

diris deuouetur 137.b
hierichus desolata 890.f
eius agri descriptio ibid.g
Hierichunti fons ex pestilenti & infrugifero saluberrimus, & feracissimus ab Helisaeo factus 891.d
Hierichunty agri bonitas 141.c.473.b.518.d
Hieroboamus Nabathei filius vaticinio cognoscens se futurum regem populum ad defectionem solicitat, effugit Salomonis iram 274.c
decem tribuum rex eligitur & Sicimis habitat 276.a
duásque vitulas aureas facit, & templa ibidem b
brachium eius apoplexia tangitur & inde à pseudopropheta seducitur 277.g.278.a
filio suo agrotante quid responsi acceperit à propheta 280.b
contra Abiam ducit exercitum 281.a
vincitur ac moritur relicto regni successore Nadabo 282.c
familia eius cuncta tollitur ibid. e
Hieroboamus Ioae filius regnum Israelitarum excipit 316.b
Syriam suo regno licet impius adiicit ibidem. moritur Zacharia filio haerede relicto 318.f
Hieronymus historicus Iudaeorum 1050.f
hierosolyma rex cum vicinis regibus occiditur 139.f
hierosolyma oppugnatur, inferioréque parte capitur 145.f
hierosolyma ciuitas Dauidis dicta, & quomodo exaedificata 218.b
hierosolymorum thesauri auferuntur, mœnia ad trecentorum cubitorum spacium diruuntur per Ioam 317.e
hierosolymorum captiuitatem qui propheta prædixerint 335.f
hierosolymorum captiuitas, direptio, & à fundamentis vastatio 342. per totum
hierosolyma capitur ab Antiocho Epiphane, templúmque eius spoliatur & prophanatur 409.a
restituitur tam vrbs quam templum 415.d
hierosolyma & templum à Pompeio expugnata 473.c
hierosolyma diripitur à Parthis 497.d
hierosolyma eiúsque templum eur deus auersatus 695.d
hierosolyma ad summum felicitatis euasisse fastigium, & ad extremam esse deiecta miseriam 707.d
expugnantur ab Antiocho Epiphane 709.e
à Pompeio magno capiuntur 819.d
diripiuntur à Parthis 732.g
oppugnantur ab Herode 741.a
per totum
Hierosolyma Iudaeae vmbilicus, eiúsque situs 883.g
descriptio 912. e. per totum & 1049.
Hierosolyma bello, dominatione, seditione laborat 887.g
Hierosolyma quando & quoties capta vastata 969.e
quando in ea templum aedificatum ibid. e. eius origo & finis ibidem f
Hierosolyma non idem vocc Iudaica quod Graeca significat 1059.d
Hierosolymitanis fame laborantibus succurrit Helena 686
Hierosolymitanorum supplicatio 795.b
Hierosolymitani officiose Agrippae & Politiano obuiam progressi 803.e
Hierosolymitanorum & Romanorum seditio 811.a
Hierosolymitanorum luctus publicus 813.e
Hierosolymitanorum turbae & indignationes propter Iosephum 856.d
Hierosolymitanorum miserabilis clades, & fuga ad Vespasianum 886.d.e
Hierosolymitani prima aggressione superiores 907.f
in legionem decimam excurrunt 909.a
eorum insidiae contra Romanos 911.b
seditiones perpetuae 920.d. per totum
conflictus cum Romanis 920.d. & seq.
pugnant circa machinas Romanorum 922.b
valde terrentur 926.e
eorum pertinacia 928.e
aurum deglutiunt 931.e
crudeliter afficiuntur 932
Romanos inuitos ad suum excidium coegere 933.b
Hierosolymitanorum calamitas, & clades miserrima 932.933
pertinacia crudelis 928.e
conflictus 935.e
fames 937.d
profugia ad Romanos 939.e
eorum qui transfugerunt, vna nocte viscera duorum millium patefacta sunt 940.a
fames incremetum horribile 941.e
Hierosolymitanorum quàm multa millia paucis diebus per vnam portam elata 941.a
egenorum quot millia portis eiecta ibidem b
conflictus cum Romanis circa aggeres 943. c. pugna magna & ferox 946.d
mendacia inter seditiosos 949.c
pertinacia insana ibid. pugna atrox circa custodias 950.d
pugna circa templum 952.d
dolus contra Romanos 953.b
fames 654.b. pugna circa porticus 956.a. circa templum 459.a
strages & fuga incenso templo 459.a. sex millia in porticum confugiunt, sèque saluari ex propheta falso seducuntur 459.g.960.a
plurimi confugiunt ad Titum 966.b. infinita multitudo venit ibid. strages crudelissima, incendium, fames captiuitasq; 967.968 per totum
Hierosolymitani soli quanta bonitas 141.e
Hiezecielis prophetia 335.f.338.e
hin, mensura qualis 88.d
Hippeni Iudaeos suos cohabitatores male tractant 815.d
hippici turris descriptio 914.d
hippodromos locus 773.c
Hiramus Tyriorum rex, Salomoni quid ad templum Hierosolymis cõtulerit 1042.c. mulctatus quod Salomoni proposita aenigmata soluere non potuit ibid. f. eius gesta ibid. Vide etiam Iromus
Hispani quando & quemadmodum Romanis subditi 806.g
Historia apud Barbaros solennior quam Graecos 1038.b
Historiae scriptori quae curanda 468.b
historiae veritatem à Iudaeis honorari, à Graecis vero negligi 707.a
Historiae veraе quod indicium 1035.e
Historiarum scriptoribus non idem scopus 1. in principio
Historicus mendax quantum à falsario instrumentorũ differat 1024.e
historicus quis laude dignus 706.f
historici quod officium 1024.f
Holocautoma, sacrificium cur dictum 91.a
homeri poemata nullum vetustius 1034. d. quomodo conseruatum ibid.
Homicidarum inuitorum asyla 18.d
Homicidij incerti inquisitio qualis fuerit 122.f.123.a
Hominis creatio 4.e
Hominis aetatis quis terminus prescriptus 8.e.15.e
Homines quando degenerare à virtutibus ad vitia cœperint 7.e
Hominum commercia quibus vitanda 94.e
Hominum ingenium quàm sit malum 197.a
Homonoea, loci nomen 1020.e
Hortos pensiles à Nabuchodonosoro extructos 350.a
Hospitij reuerentia 20.1.147.d
Hyc vocis significatio 1040.e
Hyoscyami descriptio 86.b
Hyperberetaeus mensis 92.c. 263. b. 286.b

hyrcanium vicus 742.d
Hyrcanus Alexandri Iannai filius constituitur pontifex 716.d
fœderatur fratri, & ociosam vitam elegit 468.d.& 717.d
cur ignauus habitus & fugerit ad Aretam 469.d
Scauri amicitiam frustra ambit 471.b. disceptat apud Pompeium cum fratre 472.a
redditur ei pontificatus 475.a. 481.e. honoratur ab exteris gentibus 482.d
honoribus ab Iulio Cæs. afficitur 486.a. capitur & amputantur auricula eius 497.e.732.e
à Parthis dimissus ad Herodem reuertitur à quo perfide tractatur 511.per totum
occiditur tandem ab eodem 525.a. 749.f
quali fortuna per omnem vitam fuerit agitatus ibid.
Hyrcanus primus eius nominis pontifex 624.d
Hyrcanus quomodo à Ptolemæo sororio tractatus & Antiocho Eupatore, tum gesta ipsius 710.f
eius felicitas 712.b
iterum fit pontifex 720.e.724.f
pontificatus confirmatur & regnum datur Iudæa 726.f
Hyrcanus Iosephi Tobiæ filius adolescens ingeniosus 404.405.406.per totum
eius gesta & mors 407.d
Hyrcanus Simonis Matthiæ filius effugit Ptolemæi insidias, & principatu potitur 448.c
oppugnatur ab Antiocho Sotere 449.a. pacem ab eo redimit ccc. talentis, Dauidisque thesaurum tribus millibus talentorum imminuit 449.g.450.a
vrbes ab hostibus ablatas recuperat, pacémque cum Rom. init 450.d. Samariam obsidet & radicitus tollit, eúmque deo colloquitur 452. per totum. eius felicitas & mors 454.a. somnium de filiis quale aliquando habuerit 456.b

I

Iabinus rex Hebræos opprimit, opprimitúrque ipse 152.c
Iabissa ciuitas, & Iabissenorum officium in Saulum & filios eius extinctos 209.b
Iabisus ciuitas capta, & omnes eius habitatores cæsi præter cccc. virgines 149.b
Iachin, columna vestibuli templi 261.b
Iacimus, vide Alcimus
Iacimus Zamaris filius equas 584.f
Iacobi filij Isaci natiuitas 26.d
præripit fratri benedictionem paternam 27.d
fugit fratris iram 28.b
dormienti visio offertur ibid.
& nuptias celebrat 30.c
visiones iterum 31.d
aufugit à socero 31.c
redit cum fratre in gratiam 32.f
luctatur cum spectro 33.b
Iacobus vocatur Israel ibid.
defodit Labani Deos 34.b
Iacobus partitur cum fratre hereditatem paternam 36.a
opulentia eius & felicitas 37.a
Iosephum luget 39.e
mittit filios frumentatum in Ægyptum 44.f. proficiscitur ipse etiam cum omni familia 51.d
moritur 53.d
Iacobus & Simon Iuda Galilæi filij aguntur in crucem 690.c
Iacobus frater Christi lapidatur 698.b
Iacobi, rectoris Idumæorum proditio 894.g.895.a
iacobi septimi ex fratribus Macchabæi supplicia & constantia 1096.b
iaddus filius Ioannis pontifex patris loco fit 383.b. Alexandro magno negat forum venalium rerum 384.d. placat eundem & impetrat quod vult 385.c
moritur 386.g
iadon propheta Hieroboami idololatriam obiurgat 278.c. discerpitur à leone 277.e
iahel, vide iale
iairus Galadenus, princeps Hebræorum 157.e
iale Sysarem occidit 153.b
ialus custos thesaurorum Dauidis 250.c
iania regni termini 1040.b
ianneus Alexander. quære Alexander
iapha vicus 1016.d
iaphæ munitiones 848.a
iaphetus filius Noe 11.d
eius soboles quanta, & quibus gentibus nomina dederit 12.f.13.a
iaphthes accitur ad principatum Israelitarum 158.a
victor filiam suam deo mactat ibidem e
iar, mensis 259.e
iardan vicus 833.f
iason, alias Iesus, Oniæ pont. filius, pontificatum fratri extorquet 408.c
iason vt pontifex constituatur quantum numerarit Antiocho 1087.g
iauanes Japheti filius 13.a
iazarus pontificatu priuatur 618.e
iaziel propheta vaticinatur Iosaphato 298.c
iazoren vrbs spoliata & concremata per Iudam Macchabæum 416.c
iberi populus 13.b
ibes serpentibus infesta 58.d
ides scelus & supplicium 622.623
idumæa vnde dicta 36.a
Dauidi subdita 222.f
eius tumulus 779.g
Idumæi, quomodo circumcisionem & religionem admiserint 450.e
Idumæorum nationis descriptio 877
viginti millia cum ducibus quatuor Hierosolymam veniunt ibidem g
seditio & tumultus 880.g
Idumæi cum vigintiquinque millibus contra Simonem Giora 894.f
Ioannis Leuiæ pecunias prædantur 897.e. ad Titum supplices veniunt 965.g. scelerata eorum facta repetita 980.a
Iebostus Sauli filius constituitur rex 212.c
amittit regnum 214.b
occiditur per insidias 216.c
sepelitur honorificè à Dauide 216.g
Iebusæi populus 14.a
Iebusæorum ludibrium in Dauidem male ipsis cessit 217.f
Iechonias, vide Ioachimus. nam binominis fuit
Iepthe. vide Japhthes
Iesraela vrbs 288.c
Iesseus filius Obeda 164.e
Iessæi filij qui 186.c
Iesus Christus describitur 621.f
Iesus Ananiæ filius prædixit Hierosolymæ excidium 961.a
Iesus Damnæi filius fit pontifex 698.
Iesus Gamalielis filius fit pontifex 699.a
iesus dictus Oniæ frater pontificatu honoratus, & mox eo priuatus 408.b
iesus Naueci filius exercitui præficitur, & vincit Amalecitas 75.a
Chananæa explorationem indicat suis commilitonibus, & territis reddit animum 99.a
Moyses eum sibi successorem designat 118.c
prædicit, quæ gesturus erat 131.c
Chananæam explorat 134.b
iordanem cum exercitu superat 135.f
Hierichuntem sine labore capit 136.d
& Ainam excindit 138.d
Gabaonitis fœderatur, capitque quinque reges 139.b
reges Libano vicinos expugnat 140.c
munit ciuitates ibid. terram victoria quæsitam diuidit tribubus 141. per totum. præcipit eis vt reliquias Chananæorum tollant 142.c
moritur 144.f.145.a
iesus Phabetis filius pontificatu priuatur 537.d
iesu pontificis ad multitudinem Hierosolymitanam oratio 878.879.per totum
mors 881.a
eius virtutes celebratæ 883.b

Iesu

Iesu Saphiæ filij facinora 1003. e. & 1008.1009.1020.1021. per totum
Iesus Sapphæ filius 812.d
Iesus Thebuthi sacerdos Titio sacra donaria tradit 966.c
Iesus Tobiæ filius quid gesserit 857. 858.860. per totum
Iesus Amasis fil. Ramatham expugnat, & inuigitur rex Israelitarum 308.b
Iezabelam & omnem Achabi & Ochoziæ cognationem tollit 310.a
Balis sacerdotes extirpat 311.d
contemptor & ipse numinis moritur Ioaza filio successore relicto 313.f
Iesus propheta arguit Iosaphatum 297.a
Iezabela quàm mala mulier 285.d
minatur Eliæ interitum 288.c
Nabathum curat lapidibus obruendum 289.d
præcipitata de turri ab equitibus proculcatur 310.a
Ilys, ager qualis 71.b
Immundi qui Moysi 94.c
Impedimentorum custodibus æque ac pugnantibus prædam partiendam 207.f.208.a
Imperatores Rom. semper honorauerunt & ornauerunt templum Hierosolymitanum 940.e
Imperij Romani fines quousque 805.f. 837.b
Indorum mortis descriptio enarrata 991.c
iniuria maxima quæ 122.d
inuenta debere restitui 127.f
Inundationis vniuersalis descriptio 8.e
Ioabi cum Abenero pugna 212
Abenerum turpiter occidit 214.f. 215.a
exercitui præficitur Dauidis 222.f
Syros vincit 224.e
Dauidis nomine belligeratur fortiter 225.226. per totum
ingeniosum commentum fingit 228.b
Abesalomum interimit 234.c
Dauidem Abesalomum lugentem increpat 235.d
præfectura priuatur 238.d
Amasam interficit & Sabæum persequitur, caputque ipsius ad regem perfert, & restituitur pristinæ præfecturæ 238.f.241.e
populum censet 244.b
occiditur 254.e
Ioadin quomodo Gotholiam regno spoliat & occidit, Ioasinque regno præficit 312.a.313.a
studet templo restaurando & moritur 314.a
Ioachabis natiuitas & quid significet 167.a
Ioacimus Iesu filius pontifex 367.f.
Ioachimus Ioacimi fil. in regnum paternum constituitur 337.d
abducitur in captiuitatem Babylonem 338.a
liberatus è vinculis regis præficitur 350.c
Ioacimus Iosiæ, vocatur Eliacimus, accipit regnum patris tributarium Ægyptiis factum 336.b
tributarius etiam fit Babyloniis 336.d
occiditur 337.d
Ioacimus pontifex mortuus 370.g
ioannes, alias Hyrcanus. vide Hircanus
ioannes Ananiæ filius Gophnitica & Acrabatena regionum rector designatus 812.e
ioannes Asamonæi fil. occisus 710.b
ioannis Baptistæ interitus 626.f
Ioannes Careæ filius dux profugorum Hierosolymitanorum fideliter consulit Godoliæ 343.g
ismaelem Godoliæ interfectorem persequitur 344.e
consulit Hieremiam, & ipsum in Ægyptum abducit 345.a
ioannes dux militum ionathæ 293.e
iohannes Essæus Tannam missus, vt toparchiam administraret 822.e
ioannes Gaddis Matthiæ fil. 410.g
Medabēsibus Amaræis occiditur 428.c
ioannes idumæorum dux ab Arabe quodam sagitta occisus 922.g
ioannes iudæ fil. in pontificatu succedit patri, & fratrem in templo occidit 382.c
moritur 383.b
ionathæ ac iudæ fratris ioannis interitum vindicat 382.e
Bacchidem adigit ad ineundum secum amicitiam 430.a
eius amicitiam tam Demetrius quam Alexander Antiochi Epiphanis ambiunt 430.e.431.b
Alexandro quàm fuerit gratus 434.f
vincit Apollonium Danum 436.b
amicus fit Demetrio Nicanori 438.b
sociat se Antiocho Alexandri contra Demetrium 440.a
deseritur à suis, tamen vincit, & renouat fœdera 440.f
capitur per proditionem 444.d
occiditur ibid.g
Ioannis Leui filij Giscalensis facinora 1001.1003.1004.1005.1006.1013 1014.1016. per totum. Giscalam Iosephi iussu muro cinxit 823.b
eius proditio & doli varii 824.a
dolus nouus 826.b
fuga cum mille Syris fugitiuis 827.
ad defectionem incitat 828.d
Titum fallere conabatur 869.d
Hierosolymam fugit 869.f
eius excusatio apud Hierosolymitanos 870.f
Hierosolymitanis exitij causa 876.a
malitio, crudelitas & gesta 887. 897.898.920. 923. 925. 931. 932. 933.936.940.943. & seq.
Ioannis Leuitæ conflictus 905.a
Ioannis pontificis monumentum 920.f
Ioas seu Ioazes Ioazæ fil. patris regno potitur 316.a
moriens regnum filio Hieroboamo relinquit ibid.b
contemnit Amasiæ minas, quem capit in pugna 317.e
perit ibid.f
ioasus Ochosiæ filius quomodo à Gotoliæ sæuitia seruatus, & rex constitutus 312.a
à religione deficit & legibus 314.d
Zachariam ioadi filium in ipso templo lapidat ibid.e
ægrotans occiditur 315.a
ioazarus dux missus contra iosephum, Matthiæ filium 827.c
ioazarus iosepho inuidet 1013.e
ioazarus priuatur pontificatu 618.e
ioazasi eu filius regnum paternum assequitur 313.g.315.b
Dei beneficio liberatus moritur 315.d
ioasus iosiæ fil. regnum paternum capit, vir impius captiuus in Ægyptum abducitur & moritur 335.g 336.a
iobacchus torrens 33.b.111.d
iobel fil. Lamechi 7.d
iobelus quid significet 96.c
iobeli anni remissio & libertas ibid.
iochabel mater Moysis 55.f
iodes à Moabitis oppressos Hebræos libertati restituit 151.d
iohel Samuelis fil. quomodo se in principatu gesserit 173.a
ionas propheta vaticinatur Hieroboamo Amasiæ filio 318.a
quomodo ad Niniuitas missus sit, & in mare proiectus ac à ceto haustus post triduum viuus in terram reuomitus 318.c
ionia vnde sic dicta 13.a
ionici iudæi apud Agrippam queruntur Gentilium iniurias 550.e
ionum in iudæos odium 398.d
ionatas Ananiæ fil. 676.e
pontificatum oblatum respuit ibid.
& eius gesta 795.d
ionathas Asamonæi fil. Antiochi Epiph. filio reconciliatur, capitur à Tryphone & occiditur 710.c
ionathas Sauli filius castrum Palestinorum expugnat 179.e
hostes vnico tantum armigero comitatus aggreditur 181.e
animositas & honestas 181.f
amor in Dauidem 191.e.193.e
fœdus cum eo 193.f

cadit in pugna contra Palæstinos 208.c
eius posteri quo honore à Dauide affecti 223.b
Ionathæ cuiusdam Saducæi cum Pharisæis contentio 453.f
Ionathas homo vilis.f. prouocat ad singulare certamen Romanos 952.e
Pudentem equitem Romanum interficit, & à Prisco centurione sagitta transfigitur ibid. & 953.a
Ionathas Matthiæ fil. 411.a
defuncto fratri Iudæ succedit in imperij administratione 428.a
Ionathas Phurisæus 1013.f
insidiatur Iosepho, seruatur 1018. 1019. iterum insidiatur eidem 1020.1021
Ionathas pontif. perimitur 695.c
Ionathas pontifex primus Massadam ædificauit, & nomen id imposuit 987.d
Ionathas qui alias Ionadab, socius Ammonis 228.d
solatur Dauidem 227.f
Ionathas Samæ fil. sternit virum sex cubitorum 242.f
Ionathas sicariorum princeps circa Cyrenen 996.e
eius supplicium 997.d
Ioppe à Cestij militibus capta, direpta & incensa 818.a
bis à Romanis funditus excisa 855.g
eius situs descriptus ibid.c
Ioppensium interfectorum quot millia 818.a
Ioramus Achabi fil. in regnum paternum succedit 300.a
Moabitas expugnat 301.d
monitus ab Elisæo cauet Syrorum insidias 303.c
fame vrgente Elisæum iubet interfici, cuius mandati eum mox pœnitet 304.b
liberatur ab obsidione Adadi 305.a
in oppugnatione Ramathæ sagitta vulneratur 308.a
occiditur ab Ieu, & cadauer eius in agrum Nabothi proiicitur 309.e
Ioramus Iosaphati fil. succedit in regnum paternum 302.a
fratres & amicos paternos occidit 306.f
deficiunt ab eo Idumæi aliaque gentes aliquot 307.a
cognoscit suum fatum ab Elia, & mortuus tractatur pro merito 307.f
Iordanis refertus mortuis 890.a
Iordanis fontes & cursus 861.a
Iesabetha Ochoziæ soror germana quomodo Ioasum seruarit 311.g. 312.a
Iosadechus pontifex Babylonem vinctus ducitur 342.e
eximitur vinculis 343.a
Iosaphatus à commentariis Dauidis 222.g
Iosaphatus Asani fil. in regnum paternum succedit 285.c
præsidia vrbib. suis imponit, & collapsam religionem restituit 293.a. quantos habuerit exercitus paratos 293.c. increpatur ab Ieu propheta, pietatémque ac iustitiam colit 297.a
Ammanitas & Moabitas citra sanguinem vincit 298.e
cum Joramo bellum infert Moabitis 300.d
moritur 301.f
Iosephus Antipatri filius 723.d
oppugnatur ab Antigono 499.f
quomodo perierit 504.e
arcani non satis continens 516.b
Iosephus Salomes maritus Herodis mandatorum proditor occiditur 750.f
Iosephus Cabæus pontifex 697.f
priuatur munere ib.d.
Iosephus Caiaphas, quare Caiaphas
Iosephus Canæi vel Camydæ pontificatum acquirit 685.e
eo priuatur 690.c
Iosephi Dalæi fatum miserabile 459.e
Iosephus Ellemi filius 597.d
Iosephus & Iesus pontifices cum aliis multis ad Romanos profugiunt 949.a
Iosephus Gorionis filius belli dux contra Cestium 822.e
Iosephus Herodis nepos occurrit Varo 609.e
Iosephus Itaburij montis planiciem muro circumdedit 866.f
interfectus Gamalæ 867.c
Iosepho Matthiæ filio qua causa fuerit Antiquitatum Iudaicarum, & Belli Iudaici historiæ descriptionis 1.c.
suam historiam veracem affirmat & incorruptam 563.e
ipsius genus, filij institutio & doctrina, profectio Romam 998
naufragium passus à Poppea benigniter donatur, & mittitur legatus in Galilæam 999.d
committitur ea ipsius tutelæ 1003.b
in quibus versatus sit periculis 1004.1005. bello necessaria comparat, & oppida expugnat ibid.
Ioannis insidias effugit & Iesu latronum principis 1005.f
ignoscit capto Iesu, & cum Ebutio bellum gerit 1007.a
insidiis, calumniis variis petitus euasit 1008.1009.1010. per totum
deficientes Tiberienses cohibet 1011.d. ciuitates munit 1013.a
insidias patitur, & somnio consolatur 1014.e
astutia eius in cognoscendis insidiis 1016.a
Ioannis consiliis contra ipsum quomodo occurrerit 1017.c
Ionatham insidiatorem seruat, & legatos mittit Hierosolym. 1011.c
in salutis discrimen incidit 1019.f. accusatur à Tiberiensibus & irridetur, eorúmque vrbem cepit 1023. 1024. Simonem & Ionatham Hierosolyma mittit 1024.b
calumnias falsi historici depellit ibidem f. historiæ suæ veritatem adstruit 1026.f
Sepphoritas seruat 1027.f
Tiberiadæ seruat, & Sepphorim capit, & profligatur à Romanis 1028. per totum. in pugna contra Silam prolabitur cum equo 1029.f
captus honorifice tractatur à Vespasiano Titoque, & captiuorum multos liberat falsóque accusatur 1030.e. vxores ducit, & liberos procreat 1031.f
qua diligentia quoque ordine bellum Iudaicum conscripserit 705. 706.707.708. per totum
Iosephus Matthiæ filius vtriusque Galilææ rector designatus 822.e
eius singularis industria ibid.
dolo Ioannis Giscalæi subito oppressus 825.b
gesta contra Romanos 834.c
aduentu Vespasiani in Tiberiadæ confugit 838.f
primatibus Hierosolymis è Tiberiade de rationibus belli scribit 835.b
Iotapatenis auxilio venit 839. 840.841.842. per totum.
eius machina excogitata contra arietis ictus 844.a
fortia facta 846.847. per tot.
quomodo è catenis liberatus per Titum & Vespasianum 991.b
eius prolixa oratio ad Hierosolymitanos 927.928.929.930. per totum. in deditione in puteo delitescit 850.f
eius socij ipsum persequuntur ib.
eius oratio philosophica ad socios 852. a. eius socij cum ipso cædes mutuas sortiuntur 853.e
eius alterosortem euadit ibid.
ad Vespasianum ducitur ibid.
vaticinatur Vespasiano imperium Romanum 834.e
fermè examinatur 939.c
eius mater occisum credens cruciatur animo ibid.
curato vulnere rursus murum circuit hortando 939.e
mandata Titi Ioanni Hebraicè nunciat 948.a
eidem loquitur 949. per tot.
pro reliquiis ciuitatis frustra obsecrat 965.b
Iosephus Medicaster defectionis autor 1012.f

tur 1012.f
Iosephi filij Iacobi natiuitas 31.b
fratribus cur exosus 37.c
venditur in Ægyptum 39.c
solicitatur ad stuprum à domina 40.a
somnia explicat 42.a.43.d
è vinculis liberatur 43.c
præficitur Ægypto, nominatur Psontomphanecus 44.c
fratres capit ibid.
& miris exagitat modis 45.46. per totum. cognoscendum se ipsis exhibet 50.d
patri aduentanti occurrit 52.d
moritur, & ossa eius in Chananæam transferuntur 54.a
laudatur 1085.g
Iosephus apud Vespasianum accusatus 997.c. quinque millium annorum historiam Græco sermone contexuit 1033.a. eius historiæ certitudo 1037.c
dux ipse Galilæorum à Romanis captus ibidem
solutus vinculis cum Tito ad obsidionem Hierosolymorum profectus ibidem
Iosephus belli historiam primum Vespasiano & Tito obtulit, vt sibi testes essent 1037.e
Agrippæ regi eam dedit ibid.
Antiquitatis libros ex sacris literis interpretatus est 1038.a
Iosephus Simonis filius toparchiam administrat 822.e
Iosephus Tobiæ filius quomodo Ptolemæum Euergeten reconciliarit Iudæis 402.b
festiuum eius responsum 402.e
vxores & liberi 403.e
Iosephus Zachariæ fil. præficitur præsidio Hierosolymorum 416.f
vincitur à Gorgia 418.b
Iosias Amasi filius patri in regnum succedit, optimam rempub. & veram religionem instituit sublatis idolorum aris & sacerdotibus 333. 334. per totum
moritur 335.e
Iosue, vide Iesus
Iothamus Oziæ filius vir pius patri in regno succedit, Ammonitásque tributa pendere cogit 310.e
filio Achazæ successore relicto decedit 321.c
Iothanes Gedeonis filius parabolis ad Hebræos loquitur contra Amalechum 156.a
Iotape Sampsigerami regis filia 628.c
Iotapatæ situs descriptus 840.a
Iotapatæ excidium Hierosolymæ nunciatum quali luctu vrbem repleuerit 856.a
Iotapatenorum conflictus acer cum Romanis 839.840.841.842.843.844.845. per tot. calamitas miserabilis 845.846.847
Iotapateni cuiusdam capti à Vespasiano constantia 849.f
Vespasiano produntur ibid.
demum expugnantur ibid. eorum quot millia occisa & capta 850.e
Ious mensis 110.c
Iozarus constituitur pontifex 597.d
priuatur eo 613.e
Iramus amicitiam cum Dauide init
Irenæus orator 603.b
Iris quid designet 11.a
Irom cum Solomone amicitia & mutua eorum beneficentia 258.b.259.a
quibus donis fuit remuneratus à Salomone 267.d
Isacus nascitur & circumciditur 21.
ducitur sacrificandus 23.a
ducit vxorem 26.a
nascuntur ei gemini 26.d
Abimelecho exosus reconciliatur, & fodit puteos 27.a
fallitur ab vxore ibid. c. moritur 34.e
Isacharis sors 141.g
Isboseth. vide Iebosthus
Iseremoth locus 97.e
Isiacorum scelus & supplicium 622.a
Isidis statua & templum tollitur 623.c
Ismael Fabi filius pontificatu vix dum nato exuitur 619.c
Ismaelis Abrahami filij natiuitas & circumcisio 19.d
Arabum autor est 21.f
ducit vxorem. gignit fil. xij. 22.c
Ismael Phabæi filius constituitur pontifex 696.c
Ismael regis generis iudæus Godoliam interficit 334.b. quantam cædem etiam aliorum hominum fecerit præter Masphatenses abductos ibid.
Israel quid significet 33.c
Israelitæ inhumaniter tractantur ab Ægyptiis, necantur, & grauibus laboribus atteruntur 54.f. labor augetur 62.d. quantus eorum ex Ægypto migrantium numerus 65.d
transeunt mare rubrum 67.d
armis Ægyptiorum se muniunt 68.c
obmurmurant Moysi 71.d
coturnicibus pascuntur mannaque 72.e
ab Amalecitis prælio insistantur 74.b
collatio ad tabernaculi structuram 77.g. seditionibus agitantur & puniuntur 97.e.98.a
negatur eis ingressus in Chananæam 99.d
Israelitæ inscio Moyse cum Chananæis pugnantes vincuntur 75.a
quæ eis triginta octo annis in deserto obuenerunt 109.110. quales milites fuerunt 110.f. Amorræos extinguunt 111. per tot. à Madianitorum puellis seducuntur 114.f
eos excindunt 117.e. Hierichuntem delent 156.g
item Ainam 138.d. partiuntur Chananæam. & quisque in suam sortem mittitur 141.d. commouentur inter se propter aram in ripa iordanis extructam 143.c. quomodo se gesserint post iesu mortem 145.e. omisso bello agriculturæ dant operam 146.c
eorum prælium cum Beniamitis 148.c
Chusarthi Assyriorum regi subiiciuntur octo annis 150.e. à Moabitis subiugantur, à Iode libertati restituuntur 151.c. iterum à iabino opprimuntur 152.c. per Deboram redimuntur ibid. ab Amalecitis & Madianitis septem annis miserè tractantur 153.d
restituuntur libertati per Gedeonem 154.f. sub Abimelecho male habentur 156.d
iam ab Ammanitis, sed per iaphthem liberantur 158.d
cæduntur à Palæstinis & fugantur 166.b
vindicantur in libertatem à Samuele 171.d
malè tractati ab Ammanitis liberantur à Saulo 178.a
cæduntur à Palæstinis 208.b
ciuili bello laborant 212
israelitæ quot annis post iesum nequiuerint Chananæos ex Hierosolymis eiicere 218.e
Reliqua ipsorum gesta sub regibus comprehenduntur. Ezechiam regem restituere religionem conantem condemnant, & prophetas occidunt 323.f
transferuntur in Mediam & Persidem, & quo tempore id factum 324.g
itaburius mons 141.g
situs 866.f
italiæ bella ciuilia 896.d
iehaciæ seu Hirenes concubina Ptolemæi Physconis sobrietas 1064
ithamari domus priuatur sacerdotio 254.c
ithobal Tyriorum ac Sidoniorum rex 311.d
iubal & eius inuenta 7.d
iuctus Heberi filius quos liberos habuerit 15.b
iucundus Herodis satelles falsò accusatus torquetur 574.b
iudæa latronibus expletur 698.d
iudæa regio vbi præstantissima 719.b
iudæa descriptio 833.d
iudæa nulla pars erat quæ non vnà cum Hierosolymis interiret 888.e

Iudæus viuus captus, Titi iussu crucifigitur pro muro Hierosolymæ 933.d
Iudæi quando primum cœperint appellari 372.b
Iudæis permittitur à Cyro redire Hierosolyma, & templum ibi ædificare iterum 357.b
impediuntur ab ædificando 360.a
à Dario Hystaspis filio liberi & immunes facti iuuantur in vrbis & templi restauratione, & quot eorum Hierosolyma reuersi sint 262.f
quando templum absoluerint 366.e
eorum reip. quæ forma fuerit & quomodo mutata ibidem
duas tribus Hierosolyma redire volentes per Asiam & Europam degere, reliquas verò decem vltra Euphratem esse 368.f
armati laborant 372.d
in summam calamitatem per Amanem deueniunt 376.a
quomodo à Bagose tractati 382.f
quomodo ab Alexandro Magno 385.d
quomodo sub Ptolemæo Philadelpho 392.b
& inde quomodo ab Asiæ regibus aliisque honorati 397.398
misere ab Antiocho Epiphane tractati 408.
vsque 419
sub Demetrio 422.a
cum Romanis primum fœdus ineunt 424.c. summa calamitate constituti post Iudæ casum 425.e
quando primum Romanis subditi 475.c. quibus honoribus & beneficiis ab iisdem affecti 485.e
Iudæorum cum Samaritis contentio propter templum 433.g.434.a
Iudæorum sectæ quot 442.d
Iudæi quàm sint religiosi 474.b
Iudæorum Cyrenensium & Asiaticorum legatio ad Cæs. propter Græcorum molestiam 561.d
Iudæi seditionem excitant 596.601 604.605.606.607.608. per totum
Iudæorum constantia pro tuendis legibus 621.b.640.a
Iudæorum miseriæ sub Felici 695.a
Iudæorum & Græcorum apud Alexandriam seditio 649.c
Iudæi malè à Babyloniis tractati Seleuciam migrant 649.e
Iudæorum & Philadelphensium dissidium 682.a
Iudæorum 20000. à seipsis contrita 691.a
eorum & alia clades ibidem
Iudæorum cum Syris dissidium 695.g
Iudæorum pontificatus & principatus successio & mutatio 700.c
Iudæorum epulæ ferales 775.a
Iudæorum contra Archelaum accusatio & petitio 781.f
Iudæi Petronio supplicant 791.b
Iudæorum tumultus sub Cumano & calamitas 794.a
Iudæorum & Syrorum seditio circa Cæsaream 797.d
Iudæorum sub Albino Hierosolymis seditio 798.b
alia sub Floro Cæsareæ 799.b
Iudæorum dispersio in totum 809.d
Iudæi legatos ad Florum & ad Agrippam regem mittunt 810.f
Iudæorum contentio cum Romanis ibidem
Iudæi contra Iudæos in Scythopoli 814.d
Iudæorum Alexandriæ occisorum quinquaginta millia 817.b
Iudæorum & Romanorum strages in scenopegiis Hierosolymæ 818.e
Iudæorum victoria insignis contra Cestium 810.
vnde elati facti 830.e
Iudæi à Romanis profligantur 831.d. 848.c
Iudæorum clades ab Idumæis facta 882. b
Iudæorum circa sepulturam cura ibidem.f
Iudæorum in Massada immane facinus 994. b
Iudæorum apud Alexandriã & Thebas interitus 995.d
Iudæorum genus vetustissimum ex origine domestica 1033.a
Iudæorum cura conscribendæ historiæ 1036. a
Iudæorum cur rara mentio in Græcis historiis 1033.c.1038.b
eorum apud antiquissimos nomina 1040.g. eorum egressus ex Ægypto mille annis ante Iliacum bellum 1042. a
Iudæorum magnanimitas & clementia in quo consistat 188.e
eorum leges optimæ 1080.f
omnes populi eorum æmuli ibid.
Iudæorum fides & auxilia cõtra Ægyptios Rom. præstita 1064
merita Augusti Cæs. epistolis comprobantur ibidem
Iudæorum integritatis testimonia ab Alexandro, Ptolemæis omnibus & senatu Romano, imperatoribusque maximis facta 1064. 1065
Iudan Amasiæ regis mater 316.c
Iudas, iudæi 14.b
Iudæ portio in terra Chananæa 141.e
Iudæ natiuitas 30.f
consilium de fratris cæde vitanda 39.b
homo vehemens 46.d
filij tres 52.b
Iudæ tribus gesta post Iesu mortem 145.c
Iudam inter xij. fratres principatum obtinuisse 249.e
Iudas Asamonæ filius quid contra Antiochum vtrunque fecerit, & quomodo religionem instaurarit ac perierit 709.c
Iudas Capsai, vir strenuus 441.d
Iudas Eliasibi fil. in põtificatum patri succedit 382.e
Iudas Essæus propheta 713.c
Iudas Ezeciæ latronis filius Archelai regnum affectat 607.d
tumultum excitat 780.a
Iudas Gaulanites Galilæus seditionem inter Iudæos concitat 616.c
eius secta 617.b
Iudas Iairi latenter inter Romanorum manus effugit 983.d
iudas iudæ filius præfectus Simonis cum decem contubernalibus deliberat murum tradere Romanis 938.g
iudas Macchabæus 410.g
Patri in administratione succedit 412.d. Apollonium & Seronem præfectos superat & occidit ibid.e
Gorgiam & Nicanorem vincit 414.e
itidem Lysiam 415.b
templum purgat & instaurat ibid.d
vicinos molestos domat magnis stragibus 416.b
Nicanorem cum suis copiis delet 423.f. creatur pontifex, & fœderatur Romanis 424.b
cadit 425.e
iudas Sepphorei sophista 772. e
iudas vates 455.b
iudicum status quis 178 b
iulia vxor Cæs. Augusti 559.d
iuliæ Augusti quid ab Herode legatum 589.f
iuliani centurionis fortitudo & fatum 947.a
iulius Cæsar Pompeium fugat, & bellum cum Ægyptiis gerit 479.f
amicus & beneficus est in Iudæos 482.a. parat expeditionem contra Scipionem & Catonem 485.d
occiditur 489.a
iulij Cæs. magnificentia, & liberalitas in Herodem 526.& seqq.
vincit M. Antonium 524.a
occidit eum cum Cleopatra 528.e
iulius Capella 1000.f
iulius Lupus Cæsoniam cum filia interficit 667.c
interficitur & ipse 973.b
Iupiter Olympius 652.e
Iurisiurandi modus 24.f
Izatæ regis filij & fratres Titio supplicant 964.d

L

LAbanus Batuelis filius 15.f
dolose cum Iacobo agit 30.c

perse-

persequitur fugientum generum 31. d
Labosardachus Niglasaris filius in paternum regnum succedit 350. d
Lacedaemoniorum amicitia cum Onia pontifice 407.b
Lacedaemonij cum Iudaeis societatem & fœdus faciunt 442.b
Lacedaemonij quando & quemadmodum Romanis subditi 805.e
Lamechus, pater liberorum LXXVII. 7.d
Largius Lepidus decima legionis praepositus 956.f
Latopolis 65.c
Latronum colluuies Hierosolymis 871.e.872. eorum facinora ibid.
Latronum turba in Iudaea 694.f.695. f.999.f
L. Lentuli decretum pro Iudaeis 488 c
Lepid. à Caligula occisus 653.f.656. e
Leprosi quatuor Syrorum castra vrgente inedia inuadunt 304.f
Leprosorum conditio 94.c & quod alicubi sint in precio ib.e
Leuces loci descriptio 988.f
Leui, militum praefectus 1013.b
Leuis natiuitas 30.e vlciscitur sororis stuprum 34.a filij ipsius tres 52.a
Leuias traditur 871.g occiditur 872.a
Leuita vxor quàm nefande à Gabaonitis tractata 147.c
Leuitae eius prudentia ib.e
Leuitarum numerus 97.a
Leuitis ac sacerdotibus ciuitates cum suo agro, & decimae adscribuntur 108.g.109.a earum ciuitatum nomina 142.c
Leuita vsum vestis lineae impetrant 699.d
Leuitica tribus deo dicatur, cui tabernaculi cura committitur 94.a
Lex Moysis cur à poetis aut prophanis historicis non tractata 391.e. 397.c
Legis & praeceptorum Dei pulcherrima explicatio 1073.1074.1075. 1076. 1077. per totum
Legis nomen apud Graecos olim non fuisse 1070.d
Leges Moysis ad mores pietatémque pertinentes 121.a.122.
Liae & Rachelis aemulatio 30.e
Libri duo & viginti apud Iudaeos chronici 1036.e
Liberius Maximus iussu Vespasiani Iudaeis stipendium indixit 983.d
Lybia dicitur Aphrica 24.d
Lybys, Libya 14.a
Linguarum multarum cognitionem cur Iudaei non magni faciant 703. a
longaeui cur primi homines 11.b
longinus tribunus à Iudaeis occisus 820.f
longini equitis Romani forte factum 924.c
Longini iuuenis Romani facinus 953. f.
Lotus adoptatur ab Abrahamo 15.g captiuus abducitur 18.a seruatur de excidio Sodomitarum 20.d filiae cum patre coeunt ibid.f
Loti vxor in salis statuam versa ibid.
Lucilius Bassus legatus Herodium castellum capit 980.b Macheruntia quoque 983.a Iardem Syluam oppugnat 983.b
Lucius Annius Gerasam capit, & mille iuuenes interficit 893.a
Luctus tempus 126.d
Ludas, Ludi 15.a
Ludi Circenses 654.b
luminum festiuitas, & eius institutio 415.e
lupus Alexandria rector ad Vespasianum scribit de seditione Iudaeorum 995.e. templum Oniae ablatis donariis claudit ibid.
lustrandi populum modus 109.g.110.a
lustrationis tabernaculi modus 88.c
lydda ciuitas à Cestio exusta 818.a
lydi olim Ludi dicti 15.a
lysanias Ptolemaeo Mennei patri successit in regnum 490.d interficitur à Cleopatra 519.a
lysanias Parthos in Iudaeos incitat 730.c
lysia committit Antiochus Epiphanes filium suum, & bellum contra Iudaeos 413.d
lysias vincitur à Iuda Macchabaeo 415.b occiditur à Demetrio 421.g
lysimachus fratrem suum occidit, & Gazam prodit 459.e
lysimachus Hellespontum occupat mortuo Alexandro 388.a
lysimachi portentosa de Iudaeis mendacia confutata 1058.1059.1060. 1061 1069.1070.1077. per totum

M

MAcedones transisse pedites mare Pamphylium 68.b
Macedones quando Romanis subditi 806.a
Macedones Aegyptios subingarunt 1068.e
Macchabaei natu maximi & primi inter septem fratres supplicia crudelissima & ipsius cum insigni tolerantia sermones 1083. a. vbi historia Macchabaeorum fratrum Machera dux Rom. legionum quae inter se gesserit apud Herodem 503.d 738.b
Machir, tertij ex fratrib. Macchabaei constantia 1094.b
Macheruntij Romanis persuadent vt praesidio suo decedant 816.b
Macherus quomodo capta à Romanis 982.c. situs eius descriptus 980.c
Macho capta & depradata 222.c
Macro praefectus praetorianorum militum 633.b
Madianitarum filiae Israelitas illiciunt ad delinquendum 114.115. per tot. ceduntur cum suis regibus 117.f
Madianitae Hebraeos subigunt 153.d caduntur maxima strage 155.a
Madiana ciuitas 59.d
Madus, Madai 13.a
Magnus campus regio 1014.e eiusque descriptio 891.a
Magoges & Magogae populi 13.a
Magus Aegyptius pseudopropheta triginta millia hominum seduxit 797.a cum paucis fugit ibid.d
Magi & latrones iterum Iudaeos afflixerunt 797.c
Magorum turba in Iudaea 694.g 695.e
Malichus exactionum collector pro Cassio 727.d nouas res molitur & veneno tollit Antipatrum ibid. luit poenas 727.e.728.a
Malichi Arabum regis perfidia 494 a 733.b
Malchus Arabiae rex Vespasiano in auxilium misit quinque millia peditum, equites mille 834.f
Malichus Iudaeorum dux 721.e auxiliatur Gabinio contra Alexandrum Iannaeum 476.c Antipatrum veneno tollit 490 interficitur ibid.f
Malthace vxor Herodis moritur 778. e
Malorum hominum mos 594.b
Man vox interrogatiua 73.c
Manachases vestis qualis 84.b
Manahemus Essenus Herodem puerum scholas frequentantem salutat regem 542 a
Manahemus Iudae Galilaei fil. Massadam inuadit 811.g.812.a velut rex Hierosolymam redit, & princeps seditionis fit ibid. interficitur 813.a
Manahemus occiso Selesmo regnum sibi vindicat & Thapsenses excindit, ac post à Phullo pace redempta moritur 320.b
Manasses Iosephi filius 44.d.52.b
Manasses in numerum Iacobi filiorum adoptatur 53.e censetur loco Leui 96.f
Manassae pars dimidia Chananaea 141.d
Manasses Ezeciae filius regnum paternum assequitur, impiissimus, & prophetarum occisor captus à Babyloniorum rege tandem in prin-

cipatum restituitur, & pietati studet prioribus mutatis moribus 332. per tot.
moritur relicto successore regni filio 332.g
Manasses Ioannis pont. fil. ducit vxorem Sanaballitis filiam Hicaso vocitatam 384.b
Manasses fit pontifex 401.b
Manasses irans Iordanem missus, vt toparchiam administraret 822.e
mandra, locus 344.f
mane, quæ diei pars 4.c
manethon Ægyptius historicus 1039.d. eius historiæ compendium 1039. 1040.1041. per totum
manethon antiquitatem Iudæorum confirmat 1042.a
Ægyptiacam historiam se ex sacris literis interpretaturum professus 1052.a
eius historia emendata ibidem. & 1054.a
manethonis mendacia confutata 1053. 1054.1055.1056.1057.1061. per tot.
manna qualis cibus 72.g
mannæus Lazari ad Titum profugit 941.a
manoches Zelotypus Sampsonis pater angelum excipit 160.a
mar locus cur sit vocatus 70.c
Mara quid significet 163.e
m. Agrippa. vide Agrippa
marcus Alexandri Alabarchæ fil. 673.e
m. Antonius. quære Antonius
m. Anton. Iulian. procurator Iudææ 956.f
mardochæus dux Iudæorum Babylone deducendorum Hierosolyma 363.f.367.d
mardochæus Esteræ patruus 374.b
regi insidias prodit 374.g
Iudæorum calamitatem Estheræ indicat 376.c
afficitur summo honore 379.b
Amanis potestatem & bona accipit 380.b
mare rubrum Iudæis transitum concessisse, & Pamphylium Macedonibus 67.e.68.b
mare vas templi cur sic dictum 261.b
& quam fuerit capax, eiusque vsus ibid.
Mareone Græcis Samaria 285.a
maresa vrbs 283.a
mariæ Eleazari filiæ facinus horrendum comedentis filium 955.a
mariamne Agrippæ filia 628.a
mariamne Alexandri Aristobuli & xandræ filia, vxor Herodis 512.b
occiditur à marito 530.b
mariamne Alexandri filia, vxor Herodis Antipatri 729.d
eius insolentia in maritum 750.a
occiditur 750.g
mariamne ab Archelao marito transit in thorum Demetrij Alexandrini 693.f
mariamme Moysis soror 56.b
moritur 109.f
Mariammes turris descriptio 914.g
Marisa ciuitas deuastatur 732.d
Marsonane, mensis 9.a
Marsus Syriæ præficitur 676.e
defert Agrippam Claudio Cæs. 677.d
excipitur ab Agrippa, cui fit exosus 678.e
Marsias Agrippæ libertus 630.b
Tiberij mortem patrono suo nunciat 636.d
Marthace Archelai mater moritur 605.e
Marullus præses Iudææ constituitur 637.c
Massabazanes quid 84.e
Massadæ castelli descriptio 887.f
Massatæ castelli situs descript. 986.g. 987.a. commeatus & apparatus qui decem millibus virorum sufficerent 988.c
Masnaemphthes pileus 84.e
Masphatis ciuitas, & quid significet 171.g
Matathias Asamonæi filius occidit Bacchidem, & duces expellit Iudæa, ac moritur 709.b
Mathanes Balis sacerdos trucidatur 313.b
matthias Anani fit pontifex 676.e
priuatur sacerdotio 678.f
matthias Apsalomi, vir strenuus 441.d
matthias Ioannis filius sacra prophanare renuit, veramque religionem fortiter tuetur 410.g. 411. per totum
instructis filiis moritur 412.d
matthias Margaloti seditionem mouet 596.a
exuritur viuus 597.e
matthias Margali sophista 772.b
matthias pontifex mittitur vt Simonem Giora Hierosolymam introducat 898.a
matthias Theophili constituitur pontifex 589.c. priuatur eo munere 597.c
matthiæ Boethi mors crudelissima 938.c
maxilla, locus 161.g.162.a
mazaca ciuitas 13.b
madabenses Amarei, Ioannem Gaddin interficiunt 428.c
expugnantur ab Hircano 450.d
medimnus Atticus & Siculus 100.b
medi populus 13.a
medi quod in Asia regnauerunt Græcis cogniti 1038.f
megassari facinus audax 935.b
megasthenes historicus 1045.b
mela legatus Archelai ad Herodem 575.a
melcha Aranis filia 15.d
Melcha Sauli filia datur nuptum Dauidi, marito periclitanti succurrit 190.f.192.b. datur alij nuptum 202.a
ridet maritum 220.d
Melchisedecus rex Solymæ Abrahamum conuiuio excipit 18.d
melitis impesuit Pseudalexander 783.e
Memnonis sepulchri descriptio 790.g.791.a
Memphibostus Ionathæ filius humanissime à Dauide habitus 223.c
delatus Dauidi occurrit victori 237.a
Memphitarum deditio 724.c
Menander Ephesius singulorum regum actus apud Græcos & Barbaros conscripsit 1042.g
Mendæ ciuitas 335.d
Menedemus Philosophus 396.d
Menelaus, qui alias Onias, Simonis filius propter amissum pontificatum deficit à patriis legibus 408.d
abducitur captiuus & occiditur 421.c
vide Onias
Mensa tabernaculi 83.b
Mensæ à Ptolemæo Philadelpho Iudæis donatæ descriptio 403.d
Mensis anni primus Moysi quis & cur 9.a
Mensuras quis excogitarit 7.c
Meroë vnde dicta 58.f
Mesus, Mesanæi 15.a
Meschus, Meschini 13.b
Mesopotamiæ difficilis transitus 24.f
Mesre, Mesræi 13.f
mesræi filij quibus populis nomina imposuerunt ibid.
messala rhetor patrocinatur Herodi 493.g
messalina à marito Claudio Cæs. ob Zelotypiam trucidata 694.a
methir, tunica pontificalis 84.f
metilius præfectus à cæde reseruatus 813.d
metilius Romanorum præfectus legatos mittit ad Eleazarum ibid.b
michæas propheta, vulnerare ipsum nolenti male ominatur 292.e
Achabo malum nunciat, quare in carcerem coniicitur ibid.g
Achabo interitū prædicit 294.d
michæas propheta 336.g
michole vxor Dauidis. vide melcha
milesius arcis Damasci præfectus quomodo Philippum Grypi filium tractarit 462.a
militis cuiusdam facinus contra senatum Romanum 792.g
militis Rom. impudentia quantam cladem Iudæis dederit 691.b
militis mosaices libros discerpentis pœna ibid.c
militia qui non commodi 129.f
& qui ab ea immunes ibid.g
& seq.

Mina

Mina quantum pendeat apud Iudaeos 478.c
Mineus Ægypti rex Memphis conditor 268.f
m.minuttianus 660.a.671.e
misael appellatur Misachos 346.a
misas Moabitarum rex propter negatum Ioramo tributum quo necessitatis peruenerit 300.c
misenum oppidum 652.c
mithridates erarij Cyri praefectus 358.b
mithridates occisus 473.b
mithridates Pergamenus Pelusium expugnat & Ægyptios vincit 480.b.eius gesta 724.a
mithridates quomodo ab Anileo tractatus, quomodo ab vxore, déque eius victoria 648.d.per tot.
mnaseas Graecus historicus 1051.a
moabitae penitus fracti à Dauide 221.d
moabitae & Ammanitae socij, mutuo sese interimunt 298.e
iterum sternuntur & praedantur 301.d
moabus, Moabitae 21.a
molonis mendacia de Iudaeis 1061.d
monobazus Bazeos Adiabenorum rex quomodo Iudaismum sit amplexus 685.c
eius regnum 920.c
monobazus Monobazi filius prorex constituitur 684.f
rex fit 689.e
mons Samaron, locus 281.b
montem in alium locum deuolutum 319.f
mortem praeter Dei voluntatem non venire 132.b
moses, qualis fuerit vir 3
moysis natiuitas 55.a
quomodo seruatus 56.b
cur sic vocatus ibid.f
adoptatur à regina 57.b
moyses diadema regium pedibus calcat ibid.c
praeficitur exercitui Ægyptiorum & Æthiopas bello vincit 58.b
ducit Tharbin vxorem 59.b
fugit Ægyptios ibid.c
Raguelis filiab. opitulatur contra pastores, ex quibus vnam ducit vxorem ibid.f. conspicatur rubum ardentem in Sina 60.b
confirmatur ei liberatio Israelitarum 61.f
edit miracula, nomẽ Dei cognoscit, redit in Aegyptum ibid.
edit prodigia apud Pharaothem 61.f.62.63
educit Israelitas ex Aegypto, & quantus eorum numerus 65.b
cuius aetatis fuerit cum eos educeret ibid.e
traducit eos per mare rubrum incolumes 67.d
aquam amaram facit potabilem 70.71.a. coturnices & manna impetrat à deo 72.e
ex petra aquam elicit 75.f
cum Amalecitis pugnat 75.b
decem praeceptorum tabulas à deo acceptas populo exhibet 96.g
quadraginta diebus in Sina detinetur 97.c. Aaroni fratri sacerdotium confert 87.e
dedicato templo victimas offert 89.a
in tabernaculo Deum consulit 90.f
tribum Leuiticam Deo dedicat 94.a
censet omnes tribus praeter Leuiticam, & ordinat profectioni bellóque necessaria 96.f. mittit exploratores in Chananaeam 98.d
Coræ factionem compescit 104.d
eius iustitia 106.f. lustrat populum 109.g. Sehonem & Ogem reges delet 11.per tot. Madianitas cum suis regibus cadit 117.e. Iesum sibi designat successorem ibid.g
moriturus quid suis praedixerit 119.b. quas leges praescripserit 120.f
vsque 136
exhortatur Iesum vt in Chananaeos exercitum ducat 131.e
nube circundatus disparuit 132.d
lugetur triginta diebus à populo ibidem f
Moyses fabulosè dicitur fuisse leprosus 84.d
vir admirandus 99.f
Moseos quinque librorũ scopus 1036.f
Moses apud manethonem prius Osarsiphus sacerdos Osireos dei Heliopolitani dictus 1053.g.1054.g
moses Ægyptiis vir diuinus habitus 1056. d. eius tempora quibus vixit descripta ibid.
eius virtus & gesta 1070. 1071. per totum
mosollani Iudaei nobile factum 1049.f
mucheus fert sententiam contra Vasten regem 373.f
mulierum potentia 361.f
mundi & vniuersorum creatio 4.b
mundum prouidentia dei regi 355.a
mundus quomodo Paulinam constuprarit 622.f
murus triginta nouem stadiorum cum tredecim castellis circum Hierosolymam triduo edificatus 937.b
musicorum instrumentorum Dauidis regis descriptio 242.g
mutiani & caeterorum rectorum petitiones 895.g
mutianus Romam ingreditur cum exercitu 902.g

N

NAamis vxor Abimelechi Bethlemita & quid significet 163.c
quomodo Ruthem instituerit 164.b
Naases Ammanitarum rex Hebraeos crudeliter tractans à Saulo occiditur 178.b
Naases iunior Ammonitarum rex iniuria afficit Dauidis legatos 223.f
Nabaeotes Nabataeorum regio 22.c
Nabalus vecors & malus conuiciatur Dauidi 200.g
quid significet 201.c
moritur, ibid.f
Nabla, instrumentum musicum 243.a
Nabrodes, qualis vir 11.f.14.b
Nabuchodonosorus rex Babylonis bello infestat Nechaum Ægypti regem 335.d
Ioacimum occidit, & Hierosolymitanorum praestantissimos Babylonem abducit 337.d
duces eius qui vrbem Hierosolyma ceperunt 341.b
quomodo captum Sedeciam tractarit 142.e
Hierosolyma penitus excindenda, & templum spoliandum, populúmque Babylonem traducendum curat 342.a
Cœlen Syriam ac Ægyptum perdomat 345.c
iudaeorum nobilium quorundam pueros instituit & castrat ibid.f
somnium, cuius erat oblitus, vult sibi indicari & explicari. quod facit Daniel 346.f. moritur 349.c. gestorum eius repetitio 350. d. posterorum eius finis 352.a
Nabuthus propter negatum regi fundum lapidibus obruitur 289.d
Nabuzardanes mittitur Hierosolyma ad templum spoliandum 342.a
Nacebus Arabum dux caesus 371.e
Nachores Serugi filius 15.c. quot habuerit liberos ibid.
Nadabus Hieroboami filius accipit regnum paternum cum paterna malitia, occidituque cum omni familia 282.d
Nain vicus 894.d
Nais à Caene condita 7.d
Nais vicus 691.e
Narbatha regionis situs 799.f
Narbathene toparchia à Cestij equitibus vastata 818.a
Nasamones quomodo Romani subiugarint 807.d
Nathan propheta 220.e
mittitur ad Dauidem increpandum 226.e. indicat quomodo Adonias sibi regnum vsurparet 247.c
Naumi prophetia de excidio Ninuitarum 321.a
Nazarai deo deuoti 109.b
Necessitate in bello nihil pugnacius 839.g
Necessitate laborantes subleuare, homini decentissimum & deo gratissimum 205.e
Nechias qui & Pharao Saram rapuit 928.f
Nechaos Ægypti rex contra Babylonios proficiscens impeditur à Iosia, quem occidit 355.e

captiuum abducit Ioacum filium eius 336.a
Nechaum bello petit Nabuchodonosorus 336.c
vincit ibid.
Neemias quantum iuuerit Iudæos apud Xerxem 371.d
Neerda vrbs 644.c
Nemrod. vide Nabrodes
Nephani singulare certamen cum fortissimo Palæstinorum 242.e
Nephthalimi natiuitas 30.f
filij eius 52.c
Nephthalitarum sors 142.a
Neronis gesta & præcipue contra Iudæos 795.g
Neronis imperium quandiu duraueritit 893.b
Nero contemptor nationis Iudæorum 968.e
Nero indignatur ob res minus prospèrè gestas in Iudæa 830.a
Vespasianum ad regendos exercitus in Syriam mittit ibid.c
Nero, quare Tiberius & Domitius
Neronias dicitur Cæsarea Philippi 698.f
Neruis cur Iudæi abstineant 33.c
Netiræ & Philippi fratrum fortia facta 844.e
Nicanor perfidus contra Iudam Macchabæũ pugnans, cum suo exercitu victo extinguitur 423.f
Nicanor amicus Tiri sagitta vuln. 920.g
Nicaule regina Ægypti 269.2
Nicolaus Damascenus Iudæorum patronus 398.e
Nicolai Damasceni historia de Herode culpatur 563.c
Nicolai Damasceni legatio nomine Herodis ad Cæsarem 575.g
sententia de duobus eius filiis damnatis 578.f
actio contra Antipatrum Herodis filium 591.c
patrocinatur Archelao 604.e
Nicolaus Damascenus rerum Iudaicarum scriptor 1065
Nicolai rhetoris oratio pro Iudæis Ionicis 550.g
Iudæos coram Cæsare arguit, & reges purgat 782.f
Nigro Peraitæ qui Idumæam regebat, à Iudæis mandatum vt ducibus pareret 822.d
Niger Idumæa rector in Salis oppidum Idumææ confugit 831.f
iterum fugit 832.a
Niger Peraita, Silas Babylonius & Ioannes Essenus, duces Iudæorum contra Romanos 831.b
quomodo occisus 885.c
Nigliſar Abolamarodachi filius regnum paternum accipit 350.d
Nilus fluuius 5.d
Nilus vsque ad Elephantinem nauigabilis 894.b
Ninum quis condiderit 14.f
Ninus regia Assyriorum 338.d
Nisan, mensis 9.a. 64.g. 93.a. 366.f
Nisibis regio 687.e
Nisibis vrbs 644.d
Noba oppidum sacerdotum 195.a
excinditur cum vniuersis habitatoribus 196.f
Nobilitas generis nulla inter Iudæos 104.f
Nobilitatem generis vnde Iudæi discernant 989.a
Noë vel Nochus vir pius sceleratorum commercia fugit 8.c
Noe quomodo arcam construxerit & è diluuio sit seruatus 8.e
eius filij quales 11.d
vini vsus repertor inebriatur 14.e
Norbani interitus 661.e
Nubis supra tabernaculum præsentia quid significarit 97.b. 99.c
Numidius Quadratus Syriæ procurator 692.b
& eius gesta 793.c
Nymphydius homo nequiss. 893.c

O

Obadamus arcam hospitatur 220.a
Obedes filius Bozi & Ruthes 164.e
Obedias iumentorum Achabi curator, vir pius, prophetas liberat 286.e
quomodo vxor eius vidua per Elisæum sit à debitorum molestiis liberata 302.b
Obelas propheta captiuos Beniamitas & Iudæos liberat 322.a
Obedas seu Obodas Arabum rex 566.b. superat Alexandrum Hyrcani 714.d
Ochobatus militum Ionathæ dux 293.f
Ochosias Achabi fil. regnum paternum accipit 295.f
ex casu moritur 299.b
Ochosias Iorami fil. paternum regnum recipit 307.g
sagitta ictus ab Jeu perit 309.e
cognati ipsius interimuntur 310.f
Octauia Claudij Cæs. filia 694.a
Officiosi quando plerunque sint homines 205.e
Ofilius Phasaelum monuit de insidiis cauendis, & iuuat eum 495.f
Oges rex excinditur 111.e
quantus vir fuerit & quanta eius ditio ibid.
Olda prophetissa vaticinatur Iosiæ regi 334.b
Olueti mons 695.e
Olurus vicus 895.b
Olympus ad Cæs. mittitur 760.c
Olympius Jupiter 652.e
Onias & Dositheus Judæi duces liberauerunt Alexandriam 1064.c
Onias Jaddi filius patri in pontificatum succedit 386.g
Onias Onia fil. templum in Ægypto ædificat 433.a
Onias Onia fil. pontifex quanta mala fecerit Hierosolymis propter Tobiæ filios ciuitate eiectos 708.e
Onia, filij Simonis amicitia cum Ario Laconum rege 407.c
Menelaus dici voluit 488.e
vide Menelaus
Onias Simonis Justi fil. pont. 392.a 401.b
Onias alius pont. 407.a
Onias Simonis pontifex à Ptolemæo rege Ægypti impetrat locum condendo magnifico templo 996.a
Onia pro Cleopatra regina bellum suscipientis gesta 1064
Onias, vir iustus qui pluuiam precibus impetrarat, lapidibus obruitur 470.d
Oniæ regio 480.a
Ophnes scelestus filius Elis 164.f. 165.a
Ophres Abrahami filius occupat Libyam 24.d
Opobalsamum vbi & quomodo proueniat 473.b
Optimatum administratio Hierosolymis qualis & quamdiu 173.d 367.a
Ordeum, frugum omnium vilissimum 154.e
Oribus rex occisus 155.b
Orientis totius nobilitatem præcipuam in Italia seruire 807.c
Orodes Artabani fil. Parthorum rex constituitur 620.g
Oseas rex Israelis constituitur, vir impius 323.a
vinus capitur ab Assyriis, & transfertur cum vniuerso regno Israelitarum in Mediam & persidem 324.g. 325.a
Otho imperator declaratus milites suos contra Vitellij exercitum duxit 893.d. 896.d
semet occidit ibid.
Othonis imperij termini ibid.
Otrus Armaniæ dominus 15.a
Oza attingens arcam exanimatur 219.g
Ozæ percussio, locus ibid.
Ozias Amasiæ fil. regnum Judæ patre mortuo capit 317.g
natura bonus & gnauus multis deuictis gentibus vrbem restaurat 319.a
deficiens à pietate lepra percussus moritur 319.f. 320.a

P

Pacorus rex Mediæ coniugem & concubinas captas ab Alanis centum talentis redemit 985.c
Pacorus Parthorum rex contra Judæos pergit 730.d
Pacorus Pacori regis pincerna explorat Judæam ibid.
insidia-

insidiatur Phasaelo 495.c.730.g 731.a
& Herodi 731.g
rex Syriam occupat 494.d
occiditur 503.d
Patina Cæs. vxor 694.a
Palæstina situs, & eius gentis odium in Hebræos 66.a
Palæstinos Sampson vexat 161.c
Palæstinorum contra Hebræos expeditio & victoria 166.b
arcam è suis finibus remittunt Hebræis 170.c
Palæstini cum Iudæis prælianteſ nunc vincunt, nunc vincuntur 165. 166. 172. 173
iterum bellum eis inferunt 187.d
cæduntur 189.d
denuo reintegrant bellum, sed infeliciter 191.g
Cillanorum agrum inuadunt 197.g
Sauli ditionem inuadunt 199.a
eum cum filiis occidunt 208.e
Palæstinos Dauid superat 219.c
penitus subigit 221.c
Pallas Neronis libertus 696.f
Palmarum fructus præstantia 619.a
Palmira vrbs 268.f
Pamphylium mare Macedonibus transitum præbuisse 68.b
Panes propositionis 83.d. 93.f
Panium, locus 541.c. 746.g
Panij pulchritudo naturalis Agrippæ diuitiis accurata 860.g
Pannichis concubina 757.g
Paphlagones populus 13.c
Papinius tribunus 655.c
Pappus Antigoni dux quid contra Herodem gesserit 505.d. 739.c
occiditur 740.b
Paradisi descriptio 5.b
Parricidium quam graue sit crimen 593.c
Parthi Antigonum reducunt in regnum Hyrcanúmque cum Phasaelo captiuos abducunt 494. e. 496.a
Hierosolyma diripiunt 497.c
prostigantur 503.d
Parthorum mutabilitas 619.f
Parthi Armeniam bello amittunt 625.b
Paschæ institutio & celebratio 65.a 93.a. 136.b. 601.a
Pasini castrum 15.a
Patriæ causa nihil non faciendũ 206.a
Paulina quomodo à Mundo constuprata 622.f
Paulinus Lupo in administratione Alexandriæ succedit 996.d
templum Oniæ penitus spoliat, & inaccessum facit ibid.
Pausanias Cerastæ fil. Philippi Macedonis interfector 383.c
Peccata vnde maxime nascãtur 184.e
Pecoribus olim omnis barbarorum possessio constabat 60.b
Pecuniam publicam nullam esse Iudæis, quam sacram illorum templi 478.f
Pecuniam votiuam vbi deposuerint Iudæi 644.d
Pedanius legatus 760.e
Pedanij equitis fortè factum 952.a
Pelusium vrbs 184.c. 894.b
Pelusium capitur 480.d. 724.c
Pentecostes festiuitate Iudæos iter non facere 450.b
Pentecoste vnde dicta 778.g
Perræa regionis descriptio 833.c
Percussus in rixa quomodo vindicandus 128.a
Persæ populus 14.f
Persarum mos in bibendo 373.d
Persarum lex de vxoribus ibid.e
Persarũ cõtra Græcos expeditio 1034.e
contra Ægyptios 1068.b
Persæ in Asia regnauerunt 1038.f
Persicarum rerum scriptores probatissimi inter se discordant 1035. a
Pestis quam sæua inuaserit Dauidis regnum propter recensitum populum 244.f
Petephres liberaliter tractat Iosephum 39.f
Petilius Cerealis proconsul Germanos ad sobrietatem coegit 975.e
Petra magna, locus 198.g
Petra, quæ olim Arce, ciuitas 110.b
Petra, quæ Receme 117.e
Petronius Ægypti præfectus Herodem iuuat sãnis tempore 536.c
Petronius præses Syriæ constituitur 649.f
gratificatur Iudæis cum suo periculo 641.d
Petronij epistola ad Doritas pro Iudæis 675.f
Petronij aduentus terribilis ex Antiochia in Iudæam 790.e
Petronius Iudæos adhortatur ad Cæsaris statuas recipiendas 791.b
Phaceias Manaemi filius, patri in regnum & crudelitatem succedit, trucidatur 320.d
Phaceias Romeliæ fil. vir impius, regnum Israelitarum occupat ibid.
Achazem oppugnat 321.d
Phalec quid significet 15.b
Phalegus Heberi filius ibid.
Phanisus Samuelis filius è rure abstractus ad pontificatum 872.f
Phanasus pontifex à seditiosis constituitur 700.b
Phanuel locus cur sic dictus 33.c
Pharaones cur Ægyptiorum reges dicantur, & quando sic appellari desierunt 268.f
Pharaothes Ægypti rex Abrahami coniugem concupiscit 17.a
Pharaothis duritas & malitia in Hebræos 61. 62. 63. 64. 65. per totum
dimissos insequitur 65. f
cum omni exercitu deletus 67.f
Phara filij duo 52.b
Pharis insula descriptio 894.c
Pharisæorum secta 442.d
autoritas 453.b. 463.e
Pharisæorum secta qualis 585.f
Pharisæi 617.e
Pharisæorum existimatio 716.e
& quomodo se gesserint regnante Alexandro ibid.
Pharmuthi mensis 64.g
Pharnaces patrem Mithridatem Ponti regem occidit 473.b
Phasaelus Antipatri fil. 723.d
præficitur militibus 725.e
superat Felicem 729.a
accusatur à Iudæis ibid.e
circumuenitur à Pacoro 730.g
occidit sese 732.e
Phasaelus ciuitas 748.a
Phasaelus, turris & oppidum 560.a 606.b. 748.b. 779.b. 914.e
Pherora Antipatri filio committitur cura commeatus 502.c
donatur ei caput Pappi præcisum 506.a
assequitur tetrarchiam 541.b
Herodis filiam vnam respuit vxorem ducere 564.b
alteram eius ducit ibid.
Pheroras Antipatri fil. Herodem fratrem accusat ipsius filio 565.b
Salomen accusat Herodi 565.f
dissidet fictè cum Antipatro patris filio 585.c
moritur, & vxor eius accusatur veneficij 587.d
Pheroras Antipatri filius 723.d
quid gesserit 736.f
odit Herodis filios 754.g
accusat Salomen 755.c
seipsum prodit & reconciliatur Herodi 757.g
reiicitur ab eodem & moritur 764.f
Pherora vxoris insolentia 763.e
Phiala lacus 860.f
Philadelphensium cum Iudæis dissidium 682.b
Philippus Ptolemæi Minnæi filius 723.g
Philippus Amyntæ filius cæsus 659.d
Philippus Antiochi Grypi fil. Syriæ parti impetans Antiochum Cyzicenum superat 459.g. 460.a
cum fratre Demetrio pugnans totius Syriæ dominus constituitur 461.f
Philippus Archelai frater, quamobrem à Varo Romam præmissus 782.a
Philippus Herodis filius constituitur tetrarcha 599.f
succurrit fratri Archelao 610.b
portionem regni paterni consequitur 611.e
calũniatur à fratre Antipatro 767.c
Philippo Herodis filio quæ regiones cesserint 782.g

Cæsaream ad Iordanis fontes & Iuliadem condidit 789.b
Philippus Herodis frater moritur, & quam honestus fuerit vir 625.f
Philippus Iacimi filius Agrippæ copiarum præfectus 584.f
Philippus Iacimi filius Agrippæ præfectus 1001.f
quomodo in periculis seruatus, eiusque gesta 1003.a.1012.d
filiæ eius duæ in excidio Gamalæ seruatæ 868.b
Philippi Macedonis interitus 383.d
Philippo vni amicorum committit Antiochus Epiphanes regnum & filij tutelam 419.b
regnum affectans afficitur supplicio 421.d
Philistinus, Philistini 14.c
Philo Iudæorum legatus à Caligula repulsus 649.e
Philo historicus 1051.b
Philosophiæ tria genera apud Iudæos 784.g
Philosophi apud Indos Calani, apud Syros Iudæi dicuntur 1047.g
Philosophorum de Deo discordes sententiæ 1072.f
Philostephanus Ptolemæi Lathuri dux 457.g
Philostratus historicus 1045.b
Phineas sacræ pecuniæ custos 966.d
Phinees Zambriam occidit, & exercitui contra Madianitas præficitur 116.f.117.c
Phinees domus sacerdotio donatur 254.e
Phinees filius Elis pontificis malus 164.f
Phineeses legatur ad Rubelitas & Gadditas cum reliqua dimidia tribu 143.e succedit patri in pontificatum 141.b
Phison fluuius, & quid significet 5.c
Phœbus Agrippæ legatus à Iudæis interemptus 816.c
Phœnicibus pecuniæ amor Græcorum commercium fecit 1038.e
Phœnicum antiquissima rerum memorabilium traditio 1035.g
testimonium de Iudæis 1039. c. 1042 1043. per totum
Phœnicum historiæ 1046.a
Phora quid significet 5.c
Phrates Parthorum rex humaniter tractat Hyrcanum 511.d
à suo filio occisus 619.f
Phraates Phraatis filius parentem occidit & matri miscetur, exul perit 619 f.620.a
Phruræa festi dies 382.d
Phryges populus 13.c
Phutes Phuti 13.g
Physcon Ptolemæi Epiphanis filius 488.a
Pilatus à Tiberio in Iudæam missus 789.c
Cæsaris imagines Hierosolymæ intulit ibid. quæ cum Iudæis Cæsareæ egerit ibid. Hierosolymis statuas iterum aufert ibid.f
Iudæorum tumultus propter Cæsa. imagines 789.c
tumultus alius ob Corban thesaurum sacrum ibid.f
Pileus pontificis qualis 86.a
Pinea ligna ex terra aurea 271.a
Piso legatus Pompeij 473.f
Pistus nobilis defectionis à Romanis autor 1000.f.1005.c
Pitholaus Hierosolymorum præfectus 476.c.723.c. transfugit ad Aristobulum 477.b
occiditur à Cassio 479.d
Placidi & Iosephi velitationes circa Ptolemaida 1015.c
Placidus tribunus in exercitu Vespasiani 834.b. in Galilæam maximam multitudinem occidit 837.d
à Iotapata repulsus aufugit ibid.
quomodo Itaburium montem occuparit 866.g
gesta contra Gadarenses 888.d
Platane, vicus Sydoniorum 760.f
Plato veritatem de deo proferre timuit 1071.f.1076.d. Mosen imitatus 1079.b
Plinthines situs 894.b
Plistorum apud Dracos secta 618.b
Polemon, Ponti regulus 678.d
Polemon circuncisionem admittit & Bernicem ducit vxorem 693.e
Politianus tribunus cur à Cestio Hierosolymam missus 803.c
eius oratio & gesta ibid.
Pollio Pharisæus Herodi amicus 510. b.541.f
Polybius Megalopolitanus historic. 1065
Polycrates Lacedæmoniorum nobilitatem fœdare tentauit 1051.c
Pompeius qualibus muneribus honoratus, & quæ gesserit 471.e
eius virtus 474.g
Pompeius Magnus Hyrcani & Aristobuli causam cognoscit 718.d
Hierosolyma capit 719.e.720.b
Q. Pompeius COS. 672.a
Pompeij malitia in oppugnandis Iudæis 808.d
Pondera quis inuenerit 7.c
Pontificis connubium & puritas 95.e
Pontificis ornatus qualis 84.b
Pontificis summi qualis electio 1073. c
Pontifices Hierosolymis qua fraude creati sint 872.c
Pontificum & sacerdotum dissidium 696.c
Pontificum iniquitas 698.d. origo, & qui ad eam dignitatem admittantur, quótque fuerint ab Aarone vsque ad finem belli Iudæorum cum Romanis 700.a.701
Pontificum templi Solomonis enumeratio 342.f
Pontificatus quando primum ad plebeios translatus 475.d
Pontificatum solere perpetuum esse 513.e
Pontificiæ stolæ custodia apud quos fuerit 624.c. repetitur à Fado 682.d
Pontius Pilatus Iudææ præsidet 619.d
Iudæos afficit contumeliis 621.b.623.g
accusatur à Iudæis & redit Romam 624.a
Popedius 654.f
Poppæa Neronis vxor 697.e.999.d
Portius Festus Iudææ procurator, & quæ sub eo sint gesta 696.e. quære Festus
Posidonij mendacia de Iudæis 1065
Prætoriam milites 668.d
Prætorij in castris Rom. descriptio 835.e
Prandium quæ hora faciunt Iudæi sabbato 1020.d
Principes singuli dedicato tabernaculo quid donarint 90.d
Priscus centurio Ionatham Iudæum sagitta transfigit 953.a
Priscus sextæ legionis dux à Iudæis occisus 820.f
Procymatium vnde dictum, & quomodo extructum 538.f
Procymia 747.f
Prodigia excidium Hierosolymæ præcedentia 960.c
Prophetis & pontificibus solis potestas data historiæ condendæ 1036.a
Prophetico spiritu vbi multi sint correpti 192.f
Proseucha domus precationis 1020.c
Protagoras ab Athenienfibus vix mortem effugit 1079.f
Prouidentia dei mundum & omnia regit 355.a
Pseudalexandri gesta 612.c
quomodo deprehensus ab Augusto & remex factus 613.d
vide etiam Alexander falsus
Pseudopropheta Hieroboami seductor 277.b
Ptolemæus Agrippæ & Bernices procurator à Ioanne Giscaleo spoliatus 824.f
Ptolemæus Epiph. moritur 407.g
Ptolemæus Euergetes Philopatoris filius quomodo ab Onia irritatus 401.b
& iterum reconciliatus ei per Iosephum 402.c
Ptolemæi Euergetis gesta post captam totam Syriam 1064.b
Ptolemæus Galilææ ab Herode præfectus interficitur 503.c
Ptolem. Herodis procurator 564. a
Ptolemæus Lagi Soter dictus Alexandro moriuo Ægyptum occupat & Hierosolyma 388.a
traducit Iudæos in Ægyptum 388.d

eius pu-

eius pugna cum Demetrio circa Gazam 1048.c
irruptio in Hierosolymam die sabbathi 1050.d. liberalitas & benevolentia erga Iudaeos 1064.b
Ptolemaeus Lathurus Ptolemaei Philometoris & Cleopatra filius auxiliatur Samaritis 452.d
dissidens cum matre regno priuatur 452.g. 456. obsidet Ptolemaidem 457.d. Asochim oppidum capit, Alexandrúmque Iamneum vincit, & quanta eius faustia 458.a
Ptolemaeus Menneus quomodo se à supplicio apud Pompeium redemerit 471.g.472.a
Ptolemaeus Menneus Damascum bello vexat 464.g
Aristobuli coniugem & liberos quomodo tractarit 480.a
moritur 494.d
Ptolemaeus Minnaei filius 716.a
Ptolemaeus Philadelphus I.
Iudaeos in Aegypto seruientes liberos dimittit, & legem Moysis in linguam Graecam magnis muneribus transferendam curauit 389. vsque 397
Ptolemaeus Philometor Ptolemaei Epiphanis 408.a. succurrit suo genero Alexandro seu Demetrio 436.e
duobus diadematibus coronatur simul, vincitque Alexandrum, & moritur 438.c
Ptolemaei Philometoris & Cleopatra vxoris liberalitas erga Iudaeos 1064.c
Ptolemaeus Philopator 398.g
moritur 407.g
Ptolemaei Physconis immanis crudelitas & iniustitia 1064.d
poenitentia ibid.
Ptolemaeus Simonis Asamonaei gener socerum occidit, & alia scelerata committit 710.f
quomodo oppugnantem Hyrcanum eluserit, cuius matrem & fratres interfecit 448.e
Ptolemaei dicti Aegypti reges 222.a
Ptol. vnde Alexandrini reges dicti 269.a
Ptolemais bis expugnata 458.c.f
Ptolemaidis situs descriptus 790.f
Ptolemais duo millia Iudaeorum apud se habitantiũ interfecit 815.d
Ptolemaidenses à Iuda Macchabaeo victi 416.f
Puellarum hereditas 125.a
Pueri sitientis astutia & fallacia contra Romanos 962.b
Puerperarum purgationis tempus 95.a
Purgatio post coitum cum vxore 94.d
Purificationis leges 94.a
Puteoli vrbs 652.c
Putei bituminis 18.a
Putiphares. vide Petephres
Pythagoras Samius emulatus Iudaeorum scripta 1046.f
multas Iudaeorum leges transtulit in suam philosophiam ibid.
Pythagorae & aliorum stoicorum de diuina natura sententia 1071.e
Pythium templum aedificatur 560.b

Q

Quadriga solis sublata à Iosia 354.g
Quercus Mambre 20.a
Quercus Ogis 19.b
Quinquagesimi anni remissio 96.b
Quintiliae fortitudo 655.a
Quintilius Varus Syriae praefectus 602.c
cognoscit causam Antipatri 590. vsque 594. & inde seditiosos Iudaeos expugnat 609.b
Quirinus ab Augusto mittitur ad censendam Iudaeam & Syriam 616.b

R

Rabatha ciuitas 111.f
Rabatha capta diripitur 228.b
Rachabe speculatores Hebraeorum tuetur à vi Chananaeorum, & securitatem ab hostibus impetrat 135.a
incolumitatem promissam recipit, & munifice donatur 137.a
Rachelis pulchritudo 29.b
amulatio erga sororem 30.f
mariti complexum sorori vendit, furatur idola patris 31.a
eius astutia 32.d
mors ex partu 34.c
Ragaus Heberi filius 15.c
Raguel, qui & Ietheglaus, sacerdos, filiam suam Moysi adoptato tradit vxorem 60.a
Moysi ob victoriam gratulatur, & consilium dat ei distribuendorum officiorum 97.c
Ramatha ciuitas 165.b
Rapsacis Senacheribi copiarum praefecti insolentia 328.c
ipse cum exercitu diuinitus deletus 330.d
Rases Damascenorum rex Achacem bello petit 321.d
quem mox Syrorum rex impugnat ib. & occidit 322.d
Rebecca Bathuelis filia 15.f. petitur in connubium Isaco 24.e
parit geminos 26.d
fallit maritum 27.c
Receme vrbs quae aliàs Petra 117.e
Recemus rex ibid.
Repudij libellum mittere maritis non vxoribus ex lege permissum 532.d
Rex quis & qualis sit 125.b
Regis potentia 361.c
Regum imperium quamdiu durauerit apud Iudaeos 367.b
Regum virtutes praecipuae quae 251.d
Regibus non licet esse ignauis 206.d
Regibus subditi quae ferant 173.g
Rhegines populus 1[illegible].c
Rhinocolura 733.d
Rhiphates, Rhiphaei 13.c
Rhoa petra 149.c
Roboamus Solomoni in regnum succedit, insolens in populum 274.f
decem tribus regni amittit 275.f
quot & quas vrbes condiderit 278.b
item arma comparauit, foederibusque suum auxit regnum, & ductis xviij. vxoribus liberos gignit, adque impietatem deficit ibid.
dedit vrbem Susaco 279.d
pro aureis scutis amissis aerea substituit & moritur ibid.f
Roma sub Vespasiano creuit & floruit 975.a
Romanorum in Iudaeos beneficia 398.c
Romani quibus honorib. & beneficiis Iudaeos affecerint 485.e. & inde
Romanorum dissidium inter se 427.
Romani Germanos captiuos vbique circunduxere 807.a
Romani in praesidio Massadae interfecti à Iudaeis 809.f
Romanorum stratagema in oppugnando templum 820.a
Roman. quot millia à Iudaeis caesa 821.f
Romanorum quantus fuerit exercitus contra Iudaeos 834.e
ipsorum castrorum descriptio 835.c
Romanorum industria in seruis domesticis instituendis 835.a
disciplina militaris 999.e
Romani omnia, praeter Ciscalam, ceperunt 863.a
Romani muro Hierosolymae potiuntur, eiúsque partem maximam diruunt 923. d. cum Iudaeis acriter conflignt ibid. & 625.d
alterum murum capiunt 925.d
Romanos sancta Iudaeorum reuereri 927.f. per legem Iudaeorum multa de suis moribus derogasse 930.d
illacrymasse incendio Hierosolymae 933.c. ab incendio defendunt 935.c
Hierosolymam capi desperant 936.d
Romani intra xxi. dies aggeres extruunt 942.c. pugnant cum Iudaeis circa aggeres 943.f
Antoniam magna pugna obtinent 846.c. circa custodias pugnam atrocem instaurant 950.d
Romanorum notitia sero ad Graecos peruenit 1038.g
Romus, Romei 14.b
Rooboth puteus 26.f
Rubelitae & Gaditae altare construunt super ripa Iordanis 143.c
Rubelus, alias Ruben nascitur 30.a
eius pietas in fratrem Iosephum 38.c

se ac fratres proditionis insimulatos excusat 45.b
eius filij quatuor 52.a
Rubrius Gallus Sarmatas superat 976.b
Rufus magister equitum 779.e
Rufus prefectus militum Archelai 607.b
Ruta mirabilis magnitudinis in regia Macheruntis descripta 981.a
Ruthes amor erga socrum suam, & eius fortuna 163.f.164.a

S

SAba Æthiopum regia, quàm valida vocatur postea Meroe 58.b
Sabeus seditiosus persuadet decem tribubus defectionem à Dauide 238.b
Sabas, Sabai 14.a
Sabathes, Sabatheni ibid.b
Sabactas, Sabacteni ibid.
Sabathes Commentariensium princeps 241.f
Sabba mensis 110.c
Sabbaus orator supplicio addicitur 434.c
Sabaticus annus 486.f
Sabbaticus amnis à Tito spectatus 976.e
Sabbathum & eius vacatio à laboribus seruatur 4.f.719.f
Sabbatum magno malo obseruatum 411.d. negligendum aliquando ibid.& 428.d
Sabbion Alexandram Herodi prodit 321
Sabecus exercitus Syrorum prefectus vulneratur & moritur 224.g
Sabinus procurator Syriæ Hierosolymis regiam occupat 603.a
vexat Iudaeos propter auaritiam suam 779.f
Sabini Syri forma, habitus & fortitudo insignis 945.d
Sabinus Roma capitolium nocte occupans occiditur 902.e
Sabuchadus eunuchus indicat regi, crucem in Amanis adibus extructam pro Mardochai suspendio 379.g
Saccheus transfuga Iosepho prodit insidias Ioannis 1017.b
Sacerdotis sacrificaturi habitus 84.b
Sacerdotum castitas & connubium 95.e
Sacerdotum & pontificis cum eorum vestitu & insignibus descriptio 918.e
Sacerdotum immunitas 53.b
Sacerdotum mos Hierosolymis 898.d
Sacerdotum nobilitas apud Iudaeos 1036.a
nuptiæ ibid.
Sacerdotibus quæ cedant 109.a
Sacrificiorum genera quibus fiant modis 90.91.92.93.94.per totum
Sacrorum scribæ 54.e
Sadeus Xerxis prefectus 371.e
Sadocus pontifex constituitur 222.g.241.f.250.a
Saddocus nouas res molitur 616.e
Sadducaeorum secta 442.d.617.e.784.g
Salampso Herodis filia 627.f
Salmanasar Cutheos in Iudaeam transfert 345.a.364.g
Salmanasaris contra Israelitas vict. 359.a
Salome, aliàs Alexandra, vxor Aristobuli, soluit vinculis fr. mariti defuncti 456.b
Salome quæ Iuliæ Augusti coniugi testamento reliquerit 789.a.eius reditus erant sexaginta talenta 783.b
Salome Antipatri filia 723. d. soror Herodis prodit Iosephum maritum suum fratri 517. b. alteri marito Costobaro repudij libellum mittit 532.b. odium exercet in Herodis filios & earum vxores 553.e.594.f. accusatur Herodi 566.b. Alexæ iungitur connubio 583.b
Salome vxor Herodis moritur 619.a
Salomon promittitur Dauidis successor & templi extructor 220.g
nascitur 227.g. instruit eum pater 246.b.constituitur rex 248.a. quomodo regnum nactus se de hostibus sit vltus 254.b.regis Ægypti filiam ducit vxorem 255.c.petit à deo & accepit sapientiam ibid. e. controuersiam mulierum duarum diiudicat 250.d.toparchas quos habuerit & quantas diuitias sapientiámque ac philosophiam 256.f. coniurationes & incantationes composuit 257.f
eius cum Iromo amicitia & materiæ cadendæ petitio & concessio 258.259.per totum. templum cum vasis quomodo extruxerit & arcam eò transtulerit 256.vsque 266. somnium videt & regiam extruit cum domo regina 265.g.266.quibus donis remunerauerit Iromum 1042.d
Hierosolyma muris & turribus instaurat & vrbes condit 268.e
ingentes thesauros ex Aurea terra & alibunde accipit 271.a
quali satellitio stipatus incesserit ibid.g
quanta opulentia Hierosolyma auxerit 272.b
deficit à pietate, ac ducit vxores DCC. & concubinas CCC. 272.d
prædicitur ei filium ipsius pœnas prosè daturum ib. multis hostibus à deo excitatis infestatur 275.a
moritur Roboamo successore regni relicto 274.e
quo tempore ædificauit templum Hierosolymis 1042.b
Salpadis filiarum hereditatis ius 118.f
Saltis regis gesta 1039.f
Saltus Lsbani, aula Salomonis 270.c
Samaias propheta Hieroboamo minatur 279.c
Samaias vir iustus accusat Herodem & vaticinatur Iudais mala imminentia 484.d
Samarai populus 14.d
Samaraa quæ Mareone vnde dicta 285.a
Samaria ab Hyrcano expugnata solo æquatur 452.e
Samaria vrbs, vide Sebaste 531.b
Samaria regionis descriptio 833.d
& quid à Iudaea discrepet ib.
Samaritæ qui ante Chutraei 386.a
Samaritarum odium in Iudaeos 36.b
accusantur apud Darium ib.c
Samaritæ Iudaeos infestant 401.a
Iudaeos se esse negant agentes feliciter 410.a
Samaritarũ dissidium cum Iudaeis propter templum 433.g
Samaritanorum facinus in festo Azymorum 619.a
Samaritanorum seditio 623.f
Samaritanorum & Iudaeorum dissidium 691.d
Samosata capitur 738.e
Samosatæ ciuitatis situs 983.g
Sampsigeramus Emesinorum rex 678.d
Sampson quid significet, & quomodo natus 160.c
connubium & gesta eius 160.d
Samuelis natiuitas & prophetia 165.c
consilium de libertate recuperanda 111
Samuel senio grauatus filiis reip. administrationem concedit 171.d
Samuel propheta Saulum inungit regem 175.d. ostento indicat Hebræis deum iratum propter regem petitum 179.a
Saulum docet Amalecitarum internecionem 183.d
eidem regni amissionem nunciat 185.d.Dauidem vngit regem 186.e
moritur 200.b. ab inferis reuocatus per ventriloquam 204.e
Sanaballetes Darij prefectus dat filiam suam Nicaso vxorem Manassi fratri Iaddi pont. 383.b
deficit à Dario, Manassi templum & sacerdotium confert moritúrque 384.e
Sanctum, quæ tabernaculi pars 82.a
Sanctum Sanctorum ibid.
Sinagarus princeps Hebræorum 152.b
Sanguinis esus interdicitur 11.a.94.b
Sapha, loci nomen 385.d
Saphanus scriba 333.g
Saphora oppidum 476.g
Sapientes qui Iudaei 703.a
Sappho vicus 781.b
Sara Aranis filia 15.d
Sara Abrahamo marito famulam adducit prolis procreandæ gratia 19.b
nunciatur ei partus sterili ibid.
expellit

expellit Agarem cum puero 22.a
moritur 24.b
Sarabaz anes 365.b.366.d
Saramalla Syrus Phasaelo insidias indicat 371.d
Sarepta oppidum 285 f
Sareptana vidua fiducia 225.g.226.a
Sardoniches xii.cum vestitu pont.90.a.quibus inscripta sunt nomina filiorum Iacobi, in Essene 85.d
quæ virtus eis insit & quando cessarit 90.b
Sarmatæ Istrum transgressi præsidium Romanum & Fonteium Agrippam interficiunt 976.a
proximas regiones totas peruastant ibid.
Satum quantum capiat 305.g
Saturninus legatus 760.e.762.b
Saturninus Syriæ præses 571.e
eius sententia in filios Herodis 578. d
Saulus asinas patris quærens à Samuele rex constituitur 176.c.176.f
quàm decora fuerit statura 174.e
vincit Ammonitas 178.a
Palæstinos superat, & aram extruit 181.f. quot liberos habuerit 183.b
Amalecitas delet, & regi parcens peccat 185.a
regno exuitur 186.a
numine priuatur, & fit dæmoniacus 186.g.187.a commouetur contra Dauidem 189.e.insidiatur vitæ ipsius 190.a.192.a. Dauidi reconciliatur 200.a
consulit ventriloquam 204.c
fortitudo eius 205.g.206.a
cadit vna cum suis filiis in prælio 208.f. ipsius progenies datur ad supplicium Gabaonitis 242.a
eius violentia 699.b
Scaurus Hyrcanum in societatem recipit, & obsidione liberat 471.c
cum Areta fœdus init 475.f
in Syriam præses missus 718.a
pecuniis corrumpitur ibid.
Aretam mulctat 721.c
Scenæ, locus 33.e
Scipio Alexandrum Aristobuli percussit securi 479.g
Scopas dux Ptolemæi Epiphanis 399.a
Scopi loci descriptio 908.d
Scythæ populus 13.a.à Græcis qui Pontum nauigant cogniti 1038.f. Anacharsim à Gracia redeuntem quare interfecerint 1080.a
Scythopolis ciuitas 141.g
Scythopolis ciuitas Decapoleos maxima 896.g
Scithopolitarum immanitas 1000.b
Scythopolitæ Iudæorum tredecim millia perfidiosè interficiunt 814.f
Scythopolitarum clades enarrata 992.e
Sebas fil. Ili, vnus fortium Dauidis 243.e
Sebaste conditur 476.f.olim dicta Samaria 452.b.531.b. expugnata & diruta 711.g
Sebasteni, equitum ala sub Cumano 795.a
Sebastenorum contumelia in mortuum Agrippam 680.a
Sebast.portus 768.d
à quo sic dictus 590.c
Sedecias Ioachimi patruus rex constituitur 338.b.eruditur ab Hieremia & Exechiele, sed frustra ibid.c
expugnata vrbe capitur cum vxoribus & liberis, crudeliterq; tractatur 341.c.moritur 343.a
Sedecias pseudopropheta cornib. ferreis sibi aptatis quid Achabo vaticinatus sit 294 g
Sehon rex negato Hebræis transitu, prelio vincitur & occiditur 111.a
Seianus Neroni insidians occiditur 632.d
Seir quid significet 632.d
Selene, alias Cleopatra, Syriæ regina Tigranem offendit 465.a
Selennarus Senacheribi filius patris interfector 330.c
Selesinus Iabessi filius Zachariam Hieroboami occidit, & regnum occupat, quod trigesima post die amittit interfectus 320.b
Seleucia vrbs à quo condita & denominata 649.e
Seleucus Antiochi Grypi filius patri succedens cum patruo Antiocho Cyziceno belligeratur eúmque necat 459. g. vincitur ab Antiocho Pio, & in Cilicia cum amicis concrematur 460.a
Seleucus Asiæ rex opes Iudæorum sacerdotio auxit 1087.a
Seleucus Babylonem mortuo Alexandro occupat 388.a
Seleucus Nicanor quos honores & beneficia Iudæis exhibuerit 398.b
Seleucus Soter Antiochi magni fil. 406.f
Semechonitis lacus descriptio 863.b
Semeis conuiciatur Dauidi 230.e. eidem gratulatur victoriam & regnum 236.d
occiditur 255.b
Senaar campus 12.c
Senacheribus Assyriorum rex Hierosolyma & Ezechiam eorum regem oppugnat 328.a per totum, re infecta domum se recipit 329.e. à filiis senioribus occiditur 330.d
Senacherib.rex Assyr. quomodo fugatus 929.c
Senatus contra Claudium in Capitolium conuenit 792.c
Senatus Romani & plebis dissidium 671.c
Senis cuiusdam magnanimitas 503.a
Senis cuiusdam seueritas 737.b
Senius Gallus Syriæ præses 100.e
Cn.Sentij Saturnini oratio 664.e
Sephoris vrbs Galilæ 607.e 1016.e 1023.c.capta incendio absumitur 609.b.781.a
Sephoris cum tribus aliis ciuitatibus à Iosepho deficiunt & recuperantur 827.d
Sepphoris ciuitas Galilæ maxima 832.e
Sepphoritæ à seditiosis molestantur 1000.e
Sepphoritarum fides erga Romanos, bellum mouent suo malo 1027.d
Sepphoritæ à Iesephi militibus spoliantur prædáque redditur 828.e
Sepphoritæ Ptolemaidem ad Vespasianum pacati veniunt 832.e
Septimus annus 711.c
Septimi anni remissio 96.b
Septimi diei obseruatio 719.f
Septuaginta Interpretes legem tantum Iudæorum in Græcam linguam transtulisse 2.d
Septuaginta interpretes legis transferendæ causa ad Ptolemæum Philadelphum mittuntur 403.a.quomodo excepti & tractati 395.396.397 per totum
Serebæus dux Iudæorum Babylonem deducendorum Hierosolyma 363.g
Serpentis inuidia, & quomodo Euam seduxerit 5.d.mulctatio 6.c
Serpentes volucres Ægypti 58.c
Seruus Ragai filius 15.c
Sethon qui & Ægyptus denominatus 1052.c
Sethus filius Adami 7.f.eius filij quales, & quas artes inuenerint ibid.
Sextus Cæsar præses Syriæ 483.d.725.g.interficitur à Cæcilio Basso 488.f
Sextus Cerealis quintæ legionis præpositus 956.f
Sica qualis gladius, & sicarij vnde dicti 697.a. eorum impia facinora 698.e
Sicarij Hierosolymis palàm latrocinantur 597.c
eorum fraus ib.
Sicariorum in Massada crudelitas 887.f
Sicella loci nomen 202.b
donatur Dauidi à Saulo 203.d
diripitur & incenditur ab Amalecitis 207.a
Sicima vrbs 33.e
Sicima caput Samaritarum 386.e
Sicima capta & solo æquata 157.a
Sicimitarum exitium ib.
Sicimitis pareit Saulus 184.c
Sicimitæ quid petierint ab Alexandro Magno 386.d
Siclus numus qualis 88.e
Sideralis scientiæ quis inuentor 8.a
Sidonius, & Sidon vrbs 14.c
Sidonij materiam præstant Iudæis ad templi ædificium 364.e
Signi dandi auctoritas penes quos Roma 666.a

Sila militib. Agrippa praeficitur 675.
d. offendit Agrippam 676.f
occiditur 679.f
Sila Tiberiensium dux 1005.c. 1019.f
Silas Iosepho de insidiis & perfidia Ioannis Giscaleni scribit 826.c
Silo dux Roma. exercitus 500.a. 734.e
corruptus deprehenditur 500.c. 735.d
silus vrbs 140.d
Simeonis natiuitas 30.e
vindex ingenium, filij sex 52.a
simeoni quae terra portio cesserit 141.e
simeonitidis tribus facta post Iesum mortuum 145.c
simonis Asamonaei filij gesta 710.d
Simon Boethi filius pontifex constituitur 537.c
priuatur sacerdotio 589.c
simon Camithi annuum pontificatum administrat 619.c
simon Canthara constituitur pontif. 675.c. priuatur eo 676.c
simon Cyprius magus 693 d
simon Essenus Herodi somnium explicat 614.b
simon Galilaeus defectionis arguitur 784.g. propria secta sophista erat ib.
simon Gamalielis filius struit insidias Iosepho 1013. d. capitur à Iosep. 1024.a
simon Giorae filius Romanos apud Bathoron inuadit 819.a
Acrabatenam toparchiam tyrannide opprimit 820.a
cum latronibus qui erant Massadae Idumeam populatur ibid.b
ex Acrabatena toparchia pulsus est ab Anano pontifice 894.a. eius gesta ibidem & 895.896.897.904. 905. per totum 914.g. 920.a. 931.f. 932.g. 938.e. 946.c. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. per totum
simon Herodis seruus regnum affectans obtruncatur 607.g. 608.a
simon Iustus pontifex 392.a. 401.b 407.d. eius filij tres, omnes pontifices 408.c
simon Matthes Matthei fil. 410.g strenuè iuuat fratrem Ionatham 429.a. & f
simon Matthiae Ioannis filius praeficitur exercitui, mittitur auxilio Galilaeis & hostes vincit 416.e
simon quidam Essenus Archelai somniorum interpres 784.c
simonis filij Cathlae oratio ad pontifices 880.b
simonis Sauli filij & totius familiae suae fatum miserabile 814.f
simonias vicus 1007.c
sina mons 60.b. 95.c
sinaus mons 288.d
sinai populus 14.d
Sis, nomen clini & quid significet 298.c
sisa Dauidis sit Scriba 222.g
sisines Syriae ac Phoenices praefect. 358.c. conatur templi aedificium inhibere 359.c
sobacchis Chetthraeus strenue pugnans contra gigantes victoriam reportat 242.d
socratis mors & mortis causa 1079.e
sodomitarum felicitas, reges & praelia cum Assyriis 17.e
excidium ipsorum 20.c
sodomitica terra descriptio 892.f
sogana Arabum vicus 1019.c
sogane & seleucia rebellant 863.b
earum situs ibid.
sohemus Itureus Herodis mandata vxori eius aperit 527.g
interficitur 529.g
Sohemus rex Emesae contra Antiochum 984.a
Solomona mater nobilis septem puerorum 1095.f
eius animosa oratio ad Iacobum filium natu minimum 1096.c
Solomonae matris Macchabaeorũ laudes 1097. 1098. & seqq. eius immania supplicia & insignis tolerantia 1099. 1100
Solyma quae Hierosolyma 18.d. 218.d
Somnia cur deus immittat 43.g
Sophaces vnde dicti 24.e
Sophira regio 269.f
Sophistae concitant tumultum 772. a
Sosius prouinciam cum exercitu ab Antonio accipit 504.d. Antigonum supplicem factum irridet & vinctum custodit 507.d
Hierosolymis discedit 508.a
quomodo se gesserit in expugnandis Hierosolymis 740.d
Spadones abominandos 129.b
Spasini castrum 684.b. 685.a
Spelunca Galilaea quomodo expugnata ab Herode 502.d
Spelunca latronum quales fuerint 736.g
Stola pontificia quando fuerit deprompta & à quibus custodita 544.c
Stratonis turris, postea Caesaria 535.a. 695.g. 696.a
aedificatur 538.c
Stratopedum munimentum incensum 812.d
Subditi quomodo contineantur in officio 537.g
Supplicandi mos apud Syros 292.b
Susa scribis praeficitur 241.f
Susacus Aegyptiorum rex Hierosolyma spoliat 222.c
contra Roboamum ducit exercitum 279.b. Hierosolymam in deditionem accipit, templumque spoliat ac thesauros Solomonis auferet 279.d
& quomodo imbelles notauerit ibid.
Syllaeus ambito Salomones connubio frustratur 566.e
latronibus Trachonitis auxiliatur & creditam pecuniam Herodi reddere non vult 570.f. 571.d
defert Caesari Herodem 571.g. 572.
accusatur apud eundem per Nicolaum, & damnatur capitis 576.b. 577.b.
iterum accusatur 586.g. 587.a
Syllaeus procurator Obodae 755.c
Syene puteus 26.g
Syria subditur Dauidis imperio 222.b. Iudaeos apud se habitantes occidit 992.d
Syrus Mesopotamiae rex vincitur 224.e
Syri populus 15.a
Iudaeorum ciuitates vastant 813.g
Syrorum caedes 817.g
Syrorum cum Graecis dissidium & reconciliatio 649.g. 650.a
Syrorum cum Iudaeis dissidium 696.a
Syrorum vici & ciuitates enumerata quae à Iudaeis vastabantur 813.g
Syrorum auaritia & crudelitas 940.a
Sysares dux Iabini exercitus quomodo occisus 153.b

T

Tabernaculi vasorum descrip. 82. 83
Tabernaculi institutio & extructio 98.e
eius interpretatio 86.f
illustratio 88.c
Tabernaculo dedicato qua dona principes singuli contulerint 90.d
Tabernaculi perfectionis modus 96.g
Tabernaculorum festiuitas 92.d
Talentum quot minas contineat 83.e
Tanis Aegypti vrbs 17.d
Tarichearum situs 857.f
Tarichearum incolae quingenti & sex millia ceciderunt 862.b
Teglaphalassar Assyriorum rex quomodo Israelitas tractarit 320.e
auxiliatur Achazae contra Syros 322.d
Tempestatis horrendae descriptio 881.a
Templum in Garizin extructum 383.f. 386.f
Templum Chutheorum Garizin quando desolatum 450.d
Templi structura apparatus 259.a
exordium & tota cum vasis descriptio 259.c. 260. 261. 262. per totum
templo absoluto infertur arca 263.c
Templum Solomonis spoliatum & concrematum quando 342.a
Templum Hieros. instauratur 364.f 365.d

365.d.spoliatur & prophanatur ab Antiocho 409.e
restituitur & repurgatur à Iuda Macchabæo 415.d
Templi Hierosolymitani descriptio 915.f.916.917.918.per totum
Templi incensi fatalis dies 957.d
causa & principium ibid.
tempus à prima constructione per Solomonem vsque ad excidium 958.g.
Templi Hierosolymis constructio & sacrorum ratio exposita 1066
sanuarum descriptio 1067.c
Tephthæi Garsensis facinus 935.b
Terebinthi circa Chebron miraculosa antiquitas 895.e
Terentius Rufus rector militiæ à Tito relictus 972.b
Terminos terræ non mouendos 123.c
Terra vera, qualis 4.d
Terræ motus ingens in Iudæa 520.e
Terræ Oniæ 724.c
Testes qui sint, qui minus 122.e
Testis falsi pœna ibid.
Thadamora vrbs 268.f
Thano Amathenorum rex cum Dauide amicitiam init 222.d
Thamanus occiditur 284.g
Thamara Dauidis filia, Abesalomi germana 218.f
stupratur à fratre Amnone 228.g
Thamna & Thamnitæ 160.c
Thamna oppidum 145.b
toparchia 890.d
Tharbis Æthiopum regis filia Moysi nubit 59.b
Tharrus Nachori fil. Abrahami pater 15.c. migrat Carrhas ibidem moritur ibid.
Tharsices Æthiopum rex 330.a
Tharsius, Tharsenses 13.c
Tharsus Ciliciæ vrbs ibid.
Thaumastus Caij seruus 633.d
oblatæ Agrippæ aquæ quam gratiam acceperit ibid.
Theatri Rom. descriptio 659.b
Thebethus mensis 370.a
Thecoa vicus 1031.b.894.g
Thella vicus 832.g
Themosis regis gesta 1040.e
Theodectes poeta cur glaucomate infestatus 397.d
Theodorus Zenonis filius impedimenta Iannæi diripit 459.b
Theodori contra Alexandrum Hyrcani gesta 714.b
Theodosius orator supplicio addict. 434.c
Theodotus Græcus non obiter Iudæorum mentionem facit 1051.a
Theophilus Anani sit pontifex 627.c
submouetur pontificatu 675.b
Theophilus Græcus Iudæorum mentionem facit 1051.a
Theophrastus Iudæorum & Tyriorum meminit 1046.g
Theopompus Atheniensium nobilitatem fœdare tentauit 1051.c
Theopompus cur mente motus 397.e
Thermusa Phraatis ancilla, & vxor mala 619.f
Thermutis, regis filia Moysen educat 56.d.adoptat eum 57.b
Theudas præstigiator seducit Iudæorum vulgus 689.f
Theudio Antipatri auunculus 766.c
Theudio Doridis frater 588.e
Thiras, & Thires populus 13.b
Thobelus & eius inuenta 7.d
Thobelus, Thobeli populus 13.b
Thobiæ filij Antiocho Epiphani autores vrbis Hierosolymorum expugnandorum 708.e
Tholomæus latronum princeps plectitur 682.c
Thraces populus 13.b
Thraces asperrimos Rom. subditos 806.c
Thraces propter vicinitatem Græcis cogniti 1038.f
Thucydides in multis tanquam fallax accusatur 1035.b
Thuri, mensis 263.b
Thygrammes, Thygrammæi 13.c
Tiberias vrbs 1023.c
à quo condita & nominata 619.d
Tiberiadis seditio & sectæ tres 1000.e
Tiberias iterum rebellauit Josepho, & iterum recuperatur 827.e
Tiberienses Vespasiano se dedunt 859.d
Tiberiensis lacus Asphaltiti natura contrarius 891.b
Tiberiensium defectio quomodo prohibita 1011.c
Tiberiensibus spoliatis præda redditur 828.f
Tiberius Alexander Iudæa præficitur, ac Iudæ Galilæi filios crucifigit 690.b
Tiberius Alexander à Claudio procurator missus 793.f
præcipuus exercitus rector apud Titum 907.a.956.e
Tib. Claudius vide Claudius.
Tiberius Drusi filius, Tiberij Neronis nepos, occiditur 636.b
Tiberius Nero Cæsar constituitur 619.b. Isiacos & Iden supplicio afficit 623.b
petit amicitiam Artabani 625.c
quantus fuerit cunctator 631.c
morbo correptus designat successorem 634.e
mathematicorum studiosissimus 635.d
moritur ibid.
Tiberij imperium quanto tempore steterit 790.b
Tigranes Armeniorum rex quid gesserit 464.g
Tigris fluuius 5.c
Timagenes Græcus rerum Iudaicarum scriptor 1065
Timæus rex Ægypti 1039.e
Timidius desert Popedium Caio 654.f
Timotheus Ammanita pugnat contra Iudam Macchabæum sæpéque vincitur 416.e
Tirithaba vicus 623.f
Tiridates Armeniæ rex 688.a
Tiro, veteranus miles Herodem honestè monens occiditur 761.e
Titus Frigius quintadecimæ legionis præpositus 956.f
Titus imperator semper miseratus Iudæos 706.e
cum exercitu Alexandriam peruenit 834.e
ob famam patris vulnerati perturbatur, & perturbatione iterum liberatur 845.a
Titus Vespasiani filius Iapham expugnat 848.a
Iotapatam capit 949.g
item Gischalam 870.f
Taricheas excindit 861.d
Gamalam ingreditur, Ioannem Leui persequitur 870.b
proficiscitur ab Alexandria Cæsaream 903.d
eius expeditio contra Hierosolyma & exploratio vrbis 904.b
vrbem acriter 907.908.& seq. 920.921.922.923
fortitudo eius & prudentia cum misericordia 924.925.931 f.& seqq.
muros vrbis oppugnat & expugnat 925 f.926
captiuus manus amputat 933.934.a
pugnat fortiter 936.a
periclitatur ibid.
eius gesta & virtutes 936. 937. per totum. 944. vsque 954.955.f. vsque 960.962. vsque 977.988.989
Titus Syriæ præses reconciliatur Archelao 570.d
Toparchia Iudæa ordine enumerata 833.g
Tormentorum bellicorum vis mirabilis descriptio 845.b
Trabs ex solido auro in templo Hierosolymitano 478.c
Trachonitæ bis deficientes ab Herode rediguntur sub imperium 558.e
Trachonitis regio 15.a
Trachonitidis latrocinia & quomodo ab Herode sublata 539.d
Traianus decimæ legionis rector contra Iapham ciuitatem à Vespasiano missus 848.a. Tiberiadem missus vt ciuium animos experiretur 857.e
ad Titum Taricheas missus 859.e
cunctis trans Iordanem deuictis se Vespasiano iungit 890.f
Trebellius Maximus 666.b
Troglodytarum fœminæ gregum curam gerunt 59.f
Troianarum rerum notatio 1034.c

Tryphonis scurra dictum in Hyrcanum 405.g
Trypho tonsor garrulitatis pœnas luit 579.f.761.d
Tymius Cyprius 628.a
Tyrannidis natura 665.b
Tyrannus, Herodis stipator falso accusatur 574.759.d
Tyrannus & Priscus præfecti castrorum cum pluribus equitum magistris à Floro pecunia corrupti 819.f
Tyridates rex Armeniæ fermè in acie ab Alanis captus effugit 985.c
Tyriorum in re nauali peritia, & pugna contra Assyrios 325.e
Tyrij Iudæos apud se habitantes partim vinctos custodiæ tradunt, partim trucidant 815.d
Tyriorum publica litera & historia 1042.b
Tyronis libertas in loquendo quanto ipsi malo fuerit 579.e
Tyrus, ædificium Hyrcani filij Iosephi 407.e
Tyrus quando condita 259.e

V

Valerianus Decadarchus Tiberiadem missus à Vespasiano vt populum conciliaret 857.c
Valerius Asiaticus 660.a.671.e
eius generosum dictum 664.b
Valerius Gratus Iudæa præficitur 619.c
Vardanes Artabani filius Parthorum rex bellum Izate indicit occiditque 687.g.688.a
Varus Syriæ præses 768.g.776.f.777.d
quid gesserit in Iudæa 780.f
Varus Agrippæ iunioris regiæ præfectus eiusque malitia 1002.a
Vari procuratoris Agrippæ perfidia & crudelitas in legatos Bataneorum 815.g
Vaste regina vxor Artaxerxis 373.d
incidit in regis indignationem & repudiatur 374.a
Velum tabernaculi & templi 81.g. 82.a
Veneficiorum pœna 128.b
Venditius dux Rom. quomodo se gesserit in bello contra Antigonum 500.a.734.e
Vtriloquorũ vaticinia qualia 204.c
Veranius trib. plebis 670.b
Veritatis potentia omnium summa 262.c
Vespasiani & Titi erga Iudæos animi quales 398.c
Vespasianus cum Agrippa in Iudæam venit. 1030.a
Vespasiani imperatoris laudes, & expeditio in Syriam 830.b
Sephoritis auxiliatur 834.b
gesta eius in Iudæa passim habentur 837. 838. *vsque* 845. 850. 851. 852.853.854. 855. 856. 857. 858. & 860.861. *vsque* 870. & 885. *vsque* 902.
Vespera quæ diei pars 4.c
Victimæ salutares 90.e
Victimæ sint integræ 96.a
Vicus in Galilæa minimus, supra quindecim millia colonorum habet 833.b
Vindex cum optimatibus Galliæ à Nerone deficit 890.b
Vini potentia 360.g
Vitæ humanæ terminus 8.e.15.e
Vitellius Syriæ præses Iudæis impetrat rursus stolæ pontificiæ custodiam 544.d.624.f. *beneficus est in Iudæos* 624.c. *exuitur prouincia* 649.f
Vitellij pugna circa capitolium 893.d 902.d. *mors* ibid.
Vitellij victoria apud Bebiracum contra Othonem 896.d
Vitellius cum exercitu ex Germania Romam proficiscitur ib.e
Vitellius Cæcinnam cum magna manu Antonio primo obuiam mittit 901.f. *exercitus totus deletus* 902.b
Vitri apud Memnonis sepulchrum natura miraculosa 791.a
Volumnius, Syriæ præses 571.a
eius sententia in Herodis filios 578.e.761.a
Vologesus Parthorum rex 688.a
Tito auream coronam mittit ob deuictos Iudæos 976.f
Vonones Parthorum regnum consequitur 620.c
amittit ibid.
Vna dies, pro, prima dies 4.c
Vra, Chaldæorum vrbs 15.d
Vriæ virtus, & quomodo à Dauide periculis fuerit obiectus vt occideretur 225.c
Vrbem quis primus condiderit, & instituerit 7.b
Vses Damasci conditor 15.a
Vxores plures permittere Iudæorum leges 583.d
Vxores quando, & quales ducenda 125.a

X

Xaloth vicus 832.g
Xanthicus mensis 9.a.64.g.93.a
Xerxes Darij filius paterni regni hæres in Iudæos beneficus, quicquid petierunt Esdras & Neemias gentis suæ nomine concedit 367.f. 368. 369.370.371.372. *per totum. ei mortuo succedit filius Artaxerxes* 372.a

Z

Zabadis magistratus 298.a
Zabelus dynasta 437.f
Zabulonis natiuitas 31.b. *filij* 32.b
Zabulon ciuitas Galilæa à Cestio direpta & incensa 817.e
Zabulonitarum sors 141.g
Zacharias Hieroboami filius patri in regnum succedit 318.f
sexto regni mense occiditur 320.b
Zacharias Ioadi pont. filius in ipso templo lapidibus obruitur 314.e. 884.c
Zacharias propheta 365.f
Zacharias supremus Israelitarum dux Amiam Achazæ filium superatum trucidat 321.f
Zamares Elanum regem cum vniuersa familia tollit, & se regem constituit, quo regno septem diebus potitus seipsum exurit 284.e
Zambrias alienigena se miscens & Moysi obloquens occiditur à Phinee 116.f
Zareus Æthiopum rex Asano bellum inferens vincitur 283.b
Zaraza Amanis vxor mali consilij marito autor 378.b
Zebis dux captus 155.b
Zelotæ cum Idumæis plebem mactant 883.d
Zelotæ insidiis, vxorem Simonis Giora rapiunt 896.a
metu perculsi eam remittunt ibidem c
Zelotarum scelerata facta repetita 986.e
Zelotæ insidiis vxorem Simonis Giora rapiunt 896.a
metu perculsi eam remittunt ibidem c
Zelotarum dominatio, causa excidij Hierosolymitani 904.b
eorum immania supplicia ibidem
Zenon Cotyla Philadelphensium tyrannus 448.g.711.d
Zenodorus Trachonitarum præfectus, latrociniorum fautor, ditione priuatur 539.d
moritur 540.g.746.b
Zipheni Dauidem Saulo prodere conantur 198.e
Zona pontificis qualis 84.f
Zoor rusulcum 20.f
Zopyrion Græcus non obiter Iudæorum mentionem facit 1051.a
Zorobabel soluta quæstione Darium voti commonefacit 362.e
reducit Hierosolyma dimissos à Dario Iudæos, eisque patrocinatur 363.c
princeps Iudæorum captiuorum 358.d.363.f

FINIS.

BIBLIOTHÈQUE CANTONALE 22 XI 1932